

தொல்தாப்பியம்
பொருளதிகாரம்
இளம்பூரணம்

புதிதான
சுருத்தனையுமல
புறதரிசுமல

புதிதான

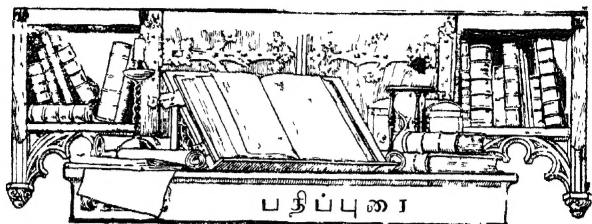
புதிதான

சுருத்தான
புதிதான

சுருத்தான
புதிதான
புதிதான

சுருத்தான
புதிதான

Printed at
the 'Caxton Press'
Madras, E

அருமபெற்ற செலவொருத தரி, மகளுக்கு இதுகாறும் கிடைத்துள்ள தமிழ் தூலத்திற் காலப்பாறும் செய்கியானும் தலைநிந்து விளக்குவது நோலமாபயம் ஒன்றேயாகும். எம் மொழியின் இயலும் அமமொழியின் திறத்தினையே விளக்கி நற்பதாக, அகம் துழியல ஒன்றும் அமமொழியின் திறத்தினை விளக்கி நற்பதோடு அமமொழியாளர் உத்தமங்கல் செய்கி-சு வாய்மொசு விதினை விளக்கும் சிறப்பு நாடினோன்பது அறிஞர் அனைவரும் அறிந்தபொருள்.

இத்தகைய மொசு முத்திரை பற்றாண்டா தீவிரமுண அடியை பின்னர்ப்போதிநின்று, மொசு பற்றா, மசுஞாசுகினி-யா, கல்லாட்டி முதலிய உரை புகிர்ப்பதும் அபரக உரை வகுத்-தலா இத்தகைய மொசு பற்றா பற்றி நாடிநின்று மும் வெளி-யாக உபயோகித்தல் இத்தகைய மொசு பற்றி நன்று அறிதினை வெளியிட அறிவாளர் கிட்டி வாய்மொசு தாமோதரம் பின்னர யவர்கட்கும், சூறுமுந் நாவலர் அவர்கட்கும் தமிழுலகம் என்றும் மறவா நன்றி பாறாநிடை கட்டப்படுகையதாகும்.

இளம்பூரணத்து எழுத்ததிகாரம் ஒன்றே சோடசாவதானம் சுப்பராயசு செட்டியார் அவர்கள் வெளியிட்டனா, சொல்லும் பொருளும் இதுகாறும் வெளியாகவில்லை என ஆசிரியர் திருமயிலைசு சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள் கட்டையைத் தலைமேற்கொண்டு அவற்றை வெளியிட முயன்றேன இம்முயற்சி முற்றுமாறு ஏடு தேடியகாலத்து, என நண்பர் அவர்தவிநாயகம் பிள்ளையவர்கள்

பதிப்புரை

தம்மிடம் இருந்த ஏடு ஒன்றினையும், அரைப் பெயர்த்து எழுதிய தமது கையெழுத்துப் பிரதியினையும் அன்புடன் தந்தனா இவ்வேடு கனகசுந்தரம்பிள்ளை யடாகட்டு ஸ்ரீயநாம இவற்றைக் கொண்டு, என் ஆசிரியா அரிதத் எட்டுடன் ஏப்பு நோக்கிச் செப்பம் செய்துவருகையில், அஃது இனிது முடியுமாறு, என் நண்பரும் ஒருசாலை மாணவரும் ஆகிய சே சீவஞானம் பிள்ளையவர்கள் தாம் அரிதிற்றேடிய நல்ல ஏடு ஒன்றை அனுப்பினா இது திருநெல்வேலிச் சோர்னம் பிள்ளையவர்கள் தந்த ஏடு எனத் தெரிகின்றது

மேற்கண்ட டெக்ளை ஒப்புநோக்கி முதற்கண் பொருள்தொடரத்தை அச்சிடுவான டாடங்கினேன். ஏடு எழுதுவோரமயக்கத்தானும், என் சிறாநிலிநா ஸிவகாமையானும் இரண்கண பிழைகள் பல போதிருப்பல கூடும் பலரிடமிருந்து பலபட்ச சிதைத்து கிடக்கும் இவற்றை ஒருவாறு அச்சியற்றி வெளியிடுவது ஸ்ரீநா ஸிவகாமாசலின், என் நண்பா கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் துணையாக கொண்டு ஒருவாறு அகத்தினையிடல், புத்தினையிடல் இரண்டையும் முதற் பகுதியாகக் முதலது வெளியிட்டேன இந் நன்முயற்சியில் எனக்கு அன்புடன் துணை புரிந்த அறிஞர் அனைவர்க்கும் என உள்ளம் உவப்ப வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்

இப் பதிப்பினைச் சேனணைத் தமிழக கழகத்தினர் பேரகொண்டு, இதனை அச்சுக்கத்தின் வெளியீடாகக் கொண்ட பெருந் தகையையின்பொருட்டு அகக்கத்தினர்க்கும், யான விரும்பியபாறே இரணை ஸ்ரீநா ஸிவகாமையானும் சென்னைக் குமாரசாமிராயுடு குயர்க்குருகும் எனவும் மற்றா ஸ்ரீநா பாராட்டிகின்றேன்

இம் முயற்சிக்கண என்னைப் புகுத்தித், தோனருத் துணையாக நின்று அருள் புரியும் தண்கைப் பெருமானே என மனமொழிமெய்களான் வாழ்த்தி உணங்குகின்றேன்

‘காவேரியகம்’)

சென்னை, கி)

கா நமசிவாயன்.

சுத்திர முதற் குறிப்பு

அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்

	பக்கம்		பக்கம்
அகத்திணை (கு-க) - - -	96	எய்தமலி - - -	38
அடிபொ - - -	36	எறியமடற்றிற - - -	86
அடிமலிபாறு - - -	131	எண்ணபுடம் - - -	84
அடிநாகணமுடிய - - -	195	எய்தொடரு - - -	26
அடிபலோராயினு - - -	52	ஐந்தருத்தாமரினு - - -	62
அவற்றிள், த்தலு - - -	40	ஐதலபனக்கிய - - -	40
அ, நறள, திணை - - -	9	கணைபுடம் - - -	144
அறுபடைப்பபட்ட - - -	153	கல்தபொழுதுதா - - -	21
ஆயாடு, ட்டி - - -	25	காஞ்சித்தனை - - -	181
இயட்குபடையா - - -	120	காஞ்சுலா - - -	84
இருவடைபயிரி - - -	17	காமப்பகுதி - - -	198
உயாகடுதாாக - - -	45	காருமலையு - - -	13
உயாடுதோபொரு - - -	46	குடையுடையா - - -	137
உயர்வப்பொரு - - -	11	குறவியருங்கினு - - -	199
உயிற்று - - -	130	குறிஞ்சி, கூழி - - -	14
உயிற்று, தி, தி - - -	83	கூத்தியணி - - -	164
உள்ளுறையு - - -	82	கூகக்கூ - - -	1
உள்ளுறையெய - - -	83	கொடிலைகந்தழி - - -	200
ஊரொடுதோற்றமு - - -	199	கொடிப்போரேத்தி - - -	203
எஞ்சுயோர்க்கு - - -	74	கொண்டிலைக - - -	20
என்திணைமரு - - -	47	கொள்ளாரேதென - - -	131
எந்தில - - -	24	கொற்றபள்ளை - - -	202
எற்பாடுகெயத - - -	15	தலையருவியு - - -	52
எம்பப்பொரு - - -	51	தனனுமவனு - - -	48

சூத்திர முதற் குறிப்பு

பகசும			பகசும		
தாலினலலிசை	-	211	மரபு லலிசை	-	81
தானேசேறலு	-	41	மறபு கடைகட்டிய-	-	107
தானையான	-	144	மன்னாபா கிற	-	44
திணைமயங்குறு	-	17	மாடியான-	-	12
துமபைதானே	-	143	மறநா கூறறஞ	-	182
தெய்வமுணவே	-	22	முதலெனப	-	11
நடுவிலைத	-	15	முதலெனப்படுவ	-	21
நாடக வடக்கினு	-	93	முதலகருபுரி	-	10
நிகழ்ந்ததுகூறி	-	80	முதலகருபுரி	-	46
நிகழ்ந்ததுகூறி	-	80	முதலகருபுரி	-	92
படையிய கூடப	-	101	முதலகருபுரி	-	200
பனியெதா	-	14	முதலகருபுரி	-	44
பாடாணபகுதி	-	194	முதலகருபுரி	-	42
பிண்பனிதானு-	-	15	முதலகருபுரி	-	119
புறத்திணைமருகிற	-	95	முதலகருபுரி	-	196
புணாடல் பிரித	-	19	முதலகருபுரி	-	152
பெயரும	-	25	முதலகருபுரி	-	109
பொருள் உயிற்	-	45	முதலகருபுரி	-	100
பொழுதுபாறு-	-	59	முதலகருபுரி	-	45
மகசுணுதலிய	-	94	முதலகருபுரி	-	14

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

முதலாவது

அகத்திணையல்

க. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்
முற்படக் கிளந்த வெழுதிணை யென்ப.

என்பது முததிரம்

இவ்வதிகாரம் என்ன பெயராததோவெனின் பொருளதிகாரம் எனலும் பெயராதது பொருள உணராததினமையாற பெற்ற பெயர் நிறுத்த முறையானே அழுத்தும் சொல்லும் உணராததி, இனிப் பொருள உணரத்தவேண்டுதலின், இது பிறகூறப்பட்டது

பொருள என்பது யாதோவெனின், மேற்சொல்லப்பட்ட சொல்லினுன் உணரப்பட்டது அது, முதல கரு உரிப்பொருள என மூவகைப்படும்:

‘முதல்கரு வுரிப்பொரு ளெனற மூனறே
 னுவுலுங் காலை முறைசிறு தனயே
 பாடலுட் பயின்றைய நாடுங் காலை’ (அகத - ௩)

என்றாராகலின்

முதற்பொருளாவது நிலமுங் காலமும என இரு
 வகைப்படும்.

‘முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திணைநீ
 இயலபென மொழிப வியலபுணர் தோறே’ (அகத - ௪)

என்றாராகலின்

‘நிலம்’ எனவே நிலத்திற்குக் காரணமாகிய நீரும்,
 நீர்க்குக் காரணமாகிய தீயும், தீக்குக் காரணமாகிய காற்
 றும், காற்றிற்குக் காரணமாகிய ஆகாயமும பெறுதும்

காலமாவது மாதத்திறை முதலாக, நாழிகை யாமம்
 பொழுது நாள் பகலம் திங்கள் இடத்து அயலும் ஆண்டு
 யுகம் எனப் பலவகைப்படும்

கருப்பொரு ளாவது இடத்தினும் காலத்தினும்
 தோற்றும் பொருள் அது தேவா மககள் விலங்கு
 முதலாயினவும், உணவு செயல் முதலாயினவும், பறை
 யாழ் முதலாயினவும், இன்னவாய பிறவும் ஆகிய பல
 வகைப்படும்

‘தெய்வ முணவே மாமரம் புட்பறை
 செய்தி யாழின பகுதியொடு தொகையி
 அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப’ (அகத - ௧௮)

என்றாராகலின்

உரிப் பொருளாவது மககட்கு உரிய பொருள்
 அஃது அகம் புறம் என இருவகைப்படும் அகமாவது,
 புணாதல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனவும்,
 கைக்கிளை பெருந்திணை எனவும் எழுவகைப்படும்.

‘புணாதல பிரித விருத்த விரங்கல
நாட விவற்றி னிந்த மென்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப பொருளே’ (அகத - கச.)

எனவும்,

‘காமஞ் சாலா விளமை யோளவயின
எமஞ் சாலா வீடுமபை யெய்தி
நனமையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தாற
நனனெடு மனனெடு சருக்கிய புணாததுச
சொல்லெதிர் பெருஆன சொல்லி யின்புறல
புலவித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே’ (அகத - ௫௦.)

எனவும்,

‘எறிய மடற்றிற் றிளமை தீர்திறந்
தேறுத லொழிந்த காமத்து ஈடுதிறம்
நீக்க காமத்து லொடு மூடாக்கஇச
செப்பிய நான்கும பெருந் திணைக் குறிப்பே’ (அகத - ௫௧.)

எனவும் ஒதினாராகலின்

அஃதேநல, கைக்கிளை பெருந்திணை என்டவற்றை
உரிப்பொருளை ஒதியது யாதிலெனின், எடுத்துக்
கொண்டகண்ணே, ‘கைக்கிளை முதலாப பெருந்திணை
யிறுவாய’ என ஒதி, அவற்றுள் நடுவண் ஐந்திணைக்குரியன
இவை எனப் ‘புணாதல்’ முதலாக வகுக்கப்படுதலின்,
முன் வகுக்கப்பட்டாத கைக்கிளைபும பெருந்திணையும் உரிப்
பொருளாம எனுணர்க

புறமாவது கிறைநோடற் பகுதியும், பகைவாழிற் சேற
லும், எயில வளைதநலும், இருபெரு வேந்தரும் ஒரு களத்
துப் பொருதலும், வென்றி வகையும், கிலையாமை வகை
யும், புறமுச்சி வகையும் என எழுவகைப்படும் அஃதேநல,
புறப்பொருளை உரிப்பொருளை ஒதிற்றிலராலெனின்,

‘வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே’ (புறத - ௫௬.)

எனவும், பிறவும் இவ்வாறு மாட்டேறுபெற ஒதலின்
அவையும் உரிப்பொருளாம எனக

அகம் புறம் என்பன காரணப்பெயர் அகப்பொருளாவது போகநுகாச்சியாகலின் அதனுடைய பயன் தானே அறிதலின் அகம் எனறா . புறப்பொருளாவது மற்றுச் செய்தலும், அறஞ்செய்தலும் ஆகலான, அவற்றையுடைய பயன் பிறாககுப புலனாகலின் புறம் எனறா

அஃதற்றாக, அறம் பொருள் இனபம் வீடு என உலகத்தோருஞ் சமயத்தோடுங் கூறுகின்ற பொருள் யாதனுள் அடங்கும் எனின், அவையும் உரிப்பொருளினுள் அடங்கும் என்னை? வாகைக்கிணையும்,

‘அறுவகைப் பட்ட பாப்பனப் பக்கமும்

ஐவகை மாபி ன்சா பக்கமும்

இருமூன்று மாபி னேனோ பக்கமும் (புறந - ௧௭)

என இல்லறத்திற்கு உரியனவும்,

‘காமஞ் சான்ற கடைக்கோர் கால்

எமஞ் சான்ற மக்களோடு துவன்றி

அறம்புரி சுற்றமொடு கிழங்குநா கிழங்கியுள்

சிற்சத்து பயிற்ற விறந்ததன் பயனே (கறபு - ௩௧)

என நான்கு வந்நத்தார இயல்பும்,

‘நாலிரு வழக்கிற ருபதப் பக்கமும்’

(புறந - ௧௭)

எனவும்,

‘காம நீதத் பாலின் கண்ணும்’

(புறந - ௨௧)

எனவும், புறமாகிய வீடுபேற்றிற்கு உரிய வானாபிரதத சநநியாசிகளியல்புங் கூறுதலின் அறமும் வீடுபேறும் அடங்கின.

வெட்சி முதலாகத் தும்பை யீரூகக கூறப்பட்ட பொருண்மையும், வாகையிற கூறப்பட்ட ஒருசாரனவும், காஞ்சிப்படலத்து நீலயாமையும், பாடாண பகுதியிற கூறப்பட்ட பொருண்மையும் ஆகிய இவை யெல்லாம்

பொருளின் பகுதியாதலின் பொருள் கூறினாராம், அகத திணை யியலானும், கவனியல் கற்பியலானும் இனப்ப பகுதி கூறினாராம் என்க

அஃதேல, பிற நூலாசிரியர் விரித்தது கூறினாரே போல் அறமும் பொருளும் விரித்தது கூறாத தென னையோ வெனின், உலகத்தில் மூல மொவ்வா ரெய்கின்றது அறிவிக்காமை அறிவுகொளுத்த வேண்டியன்றே யாதா னும் ஓர் மூல விரித்தேரநிய மொந்நீங்க தானும் விரித்தேரதுவானின் ஒதுகின்றதன்றி பயன் இன்றாதலால், முதலூலாசிரியர் விரித்தது கூறின பொருளைக் கொடுத்தது கூறலும் தொகுத்தது கூறின பொருள் விரித்தது கூறலும் நூல் செய்வா ரெய்யும் பாடம் என வுணராத அஃதேல, இந்நூலுக்கு விரித்தது கூறிய பொருள் யாவை யெனின், நாமப் பகுதியும் விரிப் பகுதியுடைய என்க இன்பப் காரணமாகப் பொருளாதேறி மாகலானும், பொருளானே அறநெய்யு மாகலானும், இன்பமும் பொருளும் ஏற்றமென ஒதினாரென வுணராத

அஃதற்றாக, இது பொருளதிகாரமாயின் உலகத்துப் பொருளெல்லாம் உணராததல் வேண்டுமெனின், அவை, முதல்கரு உரிப்பொருள் எனத் தொலை நிலைவகையான அடங்கும் அவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட பொருளை உறுப பிணனும் தொழிலிணனும் பண்பிணனும் பாசுபடுகதி கோகந் வாமபிலவாய விரிபும் இந்நூலுதினே இவ வாசிரியர் உலகத்துப் பொருளெல்லாவற்றையும் முதல்கரு உரிப்பொருள் என ஒதினாரென வுணராத

அஃதற்றாக, இவ் வதிகாரத்துள் உரைக்கின்ற பொருளை யாவனவனம் உணராததினாரேவெனின், முற்பட இன்பப் பகுதியாகிய கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணை யீராக அகப்பொரு ளிலக்கணம் உணராததி, அதன்பின் புறப்பொருட் பகுதியாகிய வெட்சி முதலாகப் பாடாண்

டிணை யீருகப் புறப்பொரு ளிலக்கணம் உணராததி, அதன் பின் அகப்பொருட் பகுதியாகிய களவியல் கற்பியல் என இரண்டுவகைக கைகோள உணராததி, அதனாபின் அகம் புறம் என இரண்டனையும் பற்றி வரும் பொருளியல்பு உணராததி, அதனாபின் அவ னீருபொருட்கண்ணும் குறிப்புப்பற்றி நிகழும் மெய்ப்பாடு உணராததி, அதனாபின் வடிவந தொழிலுபா பண்பும் பயனுமபற்றி உ ளார்க்கபாபும் உவமவியல் உணராததி, அதனாபின் வல்லா பொருட் கும இடமாகிய செய்யுளியல் உணராததி, அதனாபின் வழங்கு கணமாகிய மாரியல் உணராததினா னன்று உணராக இவ வகையினுனை அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், கள வியல், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல், உவம வியல், செய்யுளியல், மாரியல் என ஓங்கு ஒன்பதாபின்

இவ வதிகாரத்துள் * இடம்பு தலோகது அகப்பொரு ளிலக்கணம் முதலிறுக, இட்கு தலோகத்திரம் என்னுத றிறோவெனின், அகப்பொருள் இத்தனுனையென வரை யறுத்து உணராததுதல் முதலிறு

இதன் பொருள் — கைககளை முதலாப் பெருந்தினை இவ்வாய முற்பு க கிளந்த எழுதினை எனப் — கைககளை எனது சொல்லப்படும பொருள் முதலாகப் பெருந்தினை எனது சொல்லப்படும பொருள் மறுத எழு பொருள் முற்படக் கூறப்படன என்று சொல்லா என்றவாறு

‘முதலா’ எனபது முதலாக என்னும் பொருள்பட நின்றது, திகாரம் எனினும் அமைபும் இவ்வாயக் எனபதனகண ஆக எனபது எஞ்சி நனறது எழுதினை யும் முற்படக் கிளந்த எனற்பாலது மொழிமாறி நின்றது ‘கிளந்த’ எனபது கிளக்கப்பட்டன என்னும் பொருள்பட வந்த முற்றுச்சொல் முற்படக்கிளந்த எழுதினை கைக களை முதலாகப் பெருந்தினை யிறுதியாகிய வென்னும்

* இவ வதிகாரத்து முதற்கணுத்து எனவும் பிரதிபேதம்.

இழுக்காகாது 'முற்பாடக்கிளந்த' என்றமையான், அவை ஏழும் அகப்பொருளெனவு கூறினாரமாம். அகம், புறம் எனப் பொருளை வரையறுத்தல் இவா கருத்தாகவின அன்னகாதல்,

‘அகத்திணை மருங்கி னரிநப் அணாசேசா

புறத்திணை யிலககணங் கூறப்படக் கிளப்பின்’ (புறந - க)

என்பதனாற் கொள்க

‘முற்பாடக் கிளந்த வெழுத்திணை’ எனவே பிற்பாடக் கிளக்கப்படுவன எழுத்திணை உள் என்பது பெறுதும் அவையாவன, வெட்சி முதலாகப் பாடாண்டிணை நிரூபக கிடந்த எழுத்திணையுமாம் இவ்வகையினுள் இவ்வதிகா ரத்திற் கூறப்பட்ட பொருள் பதினான்கு என்பதூஉம், அவையும,

வெட்சி பாலை குறிஞ்சியும் புறமீன (புறந - க)

எனவும்,

‘வஞ்சி தானே முலையது புறமீன’ (புறந - சு)

எனவும், இவ்வாறு கூறுதலின், ஏழாக் யடங்கும என பதூஉம் கொள்க

அஃதேதல், மெய்ப்பாடடியலானும், உவமவியலானும், செய்யுளியலானும், மரபியலானும், கூறப்பட்ட பொருள் யாதனுள் அடங்குமெனின், அவை கருப்பொருளும் அப் பொருளாற் செய்யப்பட்டனவும், அப் பொருளின் குண முதலியனவும், அப் பொருளின் குறிப்பு நிகழ்ச்சியுமாக லின், அவையும் கருப்பொருளின்பால நடுவணைந்திணையுள் அடங்கும எனக் சிறுபான்மை, கைக்கிளை பெருந்திணை யினும் வரும் அவ் வெழுத்திணையுமாவன கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை என்பன.

கைக்கிளை என்ற பொருண்மை யாதோவெனின், கை என்பது சிறுமைபற்றிவரும், அது தத்தங் குற்பபிற பொருளசெயவதோர இடைசொல் கிளை எனபது உறவு, பெருமையிலலாத தலைமக்கள கிளைமை என்ற வாறு கைக்குடை கையேடு கைவாள கையொலியல் கைவாயதகால் பைப பெருமையிலலாதவற்றை வழங்கு பவாகலின் நடுவண்ணந்திணைக்கண் நல்மும், காலமும், கருப்பொருளும் அடுத்தபு, புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனச் சொல்லப்பட்ட அஃ விரிப பொருள், ஒத்த அன்பும், ஒத்தகுலனும், ஒத்தவடிவும், ஒத்தகுணனும், ஒத்தசெல்வமும் ஒத்த இளமையும் உள்ள வழி ங்கழுமாதலின் அது பெருங்கிளைமை யாயிற்று முல்லை முதலாகிய ஐந்தாம் முன்னாக கூறப்படும்

பெருந்திணையாவது நடுவண்ணந்திணையாகிய ஒத்த காமத்தின் மிகும் குறைந்தும் வந்தலானும், எண்வகை மணத்தினும் பிரமம் பிரராபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வம் எனபன பெருந்திணையின்பாற் படுதலானும், இந் நான்கு மண்மும் மேனமக்களமாட்டு நுகழ்தலானும், இவை உல்கினுட பெருவழககெனப் பரின்று வந்தலானும், பெருந்திணை எனக் கூறப்பட்டது

அஃதேல, நடுவண்ணந்திணையாகிய ஒத்த கூட்டம் பெருவழக்கிற றன்றோவெனின், அஃது, அன்பும் குலனும் முதலாயின ஒத்துவரல் உல்கினுள் அரிதாகலின், அருகியல்லது வாராதெனக் இந்நூல்கத்தது ஓர்வனும் ஓர்நத்தியும் நுகரும் காமத்திற்குக் குலனும், குணனும், செல்வமும், ஒழுக்கமும், இளமையும், அன்பும், ஒழுங்கும் உள்ள வழி இனபம் உளதாமெனவும், கைக்கிளை ஓர்நத்தல் வேட கையெனவும், பெருந்திணை ஒவ்வாக கூட்டமாய இனபம் பயத்தல் அரிதெனவும் கூறுதலான, இந் நூலுடையார காமத்துப் பயனினமை உய்த்துணரவைத்தவாறு அறிந்து கொள்க, (க)

உ. அவற்றுள்,

நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாததிய பண்பே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட எழுதிணையுள் நிலம்
பெறுவன வரையறுத்து உணாகத்தல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — மேற் சொல்லப்பட்ட எழுதிணை
யுள் கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு நடுவணதாகிநின்ற ஐந
திணைக்கண நடு எனப்பட்ட பாலை ஒழிய, ஒலிக்கின்ற
திரை சூழ்ந்த உலகம் பகுக்கப்பட்ட இயல்பு என்றவாறு.

இதனா சொல்லியது எழுவகைத் திணையினும் நிலம்
பெறுவன நான்கு என்றவாறாயிற்று

நடுவணது பாலை யென்று ஏற்றாற பெறுதும் எனின்
வருகின்ற சூத்திரங்களுள் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்
தல் என நிலம் பகுத்தேதாதினமையின், நடுவணது பாலை
எனக் கொள்ளப்படும் நடுவு நிலைத்திணை எனினும் பாலை
எனினும் ஒக்கும் பாலை என்னுங் குறியீடு ஏற்றாற
பெறுதும் எனின்,

‘வாகை தானே பாலையது புறனே’ (புறநா - கடு)

என்பதனாற பெறுதும்

இச்சூத்திரத்தாள் ‘ஒழிய’ எனினும் வினை யெச்சம்
எவ்வாறு முடிந்ததெனின், அது ‘பாததிய’ என்னும்
பெயரெச்சத்தொடு கூடி முடிந்தது அப் பெயரெச்சம்
‘பண்பு’ எனினும் பெயர்கொண்டு ஐந்திணை என்னும்
எழுவாய்க்குப் பயனிலையாகி நின்றதென உரைப்ப இவ
வாறு உரைப்பவே ‘ஐந்திணை பண்பு’ என வருங்காலத்துப்
பயன்பட நிலலாமையின், அஃது உரையன்று என்பா,
‘ஒழிய’ என்பதனை எச்சப்படுத்தாது முற்றுப்படக் கூறி,
‘படு திரை வையம் பாததிய பண்பு நடுவண தொழிய’
எனப் பொருளுரைப்ப. அஃதேல் வினையெச்ச வாய்பாட்
டால் வரும் முற்று உளவோ வெனின்,

‘வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய’ (எச்ச - சுசு)

என்று முற்றுவாய்பாட்டால் வினையெச்சம் வருதலின், வினையெச்ச வாய்பாட்டால் முற்று வரும் என்பதூஉம் அச் சூத்திரத்துள் அமைததுக கொள்ளப்படும் எனப் இவவுரை யிரண்டினும் ஏற்பது அறிந்துகொள்க

‘நடுவணைந்திணை’ என்பன யாவை யெனின், முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் எனபனவாம் ஏற்றுக்கு? இந் நூலகத்து அகமும் புறமும் ஆகிய உரிப் பொருள் கூறுகின்ற ராகலின், புணாதல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என அமையுமே யெனின், புறப் பொருட்கண் நிரைகோடலை ‘வெட்சி’ எனக் குறிமிட்டு ஆளுமாகலின், ஈண்டு இப் பொருளையும் ‘முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்’ என ஆளும் என்க இதனை பயன் என்னையெனின், உரிப்பொருளே திணையென உணராததுவாராயின் முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் திணையாதல் தோன்றாதாம், அவையெல்லாம் அடங்குதற் பொருட்டு முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் என்றா எனபது அவையாமாறு வருகின்ற சூத்திரங்களான் ளிளங்கும (உ)

கூ. முதல்கரு வுரிப்பொரு ளென்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை.

இதுமேற் சொல்லப்பட்ட ‘நடுவணைந்திணை’ ஆமாயும், ஒருவகையான உலகத்துப் பொருளெல்லாம் மூவகையாகி அடங்கும் எனபதூஉம் உணராததுதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — சான்றோ செய்யுளகத்துப் பயின்ற பொருளை ஆராயுமிடத்து முதற்பொருள் எனவும் கருப்பொருள் எனவும் உரிப்பொருள் எனவும் சொல்லப்பட்ட மூன்று பொருண்மையுமே, அவை சொல்லுங் காலத்து முறையாற் சிறந்தன என்றவாறு.

இச சூததிரததுள் பாடலுட் பயின்ற பொருள் மூன்றென ஒதி, அவற்றுள் 'உரிப்பொருள்' என ஒன்றைப் பின்னெடுத்த ஒதினமையின், புறப்பொருளும் உரிப் பொருளாகி யடங்கும் என்றவாறு கண்டுகொள்க முறை மையாற சிறத்தலாவது யாதானுமோர செய்யுட்கண் முதற்பொருளும், கருப்பொருளும், உரிப்பொருளும் வரின், முதற் பொருளால் திணையாகும் என்பதூஉம், முதற் பொருளொழிய ஏனையிரண்டுமவரின் கருப்பொரு ளால் திணையாகும் என்பதூஉம், * உரிப்பொருள் தானே வரின் அதனால் திணையாகும் என்பதூஉம் ஆம் அவை யாமாறு முன்னாக காணப்படும் அஃதேல ஒரு பொருட்கு ஒரே காரணங் கூறுது மூன்று காரணங் கூறியது எனனை யெனின், உயாநதோர என்றவழிக குலத்தான் உயாநதோரையும் காட்டும், கலவியான் உயாநதோரையும் காட்டும்; செலவததான் உயாநதோரையு ம் காட்டும், அதுபோலக் கொள்க (ங)

சு. முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்றுவகைப் பொருளி னும் முதற்பொருளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — முதல் என்று சொல்லப்படுவது நிலமும் காலமும் ஆகிய அவவிரண்டினது இயற்கை யென்று சொல்லுப உலகியல்பு உணர்ந்தோர் என்றவாறு.

இயற்கை என்பதனால் †செய்து கோடல் பெருமை அறிநது கொள்க. நிலம் என்பதனால் பொருள் தோற்று தற்கு இடமாகிய ஐம்பெரும் பூதமுங் கொள்க (சு)

* 'உரிப்பொருள்தானே தனிப்பொருளாற திணையாகும் எனவும் பிரதிபேதம், † 'செய்துகோட பெருமை' எனவும் பிரதிபேதம்.

நு. மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்
 சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
 வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
 வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
 முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச
 சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

இது, நிறுத்த முறையானே நிறுத்தால் தீணையா
 மாறு உணராததுதலு நுதலிற்று

இதன் பொருள் — மாயவன மேவிய காடு பொருந்
 திய உலகமும், முருகவேன மேவிய மைவரை உலகமும்,
 இந்திரன் மேவிய தீம்புனல் உலகமும், வருணன் மேவிய
 பெருமணல் உலகமும், முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்
 எனச் சொல்லியமுறையானே சொல்லவும்படுமென்றவாறு

நிரணிறை உமமை எதிர்மறையாகவின இடமுறை
 யன்றிச் சொல்லவும்படுமென்று கொள்க அஃதாவது,
 அவற்றுள் யாதானும் ஒன்றை முன்னும் பின்னுமாக
 வைத்துக் கூறுதல் அது, சானேரோ செய்யுட் கோவை
 யினும் பிறநூல்கட்கும் கண்டுகொள்க காடு, ருடு, மலை,
 கடல் எனப்பேரே பெருவழக்காம் இஃது சூத்திரத்தாள்,
 'காடுறை நிலம்' எனனது 'காடுறை யுலகம்' என்றதனை
 ஐவகைப் புத்ததானும் அமைந்த இடம் எனப்பது உய்த
 துணர வைத்தவாறு கண்டுகொள்க முல்லை குறிஞ்சி
 என்பன இடுகுறியோ காரணக்குறியோ எனின், ஏகத்தேச
 காரணம்பற்றி முதலாகிரியா இட்டதோரா குறி எனறே
 கொள்ளப்படும் எனனை காரணமெனின்,

‘நெல்லொடு

நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை

யருமபவி ழுலரி ஆஉய்

(முல்லைப். 4 - 30)

என்றமையால் காடுறை உலகிற்கு முல்லைப்பூச சிறந்ததாக
 லானும்,

‘கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந்தே னிழைக்கும் நாட்டுண்டு டடபே’(குறுக் - ங)

என்றவழி மைவரை உலகிற்குக் குறிஞ்சிப்பூச் சிறந்ததாக
லானும்,

‘ஆ’ லருட்சிய சிறுசின் மருதின

முச்சினை யுறங்குந் தண்டினை யூன்’ (அகநா - உஅடு)

என்றவழித் தீமடின்ல உலகிற்கு மருது சிறந்ததாக
லானும்,

‘பாசடை நயந்த கணைக்கா னெயத்

வின நீ னிருங்கழி யோத் மலகுநொறுங்

கயமுக்கு மகனா கணணின் மாணும்’ (குறுக் - கூ)

என்றவழிப் பெருமணல் உலகிற்கு நெய்தல் சிறந்ததாக
லானும், இரதிலங்கன் இவ்வாறு குறியிட்டாரா என்று
கொள்ளப்படும் எனக்

பாலை யெனப்பதற்கு ிலம் இன்றேனும் வேன்ற
காலம் பற்றி வருதலின் அக்காலத்துத் தனிநாம சினைபும
வாடுதலின் திற்பதாம் பாலை எனப்பதோ மரமுண
டாகலின் அச்சிறப்பு நோக்கிப் பாலையென்று குறியிட
டார கைக்கிளை, பெருந்திணை எனப்பனவற்றற்கு நிலமுங்
காலமும பகுத்தோதாமையின் இவ்வாறன்றிப் பிறிதோ
காரணம்பற்றிக் குறியிட்டாரா எனக் (ரு)

கூ. காரு மாலைபு முல்லை.

இனிக் காலத்தால் திணையாமாறு உணர்த்துவான்
புடுத்துக் கொண்டாரா இஃது அவற்றுள் முல்லைத்
திணைக்குக் காலம் வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — காலகாலமும் மாலைப்பொழுதும்
முல்லைத்திணைக்குக் காலமாம் என்றவாறு

காராவது மழைபெய்யுங் காலம், அஃது ஆவணித்
திங்களும், புரட்டாசித் திங்களுமாம் மாலையாவது இரப
பொழுதின் முற்கூறு. (சு)

எ. குறிஞ்சி.

கூதிர் யாம மென்மனா புலவர்.

இது, குறிஞ்சிக்குக் காலமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — குறிஞ்சித்திணைக்குக் காலமாவது கூதிரகாலமும் யாமப்பொழுதும் என்பா புலவா என்றவாறு.

கூதிராவது ஐப்பசித் திங்களும், காரத்திகைத் திங்களும் யாமமாவது இரப்பொழுதின நடுக்கூறு (எ)

அ. பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப.

இஃது, எய்தாநது எயதுவிததல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — குறிஞ்சித்திணைக்கு முனபனிக காலமும் உரித்தெனது சொல்லுவா என்றவாறு.

இதனைக் கூதிரகாலத்தொடு ஒருங்கு கூறுமையின் அத்திணைச் சிறப்பிற்றனது எனக் கொள்க. குறிஞ்சி என்றது அதிகாரத்தான வந்தது முனபனிக காலமாவது மாரக்கழித் திங்களும், தைத் திங்களும் மாம 'பருவமும்' என்ற உமமை இறந்தது தமிழிய எச்ச உமமை (அ)

கூ. வைகறை விடியன் மருதம்.

இது, மருதத்திணைக்குக் காலம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — வைகறையும் விடியலும் மருதத்திற்குக் காலமாம் என்றவாறு.

வைகறை யாவது இரப்ப பொழுதின பிறகூறு விடியலாவது பகற் பொழுதின முற்கூறு பருவம் வரைநீதாதாமையின் அறுவகைப் பருவமுந் கொள்ளப்படும் இது நெய்தற்கும் ஒக்கும் (கூ)

க0. ஏற்பாடு,

நெய்த லாதன் மெய்பெறத் தோன்றும்.

இது, நெய்தற நினைக்குக காலம் உணராததுதல்
துதலிற்று

இதன் பொருள் — ஏறபடு பொழுது நெய்தற
நினைக்குப பொருணமை பெறத் தோன்றும் என்றவாறு

ஏறபா டாவது பகற்பொழுதின பிறகும் (க0)

கக. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலோடு
முடிவு நிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.

இது, பாலைக்குக காலமும் இடமும் உணராததுதல்
துதலிற்று

இதன் பொருள் — நடுவுநிலைத் திணையாகிய பாலையா
வது நண்பகற்பொழுது வேன்ற காலத்தொடு புணராதது
நின்றவழிக் கருதிய நெறியையுடைத்து என்றவாறு

என்றது இளவேனில முதுவேனில என்னும் இரு
வகைப் பருவத்தின்கண்ணும் வரும் நண்பகற்பொழுது
காலமாம் என்பதூஉம், ஆண்டு இயங்கும் நெறி நிலமாம்
என்பதூஉம் உணராததெனவாறு இளவேனிலாவது சித்தி
ரைத் திங்களும் வைகாசித் திங்களும் முதுவேனிலாவது
ஆனித் திங்களும் ஆடித் திங்களும் நண்பகலாவது பகற்
பொழுதின நடுக்கூறு (கக)

கஉ. பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப.

இஃது எய்தாதது எய்துவிததல் துதலிற்று

இதன் பொருள் — பின்பனிக்காலமும் உரித்தென்று
கூறுப பாலைக்கு என்றவாறு,

இது வேரோதினமையின் வேனில போலச் சிறப்பிற்றன்று எனக்கொள்க பின்பணியாவது மாசித் திங்களம் பங்குனித் திங்களுமாம்

அஃதற்கு, இவ்வறுவகைப் பருவமும் அறுவகைப் பொழுதும் இவ்வைந்திணைக் குரியவாறு எனனையெனின், சிறப்பு நோக்கி எனக் எனனை சிறந்தவாறு எனின், முலையாகிய நிலனும், வேனிறகாலத்து வெப்பமுழநது மரனும், புதலும், கொடியும் கவினழிநது கிடந்தன காரப்பயல்கள முழங்கக் கவினபெறுமாகலின் அப்பருவம் சிறந்ததாம் மாலைப்பொழுது அந்நிலத்திற் கினறியமை யாத முலை மலநுங்காலமாதலானும், அந்நிலத்துக் கருப் பொருளாகிய ஆனிரை வருங்காலமாதலானும், ஆண்டுத் தனியிருப்பார்க்கு அவை கண்டுழி வருத்த மிகுதலின், அதுவும் சிறந்ததாயிற்று குறிஞ்சிக்குப் பெரும்பான்மையும் களவிற புணர்ச்சி பொருளாதலின், அப்புணர்ச்சிக்குத் தனியிடம் வேண்டுமன்றே, அது கூடிகாலத்துப் பகலும் இரவும் நுண்துளி சிதறி இயங்குவாரிலராகலின், ஆண்டுத் தனிப்படல் எளிதாகலின், அதற்கு அது சிறந்தது, நடுநாள யாமமும் அவ்வாறுகலின் அதுவுப் சிறந்தது இனி மருத்ததிற்கு நிலை பழனஞ்சாராத இடமாகலான், ஆண்டுறைவா மேனமக்களாகலின், அவா பரத்தையிற் பிரிவுழி அமமனையகத்து உறைந்தமை பிறரறியாமல் மறைத்தல் வேண்டி வைகறைக்கண் தம் மனையகத்துப் பெயரும்வழி ஆண்டு மனைவி ஊடலுற்றுச் * சாரகிலளாம் ஆதலால், அவை அந்நிலத்திற்குச் சிறந்தன நெய்தற்குப் பெரும்பான்மையும் இரக்கம் பொருளாகலின், தனிமையுறறு இரங்குவார்க்குப் பகற்பொழுதினும் இரப்பொழுது மிகுமாதலான் அப்பொழுது † வருத்தமேதுவாகிய ஏறபாடு கண்டா இனி வருவது மாலை என்று வருத்தமுறுதலின்

* 'சாரகிலளாம் எனவும் பிரதிபேதம்

† 'வருத்தமேதுவாகிய ஏறபாடு எனவும் பிரதிபேதம்,

அதற்கு அது சிறந்தது பாலைப் பொருளாவது பிரிவு, அப்பிரிவின்கூட தலைமகற்கு வந்ததழுமம் என்று தலைமகன் கவலுவதால், சீழலும் நீரும் இல்லாதவழி ஏகினா எனவும் கவலுமாகலின், அதற்கு அது சிறந்தது என்க.

(கஉ)

கஉ. இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றலு முரிய தாகு மென்மனா புலவா.

இது, பாலைக்கு உரிய பொருளாகமாறு உணர்த்துதலு நுதலிற்று

இதன் பொருள் — இருவகைப் பிரிவான தலைமகளைப் பிரிதலும், தலைமகளை உடன்கொண்டு தமாவரைப் பிரிதலும், அவை நிலைபெறத் தோன்றலும் பாலைக்கு உரிய பொருளாகும் எனப் புலவா என்றவாறு

உமமை எரிகுமமை யாகலான நிலைபெறத் தோன்றது பிரிதற் குறிப்பு நிகழ்ந்துழியும் பாலைக்குரிய பொருளாம் என்று கொள்க அதிகாரப்பட்டு வருகின்றது பாலை யாகலின் இருவகைப் பொருளும் பாலைக்கு உரிய பொருளாயின

(கங)

யசு. திணைமயங் குறுதலுங் கடிநிலை யிலவே நிலனொருங்கு மயங்குத லிலலென மொழிப் புலவன் குணந்த புலமை யோரே.

இது, மேல் அதிகரிக்கப்பட்ட நிலத்தினும, காலத்தினும ஆகிய திணை மயங்குமாறு உணர்த்துதலு நுதலிற்று

இதன் பொருள் — ஒரு திணைக்குரிய முதற்பொருள் மற்றோர் திணைக்குரிய முதற்பொருளொடு சேரநிறைவு கடியப்பட்டது, ஆண்டு நிலம் சேரநிறைவு இல்லை யென்று சொல்வா புலன் நன்குணர்த புலமையோரா என்றவாறு.

எனவே காலம் மயங்கும் என்றவாறபிறனு அதற்
குச் செய்யுள்

‘தொல்லாழி தடுமாறிக் கொகலவேணமெருவதசான
பலவயி னுயிரெல்லாம் படைதசானகட பெயாப்பானபோ
லெல்லுறு முதுகுகொ மடங்கிதன ககொமாய
நல்லற முறிக்நீடு யுலகாண்ட உசுனபி
னல்லது மலை திருந் தறமுறிக் துதல்லா
மெல்லியான பருமமேபான மயங்கிரு டலைவ
வெல்லுககு வம்மபாய விடுமபைகடா மருணமலை,
பாயதினை பாட்டோவாப பபுநாப பனிககட
நூவறத துறாதனை நுறைமென்ன நவன்றிற
நோய்தெற யுழப்பபாக ணித் துதியோ மவமேபாலக
காதலசெய தகனருளை யுடையையோ நீ,
மன்றிரும் மெண்ணை மடலசே டனநி
னன நுறை கொனநன் மெனக கலங்கிய
மென நுய மநிதனை மநியோ மவமேபால
வின நுனைப பிரிதாரை யுடையையோ நீ,
பனியிருள் குழைப் பபைதலகு கிறுத
வினியரி நுயருமற பழிப்பனை கலங்கிய
தனியவ விடுமபைகண டினைதியோ மவமேபால
வினியசெய தகனருளை யுடையையோ நீ
எனவாங்கு,
அழிநய லநித மெவவ மேறபடப
பெருமேப துறுசல களைமதி பெரும
வருநதிய செல்லநீர் திறனறி மயாருந்
மருநதறை கோடலிற கொடிதே யாழ்நன்
னருநதியோ மருநச மழிநதுக விடினை’

(கலிக் கெய - கட)

எனவரும்.

(கச)

கரு. உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே

இஃது, எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று

இதன்பொருள் — உரிப்பொருள் அல்லாத கருப பொருளும், முதற்பொருளும் மற்றொரு திணையொடு சேர நிறகவும் பெறும் என்றவாறு

உமமை எதிர்மறை யாகலான மயங்காமை பெரும் பான்மை எனக் எனவே ‘உய்கதுநகொண நிணாதல் எனனுந் தந்திர வுத்தியான எடுததேகாதிய காலமாகிய முதற்பொருளும் டுபுடம் புளாளும ஆகிய கருப்பொருளும் மயங்கிடும் மயங்காமைட்டும் வரும எனவே உரிப்பொருள் மயங்கி வாராது என்றவாறு அல்லன மயங்கி வருதல் கலி முதலாகிய சான்றோர் நூல்கத்துக் தணடுகொள்க உதாரணம்,

‘ஒண்செய் கழுநீர்சு ரணபோ லாயிதழ்
மூசி போகிய குஞ்செய மாலைபன
பக்கஞ் சோகிய செச்சைசுந் தண்ணியன
குயமண டாகஞ் செஞ்சாநது நீலி’ (அகநா - ௪௮)

என்றவழி, மருந்ததிறகுக் கருப்பொருளாகிய கழுநீரும், குறிஞ்சிகஞ்சுரிய வெட்சிபடும் அணினதோன என்றமை யாற கருப்பொருள் மயக்கமாயிற்று நிறவுமனன (கரு)

ககா. புணர்தல் பிரித விருதத விரங்க
ஊட லவற்றி னிமித்த மென்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே.

இஃது, உரிப்பொருள் ஆமாறு உணாததுதல் நுத லிற்று

இதன்பொருள் — புணர்தலும், பிரிதலும், இருதத லும், இரங்கலும், ஊடலும், அவற்றின நிமித்தமும் என்று

சொல்லப்பட்ட இவை ஆராயுங் காலத்து ஐந்திணைக்கும் உரிப்பொருளாம் என்றவாறு

பிரிவு பாலைக்குறித்தாமாறு மேற்சொல்லப்பட்டது ஏனைய, 'மொழிந்த பொருளோ டொன்று வைத்தல்' என னுந் தந்திரவுத்தொல் புணர்தல் என்பது குறிஞ்சிக்கும், இருத்தல் என்பது முல்லைக்கும், இரங்கல் என்பது நெய் தற்கும், ஊடல் என்பது மந்தத்திற்கும் பெரும்பான்மை உரித்தாகவும், சிறுபான்மை எல்லாப் பொருளும் எல்லாத் திணைக்கும் உரித்தாகவும் கொள்ளப்படும் (இருத்தலாவது கல்மகன் விரிந்திணையும் ஆற்றிப்படுத்தல் இரங்கலாவது அழிந்தமை) (க 38)

கன. கொண்டுதலை கழிதலும் பிரிந்தவ ணிரங்கலு முண்டென மொழிப வேரிடத் தான்.

இதையும் ஒரோர் உரிப்பொருளாமாக உணர்த்துதல் துதலிற்று

இதன்பொருள் — கொண்டுதலை கழிதலும் உண்டு, பிரிந்தவன் இரங்கலும் உண்டு, ஒரோவிடத்துக்கண் என்றவாறு

'உண்டு' என்பது ஐரண்டிடத்துங் கூட்டுதல் ஆனறியும் 'உண்டு' என்பதனை இவ்வேனாதின மாற்றுகி விரவுவினையாகிய பொறுப்பாடல் வந்தெனவுமாம் 'ஒரிடத்து' என்றமையான மேற்சொல்லப்பட்ட ஐவக உரிப்பொருளும்பொல எல்லாத் திணைக்கும் பொதுவாகி வந்தலன்றி, 'கொண்டு தலைகழிதல்' பாலைக் கணனும், 'பிரிந்தவ ணிரங்கல்' பெருந்திணைக் கணனும் வரும் என்று கொள்க. கொண்டு தலைகழிதலாவது உடன்கொண்டு பெயர்தல் அது நிலம் பெயர்தலின் புணர்தலின் அடங்காமையானும், உடன்கொண்டு பெயர்தலின் பிரிந்தலின் அடங்காமை யானும் வேறேறுதப்பட்டது பிரிந்தவ ணிரங்கலாவது ஒருவரை யொருவர் பிரிந்தவிடத்து இரங்கல் அது நெட்

டாறு சென்றவழி இரங்குதலினமையானும், ஒருவழிக்
தணங்கவழி அப்ப மகனின் விவேகை மிகுதியால் இரங்
குதலானும் வேரே டிகப்பட்டது அஃது எழிய மடற்றிற
மும, கேறுதலொழிந்த நாமதகு மிகுதிமும முதலாயின
பொருள் இது பொருத்தொருது மிகுது (கௌ)

கஅ. கலந்த பொழுதுங் காட்சியு மன்ன.

இதனும் அது

இதன்பொருள் — ‘கலந்தொழுது’ எனபது தலை
மகனைக் கனவூற்றவழி மனங்கொடுப்பதான காலம் —
அக்காட்சிப் பின்னர்த் குறிப்பிற்றது ஊனாயும் க்கமும்
ககழ்சி ‘காட்சியாவது தலைனியை எதிர்ப்படுத்தல் —
குறிப்பறிந்தறினனாப புணருதலாயும் க்கமும் க்கமகசி

‘முன்னிலை யாககல்’ முகலாபின் புணாதல் நிமித்த
மனதே இவை அநந்தரனவன்றிப் பொதுப்பட க்ற்ற
லின் வேரே டிகப்பட்டன

‘அன்ன’ எனபது இவையும் ஒரிடத்து க்கமும் உரிப
பொருள் என்றவாறு ஒரிடமாவது லக்கக்கூர் அஃ
தேல், இவையும் புணாதல் நிமித்தமாயினால் வந்து குற்றம்
என்னையெனின், ஒருவன் ஒருத்தியை எதிர்ப்பட்டுழிப
புணாசுகி வேட்கை தேற்றலும் தேற்றாமையும் உண்
மைபின், காட்சி பொதுப்பட க்றவது ஐயம் முதலாகக்
குறிப்பறிதல் மிகுது மனங்கொடுதி தலைமகள் மாட
டுக நாமதகுறிப்பு இல்லவழிக் காமகுறிப்பு உணராதது கூறு
தலின் அதுமும் புணா கல் மிகுது அன்றியிறுது எனக ()

கக. முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே.

இஃது, ஐயம் அறுதலைத் துதலிற்று

இதன்பொருள் — மேல் எடுதது டிகப்பட்டவற்றில்
முதல் என்று சொல்லப்படுவது கிலமும் காலமும் ஆகிய
அவ விருவகையும் என்றவாறு

எனவே ஏனையவெல்லாம் உரிப்பொருள் என்றவா
றும் இதனாற் பெற்றது என்னையெனின், முதல் கரு
உரிப்பொருள் என அதிகரித்து வைத்தார இனிக
கருப்பொருள் கூறுகின்றா உரிப்பொருள் யாண்டுக் கூறி
னா என ஐயம் நீகழுமதை விநிதிக் தல எனந் (நகூ)

உ௦. தெய்வ முனாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகையி
வவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப.

இது, கருப்பொருளாமாறு உணர்த்துதலுதலிறு

இதன்பொருள் — தெய்வம் முதலாகச் சொல்லப்பட
டனயும் அத்தன்மையுடைய கருப்பொருள் எனறு
மொழிப என்றவாறு

அவையாவன முதற்பொருட்கட் டோன று ம
பொருள்

‘மாயோன மேய காடுறை யுலகம்’ (அகத் - ௫)

என்றதனான முல்லைக்குத் தெய்வம் — சுண்ணை ,

‘காடுறை யுலகம்’ (அகத் - ௫)

என்றதனானும்,

‘காரு மாலை யு முல்லை’ (அகத் - ௭)

என்றதனானும், காடடி னும் கால்காலத்தினும் மாலைப்
பொழுதினும் நிகழ்பவை கொள்க ,

‘எந்நில மருங்கிற பூவும் புளஞ

மந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்’ (அகத் - ௨௧)

என்றதனானும், நிலமும் காலமும் பற்றி வருவன கருப்
பொருள் எனபது உணரக் உணவு - வரகும், முதிரை
யும்; மா - மானும், முயலும், மரம் - கொன்றையும்,

குருநதும், புதலும், புள் - காணுகோழி ; பறை - ஏறு
கோட்பறை, செயதி - நிரைமேயத்தல், 'யாழின் பகுதி'
என்பது பண், அது - சாதாரி 'பிறவும்' என்றதனால்,
பூ - முலையும், பிடவும், தனவும் நீர் - கான்யாறு ;
பிறவும் இந்நிகரண கொள்க

குறிஞ்சிகுருத நெய்வம் — முருகவேள், மைவரை
யுலகமும், கூதிகாலமும், நாளி நாளும் கூறினமையின்,
அந்நிலத்தினும் காலத்தினும் உத்ப்பவை கொள்க
உணவு - தீனையும், வெநிரெல்லும், ஸ்வனமும், மா -
யானையும், புலியும், பன்றியும், கரடியும், மரம் - வேங்
கையும், கோனகும், புள் - மயிலும், கிளியும், பறை -
வெறியாட்டுப்பறையும், தொண்டகப்பறையும், செயதி -
தேனழித்தல், பண் - குறிஞ்சி, 'பிறவும்' என்றதனால்,
பூ - வேங்கைபூவும், குறிஞ்சிபூவும், காந்தட்பூவும்,
நீர் - சுண்ணீரும், அருவிநீரும் பிறவும் அன்ன

பாலைக்கு நிலம் ஒத்தது வேளிறகாலமும், நண்பக
லும் ஒதினமையானும்,

‘முலையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து
நல்லியல் பிழந்து கிடங்குதய ருறுகதுப
பாலை யெனப்போர படிவம் யுள்ளனும்’

(சிலப் காடிகாண - கூச - சுஎ)

எனப் பிற சான்றோ செய்புகத்தது வருதலானும், இந்
நிலங்களில் வேளிறகாலத்து மிகழவன கருப்பொருளாகக்
கொள்ளப்படும் தெய்வம் - கொற்றவை, உணவு -
ஆறலைத்தலால் வரும்பொருள், மா - வலியழிந்த யானை
யும், வலியழிந்த புலியும், வலியழிந்த சேநராயும், மரம் -
பாலை, இருப்பை, களரி, சூரை, புள் - எருந்தவையும்,
பருநதும், பறை - ஆறலைப் பறையும், குறைகொண்ட
பறையும், செயதி - ஆறலைத்தல், பண் - பாலை, 'பிறவும்'
என்றதனால், பூ - மரம்பூ, நீர் - அறுநீர்க் கூவலும்,
அறுநீர்ச்சுணையும் பிறவும் இந்நிகரண கொள்க.

மருத்ததிறஞ்சு தெய்வம் — இந்திரன்

‘தீமபுன லுலகம்’

(அகநா - ௫)

எனவும்,

‘வைகறை விடியல்’

(அகநா - கூ)

எனவும், ஒதினமையால் அவனிடத்தினும் காலத்தினும் நிகழ்பவை கொள்க உணவு - நெல் மா - எருமையும், நீரநாயும் மரம் - மருதும், காஞ்சியும். புள - புன்னமும், அகன்றிலும் பறை - நெல்லிப்பறை, செயதி - உழவு, பண - மருதம் ‘பிறவும்’ என்றதனால், பூ - தாமரையும், கழுநீரும், நீர் - யாறறு நீரும், பொய்கை நீரும், பிறவும் அன்ன

நெய்தற்குத் தெய்வம் — வருணன்

‘மணலுலகம்’

(அகநா - ௫)

என்றதனானும்,

‘எறபாடு’

(அகநா - ௧௦)

என்றதனானும், ஆண்டு நிகழ்பவை கொள்க உணவு, உப்புவிளையும், மீனவிளையும் மா - கராமும், சுறவும், மரம் - புன்னையும், கைதையும் புள - கடற்காக்கை பறை - நாவாய்ப்பறை, செயதி - மீன பித்தலும், உப்பு விளைத்தலும், பண - செவ்வழி, ‘பிறவும்’ என்றதனால், பூ - நெய்தல் நீர் - கேணிநீரும், கடலநீரும், பிறவும் அன்ன (௨௦)

உக. எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளு

மந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்

வந்த நிலத்தின் பயத்த வாக்கும்.

இது, மேதலறகோர் புறனடை யுணராததுதல நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — யாதானுமோ நிலத்திற்கு உரிய வாகிய பூவும் புள்ளும் அநிலத்தோடும் பொழுதோடும் வந்திலவாயினும் வந்த நிலத்தின் பயத்தவாகும் என்ற வாறு

‘வந்ததுகொண்டு வாராதது முடித்தல்’ எனபதனால் சிறுபான்மை ஏனையவும் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க இவ்வாறு வருவன திணைமயக்கமாம் (உக)

உஉ. பெயரும் வினையுமென் றாயிரு வகைய திணைதொறு மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே *

இது கருப்பொருளின் பாகுபாடாகிய மக்கடடிறம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் என இருவகைப்படும், அத்திணைதொறும் மருவிப்போந்த திணைநிலைப்பெயர் என்றவாறு

‘திணைநிலைப்பெயர்’ என்றதனால் அப்பெயருடையார் பிறநிலத்திலா என்று கொள்ளப்படும் அதுவானே எல்லா நிலத்திற்கும் உரியதாகிய மேனமக்களை யொழித்து, நிலம் பற்றி வாழும் சீழமக்களையே குறித்து ஒதினா என்று கொள்க. பெயர் என்றதனால் பெற்றது என்ன? மக்கள் எனல அமையாதோ எனின், மக்களாவா புள்ளும் மாவும்போல வேறு படுக்கப்படா ஒருநீர்மையராதலின் அவரை வேறு படுக்குங்கால் திணைநிலைப்பெயர் எனலது வேறுபடுத்தல் அருமையின் ‘பெயர்’ என்றா என்க (உஉ)

உங. ஆயர் வேட்டுவ ராடீஉத் திணைப்பெய ராவயின் வருஉங் கிழவரு முளரே.

இது, நிறுத்தமுறையானே முலலைக்கு உரிய மக்கட பெயர் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

* ‘திணைநிலை பெயரே’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இதன் பொருள் — ஆணமக்களைப்பற்றி வரும் திணை நிலப்பெயர் ஆயர் எனவும் வேட்டுவா எனவும் வரும் அவ்விடத்து வரும் கிழவரும் உளர் என்றவாறு

ஆயர் என்பார் நிறை மேயப்பார வேட்டுவா என்பார் வேட்டைத்தொழில் செய்வார் வேட்டு - ஒரு தொழில், அஃது எயினா என்னும் குலப்பெயருடையார் மேல் தொழிற்பெயராகி வந்தது 'வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்' எனபதனை 'ஆயச்சியா' எனவுங் கொள்க அவ்விருத்திரதகாருங் காடுபற்றி வாழ்தலின் அநநிலத்தின் மக்களாயினா 'ஆவயின் வருஉங் கிழவா' இருவகையா, அநநிலத்தை ஆட்சிபெற்றோரும் அநநிலத்துள்ளோரும் என குறும்பொறை நாடன் என்றும் போலவன் ஆட்சிபற்றி வரும் பொதுவன், ஆயன் என்பன குலம்பற்றி வரும் (உங்)

உசு. ஏனோர் மருங்கினு மெண்ணுங் காலை
யான வகைய திணைநிலைப் பெயரே.

இது, குறிஞ்சி முதலாய் திணைக்கண் வரும் திணை நிலப்பெயர் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — ஏனை ல்லத்துள்ள மக்கண்மாட்டு ஆராயுங்காலத்து அவ்விடத்து அவ்வகைய திணைநிலைப் பெயர் என்றவாறு

எனறது, திணைதொழும் குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் கிழவராம் பெயரும் வரும் என்றவாறும் 'ஆன்' எனபது அவ்விடம் 'அ' என்னும் சுட்டு நீண்டு இசைத்தது குறிஞ்சிக்கு மக்கட்பெயர் குறவன், குறத்தி என்பன, தலைமக்கட்பெயர் மலைநாடன், வெறபன் என்பன. பாலைக்கு மக்கட்பெயர் எயினா எயிறறியா என்பன, தலைமக்கட்பெயர் மீளி, விடலை என்பன மருத்ததிற்கு மக்கட்பெயர் உழவா, உழத்தியா என்பன, தலைமக்கட்

பெயா ஊரன், மகிழ்நன் என்பன நெய்தற்கு மக்கட்
பெயா நுளையா, நுளைச்சியா எனபன், தலைமக்கட்பெயர்
சேர்ப்பன், துறைவன், கொண்கன எனபன். பிறவுமனன்

‘கைக்கிளை முதலா’

(அகத் - க)

எனனும சூத்திரம் முதல் ஆக இததூணையும் கூறப்
பட்டது, நடுவீணைநதிணையாவது நிலத்தானும் காலத்
தானும் கருப்பொருளானும் உரிப்பொருளானும் நில
மக்களானும் தலைமக்களானும் வரும் எனவும, அவை
இலக்கண நெய்யானும் வழக்கு நெய்யானும் வரும் என
வும, கைக்கிளை பெருந்திணை உரிப்பொருளான் வரும்
எனவும ஒதியவாறு

உதாரணம் முல்லைத்திணைக்குச் செய்யுள் —

‘முல்லை வையத்துதி தோன்ற வில்லமொடு
பைங்காற் கொன்றை மெனபிணி யவிழ
வீரும்புதிநித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற
பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப
மலாநத் ஞாலம் புலம்புபுறங் கொடுப்பக
கருவி வானங் கதழுறை சிதறிக
காசெய் தன்றே கவினபெறு கானங்
கூங்குளைப் பொலிநத் கொய்சவற் புரவி
நரம்பாரப் பன்ன பரங்குவளை பரியப்
பூத்த பொங்காத் துணையொடு வதிநத்
தாதுண பறவை பேதுற லஞ்சி
முனிநா வாரத்த மாணவினைத் தேரி
னுதுக்கான் டோன்றுங் குறுமபொறை நாடன
கறங்கிசை விழவி னுறநதைக் குணது
நெடுமபெருங் குன்றத்து மன்ற காந்தட்
போதவி முலரி நாறு
மாயதொடி யரிவைநின் மாணலம் படாந்தே.’ (அகம் - ச)

எனவரும்.

இதனுள், முல்லைக்கு உரித்தாகிய நிலமும், காலமும், கருப்பொருளும், இருத்தலாகிய உரிப்பொருளும் வந்த வாறு கண்டுகொள்க

‘இல்லொடு மிடைந்த கொலை முல்லைப்
பல்லான கோவலா பையு ளாமபல
புலம்புகொண மாலை கேட்பொறுங்
கலங்குகொ ளளியணங் காத லோளே’

என்பதூஉம் அது

‘திருக்கா விளங்கு மாசில கற்பி
னரிமதா மழைக்கண மாஅ யோளொடு
நினனுடைக கேணமை யெவனோ முல்லை
யிருமபல கூடத் தோற்றி
முருந்தோ டெண்ப லொடியுட் பெறவே’

இது முதற்பொருள் வாராஅ கருப்பொருளான
உரிப்பொருளான முல்லையாயிற்று

‘கரத்தை விரைஇய தண்ணறங் கணனி
யிலைய றோவ வியங்குபரி கடைஇப்
பகைமுனை வலிக்குச் சேரொடு
வினைமுடித தனாங்கு காது லோளே’

இது முதலாம் தாறும இன்றி உரிப்பொருளான
முல்லையாயிற்று

‘கதிரை யாக வாகி ஞாயிறு
பைத்தறத் தெறுதலிற் பயங்கண மாறி
வீடுவாயப் பட்ட வியன்கண மாசிலங்
காடுகவி னெதிரக கணமழை பொழிதலிற்
பொறிவரி யினவண டாபப்ப பலவுட்
னறுவீ முல்லையொடு தோன்றி தோன்ற
வெறிவென நன்றே வீகமழ் கான
மெவனகொல மறவன நிலையென மயங்கி
யிருமபணி யுறைக்குங் கண்ணொ டினைபாங்
கினனா வுறைவித தொன்னலம் பெறுஉ

மீதுற்ற காலங் கண்டிசிற பகைவா
 மதினமுகடு கடவமு முருக்கிய மருப்பிற்
 காதுகா லொசிகு மேயானே
 வெஞ்சின வேந்தன வினைவிடப் பெறினே '

(அகம் - கசுந)

இது பிரிதற் பகுதியாகிய பாசறைப் புலம்பல எனி
 னும் நிலம்பற்றி முல்லையாயிற்று

‘மலிதிரை யூர்துதன மணகடல வெளவலின் ’

(கவி முல்லை - ச)

என்னும் முல்லைக்கலி புணாதற் பொருண்மைத்தாயினும்,
 முல்லைக்கு உரிய கருப்பொருளான வருதலின் முல்லை
 யாயிற்று பிறவும் அனன்

குறிஞ்சித்திணைக்குச் செய்புள் —

‘விடிந்த ஞாலங் கவின்பெறத் தலைஇ
 யிடிந்த வாய வெவவங் கூட
 நிலமலி தண்டுளி தவிராது புலந்தாய
 நீமலி கடரஅஞ் செருக்கிக் கானமலைந்து
 கண்பெயல் பொழிந்த நன்னென யாமத்து
 மண்புரை* மாசுணம் விலங்கிய நெறிய
 மலைஇ மணந்த மயங்கரி லாராற
 நிலைபொலிந் திலங்கு வைவே லேந்த
 இருமபிடி புணாந்த செமமல பலவுடன்
 பெருங்குளிற்றுத் தொழுதியொ டெண்குறிறை யொரீஇய,
 நிரம்பா நெடுவரை தத்திக் குரம்பமைந்
 திணடுபயி லெறுமபி னிழிதரு மருவிக்
 குண்டுரோ மறுசுழி நீந்தி யொண்டொடி
 யலமரன் மழைக்க ணலலோள பண்புநயந்து
 சுரனமுத லாரிடை நீந்தித் தந்தை
 வளமனை யொருசிறை நின்றனே மாகத்
 தலைமனைப் படலைத் தண்கமழ் நிறந்தா

* ‘யாமத்துப் பண்புரை’ எனவும் பிரதிபேதம்.

அதுவண் டிமிரிசை யுணராதனள சீறடி
 யரிசிலம் படிக்குச சேககையி னியலிச
 செந்நினை நலவி லெறிகத வ்யவிய
 காவலா மடிபத நோக்கி யோவியா
 பொறிசெய பாவையி னறிவுதளா பொலகி
 யளக்க றனன வாரிரி டிய
 விளக்குமிர பீனைய 'நினனிப பாம்பு
 படவரைச சீக்கு முருமேரே டிண்பபெய
 லினனலங் கங்குலும் வருபவே வென்றுதன
 மெலவிரல சேபப நொடியின ணலயாழ
 வடியுறு நரமபிற் நீவிய நிழற்றிச்
 திருகுடி முயங்கி யோளே வெனவேற
 களிறுகெழு தீனா கழ்நெடி மலைய
 னெள்ளுநீ ருக்கந் கவைஇய காரதண்
 மணங்கமழ முளநூ மீமிசை
 யணங்குகடி கொண்ட மலரினுங் கமழநதே '

எனவரும் இது முதலும், கருவும், புணராதலாகிய உரிப
 பொருளும் வந்த குறிஞ்சிப் பாட்டு

'நறைபரந்த சாந்த மறவெறிநது நாளா
 லுறையெதிரநது வித்தியலு மேனற — பிறையெதிரந்த
 தாமரைபோல வாணமுகத்துத் தாழ்குழலீர் காணீரோ
 வேமரை போந்தன வீண்டு ' (திணைமாலை - க)

இது முதற்பொருளினதிக் கருப்பொருளும் உரிப
 பொருளும் வந்தமையால் குறிஞ்சித்திணையாயிற்று

'முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
 மலைய னெள்வேற கண்ணி
 முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே '

(யாப - விருத எட்ட உரை மேற்கோள)

இஃது உரிப்பொருள் ஒன்றும் வந்த குறிஞ்சிப்பாட்டு.

'பருவ மென்றினை பாலும் பெய்தன
 கருவிரற் கிள்ளை கடியவும் போகா
 பசுமூ தந்திக் கடைவன வாடப்

பாசிப் பககப் பணிகோப பைஞ்சுனை
 விரியிதழக குவளை போல விலலிட
 டெரிசுடா விசுமபி நேறெழுநது முழங்கக
 குன்றுபனி கொளஞஞ சார
 வினறுகொ ரேழி யவாசென்ற நாட்டே'

இஃது இருததற பொருண்மைககண வந்ததேனும
 முதற்பொருளானும், கருப்பொருளானும் குறிஞ்சி
 யாயிற்று

‘வாடாத சானறோ வாவெதிர கொண்டிராயக
 கோடாது நீர்கொடுப்பி னல்லது — கோடா
 வெழிலு முலையு மிரண்டிறகு முநீர்ப
 பொழிலும் விலையாமோ போநது’ (திணைமலை - கடு)

இது கற்பிறப்புணர்வு, பொருளாற் குறிஞ்சியாயிற்று

‘படாஅ தோழியெங் கண்ணே கொடுவரி
 கொன்முரண யானே கனவு
 நன்மலை நாட னசைஇ னானே’

இஃது இரங்கற பொருண்மைதேனும முதற்பொரு
 ளானும் கருப்பொருளானும் குறிஞ்சியாயிற்று பிறவும்
 அனன

பாலைத்திணைக்குச் செய்யுள் —

‘அறியாய வாழி தோழி யிருளற
 விசுமபுடன விளங்கும் விரைசெலற நிகிரிக
 கடுங்கதி ரெறித்த வடுவாய நிறைய
 நெடுங்கான முருங்கை பெவண்பூத தாஅய
 நீரற வறந்த நிரம்பா நீரிடை
 வளவெயிறுசு செநநாய வருந்துபசிப பிணவொடு
 கள்ளியங் காட்ட கடத்திடை யுழிஞ்சி
 லுள்ளுன வாடிய சுரிமுககு நொள்ளை
 பொரியரை புதைத்த புலம்புகொ ளியவின
 விழுத்தொடை மறவா விலலிடை வீழநதோ
 ரெழுத்துடை நடுக வினனிழல் வதிய
 மருஞ்சரக கவலை நீந்தி யெனறு

மில்லோர்க் கிலலென றியைவது கரத்தல

வல்லோர் நெஞ்சம் வலிபப நம்மினும

பொருளே காதலா காத

வருளே காதல ரெனறி நீயே.

(அகம் - ௫௩)

எனவரும் இதனுள் பாலைக்குரிய முதற்பொருளும், கருப
பொருளும், பிரிவும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க

வளங்கெழு திருநகாப பந்துசிறி தெறியினு

மினநதுணை யாயமொடு கழங்குட னாடினு

முயங்கின றையென் மெய்யென றசைஇ

மயங்குவியா பொறித்த நுதல டண்ணென

முயங்கினள் வதியும் மனனே யினியே

தொடிமாண சுற்றமு மெமமு முள்ளா

ணெடுமொழித தந்தை யருங்கடி நீவி

நொதும லாள நெஞ்சறப பெற்றவென

சிறுமுதுக குறைவி சிலம்பாற சீறடி

வலலகொல் செலலத தாமே கலலென

ஆரெழுந தனன வருகெழு செலவி

னீரி லத்தத தாரிடை மடுத்த

கொடுங்கோ லுமணா பகடுதெழி தெள்வியி

நெடுமபெருங் குன்றத திமிழ்கொள வியமபுங்

கடுங்கதா திருகிய வேயப்பயில பிறங்கற

பெருங்களி றுரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅத

தருஞ்சுரக கவலை யதாபடு மருங்கி

னீளரை யிலவத ஆழகழி பனமலா

விழவுத்தலைக கொண்ட பழவிநன மூனா

நெய்யுமிழ் சுடரிற் காலப்பாரச் சிலகி

வைகுறு மீனிற் றேனறு

மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே

(அகம் - ௧௭)

இஃது உடனடிகளின்கண் வந்தது

‘நாளு நாளு மாளவினை யழுங்க

விலலிருநது மகிழுவோர்க் கிலலையாற் புகழென

வொண்பொருட் ககலவாநங் காதலா

கண்பனி துடையினித தோழி நீயே’ (சிறந்தக - பாலை)

இது பிரிவு. பொருளாற பாலையாயிற்று.

‘உயாகரைக் கானியாற் றவிரற் லகனறுறை
வேனிற பாதிரி விரிமலா குவைஇத
தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
கண்ணினுங் கதவரின முலைலே
முலையினுங் கதவரின றடமென றேளே’ (ஐங்குறு-நூசு)

இது புணர்தறபொரு ளாபினும் கருப்பொருளாற்
பாலையாயிற்று

‘செநதுவ ராடை’ (ஐங்குறு - நூசுந)

என்னும் பாட்டினுள்,

‘கொலைவி லெயினா தவகை’

எனப் புணர்தற பொருண்மை வந்ததாயினும் பாலேசுரு
உரிய மக்கடபெயா கூறுதலிற் பாலையாயிற்று நிறவும்

மருதத்திணைக்குச் செய்யுள் —

‘சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட காரா
னூரமடி கங்குலி மொண்டோ பரீஇக
கூரமுள வேலி கோட்டினி னீக்கி
நீரமுதிர் பழனத்து மீனுட னிரிய
வந்தூமடி வள்ளை மயக்கித் தாமரை
வணடோ பனிமல பாரு மூர்
யாறையோநிற் புலக்கேம வாரூற்
றுறையிறந் தொளிர்வருந் தாழிருங் கூந்தற்
பிறமு மொருத்தியை யெயமனைத் தூது
வதுவை யயாந்தனை யெனப் வஃகியாங்
கூறேம் வாழிய ரெனதை செலுநா
கலிமுடை யருஞ்சமந் ததைய தூறு
மொளிறுவாட டாணைக் கொற்கைச் செழியன
பிண்ட டெல்லி னள்ளை றன்னவெம்
மொண்டொடி டெகிழினு டெகிழக
செனநீ பெருமநிற் றகைக்குநா யாரோ’ (அகம் - சூசு)

எனவரும் இதனுள் மருதத்திற்குரியவாய் ஒதிய நிலனும்,
பொழுதும, கருப் பொருளும், ஊடற் பொருண்மையும்
வந்தன

‘தாமரை, வண்டேது பனிமல மாரு மூர்’

என்றமையான் வைகறை வந்தமை யறிக, இறைவன
தன்மையும் அறிக

‘பூங்கொடி மருங்கி னெய்கை கேணமை
முன்னும் பின்னு மாகி
யின்னும் பாண னெமவயி னானே’

இஃது உரிப்பொருளால் மருதமாயிற்று

‘ஓரை யாய மறிய இ-
னலகின்ன றந்த ருறுமபூர தண்டழை
மாறுபடி னெஃதே தோழி ய்றுசிறுது
நெடுமொழி விளங்கு தொலகுடி
வடுநாம படுத லஞ்சது மெனவே’

இது புணர்தற பொருண்மையேனும திணைநிலைப்
பெயரால் மருதமாயிற்று நிறவும் அன்ன

நெய்தல் திணைக்குச் செய்யுள் —

‘கானன மலாநத கழிப்புடக கூடப்
நீனிற்ப் பெருங்கடல் பாடெழுந் தொலிப்ப
மீனா குருகின் மெனபறைத் தொழுதி
குவையிரும புனைகை குடமபை சே-
வசைவண் டார்க்கு மலகுறு காலைத்
தாழை தளர்த ஆககி மாலை
யழிபுடக வந்த கொண்டலொடு கழிபடா
காமா நெஞ்சங் கையறு பிணையத்
துயரஞ் செயதுந் மருளா ராயினு
மருஅ வியரோ வவருடைக கேணமை
யளியின மையி னவணுறையு முனைஇ
வாரற்க திலல தோழி கழனி
வெண்ணெல லரிஞா பின்றைத் ததுமபுந்
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தா னை
செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை

யகமடற் சேகருந் துறைவ
 னினறுயின் மாரபிற சென்றவென னெஞ்சே'

(அகம் - ௪0)

எனவரும் இது முதலும், தருவும், இரங்குதற் பொருண்
 மையும் வந்த நெய்தற் பாட்டு

‘அடிகண் மதிய ம’வினவாய்ப படடென்ப

பூசல வாயாப புலம்புமனைக் கலங்கி

யேதின மாகதஞ் சோயா சோழி

யென்று சோவா நிலலைத்

தெண்கடற் சோபப னுண்டவென னலககே’

(யாப விருத் டக உடை - மேற்)

இது திணைநிலை பெயரானும் இரங்கற் பொருண்மை
 யானும் நெய்தலாயிற்று

‘தங்குலும் பகலும் கலங்கி டொன்றி

வன்புறை சொல்லி நீயே

‘னபுறு’ (செய்தி யுடைய) மறழே’

இஃது இரங்கற் பொருண்மையான நெய்தலாயிற்று.

‘சுறவுப்பிற டிருங்கழி நீதி னைகலு

* ‘நீ கருதிக் கொண்கனும் வந்தன்ன

விரடமணிக் கொடுமபூண விளங்கிழை யோயே’

(சிறந்தககம் - நெய்தல்)

இது புணர்தற் பொருளாயினும் கிலத்தான் நெய்த
 லாயிற்று

‘கோட்டக மலாநத கொழுங்கொடி யடம்பி

னற்றுறை யணிகாச சோபபவிப

பொற்றொடி யரிவையைப் போற்றினை யளிமே’

இது பாலைக்கு உரித்தாகிய பிரிவு நிமித்தமாயினும்
 கிலத்தான் நெய்தலாயிற்று பிறவும் அன்ன (உச)

* ‘மிரவுகருதிக் கையெனவன வந்தன்ன’ எனவும் பிரதிபேதம்.

உரு. அடியோர் பாங்கினும் வினைவலா பாங்கினும்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்.

இது நடுவிணைநதிணைக்கு உரிய தலைமக்களைக் கூறி,
அதன் புறத்தவாகிய கைக்களை பெருநதிணைக்கு உரிய
மக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — அடித்தொழில் செய்வா பக
கத்தினும் வினைசெய்வா பககத்தினும் மேற் சொல்லப்
பட்ட புணாதல் முத்தான பொருளைக் கூறல் கடிநது
நீக்கும் நிலைமையில்லை, ஐந்திணைப் புறத்தவாகிய கைக்
களை பெருநதிணைக்கண் என்று சொல்லுவா புலவா
என்றவாறு.

‘புணாதல் முத்தான பொருள்’ எனபது அதிகாரத்த
தான வந்தது ‘வினைசெய்வா’ என்பதனால் அடியா அல்
லாதார எனபது கொள்க அலா அகத்திணைக்கு உரியா
அல்லரோ எனின், அகத்திணையாவது அறத்தின் வழாம
லும், பொருளின் வழாமலும், இன்பத்தின் வழாமலும்
இயல்புவேண்டும் வேண்டும்வை யெல்லாம் பிறர்க்குக்
குறறேவல் செய்வார்க்குச் செல்லுதல் அரிதாகலானும்,
அலா நாணுக்குறைபாடு உடையா ஆகலானும், குறிப்பறி
யாது வேட்கைவழியே சாரக கருதுவா ஆகலானும்,
இன்பம் இனிது நடத்துவா பிறரேவல் செய்யாதார
எனபதனானும், பிறவானும் அவா புறப்பொருட்கு உரிய
ராயினா எனக் எனவே, இவ்வெழுவகைத் திணையும்
அகம், புறம் என இருவகையாயின

உதாரணம்

‘எனனோற றண்கொல்லோ
நீரு ணிழற்போ னுடங்கிய மெனசாய
லீங்குருச சுருங்கி,
யியலுவாய நினனொ சொவுவெ னின்னீததை,

* ‘அடிமைத்தொழில்’ எனவும் பிரதிபேதம்

அன்னையோ,
 காண்டுக யிலலாக குறணுழிப் போழ்கி
 னுண்டலேக ின்ற பறழமகனே கீயெமமை
 வேண்டுவ லென்று விலக்கினை நினபோலவா
 தீண்டப் பெறுபவோ மற்று,
 மாண்ட,
 எறித்த படைபோன முடங்கி மடங்கி
 டெறித்துவிட் டனன நிறையேரா லெனனைப்
 பொறுக்கல்லா கோயசெயதாய பொநீஇ நிறுக்கலவே
 னீருலகி னுண்டென னுயிர,
 குறிப்புகாண,
 வல்லுப் பலகை யெடுத்து நிறுத்தன
 கல்லாக குறள கடுமபகல வுதெமமை
 யிலலத்து வாவென மெய்கொளீஇ யெல்லாந்
 பெணம ருளாமனனே கூறு,
 நல்லாயகேள்,
 உககத்து மேலு மெய்யாநது வாளவாய
 கொக்குறித் தனன கொடுமடாய நினனையான
 புகக்கலம் புல்லினென சூனறும் புறம்புலவி
 னைக்குறத்துப் புல்லலு மாறறே னருளீமோ
 பககத்துப் புல்லல சிறிது,
 போசீததை,
 மக்கண முரியேகீ மாறினித தொக
 மக்கோட்டன சோதெழுந்த பூங்கொடி போல
 நிரப்பவில் யாக்கை தழீஇயின மெமமைப்
 புரப்பெமென பாரும பலாற பரததையன
 பககத்துப் புல்லியா யென்னுமாற ரெகக
 டுமுநிதுந் துவவாக குறுவட்டா நினனி
 னிழிந்ததோ கூனின பிறப்புக கழிந்தாங்கே
 யாமவீழது மென்றுதன பினசெலவு முற்றியாக
 கூனி குழையுங குழைவுகாண,
 யாமை,
 யெடுத்து நிறுத்தறநுற் றேளிரண்டும வீசி
 யாம்வேண்டே மென்று விலக்கவு மெம்வீழுக
 காமா நடக்கு நடைகாண் கவர்களைச்

சாமனா தமமுன் செலவுகாண,
 ஒஓகாண, நமமு ண்குதற றெஓஇயா நமமுண
 முசாவுவங் கோனடி தொட்டேன,
 ஆங்காக,
 சாயலின மாப வடங்கினைன ஏன
 பேயும் பேயுந துள்ள லுறுமெனக
 கோயிலுட கண்டார நகாஅமை வேண்டுவுல
 தண்டாத தகடுருவ வேறுகக காவின்சீழ்ப
 போத ரகடாரப் புலலி முயங்குவேக
 துகடாபு காட்சி யனையததா ரோலை
 முகடுகாப ியாததுவிட டாங்கு' (கலி மரு - உக்)

எனவரும

இதனுள் ஒருவரை யொருவர் இழித்துக் கூறினமை யான அடியார என்னதூஉம், நிகக காமததின் வேறுபட்டு வருதலாற் பெருந்திணைப்பாற்படும எனபதூஉம் கண்டு கொள்க இதுதானே கைக்கிளைக்கும் உதாரணமாம் வினைவலாட்டிடு வநுலன வந்தவழிக் காண்க (உரு)

உகூ. ஏவன் மரபி னேனோரு முரிய
 ராகிய நிலைமை யவரு மன்னர்.

இதையும் கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு உரிய தலைமக களை உணர்த்துதல் நுகலிற்று

இதன் பொருள் — மேற்சொல்லப்பட்ட அடியோ ரும், வினைவலரும், ஏவுதல் மரபையுடைய ஏனையோரும் கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு உரியா, அவரும் உரியராகிய நிலைமை, அத்தனமைய ராகலான என்றவாறு

அவரும் ஆகிய நிலைமை என மொழி மாற்றுக. கைக்கிளை பெருந்திணை என்றல் அதிகாரத்தான வந்தது இதறை சொல்லியது தலைமகளும கைக்கிளை பெருந் திணைக்கு உரியராவா எனபதாம் உரியராயினவாறு அறம் பொருள் இன்பங்கள் வழுவா மகளிரைக் காதலித்த லான் என்றவாறாயிற்று

உதாரணம்

‘எளியிஃதொச்ச னுணிலன நன்னொடு
 மேவெமென பானை யு மேவினன் கைப்பற்று
 மேவினு மேவாக கடையு மஃமச்சலலா
 நயறிதி யானஃ தறிசலலேன பு உமனற
 மெலலிணா செலலாக கொடியனனாப நினையான
 புலவினி தாகவிற் புலவினே மெலலா
 சமக்கினி மெனறு உவிதிற் பிறாககினனா
 செயவது நனருமோ மற்று,
 சுடாச்சொடி,
 போற்றிப் பகளைந் முதுககு நற்றைம போற்றிககேள
 மேட்டாரா கினிபாயி னல்லது தாககினி மென
 றுணபடவா நுண பவா,
 செயவ தறிசலலேன யாதுசெய மேவனகொலோ
 லுவா யவி னிடைபபட்டு னாரா
 மையில மதியின விளகு முடிததாஸ
 வெளவிக கொளலு மறமெனந கண்டனறு
 அறனு மதுகண்டற ருயிற் றிறனினறிக
 கூறுஞ்சொற் கேளா னவிநரும பண்டுநாம
 வேறலல மெனபெயான றுண்டா லவனொடு
 மாறுண்டோ நெருசெ நமக்கு’ (கலி குறி - ௨௬)

எனவரும இதினாள்,

‘வெளவிக கொளலு மறமெனந கண்டனறு’

எனவும,

‘நீரககினிதென, றுணபடவா நுண பவா’

எனவும தலைமகன் கூறுதலானும், தலைமகள் * முனிந்து
 உரைத்தலானும், ஊடி யுணாவாள் போலத் தலைமகள்
 உடன்பட்டமையானும், இஃது உயரநதோரமாட்டு வந்த
 கைக்கிளை பெருந்திணை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க (௨௬)

* ‘முனனிதித்து உரைத்தலானும் எனவும் பிரதிபேதம்,

உ.எ. ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே.

இது, மேல கைக்கிளை முதலாக எழுதினையும் உணராத திணை. அவற்றுள் நிலம் பருக்கப்பட்ட முல்லை குறிஞ்சி மருதம் ரெய்தல் எனனும் நான்கு திணையும் களவு கற்பு எனனும் இருவகைக கைகோளினும் நிகழ்தலின் அவற்றை யொழித்து, நிலம் பருக்கப்பட்டாத கைக்கிளை பெருந்திணையும் பாளையும் இவ்வோத்தினுள் உணராதப படுகின்றன வாதலின், அவற்றுள் பாலைக்கு உரித்தாகிய பிரிவு உணராததுவான, பிரிவுக்கு நிமித்தம் ஆமாறு உணராததுதல் நுகழிறது.

இதன் பொருள் — ஓதலும் பகையும் தூதும் என்று சொல்லப்பட்ட இதனமைய பிரிவிற்கு நிமித்தமாம் என்றவாறு.

‘இவை’ என்பது இததன்மைய என்னும் பொருள் பட நின்றது. நிமித்தம் எனபது உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக் கிடந்தது.

ஓதற்குப் பிரிதலாவது — தமது நாட்டகத்து வழங்காது பிற நாட்டகத்து வழங்கும் நூல் உளவனறே, அவற்றினைக் கற்றல் வேண்டிப் பிரிதல்.

பகைவழிற் பிரிதலாவது — மாற்று வேந்தரோடு போர கருதிப் பிரிதல்.

தூதிற்குப் பிரிதலாவது — இரு பெரு வேந்தரைச் சந்து செய்தற்பொருட்டுப் பிரிதல் (உஎ)

உ.அ. அவற்றுள்

ஓதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன.

இது மேற் கூறப்பட்டவற்றுள் ஓதற்கும் தூது போதற்கும் உரிய தலைமக்களை உணராததுதல் நுகழிறது.

இதன் பொருள் — மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் ஓதல் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவும், தூதாகிப் பிரியும் பிரிவும்,

நால்வகை வருணத்தினும் உயாநத அநதணர்க்கும் அர
சாக்கும் உரிய என்றவாறு

இவா ஒழுககததானும், குணததானும், செல்வததா
னும் ஏனையரினும் உயாபுடையா ஆதலான் 'உயாநதோர்'
என்றா உதாரணம்

‘வயலைக கொடியின வாடிய மருங்கு
லுயவ லூர்திப பயலைப் பராபரா
னெல்லி வந்து நிலலாது புகஞ்சு
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யாறகே
யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
மாணவினை யானையு மணிகளைத் தன்னே’ (புறம - ௩௦௫)

எனவரும்

இதனுள் பராபரான தூதாகியவாறு கண்டுகொள்க.
அரசா தாம் தூதாகியவாறு வாசுதேவனால் உணாக (உஅ)

உக. தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணி
யேனோ சேறலும் வேந்தன் மேற்றே.

இது பகைவயிற் பிரிதற்குரிய தலைமககளை உணாதது
தல நுதலிற்று

இதன பொருள் — பகைவா காரணமாகி அரசன்
தானே சேறலும், அவனொடு கூடி ஒழிந்தோரா சேறலும்
வேந்தனகண்ணது என்றவாறு

பகை யென்றது மேனின்ற அதிகாரத்தான் உய்த
துணரந்து கொள்ளக் கிடந்தது ‘தானே’ எனனும் ஏகா
ரம் பிரிநிலை, படையையொழிய என்றவாரும் எனவே
போரைக் குறித்துப் பிரிதலும் அரசாக்கு உரித்தென்று
கொள்க இதனுள் அரசன் தலைமகனுழிப *‘பகைதணி
வினைப்’ பிரிவு எனவும், அவனொடு சிவணி ஏனோ தலைவ
ராயுழி *‘வேந்தற்கு உறறுழிப்’ பிரிவு எனவும் இதனை
இருவகையாகக் கொள்க (உக)

¹ இமை. கனவி - ௩௩.

பு. மேவிய சிறப்பி னேனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியு
மிழைத்த வொண்பொருண் முடியவும் பிரிவே

இது மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகை நிமித்தமு மன்றி
வருவன உணர்த்துதல் நதலிற்று

இதன் பொருள் — மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படி
மைய என்பது — நால்வகை நிலத்தினும் மேவிய சிறப்
பையுடைய மக்களையல்லாத தேவாது படிமையவாகிய
பொருள்கள் என்றவாறு . முல்லை முதலாச் சொல்லிய
என்பது — முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனச்
சொல்லிய நிலத்தின் மக்கள் என்றவாறு முறையாற்
பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டியும் பிரிவே என
பது — மேற் சொல்லப்பட்ட முறைமையில தப்பியவழித்
தப்பாது அறம் நிறுத்தற் பொருடும் பிரிவுளதாம்
என்றவாறு இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும் பிரிவே
என்பது — செய்யப்பட்ட பொருள் முடிய வேண்டியும்
பிரிவு உளதாம் என்றவாறு

எனவே, தேவா காரணமாகவும், அறங் காரணமாக
வும், முறைமை கோடிய மக்களை முறைமை செய்வித்தல்
காரணமாகவும், பொருள் ஆககுதல் காரணமாகவும் பிரிவு
உளதாம் என்றவாறு

‘காவல்’, ‘பொருட் பிரிவு’ எனப் * பிறநூல்கத்து
ஒதப்பட்ட இருவகைப் பிரிவும் காண்டு ஒதப்பட்டதென்று
கொள்க ‘மேவிய’ என்பது,

‘மாயோன மேய காடுறை யுலகமுஞ்

சேயோன மேய மைவரை யுலகமும’ (அகத்தி - இ)

என்பதனால் நால்வகை நிலத்தினும் மேவிய எனப் பொரு
ளாயிற்று ‘சிறப்பினேனோர்’ என்றதனால் சிறப்புடையா

* இறை. களவி - கட்டு.

மக்களுந் தேவருமாகலின், மக்கள அல்லாதாரே தேவா என்று பொருளாயிற்று 'படிமை' என்பது ப்ரதிமா என்னும் வடமொழித் திரிபு அது தேவாக கொப்புமையாக நிலத்தின்கட செய்தமைதத தேவாமேல வந்தது அவருடைய பொருளாவன பூசையும் விழாவும் முதலாயின

‘முல்லை முதலாச சொல்லிய’ என்பது

‘பிறந்த வழிக கூறல்’ (வேற மயங - டுக)

எனனும் ஆகுபெயரான் அந் நிலத்தின் மக்களை நோக்கிற்று ‘பிரிவு’ எனபதனைப் ‘பிழைத்தது பிழையாதாகல வேண்டியும்’ பிரிவுளதாம் ‘இழைத்தத வொண்பொருண் முடியவும்’ பிரிவுளதாம் என இரண்டி டத்துங் கூட்டுக. ஆம் என்பது எஞ்சி நின்றது

தேவா காரணமாகப் பிரியும் பிரிவுக்குச் செய்யுள் —

‘அரம்போ ழுவனை ஷாணில ளெகிழ
நிரம்பா வாழ்க்கை கோடல் வேண்டி
யோங்கா ழுன்ன வருமபுமுதி ிவகை
யாலி யன்ன வாலயீ தாஅய
வைவா லோதி மையண லேயப்பத்
தாதுறு குவளைப் போதுபிணி யவிழப்
படாஅப் பைங்கட பாவடிசு கயவாயக
கடாஅ மாறிய யானை போலப்
பெய்துவறி தாகிய பொங்குசெலற் கொணமு
மைதோய விசுமபின் மாநிரம் திழிதரப்
பனிபட நின்ற பாளுட் கங்குற
றம்போரா மதுகை தூக்காய தண்ணென
முனிய விலைத்தி முரணில் காலைக
கைதொழு மாபிற கடவுள் சானற்
செயவினை மருங்கிற சென்றோ வலவநின்
விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நனமான்
வெருவரு தானையொடு வேண்டுபுலத் திறுத்த
பெருவளக் கரிகான முன்னிலைச் செல்லா
கூடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற

வொன்பது கொடையும் நன்பக லொழிதத

பீழன் மன்னா போல

வோடுவை மனனூல வாடைநீ யெமககே' (அகம் - கடச)

எனவரும்

சேரன் செங்குடவேனா கண்ணகியைக் கடவுண்
மங்கலஞ் செயதற்குப் பிரிந்த பிரிவு சிலப்பதிகாரத்திற்
கண்டுகொள்க இத்துணையும் பிரிவு அறுவகைப்படும்
என்றவாறாயிற்று அஃதேல பரததையிற் பிரிவு எனப்போ
எனின், அது நிலம் பெயாந்து உறையாமையானும்,
இவைபோற் சிறக்காமையானும், அறமுறைமையெய்தலும்
பொருள் காரணமாகப் பிரிதலும் இன்றிப் பிரிதலினானும்,
கற்பியலுட் கூறப்படும் என்க ஈண்டுஞ் சிறுபானமை
கூறுப (௩௦)

௩௧. மேலோர் முறைமை நாலவர்க்கு முரித்தே.

இது நிறுத்த முறையானே அறங் காரணமாகப்
பிரிதற்குரிய தலைமக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — மேலோராகிய தேவரது முறை
மையை நிறுத்தற்குப் பிரியும் பிரிவு நான்கு வருணத்தாராக
கூட உரிதது என்றவாறு (௩௧)

௩௨. மன்னர் பாங்கிற் பின்னோ ராகுப.

இது காவற்பகுதியாகிய முறை செய்வித்தற்கு உரிய
மக்களை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — மன்னாபாங்கு — மன்னாகுரிய
பக்கம், அஃதாவது காவல், அது நெறியின் ஒழுகா
தாரை நெறியின் ஒழுகப் பண்ணுதல் பின்னோ ஆகுப
— அவ்வாறு முறை செய்தற்கு அரசன தான் சேறல்
வேண்டாமையின், அதற்குரியதாய் அவனது ஏவல்வழி
வரும் வணிகரும் வேளாளரும் உரியராகுப என்றவாறு.()

௩௩. உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தி னுன.

இது வணிகாக்கு உரியதோ பிரிவு உணாததுதல துதலிற்று

இதன் பொருள் — மேல அதிகரிக்கப்பட்ட பின்னே ராகிய இருவகை யோரிலும் ௨ யாததோராகிய வணிகாக்கு ஒதுதல நிமித்தமாகப் பிரிதலும் உரிதது என்றவாறு

ஒதுதல் பலவாதனை ‘உரிய’ என்றா ண்டு ஒதுது ன்பது வேதம், அது நாலவகை வருணத்தினும் மூவாக்கு உரிததென்பது இதுதுணையெனக் கூறப் பட்டது (௩௩)

௩௪. வேந்துவினை மியற்கை வேந்த னொர்இய வேனொர் மருங்கினு மெய்திட னுடைத்தே

இது வணிகாக்கும் வேளாளாக்கும் உரியதோ பிரிவு உணாததுதல துதலிற்று

இதன் பொருள் — வேந்தனது வினை இயற்கையாகிய தூது வேந்தனை யொழிந்த வணிகாக்கும் வேளாளாக்கும் ஆகுமிடன் உடைதது என்றவாறு

வேந்தனது வினை — வேந்தற்கு உரிய வினை என்க ‘இடன் உடைதது’ என்றதனை அவா தூதராக் காலம் அமைச்சராகிய வழியே நிகழும் என்று கொள்க (௩௪)

௩௫. பொருள்வயிற் பிரிதலு மவர்வயி னுரித்தே.

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — பொருள்வயிற் பிரிவும் மேற் சொல்லப்பட்ட வணிகா வேளாளரிடத்தில உரியதாகும் என்றவாறு. (௩௫)

நகூ. உயர்ந்தோர் பொருள்வயி னோழுக்கத் தான

இஃது அநதணர் பொருட பொருட்டுப் பிரியுந
திறன் உணாததுதல நுதலிறறு

இதன் பொருள் — உயரநதோராகிய அநதணா
பொருள்வயிற் பிரியுங் காலநது ஒழுக்கத்தானே பிரிப
என்றவாறு

இதனாற் சொல்லியது வணிகாகும வேளாளாகும
வாணிகம முதலாயின பொருணிமித்தமாகிய வாறுபோல
அநதணாகும இவை பொருணிமித்தம் ஆகா எனப்
தூஉம் அவாக்கு இயற்கை யொழுக்கமாகிய ஆசாரமும்,
செயற்கை யொழுக்கமாகிய கலவியுமே பொருட்குக்
காரணமாம் எனப் தூஉம் கண்டவாறு (நகூ)

நகூ. முந்நீர் வழக்க மகடுஉவோ டிலலை.

இதுவும் பொருள்வயிற் பிரிவதோர் இலக்கணம்
உணாததுதல நுதலிறறு

இதன் பொருள் — ாண்டு அதிகரிககப்பட்ட பிரிவு
காலிற் பிரிவுங் கலத்திற் பிரிவும் என இருவகைப்படும்,
அவற்றுள் கலத்திற் பிரிவு தலைமகளுடனிலை என்றவாறு

எனவே காலிற் பிரிவு தலைமகளை உடன கொண்டு
பிரியவும் பெறும் என்றவாறும்

கலத்திற் பிரிவு தலைமகளை யொழியப் பிரிந்தமைக்
குச செய்யுள் —

‘உலகுக்கிளந் தன்ன வுருகெழு வங்கம்
புலவுத்திரைப் பெருங்கட னீரிடை போழ்
விரவு மெலலையு மசைவின றுகி
விரைசெல வியற்கை வங்கு ளாட்டக
கோடுயா திணிமண லகன்றுறை நீங்கான
மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந் தொயய
வாள்வினை புரிந்த காதலா நாள்பல

கழியா மையி னழிபட ரகல
 வருவா மன்றா றேழி தண்பனைப்
 பொருபுனல வைப்பி னொழி ாங்கட
 கருவினை முரணிய தண்புதற பகனறைப்
 பெருவள மல" வல்லி தீண்டிப்
 பலவுககாய்ப புறத்த பசுமபழப பாகல
 கூதறை மூதிலைக கொடிசிறை ஞாங்க
 வறனின் றிலைக்கு மாளு யாடைக
 கடிமனை மாடத்தக கங்குல் வீசுது
 திருந்திழை ஞெகிழந்து பெருங்கவின சாஅய்
 நிரைவனை யூருந் தோளென
 யுரையொடு செல்லு மனபினாப பெறினே' (அகம்-௨௫௪)

எனவரும காலிறிபிரிவு உதாரணம் வந்துழிக காண்க. ()

ந.அ. எத்திணை மருங்கினு மகடேஉ மடன்மேற்
 பொற்புடை நெறிமை யின்மை யான.

இஃது, இத்துணையும் பாலைக்குறித்தாகிய பிரிவிலக
 கணம் கூறினா இனிந் கைக்கிளை பெருந்திணைக் குரிய
 இயல்பு உணர்த்துதல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — எல்லாக் குலத்தி னிடத்தினும்
 பெண்பால மடலேறுதல இல்லை, பொலியுபெறு நெறிமை
 இல்லாமையான் என்றவாறு

‘மடன்மேல்’ என்பது மடலேறுதல என்னும்
 பொருள் குறித்தது ‘இல்லை’ என்பது மேலைச் சூத்திரத்
 தினின்றுந் தந்துரைக்கப் பட்டது ‘பொற்புடை நெறி
 மை’ என்பது பெண்பாற்கு இன்றியமையாத நாணம்
 முதலாயின. மகடேஉ மடலேறுதல இல்லை எனவே ஆடேஉ
 மடலேறுதல உண்டு என்பதுபெற்றும் இது புணராவிரக்க
 மாகிய கைக்கிளைக்கும், * ‘தேறுதலொழிந்த காமத்து
 மிகுதிறன்’ ஆகிய பெருந்திணைக்கும் உரித்தாகியவாறு
 கண்டு கொள்க (ந.அ.)

* அகத்திணை - ௫௧.

ந.கூ. தன்னு மவனு மவளுஞ் சுட்டி
 மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு டேயவம்
 நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்
 றன்ன பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ
 முன்னிய கால மூன்றொடு விளக்கித்
 தோழி தேளத்துங் கண்டோர் பாங்கினும்
 போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலு
 மாகிப் கிளவியு மவ்வழி யுரிய.

இது மேற கூறப்பட்ட இருவகைப் பிரிவினும் தம
 ரைப் பிரிதலாகிய உடனபோக்கில நிகழ்நத நற்றாயமாட்டு
 உளதாய கிளவி உணராததுதல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி
 என்பது — தன்னையும் தலைமகளையும் தலைமகளையும் குறி
 தது என்றவாறு, மன்னு நிமித்தம் ஆவது — ஆட்சி
 பெற்ற நிமித்தம், அது பலவி முதலாயினவாம், மொழிப்
 பொருள் ஆவது — பிறா தம்முட் கூறும் மொழிப்
 பொருளை நிமித்தமாகக் கோடல், அதனை நற்சொல்
 என்ப, தெய்வம் எனபது — உலகினுள் வாழும் இயக்கா
 முதலாயினா ஆவேசித்துக் கூறுஞ் சொல், நன்மை
 தீமை அச்சம் எனபது — தனக்கும் அவாக்கும் உள
 தாகிய நன்மையும், தீமையும், அச்சமும் என்றவாறு,
 சார்தல் எனபது — அவா தன்னை வநது சார்தல்,
 என்று எனபது — இடைச் சொல், அன்ன பிறவும்
 என்பது — அததன்மைய பிறவும் என்றவாறு, அவற்
 ரொடு தொகைஇ எனபது — மேற சொல்லப்பட்ட
 நிமித்தம் முதலாயினவற்றொடு கூட்டி என்றவாறு, அவ
 வழி ஆகிய கிளவியும் உரிய என்பது — அவவிடத்தா
 குங் கூறும் உரிய என்றவாறு

எனவே, தலைமகள் உடனபோகியவழி நற்றாய், தன
 னையும் அவனையும் அவளையுஞ் சுட்டி, நிலைபெற்ற நிமித்தம்

மொழியை வெள்ளம், வெள்ளம் என்பனவற்றைத் தனது
கும் அங்குமும் உட்காக்கிய நன்மை, நன்மை, அச்சம்
காரணம் என்பனவும் அத்தனையையும் பிறவும் கூட்டிக்,
குறித்த காலம் மூன்றாம் ஒருங்கு தோற்றுவித்துத், தோழி
மாட்டும் கண்டோரமாட்டும் புலம்புதலும், அவ்வழி நிக
ழும் கூறும் உரிய என்றவாறு

‘போகியதிறத்து நற்றாய்’ என்றதனை முன்னே கூட்
டுக ‘அவற்றெடும’ என்பதனைத் தெய்வம் என்பத
னெடுங் கூட்டிக் முன்னியநாலும் மூன்றுடன் விளக்குத
லாவது முன்பு இத்தனையையளாயினா, இப்பொழுது
இத்தனையையளாகாதினா, மேல் இன்னாகுவல என
மூன்று காலமும் ஒன்றுக்கு தோற்றுவித்துப் புலம்புதல்.
அவ்வழியாகிய கிளவியும் என மொழிமாற்றாக அவற்
ற்றொரு சில உதாரணங்கள்

‘தோழியா குழை துறைமுனறி லாடுங்கால
யீடுபவன் போல’ என்றாகா — முழுது
கலவ் — தோழி காலம் பின்போல
உல்லடே மா மாராட்டை (ஐங்குறு - 15)

இது தலைமகள் உடன்போயவழி நற்றாய் கவனம்
உரைத்தது.

‘மறுவி றாவிச் சிறுகருங் காககை
யன்புடை மரபினினை கிளையோ டாப
பசுருன பெய்த பைநினை வலசி
பொலம்புனை கலாதிற் றருகுவென மாதோ
வெஞ்சின் விதலேவற் காளையோ
டஞ்சி லோதியைப் புகலைச் சீமே’ (ஐங்குறு - 16)

இது நற்றாய் உடன்போய தலைமகள் பொருட்டாகக்
காகத்திற்குப் பரப்பகதன் உரைத்தது.

‘வேறுக சின்னை வினவுவேன நெய்வத்தாற்
கூறியோ கூறுங் குணத்தினாலு — வேறுக
வெனமனைக் கேறக் கொணருமோ வெவ்வளையைத்
தனமனைக்கே யுயக்குமோ தான்’ (திணைமால - 30)

இது நற்றூய கல்மகவின உடன்போகிய கெணவரி
படிமததான வினாயுது பிறவும் அனன சனநவள
புலம்பலும்' என்ற மமையால் செவிவி புலம்பலும்
கொள்ளப்படும் உகாரணம்

‘பெயாச்செனெ முயாக்கயான் வியாகசெனெ னெனறன
வினியறிதே சனது துனியா குகலே
கழறொடி யாஅய மமைசவடி பொதியில்
வேங்கையுந் காசனா நாரி
யாமபன மலரினுந் தானறண னிபளே (குறுந் - ௮௪)

இது உடன்போகிய செவிவி கவனறு உரைத்தது
‘எனனு முன்னினன் கொல்லோ தனனை
நெஞ்சுண்டே சேற்றிய வஞ்சினசு காளையோ
டமுங்கன மூதா லபெழுச
செழுமபல குன்ற பிறந்தனென் மகளே’ (ஐங்குறு - ௩௭௨)

இது தலைமகன் கொடுமை நினைந்து கூறியது

‘என்றுபுறந் தாந் வெமமு முளளான
வானறே யிஞ்சி நன்னகர் புலம்ப
தனிமணி யிடொ தாமுடைசு கடிவாக
வழைத்தி செடுவேற குழிமபடை மதவா
முனையாச்சு துது முமபின ித்த
விலலோ வாழ்கலக விழுசெராண்ட மறநா
வல்லாண் பதுகைக்க கடவுட ிபணமா
நடுகற் டலி குட்டிசு துடிபட
சொப்பிக களளொடு துருடபபவி கொடுக்கும்
போக்கரும கவலைப புலவுநா றருஞ்சுந்
துணிந்துபிற ளாயின ளாயினு மணிநதணி
தாவ நெஞ்சமோ டாயால் னைஇச்சன
மாபுதுணை யாகச்சு துயிறறுக திலல்
துஞ்சா முழவிற கோவற கோமா
னெடுநதோக தாரி கொடுங்கா முன்றுறைப
பெண்ணையம் போயாறறு துண்ணறல் சடுககு
நெறியிருங் கதுப்பினென பேதைக
கறியாத தேளத தாறறிய துணையே’ (அகம் - ௩௫)

இது செவிவி தெய்வம் பராஅயது பிறவும் அனன.

சு0 ஏமப் பேருர்ச்1சேரியுஞ் சுரத்துந்
தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே.

இது தல்மகள் 2 டன்போகியவழிச் செவிலிக்கு உரிய
தோ திறன் உணராததுதல் னுகலிறு

இதன் பொருள் — ஏட்டம் பொந்திய பெரிய ஊரகத்
தர சேரியின் கண்ணும், னெரினினும் நீங்கிய சுரத்தின்
கண்ணும், தாமே செல்லுந் தாயரும் 3 னா என்றவாறு

‘தாமே செல்லுந் தாயர்’ என்பதனால் செவிலி என்
பது பெறாது ‘தாயரும்’ என்றதனால் கைத்தாயா பலா
என்று கொள்ளப்படும் அவ்வழிச் சேரியோரை வினா
லும், சுரத்திற கண்டோரை வினாதலும் உள்வாம் சேரியிற்
பிரிதலும் பரல ஆகுமோ எவின், அது வருகின்ற சூத்திரத்
தினால் விளங்கும் சேரியோரை வினாதற்குச் செய்யுள் —

‘இதுவென பாண்டக கினியின் பாண்ட
யிதுவென பைங்கிரி யெடுத்த பைங்கிரி
யிதுவென பூண்டக கினியசொற பூண்டவென
தலம்வரு மோக்கி னல்லவரு சுடா உதல்
காண்டொறுந் காண்டொறுந் சலங்கி
த்க்கின மோவென பூண்ட பூண்டே’ (சுடாகுறு - 1286)

எனவரும்

‘எறிந்தரு கிரிதால்கி மோதிய குண்டை
லுறித்தாடல் 4 க்கழு முனை சான்ற முகங்கோலு
நெறிப்படச சவலசைஇ மீவெரு ர நெஞ்சுப்துக
குறிப்பேவல செயனமாலக கொணர்நடை யத்தணீர்
வெவ்விடைச செலனமால பொழுக்கத்தீர் நிவ்விடை
யெனமக னொருத்திய பிறணமக நெருவனுந்
தமமுளே புணர்நத தாமறி புணர்சகிய
ரனனா நிருவரைக காணீரோ பெரும்’ (கவி பால - 4)

இது 111த்திடை வினாபுயது

‘செயல்வெ பெயலி 5, செறிக்கி நெனருண
மையணந் காலையொடு பைப வியலிப்

பாவை யன்னவென னாயதொடி மடநைக
சென்றன னென்றி ரைய
வொன்றின வோவவ னஞ்சிலம் படியேய்' (ஐங்குறு-நடிகு)

என வருவதும அது

'காலே பரிதப பின்னென கண்ணே
நோக்கி நோக்கி வாராது கண்ணே
மகலிரு விகாரபின் பின்னிலும்
பலவே மன்றலிடை வந்த தப பரிதப' (குற-சூ-சூ)

என வருவது நரததிண்ட னினுஅயது நரதநத பின்னாந
கூறியது (சூ)

சுக. அயலோ ராயினு மகநதி மேற்றே.

இதுவும் பாலைக்கு உரியதோர இயலா உணராததுதல்
நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — சேரியினும் நரததினும் பிரித
லன்றித் தமது மனையறகட பரிந்தா ராயினும் பிரிவின்
கண்ணதே என்றவாறு

எனவே ஷடநககது மனையறகண னும் பரிதபதயுறு
பிரிவும் பாலைம எனபதும் உபத நனாகது கொள
ளப்படும் (சூ)

சூ. தலைவரு விழும நிலையெடுத்த துரைப்பினும்
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும்
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்
வாய்மையும் பொய்மையும் கண்டோற் கடடித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைபெயர்த்துக் கொள்ளும்
நோய்மிகப் பெருகித் தன்னெஞ்சு கலுழந்தோனை
யழிந்தது களையென மொழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் றிறத்தோ
டென்றிவை யெல்லா மியலாற்ற நாடி
னென்றித் தோன்றுந் தோழி மேன.

இது நினைகண தோழிகளுக்கும் நிகழும் இடன
" வாரததுதல தாதலிறறு

இதன் பொருள் — தலைவரு நிழமநிலை யெடுத்ததுரைத
தல் முத்தலாகா சொல்லப்பட்டன தோழிமட்டிப பொரு
நதித தோனனும் எனறவாறு

தலைவரும் நிழமநிலை நிததலை 'நதலாவது — நினை
வரும் நேரய நல்லைய விதித்து நகறுதல் எனறவாறு

"-காரணம்

பாறு ஸஞ்செவிய பணை சூரண பாரண
மாறுல யாணையொடு மறநா மயங்கி
தூறதாப பட்ட வாயுய்ய நருஞ்சு
நிறந்து செய்யும் பொருளினும் பா உமக்குச
சிறந்தன மாச ஸிறந்தனி ராதி
னன்றி முநகா வளிகலன் யென்கலி
ஞானினை தழிந்தோர பொரு ஸல்லகசு
கொன்பெரு தகையோ டெனபா மொழிகுய
காளுக கொணமீன் நலகசு தலு தகையே
சலவெனக கவினபெற்ற விட யாறறுப பதிதத்தி
புலவெனக களம்பொலப புலம்பு கொண டனயவாமனா,
ஆனபொ தலக்குந கலைபெற்ற பாதிபொற
பாதுபட்ட முத்ததோடு பைதல்கொண டனயவாமனா,
உரிந நலகசு டனயவாமனா ப பொய்கையு
ணர்நீத மலாபொல கதபின் ராபுளா,
வினகா கு
பொய்கலகல் புரிந்தனை புரிந்த ஸகைவிட
பெருகாரோ நெடுந்தகாப செலவ
ககாளகொண டிறதகுடி வளருமபெற லுயிடு

(கவி பாலை - ச)

எனவரும் இதனுள் 'யாம நுமக்குச சிறந்தனமாதலநிந
தலிராயின்' என்றமையாலும், 'பொயநலகல் புரிந்தனை'
என்றமையாலும் வரைவதன் முன்பென்று கொள்ளப்ப
படும் இவன் இறந்தபுடும் என்றமையால் உடன்கொண்டு
போவது குறிப்பு

போகதற் கண்ணும எனபது — உடன்கொண்டு
பெயர் என்று கூறுதற் கண்ணும என்றவாறு

உதாரணம்

‘மரையா ம லகவா மாநி வறபப
உணையோரா கருளுக’ த தாரிடைச செலவுகா
சுனையம்பு பூழகச சுருங்கிப புரையோரா
முண்ணீர் வறபபப புலாவாடு ராவிறகு,
முண்ணீர் பெறுஅடி தடுமாற றருதுய ந
கண்ணீர் ரணைக்குந் கடுமைப காடுனரு
மெனனீ நியாதீர் போல விவைகூற
னினைன் வல்ல மெடுநதகா பெயமமையு
மனபநச குழாஜே யாறறிடை நுமமொடு
துணபச துணையாக நாடி னதுவல்ல
சினபழு முண்டோ வெமககு’ (கலி - பால - ௩)

எனவரும்

விடுததற் கண்ணும எனபது — தலைமகன் உடன
போககு ஒதுட்டிடமை தலைமகற்குக் கூறி அவனை
விடுததற்கண்ணும என்றவாறு

உதாரணம்

‘உணை மகாளகையா ளெங்கு துறையு
மனைன சொல்லு முயக மெனனா உ
நீஞ்சேரா வியலயில பொயமமொழிச
சேரியம மபண்டிர் கெனையு மொழிச
நாடுக ணகற்றிய வுதிய னஞ்சொற்
பாடிச சென்ற பரிசிலா போல
வுவவினி வாழி தோழி யவமே -
பொம்ம லோதி நமமோ டொடாங்குச
செலவயாந் தனா லினதேற பாநதெழு
மலைதொறு மால்கழை மிசைநத காலவாய
கூட்டி மீனகொள பதவா கொடுத்தி
னவிகடா வானேரைய புணரிமிசைக கண்டாங்கு
மேவயத் தோனறும் யாவுயா நனந்தலை
புயவல யானை வெரிதுசசென றனன

கல்லூர் பிழிதரும் புலசாய் சிறுநெறி
 காடு மீக்கடறுங் கோடேடூ தொருக்க
 லாறுகடி கொள்ளு மருஞ்சும பணைநீரா
 னுறைங் கூந்தற கொமமை வரிமுலை
 க்ளையித முண்கண மகவிரக
 கரிய வாலென வழுங்கின செல்வே (அகம் - ௬௪)

எனவாநம் இஃது உடன்போகமு நயப்பித்தது

பேவலும லிளங்கின வினைபரு உயனறனா
 காருங் துறையின கழையுங் கொடுத்தன
 கிலை நிற வெம்மை நீங்கப்
 பெயனீர் தலைஇய வுலவை யிலைத்ததுக
 குறுமுறி லினைநன மாணே நறுமலா
 வேயத்தன டீபாலி மோனறிப் பலவுடன
 தேமபடப பொதுநன வ்பாழிலே காணமு
 கனிகன முகிய பனிகீர்து உழிநாட
 பாலென்ப பச்சுரு கிலவின மாலை
 போதுவரு தனமுற ஹாதே நீயு
 கலக்கா மனத்தை யாகி வெண்சொ
 நையத்தனை கேண்டோமா கொஞ்ச மாக்குவ
 செற்றி யுலரினும உயலை காடினும
 நொச்சி மெனசினே வணாகுரல் சாயினு
 னன்னினு மடவ ணனிகீ நயந்த
 வனனை யலல ருங்குகின னையா
 புலிமருள செமம னோக்கி
 வலிமா வினனுந் தோயகனின முலைபே (அகம் - ௨௫௬)

இது விடுத்தவழிக் கூறியது

நீககலின் வந்த தமமுறு விழுமமும என்பது —
 தமரை நீக்குதலால் தமக்குற்ற நோயின் கண்ணும என்ற
 வாயு.

உதாரணம்

‘விளமபழங் கமழும கமஞ்சுற் குழிசிப்
 பாசந தினற தேயகான மத்த
 நெய்தெரி யியக்கம் வெளின்முதன முழங்கும

வைகுபுலா விழாந மெய்க நுது பனகா
 வரியமை சிலம்பு நழிஇப் பணமாண்
 வரிப்புனை பட்டுடை வைஇய செலவு
 ளிவைகாண் டோறு நோவா மாட்டி
 வளியேர வளியொன னாயத் தோளொன
 நுமமொடு வாவுதா னயாவு
 தனவரைத தனறியுந் தலு தாரன சுண்ணே (அந்றி ௧௨)

எனவரும் இஃது உடனடைய நகுத தவிர்த்து மொட்டநிக
 கூறியது இன்னுந் 'நீங்கலின் வநந் தமமுறு விழுமம்'
 எனறதனால் தலைமகன்குந் கூறினவுந் தொனக

உதாரணம்

‘நாளு நாளு மானினை யமுரசு
 விலலிருந்து பகி டுவுவாரசு சிலம்பு பத புகட்டுநா
 மொண்பொருட நுலவாந் துந் தலா
 ண்பணி ஆடையணி மொழி நீயெ (சொருடைய பாலை)

எனவரும்

வாயமையும் மொயமையும நண்டோறு மட்டித்
 தாயநிலை நோக்கித் தலைப்பெயாதது கொள்ளினும என்
 பது — மெய்மையும் பொயமையும் நாண்பாட்ட
 அவனை கடவுத் தாயநிலை நோக்கி மீட்டுந் கொள்ளுதற்
 கண்ணும எனறவாறு

உதாரணம்

‘பானமருண மருபப் னுல்லபுரை பாவம்
 யாநறுந் கமழகடாஅது தினமபிரி யொருசு
 லாறுகடி கொள்ளும வேறுபுலம் படாந்து
 பொருளவயிற பிரிதல வேணடு மென்னு
 மருளில் சொல்லு நீசொல வினையே
 நன்னா நறுபுத் தையநெய்மை நீவி
 நன்னிற் பிரியலே நஞ்சலோம பென்னும
 நன்னா மொழியு நீமொழிந தினையே
 அவறறுள்,
 யாவோ வாயின மாஅன மகனே

கிழவ ரினனோ மெனனது பொருடான
பூவீனை மருங்கிற பெயாபுபெயா புறையு
மன்ன பொருள உயிற பிரிவேயா கன்னின்
நினைப்புவரை உா மாண மடலோ
எனமக சுவீன கொண்ட சோளினை மற்றே^{*}

(கலி பாலை-உ0)

எனவாய், இது தலைமகனை சட்டிக கூறியது. தாய
நிலை கோதகித் தலைப்பெயாதது கொண்டதற்குச் செய்
புள் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

நோய் மிகப் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலுழறதோளை
அழிந்தது களையென மொழிந்தது கூறி வன்புறை
நெருங்கி வந்ததன் திறத்தோடு என்றிவை எல்லாம் இயல்பு
உற நாடின ஒன்றித்தோன்றும தோழிமேன என்றது —
தலைமகன் பிரிதலால் வருதுற்ற நோய் மிகவும் பெருகித்
தன் நெஞ்சு கலங்கியோளை அழிந்தது * களைய வேண்டு
மெனத் தலைமகன் தானன் மாற்றத்தைக் கூறி வன்புறை
யின்பொருட்டு நெருங்கி வந்ததன் † திறத்தோடு இத்
தன்மையெல்லாம் இயல்பு உற ஆராயின தலைமகளொடு
பொருந்தித் தோன்றுதே கோழி மேலன் என்றவாறு

‘ஒன்றித் தோன்றுதே தோழி’ என்றதனால் தோழி
மரபல்லாந் இன்றியமையாதாள் என்று கொள்க

‘தோழி ஊனே செவிலி மகளை’ (களவி - ௩௫)

என்றதனாலும் அவள் செவிலிமகள் என்று கொள்ளப்
படும

மொழிந்தது கூறி வன்புறை நெருங்குத லாவது —
தலைமகன் மொழிந்தது கூறி வற்புறுத்தலாம்

‘அரிதாய வறமெய்தி யருளியோாக களித்தலும்
பெரிதாய பகைமென்று பேணுரைத் தெறுதலும்
புரிவமா காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்

* ‘காதலன் எனவும் பிரதிபேதம்.

† ‘திறத்துக்கொண்டு எனவும் பிரதிபேதம்.

பிரிவெண்ணிப் பொருளவயிற் சென்றநங் காதலா
வருவாகொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பலயான கேளினி,

என்று,

அடிதாங்கு மனவின்றி யதலனை வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாஅய் காட்டெனரு சகாட்டு
டுடியடிக் கயாழலை கலக்கிய சினனீபை
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுநங் களிமற்றனவுமுடை சன்னே,

எனவும்,

இனபத்தி னிகரமுதரீது யிலேதீர்த் துவலவையாற்
றுன்புறாந் தகையவே காட்டெனரு சகாட்டு
ள்ளபுகொண மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மெனசிறக் காலாற்றும் புறவெனவு முடை சன்னே,

எனவும்,

கனமிசை வேயவாடக் கணைகதிர மெதுதலாற்
றுனனருந் தகையவே காட்டெனரு சகாட்டு
ள்ளனிழ வின்மையான உருத் திய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தனக்குங் கலைவெனவு முரைத்த-
[ன்னே]

எனவும் அவன மொழிந்தது கூறி,

எனவாங்கு,

இணைநல முடைய கானஞ் சென்றோ
புணைநலம் வாட்டுந் தலலா மனைவயிற்
பலலியும் பாங்கொத் திசைத்தனை
நலவெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே' (கலி பாலை - ௧௮)

என வற்புறுத்தியவாறு கண்கொள்க

‘என்றிவையெல்லா மியல்புற நாடின’ என்பதனால்
‘பருவம் வந்தது’, ‘பருவம் அன்று’ என வருவன கொள்க

‘வலவருவா காணும் வயங்கி முருக்கெல்லாஞ்
செல்வச் சிறுஅரக்குப்பொற் கொல்லாபோ — னல்ல
பவளக் கொழுந்தினமேற் பொற்றாலி பாஅய்த்
திகழக்கான றிட்டன தோநது’ (திணைமாலை - ௬௬)

இது பருவம் வந்தது என்றது.

‘மடவ மன்ற தடவுநிலை கொன்றை
கலபிறங் கத்தஞ் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா வளவை நெரிதாக
கொம்புசோ கொடியிணை ரூழத்த
வமப மாரியைக் காரென மதித்தே’ (குறுந் - ௬௬)

இது பருவம் அன்று என்றது

இன்னும் ‘என்றவை யெல்லாம்’ என்றதனால் பிரிபுங்
காலத்துத் தலைமகட்கு உணராததுகின்றேன எனத் தலை
மகற்கு உரைத்தலும், தலைமகட்கு அவர் பிரியர் எனக்
கூறுதலும் கொள்க

‘முளவுமா வலகி யெயினா துடை
யிளமா வெயிறற்கு நின்னிலை யறியச்
சொல்லினே னி”ககு மளவை
வெனவேல் விடலை விரையா னீமே’ (ஐங்குறு - ௩௬௪)

இது விலக்கிறது

‘விளங்கிழாஅய் செவ்வோர் வல்ல “முறப்பட
டசைத்த பிடியை யெழிற்கடறி
கற்றடைச் செற்றிடைச் சின்னீ”க கையாறகொண்
செகி யொழுகளுள் கூடம்

இது தலைமகட்குக் கூறியது (சஉ)

சுந. பொழுது மாறு முட்குவரத் தோன்றி
வழுவி னாகிய குற்றங் காட்டலும்
மூரது சார்புந் செல்லுந் தேயமு
மாவ தெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும்
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் * புணர்ந் நெஞ்சமோ
டழிந்தெதிரா கூறி விடுப்பினு மாங்கத்
தாயநிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினுஞ்
சேய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினும்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்பு.

* ‘புணர்ந்நெஞ்சமொடு’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இது கண்டோர் கூற்று நிகழும் இடன உணர்த்துதல்
கூறலிற்று

இதன் பொருள் — பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத்
தோன்றி வருவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும் ஊரது சார
பும் செலலும் தேயமும் ஆரவ நெஞ்சமொடு செப்பிய
வழியினும் எனபது — காலமும் நெறியும் அச்சம் வரு
மாறு தோன்றி வருவதனின்கிய குற்றம் காட்டலும்
ஊரது அணிமையும் செல்லுந் தேயத்தின் சேய்மையும்
ஆரவ நெஞ்சமொடு செப்பிய பக்கத்தினும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘எமமு லல்ல தூர்ணித திலலை
வெழுமுட செல்வன் கதிரு முடித்தன்ன
சேந்தனை சென்மோ புரைய மாறப்
வினையண மெல்லியண மடநதை
யரிய சேய பெருங்கான யாழை’

எனவரும்

புணராதோர் பாங்கில் புணராத நெஞ்சமொடு
அழிந்தது எதிரகூறி விடுபரினும் எனபது — புணரந்து
செல்கின்றோர் பக்கத்து விருமரின் நெஞ்சத்தொடு மனன
அழிந்தது எதிரமொழி கூறி விடுதற்குணனும என்றவாறு

உதாரணம்

‘அழுநதுபட வீழ்ந்த பெருந்தண குன்றத்
தொலிவ லீந்தி னுலவை யங்காட
டாறுசென மாக்கள சென்னி யெறிந்த
செமமறுத தீலைய நெய்ததோர் வாய
வல்லியம் பெருந்தலைக் குருளை மாலை
மரணோகரு மிண்டிவ நீங்கைய சுரனே
வையெயிற றையண மடநதை முனனுற
நெல்லிடை நீங்கு மினையோ னுள்ளது

1 ‘வழுவு முதலாகிய’ எனவும் பிரதிபேதம்.

காலொடு பட்ட மாரி

மாலவரை மீளிரக்கு முரு வினுங் கொடிதே' (நற்றி - ௨)

எனவரும்

ஆங்கு அத தாய நிலைகண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும்
என்பது — ஆண்டுப பின்சென்ற அரச செவிவித்தாயது
நிலைமையைந் கண்டு போகாமல் தடுத்தற்கண்ணும் போக
விடுத்தற்கண்ணும் எனவாறு

உ-தாரணம்

‘அறம்புரி யருமறை நவின்ற ராவிற
றிறம்புரி கொள்கை யநதணிர் தாமுவுலென
றெண்டொடி வினவும் பேசுதயம் ப்பண்ணே’

* கண்டனெ மமம் சுரத்திடை யவளை
யினறுணை யினிதுபா ராட்டந்
குன்றுயா பிறங்கன மலையிற தோளே’

(ஐங்குறு - ௩௮௭)

எனவரும் இது செவிவி வினாபுயவழிக கூறியது

‘பெயாநது போகுதி பெருமூ தாட்டி
சிலம்புகெழு சேறடி சிவப்ப
விலங்குவேற காளையொ டிறங்கனள் சுரனே’

இது தடுத்தற்கண் வந்தது

‘நெருப்பவிர கனலி யுருப்புச்சினந் தணியக
கருங்கால யாதது வரிநிழ விரீஇச
சிறுவரை யிறப்பிற காண்குவை செறிதொடிப்
பொன்னோ மேனி மடநுதையொடு
வெனவேல விடலை முன்னிய சுரனே’ (ஐங்குறு-௩௮௮)

இது விடுத்தற்கண் வந்தது

சேயநிலைக்கு அகன்றோர செலவினும் வரவினும் என்
பது — சேயமைக்கண் அகன்றோர செலவுதற்கண்ணும்
வரவின்கண்ணும் என்றவாறு

‘கண்டே மோமையகு சுரத்’ எனவும் பாடம்

உதாரணம்

‘விலலோன காலன கழலே தொடியோண
மெலலடி மேலன சிலம்பே ஈலலோரா
யார்கொ லளியா தாமே யாரியா
கயிரூடு பறையிற காலபொரக கலங்கி
வாகை வெண்ணெற றெலிக்கும
வேயபயி லழுவ முன்னி யோடே’ (குறு - எ)

எனவரும

கண்டோர் மொழிதல் கண்டது எனப் என்பது —
இவ்விவ விடங்களில் கண்டோர் சொல்லுதல் வழக்கிற
காணப்பட்ட தென்ப என்றவாறு (சாட)

சச. ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்து
மொன்றிய மொழியோடு வலிப்பினும் விட்பினு
மிடைச்சுர மருங்கி னவடம ரெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயாதலிற் கலங்களு ரேய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட
வப்பாற் பட்ட வொருதிறத் தானு
நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந்
தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியு
மின்மைய திளிவு முடைமைய துயர்ச்சியு
மன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையு
மொன்றிப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினு
வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமோ
தேயங் கருதிய வொருதிறத் தானும்
புகழு மானமு மெடுத்தவற புறுத்தலுந்
தூதிடை யிட்ட வகையி னுனு
மாகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினு
மூன்றன் பகுதியு மண்டிலத் தருமையுந்

தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
பாசறைப் புலம்பலு முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினத்திற வகையினுங்
காவற் பாங்கி னுங்கோர் பக்கமும்
பரததையி னகற்சியின் பிரிந்தோட் குறுகி
யிரத்தலுந் தெளித்தலு மெனவிரு வகையோ
நிரைத்திற நாட்டங் கிழவோன் மேன.

இது பிரிவினகண் தலைமகற்குந் கூறிய நிகழும் இடன்
உனாதத்துடன் நடவிறறு

இதன் பொருள் — ஒன்றாகத் தமரினும் பருவததும்
சுரததும் ஒன்றிய மொழியொடு வலிபடுதும் விடுபடுதும்
என்பது — வரைவு உடனபடாத தமாகண்ணும் பருவத
தின் கண்ணும் சுரத்தினகண்ணும் பொருந்திய சொல்
லொடு தலைமகனை உடன்கொண்டு போகத் துணியினும்
விடுததுப் போகினும் ‘உரைத்திற நாட்டங் கிழவோன்
மேன’ என்றவாறு

உறைத்திற நாட்டம் உளவாம கிழவோற்கு என்றல்
ஏனைய பகுதிக்கும் ஒட்டுக வலித்தற்குச் செய்யுள் —

‘ஆறுசெல் வருத்தஞ் சீறடி சிவப்பவுஞ்
சினேகீங்கு தளிரின் வண்ணம் வாடவுந்
தானவர றுணிந்த விவரினு டிவளுடன்
வேயபயி லழுவு முவக்கும்
பேதை நெஞ்சம் பெருந்தக வுடைத்தே’

எனவும்,

‘வேட்டச செநநாய கிளைத்துணை மிச்சில
குளவி மொயத்த வழுக்கற் சினனீர்
வளையுடைக கைய மெளமோ கணீஇய
வருகதில மமம் தானே
யளியளோ வளியளென நெஞ்சமந தோளே’

எனவும் வரும்.

(குறுந - ௧௬)

அவ்வழி, இடைச்சுரத்திற் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘அழிவில் முயலு மாவ மாக்கள
வழிபடு செய்வநு கடகண டாஅங்
கலமரல வருத்தந ழீர யாழ்நின்
நலமென பணைத்தோ ளெய்தின் மாகலிற்
பொரிபூம் புன்கி னெழிற்றகை யொணமுறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
நிழல்காண டோறு நெடிய வைகி
மணல்காண டோறும வண்ட றைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றேயே
மாநனை கொழுதி மகிழுகுயி லாலு
நறுந்தண பொழில் கானங்
குறுமப லூரயாளு செலலு மாறே’ (ஈறறி - கூ)

எனவரும் இனி விடுத்ததற்குச் செய்யுள் —

‘இருமபுலிக கிரி” உ கருங்கட செநநாகு*
நாட்டயிர் கடைகு ன் கேட்டொறும வெருந்
மாநிலை பள்ளி யலக நமமொடு
மானுண கண்ணியும் வருமெனின்
வாரா ராயரோ பெருங்க லாறே’

எனவரும் இது நடனகொண்டு பெயாதல வேண்டும்
என்ற தோழிகுக்கு காட்டது கடுமை கூறி விடுத்தது

‘கிளிபுற கிளவியா செயமொடு நீவறிற்
றளிப்பொழி தளி” ன்னை வெழினமேனித் தகைவாட
முளியரில் பொத்திய முழங்குழ லிடைபோழந்
வளியுறி னவ்வெழில் வாடுவை யல்லவோ’
(கலி, பாலை - கஉ)

என்றது தலைவிக்குக் காட்டது கடுமைகூறி விடுத்தது

இடைச்சுரம் மருங்கின் அவள தமா எய்திக கடைக
கொண்டு பெயாதலில் கலங்கு அஞர் எய்திக கற்பொடு
புணர்ந்த கெளவை உளப்பட அப்பாறப்பட ஒருதிறத்
தானும் எனபது — தலைமகள் செல்கின்ற இடைச் சுரத்

* ‘செநநாய’ எனவும் பாடம்.

திடைத் தலைமகள் தமா எய்தி மீட்டுக்கொண்டு பெயாதல
மரபாதலின, அங்ஙனம் பெயாவா எனக் கலங்கி வருத்த
முற்றுக் கற்பொடு புணர்த அலா உளப்பட அப பகு
திப்பட்ட உடனடோக்கினகண்ணும அவற்குக் கூற்று
நிகழும் என்றவாறு

அவவழி வருவா எனக் கூறலும், வந்தவழிக் கூறலும்
உளவாம்

‘வினையமை பாவையி னியலி நூந்நை
மனைவரை யிறந்து வந்தனை யாயிற
றலைநாட கெதிரிய தண்பெய லெழிலி
யணிமிகு கானத் தகனபுறம் பரந்த
கடுஞ்செம் மூதாய கணடுங் கொண்டு
நீவினே யாடுக சிறிதே யானே
மழகளி றுரிஞ்சிய பராஅரை வேங்கை
மணலிடு மருங்கி னிருமபுறம் பொருந்தி
யமாவரி னருச்சென பெயாங்குடுவ
னுமாஃரின மறைக்குவன மாஅ மீயானே’

(நற்றி - ௩௬௨.)

இது வருவா என ஐயுறுவா கூறியது.

‘கற்பொடு புணர்தக் கொலை’க்குச் செய்யுள் வந்த
வழிக் கண்டுகொள்க

நாளது சினமையும், இனமையது அருமையும்,
தாளான பகரும், தழுதியது அமைதியும், இனமையது
இளமையும், உடைமையது உயர்ச்சியும், அனரின்து அகல
முடி, அகற்சியது அருமையும் ஒன்றிப் பொருளவயின்
ஊக்கிய பாவினும் எனபது — நாளது சினமை முதலாகச்
கொல்லப்பட்ட உடனையும் பொருந்தாத, பொருட்கண்
ஊக்கிய பகர்த்தினும் அவற்குக் கூற்று நிகழும் என்றவாறு.

‘ஒன்றி’ என்னும் பெயரெச்சம் ‘பால்’ என்னும்
பெயர்கொண்டு முடிந்தது. அது ‘பொருளவயினூக்கிய
பால்’ என அடையடுத்தது நின்றது.

நாடாது சினமையை ஒன்றமை யாவது — யாகத்தை நிலையாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை,

இளமையது அருமைபை ஒன்றமை யாவது — பெறுதற்கரிய இளமை நிலையாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை

தாளாண் பசுக்கத்தை ஒன்றமை யாவது — முயற்சியான வரும் வருத்தத்தை உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை

தகுதியது அமைதியை ஒன்றமை யாவது — பொருண்மேற் காதல் உணர்நோக்காத தகாது என உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமை,

இனமையது இளிவை ஒன்றமை யாவது — இன்மையான வரும் இளிவரவினைப் பொருந்தாமை.

உடைமையது உயாச்சியை ஒன்றமை யாவது — பொருள் உடையாக்கது அமைவி வேண்டுமன்றே அவ்வமைவினைப் பொருந்தாமை, அஃகாவது மேனமேலும் ஆசை செலுத்துதல்

அனரினது அகலத்தை ஒன்றமை யாவது — சிறந்தாரமாட்டு செல்லும் அனரினைப் பொருந்தாமை

அகற்சியது அருமை ஒன்றமை யாவது — பிரிதலருமையைப் பொருந்தாமை

பொருள் தேடுவாரே தேசநமையாசல் வேண்டும் என ஒருவாற்றான அகற்சு உலககணங்குறியவாறு

வாயினும் கையினும் வகுத்த பசுமோடு வாதியங்கருதிய ஒருதிறத்தானும் எனது — வாயான வகுத்த பசுமோடு கையான் வகுத்த பசுமோடும் பயன் கருதிய ஒருகற்றானும் அவற்குக் கூறா நிகழும் என்றவாறு

வாயான வகுத்த பசுமாதல், ஒத்தல் கையான வகுத்த பசுமாதல், படைக்கலம் பயிற்றலும், சிறப்பும்

கற்றலும் ஊதியங் கந்திய பொருதிற் றாவது — மேற் சொல்லப்பட்ட பொருளவழிப் பிரிதலன்றி அறத்திறங் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு இது, மறுமைக்கண் பயன் தருதலின் ‘ஊதியம்’ ஆயிற்று

‘அறத்தினுடைய காகசமு லீலை யதனை

மறத்தலி னூங்கிலை யெகடு’ (குறள் அறனயலி - உ)

என்பதனும அழக

புகழும் மாளமும் எந்தது வறபுறுத்தலும் என்பது — பிரிந்ததனால் வரும் புகழும் பிரியாமையால் வரும் குற்றமும் குறித்துத் தல்மகன் லான வந்துணையும் ஆற்றி யிருத்தல் வேண்டும் எனக் கூறுதற்கண்ணும் அவற்றைக் கூறறு நிகழும் என்றவாறு.

‘பொருளவழி னூக்கிய பாஷினும்’, ‘ஊதியங் கந்திய பொருதிற் றாவது’ என்பனவாகத் தல எனக் கூட்டுக

உதாரணம்

‘அறனு ம்கையு மன்பு - கிலையும்

புகழு மன்பு நருதலிற் புறம்பெயராதது

உருயது துணிகு மமை பெரிதே

விரிபுய ம்காணத் திள வகிலைப் பொருளே’

எனவரும்

தூது இடை இடம் வகையினும என்பது — இரு பெரு வேந்தர் இகலியவழிச் சரதுசெய்தற்குத் தூதாகிச் செல்லும் வகையின்கண்ணும் அவற்றைக் கூறறு நிகழும் என்றவாறு

ஆகத்தோன்றும் பாவகோர பாவகினும் என்பது — தனக்குப் பாவகாகித் தோன்றுவார பகதத்துப் பிரியும் வழியும் அவற்றைக் கூறறு நிகழும் என்றவாறு

அதுவும் வேந்தற்கு உற்றுழிப் பிரியும் பிரிவு.

மூன்றன் பகுதி யாவன — நாவ்வகை வலியினும்,
தன் வலியும் துணைவலியும் வீணைவலியும் எனபன. ஆவை
பகைவா மாட்டு உள்ளன

மண்டிலத்து அருமையாவது — பகைவா மண்டிலங்
கொண்ட அருமை எனவாவது

தேனறல் சான்ற எனபது — இவை மிகுதல் சான்ற
என்றவாவது

மாறறோ மேனமை பாவது — மாறறோரது உயர்ச்சி
யானும் என்றவாவது

ஆன உருபு எஞ்சிநின்றது மூன்றன் பகுதியானும்
மண்டிலத்தருமையானும் தேனறல் சான்ற மாறறோ
எனக் கூட்டுக

பாசறைப் புலம்பல் என்பது — பாசறைக்கண் தலை
மகன தனிமை புலம்புதல் எனவாவது

தூதிலைபட்ட விலைபலிதும், 'மேந்தறகு உறமுழி
யினனும், மாறறோ மேனமையினனும் பிரிந்த தலைமகன்
பாசறைக்கட புலம்பல் எனக் கூட்டுக ஆதாவது தூதி
னும், மேந்தறகு உறமுழிபினனும், பலகதணி வீணைபினும்
அவறகுப் பாசறைக்கட புலம்பல் உவதாக்கும் எனக்

உதாரணம்

“வேளாப் பாரப்பான வானி துபட்ட
— விலைக்கை தொழிறு கொழுதி னன்ன
தூளிணி யவிழாச சுரிமுகப் பகனொற
சிதரலந் துவலை துவலின மலநு
தைஇ நின்ற சண்பெயற கடைநாள்
வயங்குகதிர கார்த பாண்ட வைகறை
விசும்புரி வதுபோல் வியல்த துதாழுகி
மங்குன மாமகழ் தெனபுலம் படரும்
பனியிருங் கங்குலந் தியணீந்தித
தன்னு ரோளே நன்னுதல் யாமே

கடிமதிற் கசவம் பாயசலிற் றெழியினது
 உதிடுக மழுங்கிய மண்ணெண்ண கொட்டுச
 சிறுகண் டாரனை டெருகா டொண்மணி
 கழிபிணிக கறை டெருகா பொழிகளை யுதைப்பத
 சட்டகுருண முச்செய்தி மயங்கும் யாமத்துக
 கழித்துறைச செறிபா வாளுடை யெறுழத்தோ
 பிரவுசதுயின் மடிநக டாரனை
 யுய்ச்சின வேர்க்கன பாசுறை யேமே' (அகம் - ௨௪)

எனவாரும் இது வேந்தற்கு உறுதுழிப பிரிந்த தலைமகன்
 கூறறு

‘ஹைகு புலா விடியல (அகம் - ௪௧)

எனறது பகையிடு பிரிபும தலைமகன் கூறறு பிறவும்
 அன்ன இவவாறு வருவன குறித்தபருவம் பிழைத்துழி
 எனறு கொள்க

முடிந்த காலத்துப் பாட்டுண்டு விரும்பிய வினைத்திற
 வகையினும் எனறது — வினைமுடிந்த காலத்துப் பாக
 னெடு விரும்பப்பட்ட வினைத்திறத்தின வகையின் கண
 னும் அவற்குக் கூற்று நடழும் எனறவாறு

அககூறறு பாசறைகநட கூறலும், பீண்டு இடைச
 சுரத்துக் கூறலும் என இவ்வகைப்படும இன்னும்
 ‘வகை’ எனறதனை நெஞ்சிற்குக் கூறுவனவுங் கொள்க

உதாரணம்

‘வந்துவினை முடிபு உடையதும பகைவருந்
 துத்திறை கொடுத்ததுத சமயா யினறோ
 முண்செறிந் திருந்த டாரனை யிரண்டு
 மொனறென வறைநகன பறையே நினறோ
 முனையிக கூதிப பினனிலை யீயா
 தூரக் பாக டொருவினை கழிய
 கன்ன னேறறை கூறமடிக ண்கதி
 துன்னருங் கடுநதிறற் கங்கன கட்டி
 பொன்னணி வலவிற புன்றுறை யென்றாங்

கன்றவா குழீஇய வளப்பருங் கடமூர்ப்
 பருந்தபடப் பண்ணிப் பழையன படடெனக்
 கண்டது றோளு னுகிற் திணடோக
 கணைய எனப்படக் கழுமலர்
 பிணையலங் கண்ணிப் பெருமுகுட சன்னி
 யமும்பி லன்ன வுரூய யாணாப்
 பழம்பன னெல்லின பல்குழப் பாவவப்
 பொங்கடி கடுகய மணமய பசுளைக்
 தண்குட வாயி லன்னொன்
 பண்புடை யாகத் தினையில பெறவே' (அகம் - ௪௪.)

எனவும்,

‘கேளகே னேறவுங் கிள்ளு டாடா
 கேளல கேளிர கெழீஇயின னொழுகவு
 மாளவீனைக் கெதிரிய ஓக்ககடொடு புகலசிறு
 தாடங் கண்ணி யடுபோரச டோ
 மறங்கெழு டல லநங் யுறநை யன்ன
 பெறலரு நனகல வெய்திய னாளுந்
 செயலருள் செயலீனை முற்றின மாயி
 னைண்பல கடநா முண டோடாளை
 வாடா மேமயிற் முழி கூட
 னாளு காடி னாறு னாறு
 னீளிருங் கூட்டை மாஅ டியாள்ளாடு
 வரைகுயின றனை டானடோப கெடுகா
 நரைமுகல் தனை பெய்ப்புந் சேகரை
 நிவந்த பள்ளி கெடுஞ்சுடா விளக்காது
 நலங்கேழாகம் பூணவடுப் பொறிப்ப
 முயங்குகுஞ் செனடோ நெஞ்சை யரிவத
 வயந்திகழ் பிழிதரும் டாய்புகு கடாஅது
 மீளி முனபொடு நிலனெறியாக குறுகி
 யாட்கோட பிழைத்த வஞ்சுரு டடகக்க
 கடுமபகட் டியாளை கெடுகோக கொடை
 திருமா லியனகாக கருகூர் முறுறுறைத்
 தெண்ணீ ருயாகநாக குறையுய
 தண்ணாள் பொருநா மணலினும பலவே’ (அகம் - ௪௫.)

எனவும் வருவன நெஞ்சிறுகுத கூறியன

‘கொலவினைப் பொலிந்த கூடகுறும் பெஃகினை
 விலலோர தூணி வீட்கப் பெயசு
 வபுதுனை யேயப்ப வரும்பிய விருப்பரசு
 செப்பட னனை சொகுழை யகாதோ
 றிழுதி னனை தீமபுதற றுயவா
 யுழுதுகாண டொய வாகி யாகமல
 பாலி வானிற காலொடு பாறிசு
 துப்பி னனை செங்காட டயவி
 னெயசுதோர டீசை சணத்திற பரிக்கு
 மத்த நண்ணிய உகுடிச சீறாக
 கொடுமுண ணேதி, மகனி டோசகிய
 தொடிமா ணுலகருக தூண்டுற பாணி
 கொடொல வறைய குடினையோ டிரட்டுவ
 குன்றுபின் ணேழியப் போகி யுருதுருது
 ஞாயிறு படினு ஸாசேயத் தென்து
 துனைபரி து கரு’ வஞ்சாச செலவி
 லெயத் ணுய வினை துவல லெயகிப பனமா
 ணேங்குயா ஸலி லொருகிற நிலைபு
 பாவதாப் பலலி பவ்வொறுய பறிசு
 கன்றுபுது மாலை தா டொ ளெயதிக
 கைககியாச சென்று நண்புடையாட் குறுகிப
 பிழகருக பானை பின்னதக சீணடி
 சொழுகுகை ஸைய’ மீராயசனறு கொலலோ
 நாணொடு டுடச நறபின் யாணுச
 லநசீவ கிளவிக் குறுயகண
 மென்மேளா ட்பா ரசகிச சென்றவென னெஞ்சே’

(அகம் - கூ.)

இஃது இடைப் பாடலுட் கொல்லியது.

காவல் பாங்கின ஆங்கு ஓர் பககமும என்பது —
 காவற பககத்தின் நனா ஒரு கூற்றினும என்றவாறு

‘ஆங்கு’ எனபது இடங்குறித்தது நின்றது,

‘நின்னாங்கு வருஉ மென னெஞ்சினை’ (கலி, பாலை உஉ.)

என்றறபேபாலக் கொள்க.

இது வாரியுள் யானை காணவும், நாடு காணவும்,
புனலாடவும், கடவுளரை வழிபடவும் பிரியும் பிரிவு
ஒருபக்கம் நாட்டெல்லையிலிருந்து பகைவரைக் காகக்
வேண்டிப் பிரிவது பகைவயிற் பிரிவின அடங்குதலின் இத்
தன்மைக்கட் பிரியும் பிரிவு என்று வேறு ஒதப்பட்டது

பரததையின் அகற்சியின் எனபது — பரததையிற்
பிரியும் பிரிவினகண்ணும என்றவாறு

உமமை எஞ்சி நின்றது

பிரிந்தோள குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் என
இருவகையோடு எனபது — பிரியப்பட்ட தலைமகளைக்
குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் ஆகிய இரண்டு வகை
யோடே கூட என்றவாறு

‘காவற் பாங்கினுகோர பாங்கினும்’ ‘பரததையின்
அகற்சியினும்’ பிரியப்பட்டார எனக் கூட்டுக் ஆண்டுதல்
பரததையின் அகற்சி ஹடலாகாதோ எனின், ஹடலின்
மிக்க நிலையே ஈணடுக கூறுகின்றது எனக்கொள்க

கடவுள் மாட்டுப் பிரிந்தாவந்த தலைமகனைத் தலைமகன்
புணர்ச்சி மறுத்தற்குச் செய்யுள் —

மருதக் கலியுள் கடவுட பாட்டினுள்,

‘வண்டுது சாந்தம் வடுக்கொள நீவிய

தண்டாச்சீஞ் சாயற் பச்சை வியனமாப

பண்டினனை யல்லமன நீய்கெல்லி வாழ்வ

கண்ட தெவனமற் றுரை,

நன்றும்,

தடைஇய மென்றோ நாய கேடடவா யாயி

னுடனுறை வாழ்க்கைக் குதவி யுறையு

கடவுளா கட்டங்கி னேன,

சோலை,

மலாவேயந்த மானபிணை யனனா பலாக்

கடவுண்மை கொண்டொழுகு வார (கலி மரு - 29)

எனவும்,

‘சிறுவரைத் தங்கின வெகுளவா செறுததக்காய
தேறினென சென்றீ நீ செலலா விடுவாயே
ன்றூ “கலத்தக கொஞ்சார மேலிய
நெட்டிருங் கூந்தற் கடவுள் ரெல்லாகரு
முட்டுப்பா டாகனு முண்டு’ (கலி மரு - ௨௮)

எனவும் புணாச்சிக்கு உடன்படாது கூறுதலானும்,

குறுமபூழ்ப பாட்டினுள்,

‘விடலை நீததலி னேயபெரி தேயகரு
நடலைப்பட டெல்லாநின் பூழ’ (கலி மரு - ௩௦.)

என்றவழி மருதநிலத்தின் தலைமகனை விடலை என்றமை
யானும், இதனுள்,

‘பொய்யெலலா மேற்றித் தவறு தலைபபெயது
கையொடு கண்டாய பிழைத்தே னருளினி’
(கலி மரு - ௩௦)

என இரந்தமையானுங் கண்டு கொள்க

‘ஒருடக,
கொடியிய னல்லாரா கு’ னுறற் றுரற்
முடிபுதிர் பூசாது மொயம்பின வாக,
தொடஇய வெமக்கு நீ யாற” பெரியாராக
கடியரோ வாரற்று தவா,
கடியாசமக கியாரசொல்லத் தக்கரா மற்று,
வினைக்கெட்டு,
வாயலலா வெண்மை யுரையாது கூறுநின்
மாய மருளவா ரகத்து,
ஆயிழாய,
சினகண் பெறினல்லா லினனுயிர வாழ்கலலா
வெனக் கண்ணே தவறு,
இஃதொத்தன,
புளவிக களவன புனலசோ பொதுக்கம்போல
வளஞ்சிர போழந்தனவும் வானெயிற றுற்றனவு
மொளவிகழ சோந்தினை கண்ணியு நல்லா
சிறுபு சீற்ச சோந்தினை மாரபுந
தவறுதல சாலவோ கூறு,
அதுதக்கது,

வேற்றுமை யென்கண்ணோ வேராதி தீதினமை
 சேற்றககண் டயாய ரெளிசுது
 இனித சேற்றேம யாம,
 சோமயங்கி வந்த தெரிகோதை யநலவா
 சராமயங்கி வந்த சுவறஞ்சிப போமயங்கி
 நீயுறம் பொயசுது ளணங் காக்கின மறறினி
 யாரமேல வியியுமோ கூறு' (கலி மரு - உட))

இதனுள் இரத்தலும் தெளிதகலும் வந்தவாறு தண்டு
 கொள்க

கலித்தொகையுள் சுடவுட பாடபுணர் உரிப்பொரு
 ணமைபற்றி வரும் பாட்டு மருதநிலத்துத் தலைமகன்
 பெயர் கூறுது பிறபெயர்படங் கோத்தமையானும் ஊடற்
 பொருணமையின் வேறுபாடுணமை அறித

உரைத்திற நாட்டம் கிழவேன மேன என்பது —
 இவ்விவ விடங்கள் பற்றி உரையாடுங் குறிப்புத் தலைமகன்
 மேலன் என்றவாறு (சச)

சரு. எஞ்சி யோர்க்கு மெஞ்சுத லிலவே.

இது, பிரிவின்கண் கூறுதலுரியார பலருள்ளும் நற்
 ருயும் செவிலியும் கண்டோரும் தோழியும் தலைமகனும்
 கூறுங் கூறுதக கூறினா, இனி அவரை யொழிந்த தலை
 மகட்கும் பாங்கறமும் பாப்பார்க்கும் பாணாக்கும் கூற
 தாக்கும் உழையோர்க்கும் கூற்று நிகழ்மாறு உணர்த்து
 தல் முதலிற்று

இதன் பொருள் — முன்னாக் கூறுது எஞ்சி நன்
 றோர்க்கும் கூற்று ஒழிதல் இல்லை என்றவாறு

பாங்கா முதலாயினவை இச்சூத்திரத்தாற் கூறினா
 தலைமகள் கூறுதத் தனித்துக் கூறலவேண்டும், இவ்வொடு
 ஒரு நிகரணமையின் என்ன ஓக்கும் தலைமகள் கூற்று
 உணர்த்திய சூத்திரம் காலப் பழைமையாற் பெயர்த்து

எழுதுவார விழ எழுதினாம்பாலும் எனக எனினும், |
ஆசிரியன் இச சூத்திரத்தானும் அப்பொருள் கொள்ள
வைத்தமைபின் தலைமகள் கூற்றாய் பிரிதலுற்ற தலைமகள்
குறிப்புக்கண்டு அவள் கூறுதலும், 'பிரிவுணரந்து தலைமகள்
கூறுதலும், பிரிவுணரத்திய தோழிகளுக்கூறுதலும், உடன்
போவல் எனக கூறுதலும், இடைநகர்த்து ஆயத்தாராக்குச்
சொல்லிவிட்டனவும், தமா வந்திறறவழிக் கூறுதலும்,
மீளலுற்ற தலைமகள் ஆயத்தாராக்குக் கூறிவிட்டனவும்,
பிரிவாற்றாது கூறுதலும், பிரிந்தாரா என்றவழிக் கூறுதலும்,
ஆற்றுவல் என்பது படக் கூறுதலும், தெய்வம் பராவ
லும், பருவங்கண்டு கூறுதலும், வன்புறை யெதிரழிந்து
கூறுதலும் இவை போலவனவும் அல்லாமல் கூறப்படும்

உதாரணம்

‘மொஞ்சு நடுக்குறக் கேட்கிங் கதித்துநரா
மஞ்சிய தாகுடிக் பணங்காரு மென்னுஞ்சொ
யின் தீக கிளவியாய் வாயமன்ற கிளகேள்
புதுவது பன்னாந்ம பாராட்ட யானு
‘துவொன் றுடைந்தென் வெண்ணி மதுதோ
மாசிலவண் சேககை மணந்த புணாச்சியுட
பாயலகொண் டென்றோட கனவுடா ராயகோற்
றெழிரினை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள
கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவன் கொல்லோ
விடுமருப் பியானை யிலங்குதோக கோடு
கெடுமலை வெஞ்சுரம் போகி நடுகின்றெஞ்
செய்பொருண் முற்று மளவென்ற ராயிழாய்,
தாமிடை கொண்ட ததுவாயிற நமமின்றி
பாமுயிர வாழு மதுசை யிலமாயிற
‘ரெய்யி றுறந்தா ரவரெனத் தமவயி
ரெய்யார நுவலும் பழிநிற்பத் தமமொடு
போயினு் கொல்லென னுயிர’ (கலி பாலை - உங்.)

எனவரும்

இது பிரிதலுற்ற தலைமகள் குறிப்புக் கண்டு தலை
மகள் கூறியது

‘செவ்விய சீவிய சொல்லி யவற்றொடு
பைய முயங்கிய வஞ்ஞான றையெயலலாம
பொயயாதல் யானயாங் கறிகோமற றைய
வகன்கா கொள்ளா வலாதீலத தந்து
பகனமுனி வெஞ்சூ முள்ள லறிகதேன
மகனலலை மனற வினி
செல்லினிச செனறுசீ செய்யும் வினைமுற்றி
யனபற மாறியா முள்ளத் துறந்தவள
பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை
யெனறிறம் யாதும வினவல் வினவிற
பகலின விளங்குந்ந செமமல சிதைய்த
தவலருளு செயவினை முற்றும் லாண்டோ
ரவலம் படுதலு முண்டு’ (கலி பால - கஅ.)

இது பிரிவுணாதத தலைமகன் தலைமகனுடன கூறியது

இனி, பிரிவுணாததிய தொழிக்குக் கூறியதற்குச்
செய்யுள் —

‘அருளு மண்பு நீக்கித் துணைதுறந்து
பொருளவயிற் பிரிவோ ஞாவோ ராயி
னாவோ ஞாவோ ராக
மடவ மாக மடநது ராமே’ (குறுந - ௨௦.)

எனவரும்

செல்லாமை யுண்டே லெமக்குரை மறறுகின்
வலவரவு வாழ்வாக குரை’ (திருக்குற பிரிவாற - க.)

என்பதும் அது.

உடனபோக்கு ஒருப்பட்டதற்குச் செய்யுள் —

‘சிலரும் பலருங் கடைக்க ணைக்கி
-மூக்கி னுச்சிச சுட்டுவிரல சோததி
மறுகிற பெண்டி ரம்ப னூற்றச
சிறுகோல வலநதன ளனனை யலைப்ப
வலநதனென வாழி தோழி கானற்
புதுமலா தீண்டிய பூநாறு குருஉச்சுவற்

கடுமா பூண்ட செடுகோ கடைஇ
நடுமாள் வருந் யேறோக கொண்கனோடு
செல்லுமாந் திசினுள் யானே
யலாசுமே தொழிகவி யழுங்க லூரே.' (நற்றி - கசுக்.)

எனவரும்

‘சேட்புல முன்னிய வசைகடை யந்தணிர
மாமொன நிரந்தனென மொழிவ லெமழா
யாயநயந் தெடுத்த யாயநலந் தவின
வாரிடை யிறுசன ளெனநி
னேரிதை முன்கையென னாயத் தோககே’
(ஐங்குறு - ந.அச.)

இஃது இடைச்சுருதுச் செல்கின்றன, தனபதி செல்
வாரைக் கண்டு கூறியது

தமா வந்துறறவழிக் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘அறஞ்சா வியயோ வறஞ்சா வியயோ
யறனுண் டாயினு மறஞ்சா வியயோ
வாளவனப புறற் றருவிக்
கோளவ லெனனைய மறைத் த் குனறே’
(ஐங்குறு - ந.கஉ.)

எனவரும்

ரீண்டு வந்வாள் ஆயத்தார்க்குக் கூறிவிட்டதற்குச்
செய்யுள் —

‘கவிழ்மயி ரெருத்திற செநநா யேறறை
குருபோப பனறி கொள்ளாது கழியுஞ்
சுநனி யாரா நின்றன ளெனபது
முன்னுற விரைகத் துரைமி
னினைவை முறுவலென னுயத் தோககே’
(ஐங்குறு - ந.கங.)

எனவரும்

பிரிவாற்றமைக்குச் செய்யுள் —

‘அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துணமை யான.’ (திருக்குறள்-பிரிவாற்-ந.)

எனவரும்

‘அஞ்சுவல வாழி தோழி சென்றவா
நெஞ்சணத் தெளித்த நமவயினை
வஞ்சஞ் செயதல வலலினை யாரே’

எனவும்,

‘அருமபெற்ற காதல - கலா மாந்திர
நீருமபுத லீங்கை யிளந்தளிர் நடுராக
வலங்குகதிர லாடையும உதன்னறு
கலங்களு ரெவவந் தோழிரா முறையே.

எனவும் வருவன பிறிந்தாரா என்றவழிந் கூறியன

ஆற்றுவல என்பதுபாடாக கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘தோளுந் தொழுகெழுகு ரனவே நுதலும்
நெய்யுரு பளளி பாகுக் துலை
யானல் தவலு கொள்ளேன றுனல்
தஞ்சுவரு கான மென்றதற்
கஞ்சு உரேழி நெஞ்சுத் தாரே

எனவரும

தெய்வம் பரா ஆயதற்குச் செய்யுள் —

‘புனையிழா யீங்குநாம புலம்புறப் பொருளவெஃகி
முனையெனனா காதலா முன்னிய வாற்றிடைச
கினைவாடச சிறக்குநின் கினர்தணிக் தீகெனக
கனைகதிராக கனலியைக காமுற லியையதோ’

(கலி பாலை - கடு.)

எனவரும.

பருவங்கண்டு கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘என்னெடு புலந்தனா கொல்லோ காதலா
மின்னெடு முயகுதும வாணம்
கின்னெடு வருது மெனத்தெளிந் தோரே’

எனவரும

வன்புறை யெதிரழிந்து கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘வெறுகைகளுக்குச் சென்றா விளங்கிழாய் தோன்றா
பொறுக்கென றுன்பொறுக்க லாடீமா — பொறுப்ப
பொன்னு ன்றுபடவளம் போன்ற புணாமுருக்க [போற்
மென்னு ன்றுமீராய் பெரிது’ (திணைமலை - சுஎ)

எனவரும.

தூதுவிடக் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘காணமதி பாணநீ யுறையுதற் குரியை
துறைநெழு கொண்கன பிரிந்தென
வினைநீக் மெலவளை நீயகிய நிலையே (ஐங்குறு - ௧௪௦.)

எனவரும.

ஆயத்தாற் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘மாச்சா மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி
நானவரு மெனப டல்மென நேழி
யஞ்சின் னஞ்சின் னொதுங்கிப்
பஞ்சின் மெல்லடிப் பாலங்கெ கொளவே’

எனவரும.

பாணா கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘சனங்கியாம பாணரு மலவே மெமக்கு
நீயுரு குருகிலை யலலை மாதோ
ந்நவெங் காதலி நனமனைப் புலம்பி
யீரிச் சூண்க ணுதுய்
பூசல கேட்டு மருளா தோயீய’ (ஐங்குறு - ௪௮௦.)

எனவரும.

பாரபபரா கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘துறந்ததற் கொண்டு துயரடச் சாஅ
யறம்புலந்து பழிகு மனைக ணுட்டி

யெவவ நெஞ்சிற் கேம மாக
வந்தன னோரின மகளே
வொத்திறல் வெளவேல விடலைமுர் துறவே '
(ஐயாகுறு - ௩௩௩.)

எனவரும்

(சுரு)

சுக. நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்.

இதுவும் பாலைக்கு உரியதோர் மாடி உணராததுதல்
துதலிறறு

இதன் பொருள் — முன்பு நிகழ்ந்தது ின்பு விசாரித்
தற்கு ஏதுவு மாகும் எனவொறு

உமமை எதிர்மறை

உதாரணம்

‘வோயினி வெதித்தது காலபொரு ஈலிசை
கருதுபினி யானை யயாவுயிரி தானை
வென்றாழ நீடிய வேயபிறங் கழுவத்துக்
குன்றா மதிய நோக்கி நின்றநினைந்
துள்ளினே னல்லனோ யானே முனளெயிறறு
திலகந் தைஇய சேங்கமழ் திருவத
லெமது முண்டோர் மதிநாட டிங்க
ஞரறுகுரல் வெவவனி யெடுபப ரீழற்பல்
வுலவை யாகிய மரத்த
கலபிறங்கு மாமலை யுமபரஃ தெனவே ’ (ஈற்றி - ௬௨)

எனவரும்

(சுசு)

சுஎ. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே.

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — முன்பு நிகழ்ந்ததனைக் கூறிப்
போகாதொழிதலும் பாலைத்திணையாம் எனவொறு.

உதாரணம் :

‘என்பருந் துயவும் வானபொரு நெடுஞ்சினைப்
பொரியரை வேம்பின யுள்ளி நீழற
கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்
கல்லாச சிறுஅர நெலவிவட் டாடும
விலலே ருழவா வெமமுனைச் சீறாச
சுரன்முதல் வந்த வுரனமாய மாலை
யுள்ளினெ னலலேனா யானே யுள்ளிய
வினைமுடித தன்ன வினியோண
மனைமாண சுடரொடு படாபொழு தெனவே.’ (நற்றி - ௩)

எனவரும்

(சஎ)

சஅ. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
விரவும் பொருளும் விரவு மென்ப

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — மரபுநிலை திரியாத மாட்சிமை
யுடையவாகி விரவும் பொருளும் விரவும் எனப் என்ற
வாறு

அஃதாவது, பாலைக்கோதிய பாசறைப் புலம்பறகண்
னும, தோப்பாகற்குக் கூறுதற்கண்ணும முல்லைக்குரிய
முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் விரவுதலாம் பிறவும்
இந்நிகரன் மரபுநிலை திரியாமை யாவது, பாசறைக்கண்
வினைமுடித்தவழிக் காரகாலம் வந்ததாயின ஆண்டுக்
கூறும் கூற்று, அஃது அக் காலத்தைப்பற்றி வருதலின்
மரபுநிலை திரியாதாயிற்று

உதாரணம்

‘வேந்துவினை முடித்த’

(அகம் - ௧௦௪.)

என்னும் அகப்பாடலினுள் கண்டுகொள்க

இன்னும், ‘மாட்சியவாகி விரவும் பொருளும் விரவும்’
என்றதனால், பாசறைக்கண் தூதுகண்டு கூறுதலும் தலை
மகளை இடைச்சுரத்து நினைத்துக் கூறுதலும் கொள்க,

உதாரணம் .

‘நீடின மென்று கொடுமை தூற்றி
வாடிய நுதல ளாகிப் பிறிதுகிணை
தியாமவெங் காதலி நோயகிகச சாஅயச
சொல்லிய துறைமதி நீயே
முல்லை நலயாழப் பாணமற நெமககே’ (ஐங்குறு-சஎஅ)

எனவரும்.

இது தூது கண்டு கூறியது

‘பனிமலர் நெடுங்கண பசலை பாயத
துனிமலி துயரமோ டருமபட ருழப்போள்
கையறு நெஞ்சிற குயவுத துணை யாகச
சிறுவரைத தங்குவை யாயிற்
காண்குவை மனனாற பாணவெந் தேரே’ (ஐங்குறு-சஎஎ)

இது தூது விடும தலைமகன கூறியது.

‘நெடுங்கழை முளிய வேனி னீடிக
கடுங்கதிர ஞாயிறு கலபகச செறுதலின
வெயய வாயின முன்னே யினியே
யொண்ணுத லரிவையை யுளளுதொறுந
தண்ணிய வாயின சுரத்திடை யாதே.’ (ஐங்குறு-நஉஉ)

இஃது இடைசுரத்துக் கூறியது (சஅ)

சக. உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத்
தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே.

இஃது உவம வகையான் ஐந்திணைக்கும் உரியதோர
இயல்பு உணர்த்துதல நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — உள்ளுறைக்கண் வரும் உவமமும்
ஒழிந்த உவமமும் என இருவகையானுந் திணை உணரும்
வகை தப்பாதாகும் என்றவாறு

உதாரணம் . முன்னாக் காட்டுதும் (சக)

‘நூ. உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்ததை நிலமெனக்
கொள்ளு மென்ப குறியறிந் தோரே.

இஃது உள்ளுறையாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இதன் பொருள் — உள்ளுறையாவது கருப பொருட்
டெய்வம் ஒழிந்த பொருளை இடமாகக்கொண்டு வரும்
என்று சொல்லுவா அறிந்தோர் என்றவாறு

குறி - இலக்கணம்

(நூ)

நூ. உள்ளுறுத் திதனே டோத்துப்பொருண் முடிகென
வுள்ளுறுத் துரைப்பதை யுள்ளுறை யுவமம்.

இஃது உள்ளுறை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல்
துதலிற்று

இதன் பொருள் — உள்ளுறுத்தப்பட்ட கருப்
பொருளை உள்ளுறுத்துக் கருதிய பொருள் இதனே
ஒத்து முடிக என உள்ளுறுத்துக் கூறுமது உள்ளுறை
உவமம் என்றவாறு

எனவே உவமையாற் கொள்ளும் வினை, பயன்,
மெய், உரு ஆன்றிப் பொருள் உவமைபாற் கொள்ளப்
படுவது என்க.

உதாரணம்

‘வெறிகொ ளினசகரும்பு மேயந்ததோர் காவிக்
குறைபடுதேன் வேடுங் குறுகும் — நிறைமதுசசோந்
துண்டாடுந் தனமுகத்தே செவவி யுடையதோர்
வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு’

(தண்டி பொருளணி - நூ ஒட்டணி - மேற்கோள்)

எனவரும்.

இது வண்டோரியா மாந்தர் எனக் கூறுதலான்
உவமிககப்படும் பொருள் புலப்படாமையின் உள்ளுறை
யுவமமாயிற்று இதனுட் காவியும் தாமரையும் கூறுத
லான் மருத்த திணையாயிற்று

(நூ)

ருஉ. ஏனை யுவமந் தானுணர் வகைத்தே.

இஃது ஏனை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் தத
ஸிறறு.

இதன் பொருள் — உளளுறை யொழிந்த உவமம்
தான் உணரும் வகையான வரும் எனறவாறு

தான உணரும் வகையாவது, வண்ணத்தானாதல்
வடிவானாதல் பயனாதல் தொழிலானாதல் உவமிக்கப
படும பொருளோடு எடுத்துக் கூறுதல்

அஃது ஆமாறு உவமவியலுட் கூறப்படும்

இதனால் திணை உணருமாறு

‘வளமலா ததைந்த வண்டுபடு நறுமபொழிந்
முனேகிரை முறுவ லொருத்தியொடு நெருநற
குறிநீ செயதனை யெனப் பவலரே
குரவ நீளசினை யுறையும்
பருவ மாககுயிற கெளவையிற் பெரிதே’

(ஐங்குறு - டசுசு.)

இஃது ஊடற் பொருண்மைத்தேனும வேனிற்
காலத்து நிகழும் குயிற் குரலை உவமித்தலிற் பாலைத் திணை
யாயிற்று. குரவம் — குராமரம்.

‘உரைத்திசிற ரேழியது புரைத்தோ வனறே
துருக்கங் கமழு மெனரே
றெப்ப வெனறி யிநீஇயரென் னுயிரே’

(சிறறட்டகம் - குறிஞ்சி.)

இது துருக்கம் என உவமை கூறுதலாற் குறிஞ்சி
யாயிற்று. (ருஉ)

ருங். காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயி

னேமஞ் சாலா விடும்பை யெய்தி

நன்மையந் கீமைய மென்றிந் கிறக்காந்

றன்னொடு மவனொடுந் தருக்கிய புணாத்துச்
சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி யின்புறல்
புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

மேல நடுவணைநதினைககு உரிய பொருண்மை யெல
லாம் கூறினா.

இது கைக்கிளையாமாறு உணராததுதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — காமம் அமையாத இளையாள்
மாட்டு எமம் அமையாத இடுமபை எய்திப் புகழ்தலும்
பழித்தலும் ஆகிய இருதிறத்தால தனக்கும் அவட்கும்
ஒத்தன புணாத்துச் சொல்லெதிர் பெறாஅய்த தானே
சொல்லி இன்புறுதல் பொருநதித் தோன்றும் கைக்கிளைக்
குறிப்பு என்றவாறு

பொருநதித் தோன்றும் என்றதனால் அகத்தொடு
பொருந்துதல் கொள்க எனனை, 'காமஞ்சாலா' என்றத
னால் தலைமைக்குக் குற்றம் வாராதாயிற்று என்க 'பில்
லித்தோன்றும்' என்றதனால் புல்லாமற் றேன்றுங் கைக்
கிளையும் கொள்ளப்படும் அஃதாவது, காமஞ் சான்ற
தலைமகன்மாட்டு நிகழும் மனநிகழ்ச்சி, அது களவிய
லுட் கூறப்படுகின்றது

காமஞ்சாலா இளமையோளவயின் கூறியதற்குச்
செய்யுள் —

‘ஊரககா னிவந்த பொதுமபரு ணீரககாற்
கொழுநிழன் ஞாழன் முதுநிரணா கொண்டு
கழும் முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவனமிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி
திங்கதிா விட்டது போல முகனமாந்
திங்கே வருவா ளிவளயாரகொ லாங்கேயோ
வல்லவன றைஇய பாவைகொ ன்லலா [னால்
ருறுபபெலலாங் கொண்டியற்றி யாளகொல் வெறுப்பி
வேண்டிருவங் கொண்டதோர் கூற்றவகொ லாண்டார்
கடிதுகிளைக் காவார் விடுதல் கொடியியற்

பலகலைச் சிலபூங் கலிங்கத்த எரிங்கிதோ
 நலகூடந்தா செலவ மகன ,
 இவளைச், சொல்லாழக காண்பென றகைத்து ,
 நல்லாயகேள் ,
 ஆயதுவி யனமென வணிமயிற் பெடையெனத்
 தூதுணும புறமெனத் துதைந்தநின் னெழினல்
 மாதாகொண மாளுக்கின் மடநல்லாய நிற்கண்டாப
 பேதுறாட மெனபதை யறிதியோ வறியாயோ ,
 புணந்தகூம + தி னென ஸுண்ணிழை யுணையென
 முழங்குரீப புணையென வரைந்தநின் றடமென்றோள்
 புணங்கிதை வாலெயிற றநல்லாப நிற்கண்டாக
 கண்காரு மெனபதை யறிதியோ வறியாயோ ,
 முதிர்கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குருமபையெ
 பெயறுத் முசி முழைப் பெருத்தநின் னிளமுலை [னப
 மயிரவாந்த வர்முன்கை மடநல்லாய நிற்கண்டா
 ருயிரவாரு மெனபதை யுணராதியோ வுணராயோ ,
 எனவாங்கு ,
 பேதுறாட டோலப் பிறமொட உதீயறியாய
 யாதொன்று மாயவாளா திறந்தீவாய கேளினி
 தீயந் தவறிலை சின்னைப் புறங்கடைப்
 போதா விட்ட அமருந் தவறிலா
 நிறையளி கொலையானே கோக்குவிட டாங்குப்
 பறையறைந் தல்லது செல்லறக வெனன
 விறையே தவறுடை யான' (கலி குறிஞ் - ௨௦)

எனவரும்

(௫௩)

௫௪ ஏறிய மடறற்றி மிளமை தீர்திறத்
 தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிற
 மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
 செப்பிய நான்கும் பெருந்திணை குறிப்பே

“இது பெருந்திணையாமாறு உணராததுதல துதலற்று

இதன் பொருள் — ஏறிய மடறற்றிமும், இளமை
 தீர்திறமும், தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிறமும்,

மிக்க காமத்து மாறாகிய * திறனெடு கூட்டிச் சொல்லப்
பட்ட நான்கு திறமும் பெருந்திணைக் குறிப்பு ஆம்
என்றவாறு

கைககிளை புணராத நிகழும் என்றமையால், இது
புணராததின் நிகழும் என்று கொள்க ஏறிய மடற்றிறம்
தலைமகற்கே உரித்து அது வருமாறு

‘எழினமருப பெழிலவேழ மிகுதரு கடாததாற்
ரெழினமாறித தலைவதைத் தோட்டிகை சிமிர்நதாங்
கறிவுநம் மறிவாயந் வடக்கமு நானெடு
வறிசாகப் பிறடு னனை நகுபவு நகுபுடன
மன்னவிர வடக்கமுங் கனவுமபோன மெய்காட்டி
யென்னெஞ்சு மென வுண்டு சிலலாமை கனிவெனவித
தன்னலங் கராசானைத் தலைப்படுமா றெவன்கொல்லோ
மணிபடீலி சூட்டிய நூலொடு மறறை
யணிப்பூளை யாவிரை யெருக்கொடு பிணிச்சியாதது
மல்லலூர் மறுகினக் கனிவடபாடு மீரெராத்த
னெல்லீருங் கேட்டிட் னென்று ,
படரும பணியீன்ற மாவுஞ் சுடரிழை
நலகியா னலகி யவை ,
பொறையென வரைததனறிப் பூநுத லீக்க
நிறையழி காமமீராய நீநதி யறையுற்ற
வுப்பியல் பாவை யுறையுற் றதுபோல
வுக்கு விடுமென னுயிர ,
பூளை பொலமல ராவிரை வேயவென்ற
தோளா ளெமக்கீத்த பூ ,
உரித்தென வரைததனறி யொள்ளிழை தந்த
பரிசுழி பைதனோய மூழ்கி யெரிபரந்த
நெய்யுண மெழுகி னிலையாது பையத்
தேயு மளித்தென னுயிர ,
இளையாரு மேதி லவரு முளையா
னுற்ற துசாவுந துணை ,
என்றியான பாடக் கேட்டு

* ‘மாறாகிய காமமும் எனச் சொல்லப்பட்ட’ எனவும் பாட்டி,

வன்புறு கிளவியா ளருளிவந தனிததலிற்
முனபதகிற றுணையாய மடலி னிவட்பெற
வினபதது ளிடம்படலென றிரங்கின ளன்புற்
றடங்கருந கோற்றத தருநதவ முயன்றோத
முடமபொழித துயருல கினிதுபெற் றுங்கே.’

(கலி நெய - ௨௧.)

எனவரும.

இளமைதீர்திறம் என்பது, இளமை நீங்கிய திறத்தின்
கண் நிகழ்வது. அது மூவகைப்படும், தலைமகன் முதிய
னாகித் தலைமகள் இளையளாதலும், தலைமகள் முதியளாகித்
தலைமகன் இளையனாதலும், இவ்விருவரும் இளமைப் பரு
வம் நீங்கியவழி அறத்தின்மேல் மனம் நிகழ்த்ததலன்றிக்
காமத்தின்மேல் மனநிகழ்த்தலும் என

உதாரணம்

‘உளைததவா கூறு முரையெல்லா நிறக
முளைதத முறுவலாக கெலலாம் — விளைதத
பழங்க ளளைததாயப் படுகளி செய்யு
முழங்கு புனலூரன மூப்பு.’

(வெண்பா. இருபாற்பெரு - ௧௪.)

எனவரும

இதனுள் தலைமகன் இளமை தீர்திறம் வந்தவாறு
காண்க

‘அருமபிறகு முண்டோ வலரது நாறறம்
பெருநதோள் விறலி பிணங்கல — சுரும்போ
டதிரும் புனலூரற காரமிாத மன்றோ
முதிரு முலையா முயக்கு.’

(வெண்பா. இருபாற்பெரு - ௧௩.)

இதனுள் தலைமகள் இளமை தீர்திறம் வந்தவாறு
காண்க.

ஆண்டலைக் கீன்ற பறழமகனே நீயெமமை
வேண்டிவ லென்று விலக்கினை நினபோலவா
திண்டப் பெறுபவோ மற்று.’

(கலி. மரு - ௨௧)

எனவும்,

‘உககசது மேலு நடுவுயாந்து வாள்வாய
கொக்குரித தன்ன கொடுமடாய நினைநையான
புகக்கலம் புல்லினெரு சூனறும் புறம்புல்லி
னக்குளுத்துப் புல்லலு மாறறே னருளீமோ
பககசதுப் புல்லச சிறிது’ (கவி மரு - உக)

எனவும்,

முறையே தல்மகன் தலைமகன் ஆவார இருவர்
இளமை நீர்திறம் வந்தவாறு காண்க

தேறுதல ஒழிந்த காமதது மிகுதிறம் ஆவது,
தெளிவு ஒழிந்த காமத்தினகண்ணே மிகும் திறன், இது
பெரும் பானமையும் தல்மகட்கே உரித்து

உதாரணம்

‘புரியுண்ட புணாச்சியுட புல்லாரா மாத்திரை
யருகவிட தொருவரை யதறவிற் றெரிவாரகட
செய்நின்ற பண்ணினுட செவிசுவை வொள்ளாது
யெய்திற் பொருள்கெடப் புரியறு நரம்பினும்
பயனின்று மன்றமம் காம ம் வணமன்னு
மொண்ணுத் லாயதரா போராங்குத திளைப்பினு
முண்ணுனை தோன்றமை முறுவல்கொண்டடக்கித்தன்
கண்ணினு முகத்தினு நகுபவன் பெண்ணினறி
யாவருந் தண்குபல கெடப் நிறைவெண்பன
மியுயா தோன்ற நகாஅ நக்காங்கே
பூய்யிராத தன்ன புகழ்சா வெழிலுண்க
ணையிதழ மலக வழும,
ஒழி அழிதகப் பாராநே யல்லல குறுகினங்
காண்பாங் கனங்குழை பண்பு,

என்று,

எல்லீரு மெனசெய்தீ ரெனனை நகுதிரோ
நல்ல நகாஅலிா மறகொலோ யானுற்ற
வல்ல லுறீஇயான மாய மலாமாபு
புல்லிப் புணரப் பெறின,
எல்லாரீ,

உற்ற செவனோமற் றென்றிரோ வெறசிறை
செயதா னிவனென புற்ற திதுவென
வெய்த புரைக்கு மு"னகத துண்டாயிற்
பைதல வாகிப் பசக்குவ மனனோவென
னெய்தன மலானன கண் ,
கோடுவாய சுடாப் பிறையைப் பிறிதொன்று
நாடுவேன கண்டனென சிறநிலுட கண்டாங்கே
யாடையான மூஉ யகப்படுப்பேன சூடிய
காணை நிரிதருங் கொல்லோ மணிமிடற்று
மாணமலாக கொன்றை யவன் ,
தெள்ளியே மென்றுரைத்தது தேரா தொருநிலையே
வள்ளியை யாட்கன ரொஞ்சை வலியுநீஇ
புள்ளி வருகுவா கொல்லோ வீராதுயா
னெள்ளி யிருக்குவென மறகொலோ நள்ளிருண
மாந்தா கடிக்கொண்ட கங்குற் கனவினாற்
ரோனறின னாகத தொடுத்தேனமன * யானறளைஇப்
பையெனக் காணகு விழிப்பயான பற்றிய
கையுளோ மாயநாந கந்தது ,
கதிரபகா னாயிரே கலசோதி யாயி
னவமை நினைத்து நிறுத்தென்கை நீட்டித்
தருகுவை யாயிற் றவிருமென னெஞ்சத்
துயிரதிரியா மாட்டிய தீ ,
மையில சுடரோ மலேச்சாதி யாயிற்
பெளவநீர்த் தேனாநிப் பகலசெய்யு மாததிறை
கைவிளக் காகக் கதிரசில தாராயென
றெய்யில சிதைத்தாணைத் தேராகு ,
சிதைத்தாணைச் செயவ் செவனகொலோ வெமமை
நயந்த நலஞ்சிதைத் தான ,
மனற்ப பணமேன மலைமாந் தள்ளிரேநீ
தொனறிவ யுலகத்துக் கேட்டு மறிதியோ
மென்றோண றென்கிழத்தான றகையல்லால் யானகாணே
ன்னறுதீ தென்று பிற ,
நோயெரி யாகச் சுடினுஞ் சுழற்றியென
னாயித் முள்ளே கரப்பன கந்தாங்கே

* 'யானறனை' எனவும் பாடம்,

சோயுறு வெநகீர் தெளிபிற் றலைக்கொண்டு
 வேவ தளித்திவ வுலகு ,
 மெலியப பொறுத்தென களைநீட்டின சான்றீர்
 நலிதருங் காமமுந் கெளவையு மென்றிவ
 வலிதி னுயிரகாவாந் தூங்கியாந் கெனனை
 நலியும விழும டிரண்டு ,
 எனப்பாடி,
 இளைந்துகொந் தழுதன ணினைநதுநீ டியாந் தன
 னெல்லையு டியாவுந் தழிந் தனொன் றெண்ணி யெல்லிரா
 நங்கிய கேளவ னிவனமனற் றெல்ல
 மணியுட பரந்த நீர்போலத் துணிபாந்
 கலஞ்சிதை யிலலா துக் காழ்கொண்டு தேற்றக்
 கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்ற
 ணலெழின் மாபனைச் சாரந்து ' (கவி நெய் ௨௫)

எனவரும்

மிகக் காமத்து மிடலாவது, ஐந்திணைககண நிகழும்
 காமத்தின் மாறுபட்டு வருவது, அதற்குரிய கிளவியா
 வன வற்புறுத்தற் றிணைபின்றிச் செல்வமுங்குதலும்,
 ஆற்றருமை கூறுதலும், எதிரழிந்து கூறுதலும், இடை
 யூறு கிளத்தலும், அஞ்சிக் கூறுதலும், மனைவி விடுத
 தலிற் பிறளவபின் சேரலும், இனனேரென ஆண்பாற்
 கிளவியும், முன்னுற் செப்பலும், பின்னில முயற்லும்,
 *கணவனுளவழி இரவுத்தலை சேரலும், பருவமயங்கலும்,
 இனனேரென பெண்பாற் கிளவியும், குற்றிசையும், குறுங்
 கலியும், இனனேரென பிறவும் ஆகி ஒத்த அன்பின் மாறு
 பட்டு வருவன அவை யெல்லாங் கொள்ளப்படும்

உதாரணம்

‘கெடுகி நறுநுதலா ணன்னலம்பீர பூப
 வொடுங்கி யுயங்க லொழியக் — கெடுகனை
 விலலே ருழவா விடரோங்கு மாமலைச்
 செல்லே மொழிக் செலவு’ (வெண்பா இருபாற்பெரு-க)

எனவரும். இது செல்வமுங்கல்

* ‘கணவனுள்ளி இரவுத்தலை சேறல் எனவும் பிரதிபேதம்.

‘பணையா யறைமுழங்கும பாயருவி நாடன
பிணையா மாபம பிணையத — துணையாயக
கழிகாம முய்ப்பக சுணையிருடகட செலகேன
வழிகாண மினனு க வான’ (வெண்பா பெருநதி - சு.)

இஃது இரவுத்தலை சேறல்

‘பெருமபணை மென்றோள பிரிந்தாம முள்ளி
வருமபருவ மனறுகொ லாகு கொல — சுருமரித்ரும
பூமலி கொணறை புறவெல்லாம பொனமலரு
மாமயிலு மாலு யில (வெண்பா இருபாற்பெருநதி-சு.)

இது பருவமயங்கல்

‘கரிய பெருநதடாகண வெள்ளைககை யானை
மரிய கழிகேணமை மைநத — செரியின
விரிந்தாந கொழியினும விட்டகலார தமமைநத
தெளிந்தாரிற தீரெது தீது’
(வெண்பா இருபாற்பெருநதி - கள்)

இது குற்றிசை பிறவும் வந்தவழி சுணடுகொளக

மெயப்பாட்டியலுள் —

‘இன்பததை வெறுத்தல (மெயப்பாட்ட - 22)

முதலாக நிகழ்பவை பொருளாத வருங் கிளவியும்
இதன் பகுதியாகக் கொள்க (ருச)

௩௩. முன்னைய நான்கு முன்னதற் கென்ப.

இது கைக்கிளைக்கு உரியதோர மரபு உணர்த்துதல்
துதலிற்று

இதன் பொருள் — முன்னைய நான்கும்—மேற்சொல்
லப்பட்ட நான்கினும் முநதுற்ற நிலைமை நான்கும் என்ற
வாறு

அவையாவன ஏழுதமடற்றிறம், இளமை தீராத திறம், தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாததிறம், மிகக் காமத்தின் மாடிகாத திறம் எனபன

முன்னதற்கு என்ப என்றது — இவை முற்கூறப் பட்ட கைக்கிளைக்காம எனப் என்றவாறு

ஏழுதமடற்றிறம் — வெளிப்பட இரத்தலாம்

இளமை தீராததிறம் — நலம் பாராட்டலாம்

தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாததிறம் — புணரா விரக்கமாம்

மிகக் காமத்தின் மாடிகாததிறம் — நயப்புறது இரங்கலாம்

இவை ஒருவாற்றின் உணர்த்தியவாறு

‘கைக்கிளை * செருநிறம்’ பெருந்திணை † கொந்திறம்
மத்திறம் ‘புண்ணி பகாதினை’ பயங்கா
தத்தினை யானே யாத்தனா புலவா’

என்றதனானே கைக்கிளை இன்பம் பயப்பவரும் என பதும், பெருந்திணை துன்பம் பயப்பவரும் எனபதும் அறிந்துகொள்க (௫௫)

நகூ. நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்
பாடல சான்ற புலனெறி வழக்கங்
கலியே பரிபாட் டாயிரு பாவினு
முரிய தாகு மென்றனா புலவா.

இஃது அகத்தினைக்கு இன்றியமையாத செயபுன வரையறுத்து உணர்த்துதல் துதலீற்று

இதன் பொருள் — நாடக வழக்காவது — சுவைபட வருவனவெல்லாம் ஒரிடத்து வரதனவாகத் தொகுத்துக்

‘சேர்நிறம்’

† ‘நோதிறம்’ எனவும் பாடம்.

கூறுதல்; அஃதாவது செல்வததானும், குலத்ததானும், ஒழுகத்ததானும், அனபிணனும் ஒத்தார இருவராய்த் தமரினநீங்கித் தனியிடத்து எதிர்ப்பட்டார எனவும், அவ வழிக் கொடுப்போரும் அடுப்போரும் இனிர் வேட்கை மிகுதியாற் புணராதார எனவும், மினனும் அவர்கள் கள வொழுககம் நடத்தி இலக்கணவகையான வரைந்தெய்தி னா எனவும், பிறவும் இந்நிகரனவாகிச் சுவைபட வருவன வெல்லாம ஒருங்கு வந்தனவாகக் கூறுதல்

உலகியல் வழக்காவது — உலகத்தார ஒழுகலாற் றோடு ஒத்து வருவது

* பாடல் சான்ற புலன் நெறி வழக்கம் என்றது — மேற் கூறிய இரவகை வழக்கானும் பாடுதல் சான்ற 'கைக்கிளைமுதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்க் கூறப்பட்ட அகப்பொருள் என்றவாறு.

கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பானினும் உரியது ஆகும் எனமனா புலவர் என்றது — கலியும் பரிபாடலும் எனனும் இரண்டு பானினும் உரிமையுடைத்தாம் என்று உரைப்பா'புலவர் என்றவாறு எனவே, இன்றியமையாது என்றவாறு ஒழிந்த பாக்கள் இததுணை, அகப்பொருட்கு உரியவாய் வருதலன்றிப் புறப்பொருட்கும் உரியவாய் வருதலின் ஓகாராயினா புறப்பொருள் உலகியல்பா னன்றி வாராமையின் அது நாடக வழக்கு அன்றாயிற்று

நி. எ. மக்க ணுதலிய வகளைந் திணையுஞ்

சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறுஅ

இது நடுவணைந்திணைக்கு உரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — மக்கள் நுதலிய அகன ஐந்திணை யாவது — அகத்திணையுள் கைக்கிளை பெருந்திணை ஒழிந்த

* 'இவை இருவகையானும் பாடலசான்ற எனவும் பாடம்.

ஐந்திற்கும் உரியவாகிய நிலமும் காஷ்டம் கருப்பொருளும் அன்றி மக்களைப்பற்றி வரும் புணர்தலும், பிரிதலும், இருத்தலும், இரங்கலும், ஊடலும் என்று சொல்லப்பட்ட பொருண்மை என்றவாறு

சுட்டி ஒருவாப பெயர்கொளப பெறுஅ எனபது — அவ வைந்திணைக்கண்ணும் தலைமகனாகப் புலநெறி வழிகளுஞ் செய்யவேண்டின, நாடன ஊரன சோப்பன எனனும் பொதுப பெயரானன்றி ஒருவாக்கு உரித்தாகி வரும் பெயா கொளப பெறுர் என்றவாறு (ருச)

ருஅ. புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்ல தகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே.

இஃது எய்தாதது எய்துளித்தல் நாதலிற்று

இதன் பொருள் — ஒருவன பெயா புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தினல்லது அகத்திணை மருங்கின வருதல் இல்லை என்றவாறு

இதனாற் சொல்லியது ஒருவற்கு உரித்தாகி வரும் பெயா அகத்திணை பற்றிவரும் கைக்கிளை, பெருந்திணையினும் வரப்பெறுது எனபதூஉம், புறத்திணையுள் வரும் எனபதூஉம், ஆண்டும் பாடாண்பாட்டுள் காமம் பொருளாக வரின அவவழி வருஉம் எனபதும் கூறியவாறு இதனானே அகப்பொருள் ஒருவரை சாராது பொதுப்பட வரும் எனபது கொள்க (ருஅ)

முதலாவது அகத்திணையியல் உரை முற்றிற்று

இரண்டாவது

புறத்திணையியல்

ருக. அகத்திணை மருங்கி னரிறப் வுணர்ந்தோர
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
யுட்குவரத் தோன்று மீரேழ் துறைததே.

என்பது குறுந்தொகை

இவ்வோதது எனன பெயாததோவெனின், புறத்திணையியல் எனலும் பெயாதது புறப்பொருள் உணராததுதலாற் பெற்ற பெயர்

அஃது யாவனம் உணராததினோவெனின், மேல அகத்திணையாகிய எழுதிணையுஞ் சாற்றி, அவற்றின் புறத்து நிகழ்வன எழுதிணை உணராததினா என்று கொள்க அவை, மலையாகிய குறிஞ்சித்திணை புறம் நிரைகோடல் நிரை மீட்டல் எனலும் வேறுபாடு குறித்து வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இரண்டு குறிப்பெறுதலும், காடுறை யுலகாகிய முல்லைப் புறம் மண்ணைச் சேவடகையால் எடுத்துச் செலவுபுரிந்த வேந்தனமேல் அடல் குறித்துச் செலவு புரிதலான அவனிரு பெரு வேந்தரும் ஒரு வினையாகிய செலவு புரிதலின் அது வஞ்சி என ஒரு குறிப்பெறுதலும், புனலுலகாகிய மருதத்துப் புறம் எயில் அழித்தலும் எயில் காததலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து உழினை எனவும் நொச்சி எனவும் இரண்டு குறி

பெறுதலும், மணலுலகாகிய கெயதற்புறம் இருபெரு வேந்தரும் பொருதலாகிய ஒரு தொழிலே புரிதலால் துமபை என ஒரு குறிப்பெறுதலும், கடுநிலைத்திணையாகிய பாலைபுறம் வெந்தறையாபணம் பன்னையோராயினும் தமது மிகுதியாகிய வெற்றியைக் குறித்தலால் அது வாகை என ஒரு குறிப்பெறுதலும், பெருந்திணைப்புறமாகிய காஞ்சி நிலையாமையாகிய நோன்றிறப் பொருளே குறித்து வருதலின் காஞ்சி என ஒரு குறிப்பெறுதலும், கைக்கிளைப் புறமாகிய பாடாணப்பகுதி செந்தறமாகிய ஒரு பொருளோ குறித்து வருதலாற் பாடாணத்திணை என ஒரு குறிப்பெறுதலும் உணராதியவாறு கண்டு கொள்க.

மேலே ஓததினுள்,

‘புறத்திணை மருங்கிற பொருந்தின்’ (அகத்தி - ௫௮)

என்றமையான, உலகியலோடு ஒத்துவருங் காமம் பொருளாகப் பாடாண பாடபுன்கண இனபம் இயற்பெயர் சாரத்தி வரப்பெறும் என்று கொள்க.

‘ஆனற் சிறப்பி னறம்பொரு ள்ளன்பமென
மூன்றுவகை உலகியத்துல உமயற்ற
எறனு ள்ளன்பமு மல்லா சாகிப்
புறவெண்ப படுவது ம்பொருளாகுறித் தனறே

எனனும் பன்னிருபடலச் ‘மையபுள்ள புறப்பொருள், ‘அறனும் இனபமும் அகலாதாக’ எனக் கூறினா அவ்வாறு கூறி வாய்சத்திணைக்கண, ‘கடபுனித்தபால்’ முதலாகக் ‘காமநீகதபால்’ ஈழக் அறமே கூறுதலின் அச்சாரபாகக் கூறியது மயங்கக் கூறலாம்

‘ஆங்குன முரைப்பி னவற்றது வகையாற்
பாங்குறக் கிளந்தன ரெனப் வவைதாம்
வெடசி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி

யுட்குவரு சிறப்பி னுழினை நொச்சி
முரண்கு சிறப்பிற் றுமரையுள் ளிட்ட
மறனுடை மரபின் வேழே யேனை
யமாகொண மரபின் வாகையுள் சிறுசு
பாடாண பாட்டொடு பொதுவிய லெனப்

எனவும்,

(பன்னிருபட)

‘கைக்கிளை யேனைப் பெரு திணை யென்றா
கச்சிணை யிரண்டு மகச்சிணைப் புற ன்’ (பன்னிருபட)

எனவும் புறப்பொருள் பன்னிரண்டு வகைப்படக் கூறில்,
அகமும் பன்னிரண்டாகி மாட்டேறு பெறல வேண்டும்,
அகத்திணை ஏழாகிப் புறத்திணை பன்னிரண்டாகில்,

‘மொழிசு பொருளொ டொன்ற வைத்துல.’

(மரபியல் - ௧௧௦)

என்னுந் தந்திரவுத்திக்கும் பொருந்தாதாகி,

‘நிகைப்படக் கூறல்’ (மரபியல் - ௧௦௮)

‘சன்னு லெனாபொருள் கருத்தி கூறல்’ (மரபியல்-௧௦௮)

என்னுந் குறற்பொருள் பயக்கும எனக் கூறியும் பெருந்
திணைப் புறனாகிய தானித் தல்லா வாரியத்தலா லும், பொது
வியல் எனவது,

‘பல்லமா லெய்து பட்டயுட டப்படிய

நல்லாண மகச்ச ளல்லாநுப் பெறுதலிற்

நிற்பபட மொழிசு கு லெயி ளிசு

முதர்பட யெண்ணிய லே டுதிணைக்கு முரிச்சே’

(பன்னிருபட)

எனத் தாமே கூறுகின்றாட்சனைப் பறகுதிருகு முத்தலாகிய
வெட்கியில் எடுத்துரைக்கோடற்கணலுங் கூர்மையானும்,
கைக்கிளையும் பொருந்திணையும் புறம் என்றராயின் அகத்
திணை ஏழ் என்னுது ஐந்தா எனல் வேண்டுமாதலானும்,
பிரமம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மணம் எட்டனுள்ளும்

யாமோரா கூட்டமாகிய மணத்தை யொழிதது ஏனைய ஏழும் புறப்பொருளாதல் வேண்டுமாதலானும், முனைவன நூலிற்கும் கலி முதலாகிய சான்றோர் செயபுட்கும் உயாநதோர் வழக்கிற்கும் பொருந்தாது எனக.

அதற்கற்க, அதன தலைச்சுருத்திம எனனுதலிறோ வெனின் வெடசித்ததிணைக்கு உடமுட துறைபுட வரையறுத்து உணராததில் அதலிறு

இதனின் திணைபுட துறைபுட என வரும் புறப் பொருள் எனறு கொள்க

இதன் பொருள் — அநகதிணை மருங்கின அரித தப உணராதோர் புறத்திணை இலங்கமை திறப்படக கிளப்பின — அநகதிணை பிடங்கு மயங்கங்கெட உணராதோர் புறத்திணை இலங்க மாததை வகைப்படங்குறின், வெடசிதானே குறிஞ்சியது புறனை — வெடசி எனனுந் திணை குறிஞ்சிந் திணை நகுப புறமை

அநகதிணை மருங்கின் மயங்கங்கெட உணராதலாவது, மேலோதிய இலங்கமாதால் மயங்கங்கெட உணராதல். வெடசி குறிஞ்சிந் திணை நகுப புறமையது எவ்வாறெனின், நிரைகோடல் குறிஞ்சிந் திணை மல்லாரந் நிலத்தினகண் நிகழ்தலானும், அந் நிலத்தின் மககளாயினா பிற நாட்டு ஆனிலையாக களவிறகோடல் ஒரு புடை குறிஞ்சிககு உரிததாகிய களவொடு அநகலானும் எனக குடும் பூவும் அந் நிலத்திற்கு உரிய பூவாதலானும் அதற்கு அது புறமாம்

உடகு வரத் தோனறும் ாரேழ் துறைத்தே — அவ வெடசித்துறை உடகுவரத் தோனறும் பதினான்கு துறையை உடைத்து என்றவாறு

துறை பதினான்கும் வருகின்ற சூத்திரத்துள் காட்டுதும் (க)

கூட. வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி
 னாதந் தோம்பன் மேவற ருஞ்சீர்.

இது வெட்சித்திணை யாமாறு உணர்த்துதல் கூறு
 விறது.

இதன் பொருள் — வேந்தாவிடு முனைஞர் வேற்றுப்
 புலம் களவின ஆதரது ஓம்பல் மேவறு ஆகும் என்றது
 — வேந்தாவிடு விடப்பட்ட முனைபுரக்கதுளவார வேற்று
 நாட்டினகண் களவினை ஆரண் கொண்டு பெயர்து
 பாதுகாக்கும் மேவல் புலத்தது என்றவாறு

ஓம்புதலாவது பிள்ளை காதல் புறப்பொருட்
 பாடுபாடாகிய பொருளினும் அருகதினும் பொருள் தேடு
 தற்கு உரிய நால்கைக விடாநகதாரினுஞ் சிறப்புடையார்
 அரங்காநலனும், அவர்கு மாற்றாராபால் திறை
 கொண்ட பொருள் மிகவும் சிறந்ததாகலானும், அப்
 பொருள் எய்துநகால் அந்நாடு போர் வென்றுகோடல்
 வேண்டுதலானும், போர்க்கு புரத்தற நலன்கோடல்
 சிறந்ததாகலானும், இப் பொருள் முற கூறப்பட்டது

பன்னிருபடலத்தின்

‘தன்னுறு தொழில்’ என்பதறு ‘தொழிலென
 ி நன்னலின் வனகச்சேர் மெடகி

என இரண்டு கூறுபடக் கூறலுடையனும், முனவருகின்ற
 வஞ்சி, உழிவன், துமபை முதலாயின எடுத்துச் சொல்லு,
 * எயிலழித்தல், போரெய்தல் என்பன அரங்கமேல்
 இயனறு வருதலின் ‘வேந்தாறு தொழில்’ ஒழித்தது
 ‘தன்னுறு தொழில்’ எனக் கனனாடும் சிறா நாட்டும்
 களவின ஆரண் கோடலின் இவா அரங்கது ஆரணையநீங்
 கினா ஆவா, ஆதலால், அவா அவவாறு கூறல் மிகைபடக்
 கூறலாம். அதனால் பன்னிருபடலத்துள் வெட்சிபடலம்
 தொல்காப்பியா கூறினா என்றல் பொருந்தாது எனனை?

* ‘எயில காதல்’ எனவும் பாடம்.

‘ஒத்த ரூத்திர முறைப்பிற காண்டுகை
மெய்ப்படக கிளகத் வகைய தாகி
மீனைய குற்றமு ன்னி நேரிதின
முப்பத திருவகை யத்தியொடு புணரி
ஹ்லென மொழிப வுணங்குமொழிப புலவா

(மாப்யஸ - கூடி)

எனவும்,

‘சிறைவெனப் படுபவை வசையற நாடிற்
கூறியது கூறன மாறுகொளக கூறல்
குன்றக கூறன ிகைபடக கூறல்
பொருளில் மொழிதன மயங்கக கூறல்
கேட்போக கினன யாப்பிற ருதல்
பழித்த மொழியா னிழுககக் கூற
றனன னெருபொருள் கருதிக கூற
லெனன வகையினு மனங்கோ ிரினமை
யனன பிறவு மவற்றவீரி யெனப்’ (மாப்யஸ - கடுடி)

எனவும் இவ்வாறு கூறிய ஆசிரியா தாமே மாறுகொளக
கூறல், குன்றக கூறல், மிகைபடக கூறல், பொருளில்
மொழிதல், மயங்கக கூறல், தன்ன னெருபொருள்
கருதிக கூறல் எனனும் குற்றம் பயப்பக கூறினா என
வருமாகலான. (உ)

கூக. படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகேட
வொற்றி னுகிய வேயே வேய்ப்புற
முற்றி னுகிய புறத்திறை முற்றிய
ஜூகொலை யாகோள் பூசன் மாற்றே
தோயின் றுய்த்த னுவல்வழித் தோற்றந்
தநதுநிறை பாதி ணேடாடகே கோடையென
வந்த வீரேழ் வகையிற் ருகும்.

இது வெட்சித்திணைக்கு உரிய துறையாமாறு உணரத்
துதல் துதலிற்று.

இதன பொருள் — படையியங்கு அரவம் முதலாகக்
கொடை ஈடுகா சொல்லப்பட்ட பதி நன்கு துறையை
உடைத்து வெட சித்தினை நன்றவாறு

வெட்சி என்பது அதிகாரத்தான வந்தது * 'பிள்ளை
வழக்கு' † 'புள்ளி சிறப்பு' முரளியன ஆத்துணைச
சிறப்பில் வித்தினைக்கு உரிய துறை இவையே எனல
சுடப பெயர்த்தும 'சேரழ வகைபிறறு' என்றா

படை இயங்கு அரவம் என்பது — நிரைகோடல்
கருதிப் படை யும் அரவம் என்றவாறு

உதாரணம்

'நெடிபடு காண்டது நளேன நறவ
ரடிபடுத தாத்தா செவ்வான — றுடிபடுத்த
வெட்சி மலைய லிரவார மணிநகை
கட்சியுட காரி கலுதம்' (வெண்பா வெட்சி - ந)

எனவரும்

பாககத்து விரிச்சி என்பது — குறித்த பொருளின
பயன் அறிதற்குப் பாககத்துக்கண் நற்சொல் ஆயதல்
என்றவாறு

உதாரணம்

'எழுவணி சீறா நிருணமால் முன்றிற
குழுவின்ங லைகடபயி நிற்பு — நேதாழுவிற
குடக்கணு கொண்டுவா டென்றான குனிவிற
நடக்கையாய வென்றி கரும' (வெண்பா வெட்சி - சு)

எனவரும்

* பிள்ளைவழக்கு — 'பொய்யாது புணமொழி தாக்கது
வையாது வழக்குரைத்தனறு'
(வெண்பா வெட்சி - கஅ)

† புலனறிசிறப்பு — 'வெமமுனைநில யுணர்த்தி யோரக்குத
தமம்னுமிகச சிறபட்டதனறு'
(வெண்பா வெட்சி - கஎ)

புடைகெடப் போகிய செலவு எனபது — பக்கங்
கெடப் போகிய செலவு என்றவாறு

பக்கங் கெடுதலாவது, மாற்றரசா பக்கத்தாராகித்
தமமாட்டு ஒற்றெடு சிறப்பா அறியாமற் போதல் பக்கத்
திலுள்ளாரைப் பக்கம் என்றா ஆகுபெயரான

உதாரணம்

‘கூற்றினம் நன்றா கொடுநி விட்டுனக்திப
பாற்றினம் பின்பட முன்படா — தேற்றின
நின்ற நிலைநருநி யேகினா னிகைய
குன்றங் கொடுவில வயா’ (வெண்பா வெட்சி - ௫)

எனவரும்.

புடைகெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே எனபது — மாற்
றரசா பக்கத்துள்ளார் அறியாதவகை ஒற்றியதனான ஆகிய
ஒற்றைச் சொல்லும் என்றவாறு

‘ஒற்று’ என்பது அவ்விடத்தும வேண்டுமாயினும்,
ஆதிவிளக்காக இவ்வேயாததின முதற்கண் வைத்தாரா
என்று கொள்க

உதாரணம்

‘நிலைபு சிறையு நிற்பபுறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனைபுள வையி — யிலைபுனைந்த
களவிலிழ கண்ணிக கழலவெய்யோய் சென்றறிந்து
நளனிருடகண் வந்தாராமா’ (வெண்பா வெட்சி - ௬)

எனவரும்

வேய்ப்புறம் முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை என்பது
— அவ்வாறு வேயக்கப்பட்ட இடத்தின் புறத்தினைச்
சூழ்தலான ஆகிய புறத்திருக்கையும் என்றவாறு

‘வேய்’ என்பது அவ்விடத்தின்மேல் ஆகுபெயராய்
‘வேய்’ என நின்றது

உதாரணம்

‘உயர்தொழிவா நீங்கிலலை யூழிக்கட உயேபோன
முநதமரு னேற்றா முணமுருங்கத — தருமரி
ஞெற்றினு னுயரதாயர் துறுவலி யோமரணஞ்
சுற்றினா போகாமற சூழநது’ (வெண்பா வெட்சி - எ)

எனவரும்

முற்றிய ஊரகொலை எனபது — அவ்வாறு சூழப்
பட்ட னைரை அழித்தல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘இகலே துணையா வெரிதவழச ஸ்றிப
புகலே யரிதெனனா புகருப — பகலே
தொலைவிலா வீழ்த தொடுகழ லாரப்பக
கொலைவிலா கொண்டா குறுமபு’

(வெண்பா வெட்சி - அ)

எனவரும்

ஆகோள என்பது — ஆண்டு உளதாகிய நிரையைக்
கோடல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘கொடுவரி கூழிக குழுடககொண டணைத்தா
னெடுவரை நீளவேய ரரலு — நடுவூக
கணநிரை கைககொண்டு கையகலா ரினற
கிணநிரை வேலா கிலை’ (வெண்பா வெட்சி - சு)

எனவரும்

பூசல் மாற்று என்பது — அவ்வாறு கொண்ட
நிரையை மீட்டற்கு வந்தார பொருட பூசல் மாற்றிப்
பெயர்தல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘சூழநது கிரைபெயரச சுற்றித் தலைககொண்டா
வீழநதனா வீழநதா விடக்குணியத — தாழநத
குலவுக கொடுஞ்சிலைக்கைக கூற்றனையா ரெய்த
புலவுக கணவழிபோயப் புன’ (வெண்பா வெட்சி - க)

எனவரும்

நோயினது உயததல எனபது — ஆவவாறு கொண்ட
நிரையை வநுநதாமல் உயததல என்றவாறு

உதாரணம்

‘செருப்பிடைச சிறுபர லன்ன கணைக்கா
லவவயிற நகனற மாபிற பைங்கட
குச்சி னிரைத்த குருஉமயிர மோவாய
செவியிறந்து தாழதருங் கவுன்ன விலலோ
டியாகொலோ வளியன றுனே தேரி
னூரபெரி திகந்தனறு மிலனே யரணெனக
காடுகைக கொண்டனறு மிலனே காலைப
புலலா ரினநிரை செலபுற நோக்கிக
கையிற சுட்டிப் பையென வெண்ணிச
சிலையின மாற்றி யோனே யவைதா
மிகப்பல வாயினு மெனனா மெனைததும்
வெண்கோ டோனருக குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே’ (புறம் - ௨௫௭)

எனவரும்

துவலவழித தோற்றம் எனபது — தமா * துவன்ற
வழித தோன்றுதல் என்றவாறு

‘நறவுந தொடுமின விடையும் வீழ்மின
பாசுவ விட்ட புன்காற பந்தாப
புனறரு மிளமண னிறையப பெய்மமி
நெனனா முன்னிலை முருக்கிப் பின்னினறு
நிரையொடு வருஉ மெனைக
குழையோ தன்னினும பெருஞ்சா யலரே’

(புறம் - ௨௬௨)

எனவரும்.

தந்துநிறை எனபது — கொள்ளப்பட்ட நிரையைத்
தம் ஊரகத்துக் கொணாநது நிறுத்தல் என்றவாறு.

‘துவனறுழி’ எனவும் ‘கவனறுழி’ எனவும் பாடம்.

உதாரணம் .

‘தண்டா விருப்பின டனனை தலைமலைநத
வண்டா கமழகண்ணி வாழுகென்று — கண்டா
ளணிரிரை வாணமுறுவ லமமா வெயிற்றி
மணிரிரை மலகிய மனறு’ (வெண்பா வெட்சி - ௧௩)

எனவரும்

பாதிடு என்பது — அந்நிரையைக் கூறிடுதல் என்ற
வாறு.

உதாரணம்

‘ஒளவாண மலைதாக்ககு மொற்றாயந் துரைததார்க்கும்
புள்வாயப்பச சொன்ன புலவாகும் — வீள்வாரை
மாறட்ட வெனறி மறவாதஞ் சீதாரிற்
கூறிட்டா கொண்ட நிரை’ (வெண்பா வெட்சி - ௧௪)

எனவரும்.

உண்டாட்டு என்பது — நிரைபகுத்த மறவா களிப
பினால் அயரும் விளையாட்டு எனறவாறு

உதாரணம்

‘இளிகொண்ட தீஞ்சொ விளமா வெயிற்றி
களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத — தெளிகொண்ட
வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றாமேற்
செங்கண் மறவா சினம்’ (வெண்பா வெட்சி - ௧௫)

எனவரும்

கொடை என்பது — பகுத்த நிரையை வேண்டி
இரப்பார்க்குக் கொடுதல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின னையா
தலைநாளை வேட்டததுத நந்த நிரைகள்
கொல்லன றுடியன கொளைபுணாசோ வல்ல
நல்லியாழப் பாணாதம முனறி னிறைந்தன.’

‘முருந்தே ரிளநகை காணயநின் னையா
கரநதை யலறக கவாநத நிரைகள்
களவிலை யாட்டிநல வேயதெரி கானவன
புளவாய்ப்புச சொன்னகணி முனறி னிரைநதன.’

‘கயமல ருணகண்ணுய காணயநின் னைய
ரயலூ ரலற வெறிநதநல லானிரைக
ணயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
வெயின ரெயிறறியா முனறி னிறைநதன’

(சிலப வேட்டுவவரி)

எனவடும்

(ங)

கூஉ. மறங்கடை கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையு மத்திணைப் புறனே.

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — குடியினது நிலைமையைக் கூறலும்
கொற்றவையது நிலைமையைக் கூறலும் குறிஞ்சித்திணைப்
புறனாகிய வெட்சித்திணையாம் என்றவாறு

மறம் கடைகூட்டிய குடிநிலை என்பது — மறத்
தொழின முடிததலை ஈட்டிய குடியினது நிலைமையைக்
கூறல் என்றவாறு

‘குடிநிலை’ என்றதனான மைநதாகும மகளிர்க்கும
பொதுவாதல அறிக

உதாரணம்

‘யானை தாக்கினு மரவுமேற செலினு
நீனிற விசுமபின வலலேறு சிலைப்பினுஞ்
சூனமகண மாற மறம்பூண் வாழககை
வலிகூட்டி னெனவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத தன்ன புலலணாக காளைச
செனனா யனன கருவிற சுற்றமொடு
கேளா மன்னா கடிபுலம் புககு

நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி
யில்லலி கள்ளின ரொப்பி பருகி
மல்லன மன்றத்து மதவிடை கெண்டி
மடிவாய்த தண்ணுமை யழிகனன ருமமை '

(பெருமபாணு கந்.உ - கசச)

எனவரும் இது 'மறங்கடை கூட்டிய குடிநீலை' மைநத
ரியல கூறியது

'கெடுக சிந்தை கடிதிவ டெணியே
மூதின மகளி ராத நகுமே
மேனா னுற்ற செருவிற கிவடனனை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே
நெருந லுற்ற செருவிறகிவள் கொண்கன
பெருநிறை விலங்கி யாண்டுபபட்டனனே
இனறும
செருப்பறை கேட்டு வீருப்புறறு மயங்கி
வேலகைக கொடுத்த வெளிதுவிரித துடிஇப்
பாறுமயிரக குடுமி யெண்ணெய நீவி
யொருமக னல்ல திலலோள
செருமுக நோக்கிச் செலகென விடுமே' (புறம் - ௨௭௧)

இது மறமகடைகூட்டிய குடிநீலை மகளிரா இயல கூறியது

இவற்றுள் ஆண்பால் பற்றி வந்ததனை * இல்லாண்
முலலை' எனவும், பெண்பால்பற்றி வந்ததனை † 'மூதின
முலலை' எனவும் கூறுப

கொற்றவைநிலை எனபது — கொற்றவையது நிலை
யைக் கூறல என்றவாறு

* இல்லாண்முலலை — 'கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
யிழுமென சீர்த்தி யினமலி புரைத்தன்று'
(வெண்பா முலலைப்பொதுவி - ௫)

† மூதின முலலை — 'அடலவே லாடவாக கன்றியு மவ்வின்
மடவரன மகளிரக்கு மறமிஞத தன்று.'
(வெண்பா. வாகை - ௨௧)

இதனானே குறிஞ்சித்திணைக்கு முருகவேளையன்றிக்
'கொற்றவை'யும் தெய்வம் எனபது பெற்றும்

உதாரணம்

‘ஆளி மணிகொடிப பைங்கிளிப பாயகலைக
கூளி மலிபடைக கொற்றவை — மீளி
யரணமுருங்க வாகோள் கருதி னடையார
முரணமுருங்கத் தானமுந துறும்’

எனவரும்.

(வெண்பா, வெட்சி - ௨0)

(ச)

கூட. வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்'
வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளு முறுபகை
வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி யேந்துபுகழ்ப்
போந்தை வேம்பே யாரென வறூஉ
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்
வாடா வள்ளி வயவ ரேத்திய
வோடாக் கழனிலை யுளப்பட வோடா
வுடல்வேந் தடுக்கிய வுன்ன நிலையு
மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்
ரூவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையு
மாரம ரோட்டலு மாபெயர்த்துத் தருதலுஞ்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலுந்
தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னோடு புணர்த்தலு
மனைக்குரி மரபினது கரந்தை யன்றியும்
வருதார் தாங்கல் வாள் பாய்த்துக் கவிழ்தலென்
றிருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வாண்மலைந் தேழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க
நாடவற் கருளிய பிள்ளை யாட்டுங்
காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நகிகல்
சீர்த்தகு மரபிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்

நிருமூன்று மரபிற் கல்லொடு புணர்ச்
சொல்லப் பட்ட வெழுமூன்று துறைத்தே.

இது, * வெட்சித்திணைக்கு உரிய துறை கூறினா, இனி அதற்கு மாடுகிய கரந்தைத் திணையாமாறு உணராததுதல துதலிற்று அதுவும ஆரிரை மீட்டல காரணமாக அந நிலத்தினகண் நிகழவதாகலின் வெட்சியின்பாற பட்டுக் குறிஞ்சியின் புறன ஆயிற்று

இதன் பொருள் — ‘வெறியறி சிறப்பின் வெவவாய் வேலன் வெறியாட டயாரத காரதள்’ முதலாக † ‘வாழ தது’ ஈழக்க கல்லொடு புணராததுக கூறுந துறையொடு கூடச் சொல்லப்பட்ட திணை இருபத்தொரு துறைத்து என்றவாறு

வெறியறி சிறப்பின் வெவவாய வேலன் வெறியாட்டு அயாரத காரதளும் எனபது — வெறியாடுதலை அறியுஞ் சிறப்பிணையுடைய வெவவாய வாயிணையுடைய வேலன் வெறியாட்டைச் செய்த காரதளும் என்றவாறு

காரதள் எனபது மடலேறுதலான அததுணையாற்ற ளாகிய பெண்பாலமாட்டு நிகழும். வெறி காரதள் எனவும் பெயராம் இரண்டு காமவேட்கையின் ஆற்ற ளாகிய பெண்பாற பககமாகிய வெறியும் அநநிலத்துள ளார த் வெனறி வேண்டியாடும வெறியுங் கொள்ளப்படும். இவ்வெறி இநநிலத்திற்குச் சிறந்தமை அறிக இது வெட் டிப் பின்னா வைத்தாரா, பெருமபான்மையுங் குறிஞ்சி பற்றி நிகழுமாகலின்.

* ‘வேலன் முதலாக வெட்சித்திணை எனவும் பாடம்.

† ‘தலைதா ணெடுமொழி தன்னொடு புணராததும் எனபதீருகச் சொல்லப் பட்ட பதினமூன்று துறையும், காட்சி முதலாக வாழ்த்து ஈருக்’ எனவும் பாடம்

‡ ‘வெறியாடிய காரதளும் எனவும் பாடம்.

§ ‘சூராவெனறி’ எனவும் பாடம். ‘சூரர் வெனறி’ என்று வாசித்ததும் ஒன்றும்.

உதாரணம்

‘வெயய நெடிதுயிரா வெறப னனிநினையா
வைய நனிநீங்க வாடினாண — மைய
லயனமனைப பெண்டிரோ டனனைசொ லஞ்சி
வியன்மனைபு ளாடும வெறி’ (வெண்பா பெருநதி - ௧௦)

எனவரும். இது காமவேடகை தோற்றமல்ல தலைமகள் தானே * முருகற்கென வெறியாடியது வென்றி வேண்டியாடுதற்குச் செய்யுள் சிலப்பதிகார வேட்டுவவரியுள் கண்டு கொள்க இனி வேலன் தானே யாடியதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க

உறுபகை வேந்த இடை தெரிதல் வேண்டி ஏந்தி புகழ்ப் போந்தை வேம்பே ஆர என வருஉம் மாபெரும் தானையா மலைந்த பூவும் என்றது — மிகக் பகைவேந்தன் வேறுபாடு தெரிதல் வேண்டி உயரந்த புகழையுடைய போந்தை எனவும் வேம்பு எனவும் ஆர எனவும் கொண்ட தமிழ்நாட்டு நிலவேந்தர் மாபெருந் தானையா சூடிய பூவும் என்றவாறு

ஆரநில வேந்த ராவா சேர பாண்டிய சோழர்

‘குடையலா காதட்டன கொல்லிச சுனைவாய்த
தொடையவிழ தண்குவளை சூடான — புடைதிகழுந்
தேரதிரப் பொங்குந் திருநதுவேல்’ வானவன்
போரெதிரிற் போந்தையாம் பூ’

இது சேரன் பூ (வெண்பா, பொதுவி - ௧)

‘தொடையணிதோ ளாடவா துமபை புனையக்
கொடியணிதோ கூட்டணங்கும போழ்தின — முடியணி
காததலசால் செங்கோற் கடுமா நெடுவழுதி [யுங்
யேததலசால் வேம்பி னிணா’ (வெண்பா பொதுவி - ௨).

இது பாண்டியன் பூ

* ‘முருகென - ‘முருகுமென்’ எனவும் பாடம்.

‘கொல்கனி றூராவா கொலைமலி வாணமறவர்
 வெலகழல வீக்குவா வேலினையா — மல்குங்
 கலங்க லொலிபுனற் காவிரி நாட
 னலங்க லமரமுவுத தார’ (வெண்பா பொதுவி - ௩)

இது சோழன பூ

நிரைகோள கேட்டவழி நெடுநில வேந்தரும் கதும்
 என எழுவா ஆகலின் நிரைமீட்டலின் கண பூப புகழ்ப
 பட்டது

வாடா வளளி என்பது — வாடுதல இல்லாத வளளி
 என்றவாறு

வளளி எனபது ஒரு கூதது அஃது அந்நிலத்தின்
 நிகழ்தலின் ‘வாடா வளளி’ என்றா உதாரணம் வந்துழிக
 காண்க

வயவா ஏத்திய ஓடாக கழனிலை உளப்பட என்
 பது — வீரராற் புகழ்ப்பட்ட கெடாத கழனிலை கூட்டி
 என்றவாறு

உதாரணம்

‘வாளமரின முனவிலக்கி வானபடாவா யாகொலோ
 கேளலா நீக்கிய கிண்கிணிகாற — காளை
 கலங்கழல வாயிற் கடுததீற்றி யற்றாற
 பொலங்கழல கானமேற் புனைவு’

(வெண்பா பொதுவி - ௭)

எனவரும்.

ஓடா உடல வேந்த அடுக்கிய உன்னநிலையும் என
 பது — அடி பிறக்கிடா வெகுண்ட வேந்தரைச் சாரத்திய
 உன்ன நிலையும் என்றவாறு.

உன்னம் என்பது ஓர்மரம் அது தன் நாட்டகத்
 துக் கேடுவருங்கால உலறியும், வாராதகாலம் குழைந்தும்
 நிற்கும்.

உதாரணம்

துன்னருந் தானேத சொடுகழலான றுபபெதிருந்
முன்னா வணங்கா முணமுருங்க — மன்னரு
மீட்டொந் தாங்கி யிகலல்தொந் தீயுந்
கொட்டொ முன்னு குழை (வெண்பா பொதுவி-ச)

எனவரும். பிறவும் சித்திதமந வருவன வெல்லாவற
றிற்கும இதுவே துறையாகக் கொள்க

மாயோன மேய மனபெருஞ் சிறப்பில் தாவா விழுப
புகழ்ப பூவை சீலையும் எனது — மாயோனைப் பொருந
திய சீலப்பெற்ற பெருஞ் சிறப்பினையுடைய கெடாத விழு
மிய புகழைப் பெருந்திய பூவைசீலையைக் கூறுதலும்
எனவாறு.

மாயோன — காததற் கடவுள், பூவை மலாசசி
யைக் கண்டு மாயோன சிறத்தை ஒத்ததெனப் புகழ்தல்.
'காயாமபூ வண்ணன்' என நிறுத்திய வழங்கலுங்
கொள்க பூவை — காயா எட்டெல்லை காடாதலின்
அக்காட்டைய செலவோர் அபபூவையைக் கண்டு கூறு
தல் 'உன்னம்' கண்டு கூறினாற்போல இதுவுமொர்
வழக்கு இது உரையன்றே கண்டுணரற்பாறறு

உதாரணம்

'பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோ
யாவை விழுந் யாமுணரே — மேவார
மறக்கொடு மல்லா மறங்கடந்த காளை
சிறக்கொடு கொடுக்கலான்' (வெண்பா பாடாண் - ச)

இஃது உரையன்று எனபார மாயோன முதலாகிய
தேவர்களோடு உவமித்தலே பூவைநிலை எனப்

உதாரணம்

'இந்திர னென்னி னிரண்டேகண ணேறாநத
வந்தரத்தா னென்னிற் பிறையிலலை — யந்தரத்துக்
கோழியா னென்னின் முகனென்றே கோதையை
யாழியா னென்னுணரற் பாறறு'

எனவரும். அங்ஙனமாயின,

‘ஒன்றின் முடிதத நன்னின் முடிததல’ (மரபி - கக0)

என்பதுபற்றி வேறு கடவுளரை நோக்கி உவமித்து வருபவை யெல்லாம் பூவை நிலையாக்க கொடுக்க னானனை?

‘ஏறனாதி யானு ம்கலவெம்போர் ஊனவனு
மாறறனு மானலினையு மொச்சொன்றி னெவ்வாரே
கூறறக கணிச்சியோன கண்முன றிரண்டேயா
மாறறலசால் வானவன கண்’

என முத்தொள்ளாயிரத்து வந்தவாறு காண்க பிறவும் அன்ன

‘பூவை நிலை’யும் அநநிலத்தின் தெய்வமாகிய கருப பொருளாதலின் அதனமேல் வந்தது

ஆர் அமா ஓட்டலும் என்பது — அரிய அமரைப் போக்குதலும் என்றவாறு அரிய அமராவது சிறந்து செருமலைதல்

உதாரணம்

‘புலிக்கண்முரு சீயமும் போரக்கூறும் போலவார
வலிச்சினமும் மானமூர தேசு — மொலிகரு
மருமுனை வெஞ்சுரத தானபூசற கோடிச
செருமலைதாரா சீறறஞ் சிறந்து’ (வெண்பா கரந - ச)

எனவரும்

ஆ பெயராதத்துத் தருதல் என்பது — நிரைமீட்டல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக கூற்றம்
விழுங்கியபின் வீடுகொண்ட டற்றற — செழுங்குடிச
டாரார கரநதை தலைமலைத்து தாங்கோட
னேராரைக்க கொண்ட நிரை’ (வெண்பா கரந - க)

எனவரும்.

‘ஏறுடைப் பெருநிரை பெயாதம் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைக்கரந திருந்த

வல்வின மறவ ரொடுக்கங் காணைய
செல்லல் செல்லல் சிறக்க நினைனுள்
முருகுமெயப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாடிப் பெறிககு மானமேற்
புடையிலு- கொள வாட புனைகழ லோயே' (புறம் - ௨௫௯)

என வருவதும அது

சீராவ வேந்தன் சிறப்பு எடுத்து உரைத்தலும் என்பது — சீரமை பொருந்திய வேந்தன் து மிகுதியை எடுத்திக கூறலும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘அங்கையு ணெல்லி யனைய மாநலாற்
கொங்கலா தாரான குடைச் சிறந்த — தங்கிச
‘செயிவ தங்கும் வாள்மருட சென்றடையா யேலவா
யுயிவ தங்கும் வாழ்க்கை யுறும்’ (வெண்பா கரந - ௧௩)

எனவரும் இஃது என்ன திணைக்கும் பொது

தலைதாவி கொடுமொழி தன்னெடு புணரத்தலும் என்பது — தன்மாட்டுள்ள போரவளி முயற்சியினாலே கொடுநு தொற்களைத் தன்னெடு புணரத்திக கூறுதலும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஆளமா வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி
வாளொடு வைகுடேன யானை — தானவ
கழிமகிழ வென்றிக கழல்வெய்யோ யீயப்
பிழிமது யுண்பா பிறா’ (வெண்பா கரந - ௧௧)

எனவரும் இது மற்றுள்ள திணைக்கும் பொது.

மனைக்குரி மரபினது கரத்தை என்றது — வென்ற வா மனைக்கே யுரிய சூட்டும மரபினை யுடையதான கரத்தை என்றவாறு எனவே அவர்க்கு அதனை அறிவுடையோர் சூட்டல உயததுணாக உதாரணம் வந்துழிக காண்க.

அன்றியும் எனபது அக கரத்தை அல்லாமலும் என்றவாறு

‘வருதார தாங்கல் வாள் வாயததுக கவிழ்தல் எனறு
இருவகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும் எனபது — மேல் வரு
கின்ற கொடிப படைபைத் தாங்கலும் வாள்வாயததலால்
படுதலும் என இருவகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும் என்ற
வாறு

உதாரணம்

‘பிள்ளை கடுப்பப் பிணமபிறங்க வா னெறிநது
கொள்ளைகொள ளாயா தலைக்கொண்டா — றெள்ளிப்
பொருதழிநது பிள்ளும் பூங்குழலான பிள்ளா
நெருதனியே நினரு னுள்ளன (வெண்பா கரந - எ)

எனவரும் இது வருதார தாங்கல்

‘உரைப்பி னதுவியப்போ கொணஞாக்கை கொண்ட
நிறைப்பி னெடுதகை சென்றன — புரைப்பின
றுளப்பட்ட வாயெல்லா மொளவாள கவரக
களப்பட்டான றேன்றன கரநது’ (வெண்பா கரந-சு)

இது வாள்வாயததுக கவிழ்தல்

வாள் மலைநது எழுநதோனை மகிழநது பறை தூங்க
நாடு அவற்கு அருளிய பிள்ளையாடும் எனபது —
வாளான மாறுபட்டு எழுநதவனை மகிழநது பறை ஒலிப்ப
அவற்குத் துறக்கமாகிய நாட்டை அளித்த பிள்ளையாடும்
என்றவாறு

உதாரணம்

‘மாட்டிய பிள்ளை மறவா நிறந்திறநது
கூட்டிய வெஃகங் குடாமலை — கூட்டியபின
மாறியிச சிறி குடங்குவான கைக்கொண்ட
வேறியி வம்முந துடி’ (வெண்பா கரந - கூ)

எனவரும்

காட்சி எனபது — பேராக்கள ததுப பட்ட வீரரைக
கல் நிறுத்தற பொருட்டுக் சற் காண்டல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘மிகையணங்கு மெயநிதி மீளி மறவா
புகையணங்கு பூமாரி’ சிந்திப — பகையணங்கும்
‘ஹைக கடுங்கணையால் வேறுகி விண்படாத
காளைகருக கண்டமைததார கல்’(வெண்பா பொதுவி-அ)

எனவரும்

கல்கோள என்பது — அலவாறு காணப்பட்ட கல்-
லைக் கைக்கேட்டல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘பூவொடு நீர்தூவிப் பொங்க விரைபுகைத்து
நாவுடை நனமணி நனகியமப — மேவா
ரமுனமறவு காற்றி யவிநதாறகென நேத்திக
கமுனமறவா கைக்கொண்டார கல்’

(வெண்பா பொதுவி - கூ)

எனவரும்

நீர்ப்படை என்பது — அக கலலை நீர்ப்படுத்தல்
என்றவாறு

உதாரணம்

‘காடு கனலக கனலோன் சினஞ்சொரியக
கூடிய வெமமை குளிரகொளளப — பாடி
நயத்தக மணணி நறுவிரைகொண டாட்டிக
நயத்தகது நயத்திட்டார கல்’(வெண்பா பொதுவி - க0)

எனவரும்

நடுத்தல் என்பது — அக கலலை நடுத்தல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘மாலை துயல் மணியெறிநது மட்டுகுத்துப
பீலி யணிநது பெயாபொறித்து — வேலமரு
ளாண்டக நின்ற வமாவெய்யோற காகென்று
காண்டக நாட்டினா கல்’ (வெண்பா பொதுவி - கஉ)

எனவரும்

சோததகு மரபிற பெருமபடை எனபது — மிகவும
தக்க மரபினையுடைய பெருமபடை என்றவாறு

அஃதாவது நாடபுய கல்விறகுத கோட்டஞ் செய
தல் அஃது & 'இறகொண்டு புகுதல்' என உரைத்த
துறை

உதாரணம்

'வாடபுகா லுடம மடிமணி சினறியமபக
கோடபுலி யன்ன குரிசிலக — லாடகடிநது
விறகொண்ட வென்றி வீரனமறவ வெல்லோரு
விறகொண்டு புகுநா ரியைது (வெண்பா பொதுவி-கச)

எனவரும்

வாழ்த்தல் என்பது — அந் கல்லை பழிச்சுதல்
என்றவாறு

உதாரணம்

'அடுமபுகுத பாடி யடிதழுது றோன
சுடுமபையுள னைகிற றிருநத — கடுமபொடு
கைவண குரிசிலகற கைதொழுஉச செல்பாண
தெய்வமாய நன்றன றிசைக்கு'

எனவரும்

(வெண்பா பொதுவி - கங)

இவையெல்லாம் காணத்தகு உரித்தாக ஒதப்பட
டனவேனும,

'ஒருபாற கிளவி யெனைப்பாற கண்ணும
வருவகை தானே வழக்கென மொழிப' (பொருளி - உஅ)

என்றதனை மறத்துறை ஏழிற்குங் கொள்ளப் படும்
சாணி ஒதப்பட்ட இருபத்தொரு துறையினும் விரைமீ-

* இறகொண்டு புகுதல் —

'வேததமருள விளிந்தோன கலலென
வேத்தினா துவன்றி யிற்கொண்டு புகுகனறு'

(வெண்பா பொதுவியல - கச)

டற பொருண்மைத்தாகிக் கரந்தை என ஒதப்பட்டன
 ஏழாயின கரந்தையாயினவாயு எனனை யெனின், வெந்
 யாடும், வளங்கி கூத்தும மலையாரக இடத்து வழங்கு
 தலின் வந்த நிலத்திறமுரிய பொருளாகி வந்தன, புவை
 டிலையும் அந் நிலத்தைச் சாரத்து வருவதோர தெய்வ
 மாதலின் அந் நிலத்திறக்ருப்பொருளாகி வந்தது, கற
 கோணிலை ஆயும், உன்ன நிலையும், முடியுடை வேந்தா
 சூழும் பூவும், கழனிலையும் ஏனையவற்றிற்கும் பொதுவாக
 லின் எடுத்துக்கொண்டநண்ணே கூறுதல் இலக்கணமாத
 லின் ஈண்டு ஒதப்பட்டன என உணராக

பன்னிருபடலத்துள் கரந்தைக்கண் *‘புண்ணெடு வரு
 தல்’ முதலாக வேறுபட்ட சில துறை கூறினாரால் எனின்,
 புண்படுததல் மாற்றேற் செயத மறத்துறை யாகலின்
 அஃது இவாகது மாறுகக் கூறுதல் மயங்கக் கூறுதலாம்
 ஏனையவும் இவ்வாறு ‘மயங்கக் கூறலும்,’ ‘குன்றக் கூற
 லும்,’ ‘மிகைபடக் கூறலும்’ ஆய்வாறு எடுத்துக் காட்டின
 பெருகுமாதலின் உய்த்துணர்த்து கண்டுகொள்க இத
 துணையும் கூறப்பட்டது வெட்சித்திணை (ரு)

கூசு. வஞ்சிதானே முலையது புறனே
 யெஞ்சா மண்ணைச் வேந்தனை வேந்த
 னஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே

இது வஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — வஞ்சியாகிய புறத்திணை முலைய
 யாகிய அகத்திணைக்குப் புறமும். அஃது ஒழியாத
 மண்ணை நசுக்கதலையுடைய வேந்தனை மறஞ்ஞ வேந்தன்
 அஞ்சுதகத் தலைச் சென்று அடல் குறித்தது எனவாறு.

* புண்ணெடு வருதல் — ‘மண்ணெடு புகழ்நீஇப்
 புண்ணெடு தானவந்தன்று’

(வெண்பா. கரந்தை - இ)

ஒழியாத மண்ணை நச்சுதலாவது வேண்டிய அரசாக
குத கொட-1 மை

‘அகத்தினை மருமகி னிறிப யுணாநதோ

புறநாணை யிலககணந் திறப்படக கிளப்பின’ (புறநா-க)

என்பதனைக் கொணர்ந்து உரைத்துக் கொள்க இவ்
வரை இனி வருகின்ற திணைக்கும் ஒக்கும் அதற்கு இது
புறநாயவாறு எனையெனின்,

‘மாயோன மேய காடுறை யுலக’

(அகத்தி - ௫)

மூம், கராகாலமூம், முல்லைக்கு முதற்பொரு ளாதலின்,
பகைவழிற் றேறல் ஆகிய வஞ்சிக்கு நிழலும் நீரும் உள்ள
காலம் வேண்டுதலானும், பருவரக காடாகிய மல்காராத
இடம் ஆகாமையானும், அதற்கு இது சிறந்து புறநாயது
எனக் ஆனனதாகல் முல்லைப் பாட்டினுள்,

‘கானயாறு தழீஇய வகனெடும புறவீற்

சேணு பிடவமாமடு பைமபுத லெருக்கி

வேட்டுப்புறையருப்ப மாட்டிக் காட்ட

விடுமுட புரிசை யேமுற வளைஇப்

படுகோப் புணரியிற் பரந்த பாடி’ (முல்லை - ௨௪ - ௨௮)

என்பதனானும் உணராக

(சு)

சூரு. இயங்குபடை யரவ மெரிபரந் தெடுத்தல
வயங்க லெய்திய பெருமை யானும்
கொடுத்த லெய்திய கொடைமை யானும்
மடுத்தாந் தட்ட கொற்றத் தானும்
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்
பொருளின் றுயத்த பேராண பக்கமும்
வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல்
வொருவன் றுங்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்

வென்றோர் விளக்கமுந் தோற்றோர் தேய்வுங்
குன்றூச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையு
மழிபடை தட்டோ தழிஞ்சியோடு நோகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறைபதின்மூன்றே.

இது வஞ்சித்திணைரகு உரிய துறையாமாறு உணரத்
துதல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — இயங்குபடை யரவம் முதலாகத்
தழிஞ்சியொடு கூடா சொல்லப்பட பட பதின்மூன்றாம்
வஞ்சித்துறையாம் என்றவாறு

‘பெருமையானும்’ எனபது முதலாக வந்த ‘ஆன்’
எல்லாம் இடைச்சொல்லாகி வந்தன ‘இயங்கு படை
யரவம்’ ‘எரிபரந்தெடுத்தல்’ எனபவற்றுக்கண் உம்மை
தொக்கு நின்றன.

இயங்கு படை அரவம் எனபது — படை யெழும்
அரவமும் என்றவாறு

உ தாரணம்

‘சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மினபழு
மறத்து வழிபபேஉந் தோற்றம் போல
விரகுடை பின்பட வேங்கிய வொருகுடை
யுருகெழு மதியி னிவந்துசேண விளங்க
சல்லிசை வேட்டம் பேணடி வெலபோர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல லாயே
ஹிழுக மழுங்க மணடி யொனனூ
கடிமதில பாயுநின் களிற்றட : சுவே
போரெனிற புகலும் புனைகழன மறவா
காடிடைக கிடந்த நாடுநனி சேயய
செலவே மல்லே மெனனூ கல்லென
விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறுத்துச
குணகடல பின்ன தாக்க குடகடல

வெண்டலைப் புணரின மானகுளம் பலைப்ப
வலமுறை வருகலு முண்டென றலமவநது
நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயக
துஞ்சாக கண்ண வடபுலத தரசே' (புறம் - 106)

எனவரும்

எரி பரநது எடுத்தல எனபது — பகைவரது நாடு
எரி பரநது கிளாதலும் எனறவாறு

உதாரணம்

‘வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு
மழையுருவின தோலபரபி
முனைமுருங்கத தலைச்சென்றவா
வினையல கவாபுடடி
மனைமரம் விற்காக்க
கடிதுறைநீரக களிற்றுபடுஇ
யெல்லுப்பட விட்ட சுமீதி விளக்களு
செலசுடா ஞாயிறுசு செக்ககிற றேனறப
புலங்கெட விறுககும் வரம்பி றுனைத
துணைவேண்டாச செருவென்றிப
புலவ்வாட புலாசாநதிந
முருகற சற்றத துருக்கழு குரிசின
மயநகுலளை மராமபற
பணிபபகனறைக கனிப்பாகற
கருமபலலது காடறிபாப
பெருநகணபனை பாழாக
மேம நனனா டொள்ளெரி யூடழினை
ராம நல்லமா செயய
வோராயகு மலைநதன பெருமரின களிதே’ (புறம் - 107)

எனவரும்

வயங்கல எய்திய பெருமையானும் என்பது — விளக்
கம் எய்திய பெருமையும் எனறவாறு

உதாரணம்

‘இருங்கண யானைபொ டருங்கலந் துறுத்துப்
பணிந்துகுறை மொழிவ தல்லது பகைவா
வணங்கா ராதல யாவதோ மறறே’ (பதிற்றுப்பத்து)

எனவரும்

‘உருமுடன்று சிலைத்தலின் விசம்பதிரந் தாவகு
கண்ணதிரபு முழங்குங் கடுங்குரன முரசங்
காலகிளந் தன்ன ஐராதிக கானமுளை
யெரிசிகழந் தன்ன சிறையருளு சீறறத்து
நளியிரும பரப்பின மாகக்கடன முநீர்
நீர்த்துணை யன்ன செல்வி
னிலந் திரைப பன்ன தானையோய நினக்கே’

என்ற மேற்பாடின் தொடர்பும் அது (பதிற்றுப்பத்து)

கொடுத்தல் எய்திய கொடைமையானும் என்பது —
கொடுத்தலைப் பொருந்திய கொடைமையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

‘பாணர் தாமரை மலையவும் புலவா
பூங்குதல யானையொடு புனதோ பண்ணவு
மறறே மறறிது விற்றனமாண குடுமி
யின்னா வாகப் பிறாமண்கொண
டினிய செய்திதின் ஞாவலா முகத்தே’ (புறம் - ௧௨)

எனவரும்

அடுத்தது ஊரநது அட்ட கொற்றத்தானும் என்பது—
பகைவா பலரையும் அடுத்தது மேலிட்டிக் கொன்ற கொற்-
றமும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘திண்பிணி முரச மிழுமென முழங்கச்
சென்றமா கடத்தல யாவது வந்தோ
தாாதங் குதலு மாற்றா வெடிபட்
டோடன் மீஇய பீடின மன்னா

நோயப்பால் விளிந்த யாககை தழீஇக
காதன மறந்தவா தீதுமருங் கறமா
ரறம்புரி கொள்கை நானமறை முதலவா
திறம்புரி பசுமபுற பாப்பினா கிடப்பி
மறங்கந் தாக நல்லமா வீழ்ந்த
நீளகழன மறவா செலவுழிச செலகென
வாளபோழ் தடக்கலு முயந்தனா மாடோ
வரிஞிம் றாக்கும வாய்புகு கடாஅத
தண்ணல யானை யடுகளத தொழிய
வருஞ்சமந் ததைய தூறிநீ
பெருந்தகை விழுப்புண பட்ட மாறே' (புறம - கூந)

எனவரும்

மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும் என்பது —
மாராயமாகிய உவமை பெற்ற நெடிய மொழியின்கண்
னும் எனறவாறு

உதாரணம்

‘துடியெறியும் புலைய
வெறிகோல கொள்ளு மிழிசின்
கால மாரியி னமபு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேலப் பற்றினும்
பொலம்புனை யோடை யண்ணல யானை
யிலங்குவாண மருபப் னுதிமடுத தூனறினு
மோடல செல்லாப் பீடுடை யாளா
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய ஊனை
நெலலுடை நெடுநகாக கூட்டுமுதற் புரளுந்
தண்ணடை பெறுதல யாவது படினே
மாசின மகளிர மண்ண நன்று
முயானிலை யுலகத்து நுகாப் வதனூல
வமப வேந்தன றானை
யிமபா நின்றுங் காணடி ரோ வரவே’ (புறம - ௨௮௭)

எனவரும்

பொருளின் உய்த்த பேராண் பககமும் என்பது—
பகைவரைப் பொருளாக மதியாது செலுத்தின பேராண்
பககமும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஆவு மானியற பாபபன மாககனும்
பெண்டிரும் பிணியுடை மீரும் பேணித
தென்புல வாழநாக கருங்கட னிறுகும்
பொன்போற புதலவாப பெறாது தீரு
மெமமபு கடிவிடுது நுமமரண சோரினென
வறத்தாறு நவலும் பூடகை மறத்திற
கொல்களிற்று மீமிசைக கொடிவிசும்பு நிழற்று
மெங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச
செநகீர்ப் பசும்பொன வயிரியாக கீதறு
முநகீர விழவி னெடியோ
னனனீர்ப பஹுளி மணலினும் பலவே’ (புறம் - ௧)

எனவரும்.

வருவிடைய புனலைக கறகிறை போல ஒருவன் தாங்கிய
பெருமையானும் என்பது — விசை கொண்டு வரும்
புனலைக கறகிறை தாங்கினுறபோல ஒருவன் சாங்கிய
பெருமையும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘வீணொந தோககும் வியப்பாமா விரகினற
வாடன முதியோள வயிறறிடங் — கூடா
பெருமபடை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
விரும்புலி சோநத விடம்’ (வெண்பா, வஞ்சி - ௧௩)

எனவரும்.

‘வேருடைத தானை முனைகெட நெரிதலி
னேருதுவாள உலகத நெருவ னுகித
தனனிறநது வாராமை விலக்கலிற பெருங்கடற்
காழி யனையன மாதோ வென்றும்
பாடிச சென்றோக கணறியும் வாரிப

புரவிற காற்றரச சீறாசு

தொனமை சுட்டிய உனமை யோனே' (புறம - ௩௩௦)

என்பதும் அது

பிண்டம் மேய பெ நுளுரோற்று நிலையும் என்பது —
திரட்சி பொருந்தி பெ நுளுரோற்று நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

'இணாததை ஏறாற்ற கரைமெழு பெருந்துறை
மணிககலத தன்ன மாயித புரபதற
பாசடை பனிக்கழி துடைபுப புனனை
வாலிணாப படுகினைக் குருங்குறை கொளளு
மலகுறு கான லோர் குண்ண லடைகரை
தாழிடுமபு மீலுத புணரிவோ ஞரல
விலங்குநீர் முத்தமொடு வராதுங் கொடுக்குந்
தண்கடற் படப்பை மெனபா லன்யுந்
காந்தனா கண்ணிக கொலவில வேட்டுவா
செங்கோட டாமா னுனெடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொடு
பொன்னுடை சியம் துப பிழிரொடை கொடுக்குந்
குன்றுதலை மணாத புனபுல டைப்புந்
கால மன்றியும் கருமபுது புராழியா
தரிகா லவிததுப் பலபு விதவிற
நேம்பாய மருத முரலபடக கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பாதுவாய டிருக்கும்
பலகுழ பதப்பா பரிய வெள்ளாததுச
சிறைகொள பூசலிற புதனற் றாய
முழவிமிழ மூலா விழவுக்காணுடப் பெயருஞ்
செழும்பல வைப்பிற் பழனப பாஹு
மேன லுழவா வாகுமீ திட்ட
கானமிகு குளவிய யனபுசே ரிருக்கை
மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
புனபுலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்பூஞ் செமமற் காடுபய மாறி
யரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்

டொண்ணுதன் மகாரி துல்லொடு மறுகும்
 விண்ணுயர் தோடகிய கடற்றவும் பிறவும்
 பிண்கெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிகு
 கடலயி காலட்டி மரணவலியார நடுங்க
 முணங்கு கடுங்குரல் விசம்படை பதிரக
 கடுஞ்சின கடாடிய முடி கு மாதிரத
 தருத்திறன் மாபிற கடட்ட பேணிய
 ருயாதோ னோதிய உருமபெற்ற பிண்டங்
 கருங்கட பேயமகள் கைபுடையு நடுங்க
 கெடத்தோர் ஊய சிறைமகிழிருமபலி
 யெறுமபு முசா விறுமபுகு மாபிற
 கருங்கட நாககையொடு பருத்திருந் தார
 வேட்டாப புடகை யொண்பொறிக் கழற்காற
 பெருஞ்சமம் சநைநத செருப்புக்கள் மறவ
 ருருமுதில் னதிகாத்தய குல்லொடு கொண்புணர்நது
 பெருஞ்சே றுத்தாற கெறியுங்
 கடுஞ்சின வேந்தனின் றழங்குருந முரசே

எனவரும

(பதிறறு - ௩௦)

வென்றோர் விளக்கமுட என்பது — வென்றோர்
 மாட்டுள் தாகிய விளக்கமுட என்றவாறு

உதாரணம்

'அருளு யாண ரகனகட செறவி
 னருவி யாமப னெபதலோ டரிநது
 செறுவினை மகாரி மலிகத வெக்கைப
 பளஉப்பத டிதாத்த மெனசெந் நெல்லி
 னமபண வரையை யுறைகுவிந் தாங்கு
 கடுநதே றுறுகினை மொசிரதன் துஞ்சுந்
 செழுடகடு கிளைச்ச விளந்துனை மகாரி
 னலாதனா பெருமதன் னுடற்றி யோரே
 யூரெரி கவ ப்ருத்தெழுந் துரைஇப்
 போர்சுடி கமழ்புகை மாதிர மறைபப
 மதிலவாயத், தோனற லீயாது தமபழி யுக்குநா
 குணடுக ணகழிய குறுந்தாண ஞாயி

லாரெயிற் றேட்டி வெனுவினை யேறெடு
 கனறுடை யாயந தரீஇப் புகலசிறந்து
 புலவுவில லினைய ரங்கை விடுப்ப
 மத்துக்கயி ரூடா வைகறபொழுது நினைபூஉ
 வானபயம் வாழநா கழுவுடலை மடங்கப்
 பதிபா ழாக வேறுபுலம் படாந்து
 விருந்தின வாழக்கையொடு பெருந்திரு வறறென
 வருஞ்சமத தருநிலை தாங்கிய புகாறுதந்
 பெருங்களிற் றியானையோ டருங்கலா தராஅா
 மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
 பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
 திறைகொண்டு பெயாதி வாழ்கநின் னூழி
 யுரவரு மடவரு மறிவுசெரிந் தெண்ணி
 யறிந்தனை யருளா யாயின
 யாரிவ ணெடுதகை வாழு மோரே' (பதிற்று - ௭௧)

எனவரும்

தோற்றா தேய்வும் எனபது — தோற்றோ தேய்வு
 கூறுதலும் என்றவாறு .

உதாரணம்

'வாஅனமருப்பிற் களிற்றியானை
 மாஅமலையிற் கணங்கொண்டவ
 ரெடுத்தெறிந்த விறனமுரசங்
 காமழையிற் கடிதுழுழங்கச
 சாந்துபுலாந்த வியன்மாப்பிற்
 ரெழுசுடாவரும் வலிமுனைகப்
 புண்ணுடை யெறுமுத்தோட் புடையலங் கழற்காற்
 பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொளவா
 னொழிவி நெவவ ரெதிரின றுரைஇ
 யிடுக திறையே புரவெதிரா தோற்கென
 வம்புடை வலத்த ருயாந்தோர பரவ
 வனையை யாகன மாறே பகைவா
 காலகிளாந் தனை கதழ்பரிப் புரவி
 கடும்பரி நெடுநதோ மீமிசை டுடங்குகொடி

புலி உரை - சென்ற நல்ல பிடிவச்சு எய்யப்போ

சலவரை - சுற்றிப் பல்லிசைத்த

செல்லையாக சுறுபட்டு அறம்முனை யானே' (பதிற்று-அ0)

எனவரும்

குன்றசு சிறப்பிற் கொற்றவள்ளையும் எனபது —
குறைவுறுதலைச் செய்யாத வென்றி சிறப்பினாலைய
கொற்றவள்ளையும் என்றவாறு

கொற்றவள்ளை — கொற்ற கொற்றவன் கொடுங்குரு
திறை உதாரணம் வந்துட்டி + கரணம்

அழிப்படைதட்டேர நழிஞ்சி உவாது — மரபாறாவிடு
படைக்கலன முத்தவியவற்றைக் காரமாட்டுத தடுத்தது உள்ள
அழிந்தேரட்டி பேணித் தழுவினதேரட்டி என்றவாறு

உதாரணம்

நுகர்ச்சி உயர்வு - நுகர்ச்சி விலக்கு

உயர்வுக்கு விழுந்து கா கிண்சப்ப

தாலரி உயர்வு கூடும் உயர்வு

உயர்வு உயர்வு - குழி வாய்

அருளுகும் தாய்க் முன்னினை அறிந்த

யெனருகும் விருப்பினம் செய்யிற மிறையாக

திரிசு வாய் உயர்வு உயர்வு

சனங்கிடுக சாண்ப பெயாபுர குடும் (புறம் - உஅசு)

எனவரும்

உடு-பண இது துணையும் கூறப்பட்டது வஞ்சி எனக

உயர்வு வரு மட்டவரு மறி தெரி பெண்ணி

யறிப்பனை யருளா யாயின

பரிசு பெண்குடும் உயர்வு மோட்டு' (பதிற்று - எசு)

எனபதும் இதனகனா யுடங்கும் இது * முது
மொழி வஞ்சி' என்ப

* முதுமொழி வஞ்சி — 'தொனமரபின வாடகுடியின
முன்னோரது நிலைகளதனறு'
(வெண்பா. வஞ்சி - கஉ)

தொகைகளைக் கழிப்பதற்கு, சிறப்பிற் பதின்மூன்று
துறைகளை என்னது — சூழ்ச்சி, கொஞ்சுது, என்ன
ணின் கழிப்பதற்கு, சிறப்பிற் பதின்மூன்று துறைகளுமாக
என்றவாறு

‘கழி’ எனறது ‘வென்றோர் விளக்கம்’ முதலியன
மூன்றுமே ஒழிந்த ஏனைய இருநூறுகதினாசார ஏறற்றை
எனக் கூறுதற்கு ‘சூழ்ச்சி, கொஞ்சுது, என்ன
மூன்று’ எனக்கூறியது. ‘சூழ்ச்சி, கொஞ்சுது, சிறப்
பின்’ என்றவையால், வேறொரு கண்ணாறு வந்த குறுக்கில்
மன்னரும் சாமரம் பொருவெய்திப் பாராற்றில் யுறைந்த
தலும் சிறப்பிற் கொள்ள

இவை பற்றியும் துணைக்கொள்க

சூழ்ச்சி, கொஞ்சுது, என்ன மூன்று (புறநாடு - ௪௬)
சூழ்ச்சி, கொஞ்சுது, என்ன மூன்று (புறநாடு - ௪௭)

என்னும் புறப்பாட்டுகளில் காண்க சிறப்பிற் புறநாடு (௪)

கூகா. உழினைத் தானே மருதத்துப் புறனே
முழுநகர வண்ணம் பற்றலுங் கோடலும்
பன்னெறி மயிற் குரு மென்ப

இவ்வுறு “உழினைத் தானே” யாமாறு உணர்த்துதல்
துதலிற்று

இதன் பொருள் — உழினைத் தானே புறநகரை
மருதம் என்னும் அந்தக்கிண்கூறு புறநகரம் அது முழு
முதல் அரண் முழுநகரம் அழிந்ததலுமாய் வருந்தனமைத்
தாகிய பல நெருங்கிய மரபாக உடைத்தாகும் எனப் புலவர்
என்றவாறு

‘முதலரண்’ என்றமையால், அரண், கலையும் இடை
யும், கலையும் என மூலக்கொள்ளும் அகற்றிய தலை

யரண எனக் கித்தொகை, அரணத்தொகை மிகவற இலக
கணம் பல்லும * உடைகநதகல் மருதகநிக்கு இது புறன
மவாறு மனனையெனின், மருதபிறி லினா வேகதெனநி
பொரதெய்த மருதகல் † உடைகந மருதய வேகநன்
‡ அரணவழியாநா பொரதெய்யுமருதகல் மட, அரண
அவாநா டகநதகல் மட, அரணவழி லிபுமவாநாக்கு
விடியுமொருதகல் மவாநாநாநா மருதகல் மருதகல்
யிறமனக நாடகல் மவாநா மருதகல் மருதகல்
மோ எனின், மருதபிறி மருதகல் மருதகல்
மின மொருதகல் மருதகல் மருதகல் (புறநாடு - 12) புற
அடங்கும எனக் (4)

கூள. அதுவே தானு மிருதகல் வகைகதே.

இது மருதகல் மருதகல் மருதகல் மருதகல் மருதகல்
மருதகல் மருதகல் மருதகல் மருதகல் மருதகல்

இதன் பொருள் — மருதகல் மருதகல் மருதகல் மருதகல்
மருதகல் மருதகல் மருதகல் மருதகல் மருதகல்
கருணாபதி (க)

கூஅ. கொள்காது தேவங் குறித்த கெற்றமு
மர்வியது முடிசுருர் வேகதனது சிறப்புந்
தொலலெயிற நிவாத மருதகல் தோலுது பெருகதமு
மகத்தோன் செலவமு மன்றிய முரணிய
புறத்தோ வணங்கிய பகமுந் திறற்பட
வெருதான் மண்டிய குறுமையு முடன்றோ

* 'முறிய' உடைகநதகல்

† உடைகநதகல்

‡ அரணவழியாசப

§ 'நாடகெலகையின அழப்பா' - மருதகல்

மருதகல் வெனின்

வருபடை பேணு ராரெயி லுளப்படச் சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே.

இது மேற்கூறப்பட்ட உழிஞைத்துறை எட்டு என்ற தன் பெயரும் முறைபா உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — ‘கொள்ளார தேனும் குறித்த கொற்றமும்’ என்பது முதலாக 9 சொல்லப்பட்டன உழிஞைத்துறையாம் என்றவாறு.

பதினெட்டு, * இரூபதொன்பது எனபா மதம் விளக்கியமை தோன்றா. பெயர்த்தம் தொகைகூறினா கூறியது கூறல் யுன்று இது தொகை

கொள்ளார தேனும் குறித்த கொற்றமும் என்பது — பகைவாது தேயத்தைக் கொடுக்க குறித்த கொற்றம் கூறுதலும் எவற்றாம்

கொள்ளார — சிறி சொல்லாடிய பிற்பாடு, தனனை இறையெனக் கொள்ளாது

உதாரணம்

‘ஆளு ய்கை யடுப்பா னண்ணினி
யானையும் மலையிற முன்னமும் பெருமபின்
ருனையு, கடல் மலையிலுக்கும வுடையது
வேறு னனின் விளக்கு முலையு,
தபசுதலை பணிக்கு மாநதில் மா லிற்
புடைதார தன்றது புதுமதோ வன்றே
றண்புனற பூச லல்லது நொந்து
களைக் வாழி வளவ வென்றுநின்
முனைதரு பூசல கனவினு மறியாது
புலிபுறங் காகக்கு குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிற் ல யாணாத தாகி யரிநா
கீழ்மடைக் கொண்ட வானையு முழுவர்
படைமீறிநா திட்ட யாமைபு மறைநர்

* ‘இரூபதொன்பது எனபா வெண்பாமாலை யுடையாரும். (உழிஞை. க)

கரும்பிற கொண்ட கேணும பெருநுறை
 நீதரு மகளிர் குற்ற குயிலையும்
 வனபுலக கேளிராகு வருவிறுந் தயரும்
 மெனபுல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந்
 மலையி னிழிநது மாககட னோக்கி
 சிலவன யிழிதரும் பலயாறு பொலப்
 புலவ றொல்லா நின்னோக கினடு
 கீயே,
 மருநதில கணிசசி வருந் வட்டித் துதக
 கூற்றுவுவகுண டனன் முனல்பாடு
 மாற்றிரு வேந்தா மண்ணோக கிணையே' (புறம் - ௪௨)

எனவருந்

உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும் என்பது
 — கிணைத்தது புடிநகலாகும் வேந்தனது இயற்சிறப்புக்
 கூறுதலும் என்றவாறு

உதாரணம்

'அடுகை யாயினும் விடுகை யாயினும்
 நபனந் தறிதின புனைமை வாரடிகாற
 செறியரிசு சிலம்பிற குறுநெத்தாடி மகளிர்
 பொலஞ்செய் குறுகிற வற்றறி யாடுந்
 தண்ணுன பொருளை யெண்ணெற சிதையக
 கூருங்கைக கொல்ல ன் ஞ்செ யய உரய
 நெடுங்கை நவியம் பாயதலி னிலையழிநது
 வீகமழ நெடுஞ்சின புலம்பக காவுதொறுங்
 கடிமரந் தடியு மோசை தன்னார்
 நெடுமதில வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப
 வாங்கினி திருநத வேந்தனெ டங்குநின
 சிலைத்தார முரசங் கறங்க
 மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே'

(புறம் - ௩௯)

எனவரும் இன்னும் 'உளறியது முடிக்கும் வேந்தனது
சிறப்பும்' எனறதனால் * அகத்தரசுறது அழிந்தது கூறலுங்
கொளக.

உதாரணம்

‘இரும்பிடித தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக கவளமொடு ரொய்மிதி பெருஅ
திருந்தரை னோனெவெந் டருந் வெற்றி
நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெயதுயிராத
தலமபல யாநை யுருமென முடிவகவும்
பாலில குரவ் யலையு மகொர்
பூவில வறுத்தலை முடிப்பவும் ரீரில
வினைபுனை நலலில வினைகூடக கேடபவு
‘தின்னா தமம் வீணடினி திரு
முன்னரு துபயின் யயமான நேனந்
லறவை யாயி னினென : சிறுத்தன
மறவை யாயி னொரொடு சிறுத்த
லறவியு மறவியு மலலை யாகத்
சிறுபா தடைத்த திண்ணிலைக கதவி
நீண்டி லொருகிறை யொடுங்கு
நாணுத டு யுடைத்திசை காணுத காடு’ (புறம் - ௪௪)

எனவரும்

தொல் எயிறறு இவாதலும் என்பது — தொல்லெயி
லின்கட பரத்தல் கூறுதலும் எனறவாறு

உதாரணம் :

‘புல்லார் புகலொடு போககொழியப் பொறுகினரையப்
பல்லா மருளப படைபரப்பி — யொல்லா
நிறத்திறுத்த வாட்டானே நேரா மதிலின
புறத்திறுத்தான புங்குழலி னான்’ (வெண்பா உழி - ௧0)

எனவரும்.

* ‘அகத்தரசில் அழிந்தது கூறலும்’ எனவும் பாடம்

தோலது பெருக்கமும் என்பது — தோற்படையி
னது பெருமை கூறுதலுடன் எனவரவாறு

உதாரணம்

‘நின்ற புகழொழிய நிலலா வயிரோம்பி
யினறுநாம வைக லிழிவாகும் — வென்றொன்றும்
பாணடி னினைதோற பணியா பகையணம்
வேணடி வெரிதென்றான வேத்து’ (வெண்பா ஒழி-கஉ)

எனவரும்

அகத்தோன் செவப்பா என்பது — அகத்தோனது
செல்லங் கூறுதலுடன் எனவரவாறு

உதாரணம்

‘அறிதோ லானே டாசிது பறம்பே
பாக்கொண முகிற முவிரு முற்றினு
முழுவ்ருத னானகைய னுடைத்தே
ஒனதே,
சிறியில வெசுநிர் ‘வெல்லா’ யுமே
லிணடே,
சீஞ்சுரைப பலவின பழமுழுக குமமே
மூனதே,
கொழாக்கொடி வளங்க கிழயருவீழ்க குமமே
நானகே,
அணிநிழ லோரி பாயதவின நீதழிந்து
திணிநெடுவ குன்றந தேனசொரி யுமமே
வானக ணற்றவன மலையே வானது
மீனக ணற்றதன் சுனையே யாயகு
மடநொறும் பிணித்த கின்றினி ராயினும்
புலநொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினுந்
நாளிற கொள்ளலிர் வாளிற ருரலன
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே
சுகிாபுரி நரம்பின சீறியாழ பண்ணி
விரையொலி கூடதனும் விறலியா பின்வர
வாடினார் பாடினார் செவினே
நாடுங் குன்று மொருங்கி யும்மே’ (புறம் - ௧0௬)

எனவரும்

அன்றியும் முரணிய புறத்தோன் அணங்கிய பக்க
மும் என்பது — முற்கூறியதல்லாமலும் மாறுபட்ட புறத்
தரசன் வருந்திய பக்கங் கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

‘நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம புக்கென
விசம்புதிப் பிறப்பது திருகிப் பசங்கொழிப்
பெருமலை வீடாகத் துருமெறிந் தாங்குப
புள்ளுறு புனகண் ளாகத் வெவ்வேற
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅந் கலித்த குணடுகண் ணகழி
யிடநகருங் குட்டித் துடனறெக கோடி
யாமந் கொள்பவா ஈடாநிழற் கதூஉ
கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச
செம்புறந் புரிசைச் செமமன் மூதூர்
மம்பணி யானை வேராகத் துணமையி
னலலவென னுது சிதைத்தல்
வல்லையா நெடுநகரைச் செருவத் தானே’ (புறம் - ௩௭)

எனவரும்

திறல்பட ஒருதான மண்டிய குறுமையும் என்பது —
வலிபட ஒருதானாகச் சென்ற குறுமுழிவை கூறுதலும்
எனவாறு.

உதாரணம்

‘கிணகிணி களைந்தகா லொணகழ் ரெடடுக
குடுமி களைந்தமுதல வேம்பி நெண்டளிர்
நெடுவெகொடி யுழிஞர்ப் பவரொடு மிலைந்து
குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
நெடுநதேர்க கொடிஞ்சி பொலிய நின்றேன
யார்கொல் வாழகவவன கண்ணிதார பூணடு
தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்
டயினியு மின்றயின் நனனே வயின்வயி

னுடன்றுமேல வந்த வமப மள்ளரை
வியந்தன்று மிழிந்தன்று யிலனே யவரை
யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பரர்ப்பெழக்
கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே' (புறம்-எஎ)

எனவரும்.

உடன்றோர வநு படை பேணார் ஆர் எயில் என்பது
— * வெகுண்டோரது வருகின்ற படையைப் பேணாராகி
ஆமைந்த எயில் உழினை கூறுதலும என்றவாறு.

உதாரணம்

‘மயிறகணத தன்னா மகிழத்தேற லாட்டக
கயிற்கூலாற் கண்கணல் பூப்ப — வெயிற்கண்ணார்
வீயப்போ செய்தாலும வென்றி யரிதரோ
மாயப்போ மன்னன மதில்’ (வெண்பா உழி - கக)

எனவரு||

இவை உளபாட்டச சொல்லப்பட்ட நாலிருவகைத்து
உழினை எனக கூட்டி முடிசுக (க0)

கூக. குடையும் வாளு நாள்கோ ளன்றியு
மடையமை யேணிமிசை மயக்கமுங் கடைஇச்
சுற்றம ரொழிய வென்றுகைக் கொண்டு
முற்றிய முதிர்வு மன்றி முற்றிய
வகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியு மற்றதன்
புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானு
நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியு மதாஅன்
றூர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனு
மதின்மிசைக் கிவர்ந்த மேலோர் பக்கமு
மிகன்மதிற் குமேகோண்ட மண்ணு மங்கலமும்

* ‘வெகுண்டு வருகின்ற படையைப் பேணா வாரெயி னுழினை’ எனவும்
பாடம்.

வென்ற வாளின் மண்ணோ டொன்றத்
தொகைநிலை யென்னுந் துறையோடு தொகைஇ
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப.

இதுவும் உழிஞைப் பகுதியே கூறுதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — குடை நாள கோள முதலாகச்
சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டு துறையும் உழிஞைக்கு
உரிய துறை என்றவாறு

எனவே மேற்சொல்லப்பட்டவற்றின் விரியும் பன
னிரண்டு உண்டு என்றவாறும்

குடையும் வாளும நாள கோள எனபது — குடை
நாடகோள் வாளநாடகோள் என வருவனவும் என்ற
வாறு

உதாரணம்

‘நெய்யணிக செவவே நெடுநதோ றிலுக்குக
கொய்யுளமா கொல்களிறு பணவிடுக — வையகதது
முற்றக கடியரண மெல்லா முரணவிடுத
கொற்றக குடைநாட் கொள்’ (வெண்பா, உழி - உ)

எனவரும் இது குடைநாடகோள்

‘வாணட கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப
பேணா பிறைதொடும் பேமதிற் — பூண
ரணிகொள ஊழுலையா நாடரங்க மேறிப்
பிணிகொளபே யாடும் பெயாதது’ (வெண்பா உழி-க)

எனவரும். இது வாணடகோள்

அன்றியும் மடை அமை ஏணி மிசை மயக்கமும் என
பது — அல்லாமலும் மதிலிடதது மடுததல் அமைந்த
ஏணி சாரத்தி அதனமேல் பொரும போர மயக்கமும்
என்றவாறு

உதாரணம்

‘சுடும ணெடுமதில சுறறிப் பிரியா
கடுமுர ணெடுகவு கழிய — வடுமுர
ணறினா ணறி பரவு முடுமபுமபோ
லேறினா ணீணி பலா’ (வெண்பா உழி + கக)

எனவரும,

‘ஆனறியும்’ எனறதனுன எனி சாரததலனறி உடுமபு
உயததுப ிறறி ணீய்ப பொருததும தொன ிறறி

உதாரணம்

‘மையணற காலை வலனறரிய’ (சிற்தடகம்)
எனனுஞ் சிற்தடகததுக குறிஞ்சிநில பெருமாட்டி-
தோககனை

‘நிசைமயயி லுட்டிய யுடுமபுற டு தோககனை
நசைஇய ணன டு உழிபபடக கடைஇ’

என வருதல் காண்க

கடைஇ! சுறறு அமா ஒழிய வென்று கைக்கொண்டு
முறறிய முதிர்வும எனபது — பெறுததிர சுறறா ஓழிய
வென்று கைக்கொண்டு முறறிய முதிர்வும எனறவாறு

உதாரணம் ,

‘காலை முரசு மதிலியமபக கண்கனன்று
வேலை விறலவெய்யோ ணேகருதலு — மாலை
யடுக மடிசிலென றமமதிலு ளிட்டார
தொடுகழலா ஸுழை துடுப்பு’ (வெண்பா உழி-உக)

எனவரும

“

அன்றி முற்றிய அகததோன் வீழ்ந்த நொச்சியும் என்
பது — அஃது அல்லாமல் முறறவகபபட்ட அகததிலுள
ளான் வீழ்ந்த நொச்சியும் எனறவாறு

உதாரணம்

‘நீரற வறியா நிலமுதற கலந்த
 கருங்குர னெச்சிக கண்ணா குவயித்தெழு
 மெல்லிழை மகளி ரைதக லல்குற
 றெடலை யாகவுங் கண்டன ினிழை
 வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருக்கர
 தெற்றுவாய்ப் பட்ட தெரிய லூரன
 செத்துப் பருந்துணை கிவப்பயாங் கண்டன
 மறமபுகன மைந்தன மலைத மாறே’ (புறம் - ௨௭௧)

எனவரும்

மறறதன புறத்தோன வீழ்நத புதுமையானும் என்
 பது — அந னொச்சியின் புறத்ததாகிய உழிநைஞ்சின்
 யுடையோன வீழ்நத புதுமையும என்றவாறு

உதாரணம்

‘கோடியா மெற்பி னிலங்கண முறைகருதுந்
 தோடுகொள புள ின றெகையேப்பபக — கட்டார
 முரண்கத்துப் பாற முடையோண மளன
 மண்கத்துப் பாற சிழிந்தா ராரபது
 (வெண்பா உழி - ௨௦)

எனவரும்

நீர்ப்பெரு வீழ்நத பாசியும் எனபது — கட்டாரின்
 உலாதாகிய பேரினகணனை வீழ்நத பாசியும் என்ற
 வாறு

உதாரணம் :

‘நாவாயு தோணியு மேல்கொண்டு உள்ளதா
 ரோவார விலங்கி யுடலவும — பூவா
 ரகழி பரந்தொழுகு மங்குருதிச சேற்றுப்
 பகழிவாய வீழ்நதா பலா’ (வெண்பா உழி - ௧௭)

எனவரும்.

அதான்று னொச்செரு வீழ்நத மற்றதன மறனும
 என்பது — அஃதொழிய னொச்ச ரெருவினகண வீழ்நத
 அப்பாசி மறனும என்றவாறு

உதாரணம்

‘பாயினா மாயும் வகையாற் பலகாப்பு
மேயினா லோப விகனபறவு — “தயினா
ரொன்றி யவற் றுபபுல, துஷ - தாபாங்கி
வென்றி பம த விரூபது’ (வெண்பா கொச்சி - 2)

எனவரும

மதில மினைகது இவாநத மேமேலோ பங்கமும என்
பது — மதில மேற்கேடறகுப பங்க மதினோ பங்கமும
என்றவாறு

உதாரணம்

‘அகத்தன வாராகது னேனாற ளாணின
புறத்தன போய் ழிற நிண்டோ - ளுறகத்திஇத
போடகுரிமை பெறா துணை வளையா பாராட்ட
உபாடகுரிசில ளாணுவி னா’ (வெண்பா கொச்சி - 8)

எனவரும

இகல மதில குடுமி மெதாட மணலுமங்கலமும என
பது — சமமுடன இகலி மதிலோல தன தீனை யுட்டு
யுவன முடிசுநலம் நொண்ட மணலு மங்கலமும என
வாறு

உதாரணம்

‘எங்கண மல - வெயிறகுயரி கூடிய
மங்கல ளாளயா மகிழ் தூங்குக — கொங்கலா தாரசு
செயசுடாபபூண மனன வன சேசுடிக்கீழ வைகினவே
மொயசுடாபபூண மனனா முடி’

(வெண்பா. உழிஞை - 2அ)

எனவரும

வென்ற வாளின மணலேண்டு ஒன்ற எனபது —
வென்றவாளின மணலு மங்கலத்துடன் பொருந்த என்ற
வாறு

உதாரணம்

‘தீரத்தகீர் பூவொடு பெயது திசைவிளங்குக
கூடித்தவாண் மணணிக கொடித்தேரான் — போத்து
பிடியா பணைதுடைப்ப விமய்திலுள வேட்டான்
புடையா ஁றையப புக, (வெண்பா உழிஞை - ௨௭)

எனவரும

தொன்கைலை எனபது — * அகமதில் அழித்தமை
யான மறையுள்ள + 991௮ மதில் வரைபடில் மாறுபட்ட
வேந்தலம் முரண அவிந்தபடி யடைதல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘வென்றகல தநீஇயா மீ உண்டுபுலத் திறுத்தவா
மாடா யாணா ராதினை கொடுப்ப
லகினை யாகுமதி யெம்பென றருள்க
கலபிறங்கு வைப்பிற கடறையாத்தநின்
றொலபுக, புதுச செல்குவையாயிற
செம்பொறிச சிலம்பொ டணித்தழை கூங்கு
மெந்தித்த தகைப்பி னம்புடை வாயிற
கோளவன முதலைய குணடுகண ணகழி
வானுற வோங்கிய உளோதுசெய புரிசை
யொனஞ்ச தெவ்வா முனைகெட விலகி
நினனிற் றந்த மனனெயி லல்லது
முன்னும பின்னுநின் முன்னே ரோம்பிய
வெயினமுகப் படுத்தல் யாகுது வளையினும
பிறிதாறு செனமதி சினங்கெழு குரிசி
வெழுஉபபுற தநீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக
குழுஉநிலைப் புதவிற கதவெய காணிற்
தேம்பாய கடாஅத்தொடு காழகை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளா புகாந்து
வேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி

‘அமமதி லழித்ததன்மையான்’ எனவும் பாடம்

‘மறையுள்ள மதில்கள வரைப்பின மாறுபட்ட’ எனவும் பாடம்.

மேம்படு வெல்கொடி புடாகுடி

சாடக லாகா உட்குசின க சிறை' (பதிற்றுப் பதினாறு)

என வந்தா

என்னுந் துறையொடு தொகைஇ உழினை வகை
நானமூன்றே ஆறை என மொழிப புல்லா என்று கூட்டி
முடிக்க (16)

எஃ. தும்பை தானே நெய்தலது புறனே
மைநது பொருளாக வந்த வேந்தனை
சென்று தலையழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப.

இது தும்பைத் தீனையாமாறு உணராத ததல நுத
லிற்று

இதன் பொருள் — தும்பை எனவும் புறத்தினை நெய
தல எனவும் அதை தீனைக்குடி புறமென அது வலிமை
பொருளாகப் போக கருதிவந்த யுரானம் சென்று
அவனைத் தலையை அழிக்கும் சிறப்பினை புடைத்து
என்ப என்றவாறு

இதனானே,

‘எதிருனறல காஞ்சி’

(பிறக அதுபோக - 16 எஃ)

என்பாரை மறுத்தவாறு அறிக அதற்கு இது புறநாய
வாறு எனையெனின், இஃபெரு வேந்தரும் ஒருகதை
துப் பொருள்களின் அதற்கு இடம் காடும மலையும் கழனி
பும ஆகாமையானும், களரும் மணலும் பரந்த வெளிநிலத்
துப் பொருதல் வேண்டுதலானும், அந்நிலம் கடல் சாராத
வழியல்லது இன்மையானும், நெய்தற்கு ஓதிய எற்பாடு
போர்த தொழிற்கு * முடிவாதலானும், நெய்தற்குப் புற
னாயிற்று என்க. (17)

* ‘முடியாதலானும்’ எனவும் பாடம்,

எக. கண்ணியும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற்
சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை
யிருநிலந் தீண்டா வருநிலை வகையோ
டிருபாற் பட்ட வொருசிறப பின்றே.

இது தாமதமாக தீணையின சிறப்பியல் உணராததுதல
துதலிற்று.

இதன் பொருள் — இது மேலனபோல ஒருபாறகு
மிகுதலின்று இருவகையினம்கூட ஒத்த சிறப்பினபாற்
பட்டதாம் ஒராவாமாட்டு மிகுதல் இல்லை சென்ற உயி
ரின் னின்ற யாக்கை என்றவாறு.

கண்ணியும் வேலுந் துணையாகக் கொண்டு
பொருதலின் காரணமாக நின்ற யாக்கை என ஒட்டி
உரைக்க இருநிலை தீண்டா வருநிலை வகையாவது — நீ
ஆடடை காலவாய்ப்பட்டு உடலினின்று உயிர் பிரிக்ப படு
மாறு இரப்பாற் படுகப்படுமா அற்ற குண்டம் இணைதல்
போன்று ஆடல் ஒத்த பண்பினை யுடையது இப்பகுதி
என்க இக கருத்து ஒட்டிச், சொற்கு ஏற்ற பொருள்
பெய்து உரைக்க மேல் வருவனவற்றிற்கும் இஃது
ஒக்கும். (யரு.)

எஉ. தானை யானை குதிரை பென்ற
தோனா ருட்கு மூவகை நிலையும்
வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி யொருவன்
முன்மீண் டெறிந்த தார்நிலை யன்றியு
மிருவர் தலைவா தபுதிப் பக்கமு
மொருவ னொருவனை யுடைபடை புக்கு
கூழை தாங்கிய *வேருமையும் †படையறத்துப்

* 'பெருமையும்' எனவும் பாடம்

† 'படை மறுத்துப்' எனவும் பாடம்

பாழி கொள்ளு மேமத் தானுங்
 களிற்றெறிந் தெகிர்ந்தோர் பாடுங் களிற்றோடு
 பட்ட வேந்தனை யட்ட வேந்தன்
 வானோ பாடு மாமலையும் வான்வாய்த்
 திருபெரு வேந்தா தாழ்ந் சுற்றமு
 மொருவரு மொழியாத் தோகைநிலைக் கண்ணுஞ்
 செருவகத் திறைவன் வீழ்வுறச் சினைஇய
 வொருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
 பலபடை யொருவா குடைதலின் மற்றவ
 னொள்வாள் வீசிய நூழிலு முளப்படப்
 புலலித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

இது துமபைத் திணைக்குரிய துறையாமாறு
 உணராத துதல் நிகழிறது

இதன் பொருள் — தாணிலை முதலாக நூழில் ஈறு
 கப் பன்னிரண்டு துறைமனை உடைத்து துமபைத் திணை
 என்றவாறு

தாணை யாணை குதிரை என்ற நோனா உட்கும
 மூவகை நிலையும் எனபது — பகைவா உட்கப்படுகின்ற
 தாணையும் யாணையும் குதிரையுமாகிய மூவகைப்பட்ட
 வற்றின் நிலையும் என்றவாறு

அவற்றுள் தாணிலை

‘வெண்குடை மதிய மேனிலா திகழ்தரக
 கண்கூ டிறுத்த கடனமருள பாசறைக்
 குமரிப்படை தழீஇக கூற்றுவினை யாடவா
 தமாபிற ரறியா வமாமயங் கழுவத்
 திறையும் பெயருந் தோற்றி னுமரு
 ணணமுறை தபுத்தீர் வமயி நீவகெனப்
 போமலைந் தோரு நிறப் யாவரு

மரவுகிழ மணியிற குறுகார

நிரைகாழ மாலையெங் கேளவனைப் பிறரே'

எனவரும்.

(புறம் - ௨௯௪)

'கைவேல களிறறொடு போக்கி வருபவன்

மெயவேல பறியா நகும்' (திருக்குறள் படைச்செ - ௪)

என்பதும் அது

'நறுவிறை துறந்த நரைவெண சுந்த

லீங்கா முனன திரங்குகண வறுமுலை

செழுமுது பெண்டின் காடலஞ் சிறுஅன்

குடப்பாற் சிலலுறை போலப்

படைக்கு ரோயெல்லாக் தானா யினனே' (புறம் - ௨௯௬)

என வருவதும் இதனபாற் படும

'பற்கொள பெருவீரல் வேரதுவப்பத தானவற

கொற்கு துதவினா னுகுமாற பிற்பிற

பலப்புக் செமா ஸுடைத்தார பலாதொ

வா ஸுறை வாடகைப் பரியுமா ஸன்னரோ

மீனமை யிடுப்பப் பழிவருவ செயப்பீடா

சானேயும் போகு முயிரக்கு'

என்பது அரு வீரன நுழை இதனபாற் படும

யாண்கில யாவது — யாண்பின்னில கூறுதல் என்ற
வாறு.

உதாரணம்

'கையது கையொட டாருதுணி கீகாட்டது

மொயயிலேகேன மனனா முடித்தலை — பைய

வ்யாபொயகை கீராட்டிச் செல்லுமே யெவகோன

வயவெம்போ மாறன களிறு'

எனவரும்

குதிரைகில யாவது — குதிரைபின்னில கூறுதல்
என்றவாறு.

உதாரணம்

‘சிலம்பிறக கிடுவது போறகுளமு கடையு
 டுள்ள மொழிகளுகு கொட்பின மானமே
 வெள்ளாநாச செருகுது காளை கூடாத
 செடுகு வெள்ளா செருகுது விளைப
 டாடடிக காணிப வருமே செருகு
 புடைசால் சிறப்பின வேதன முன்னாக
 கணபொரு முககாக சிறையிற பொதுதவா
 கயதலை மடப்பிடி புலமப
 விடுருப பிராண பெறுத வெறுத’ (புறநா - 10)

எனவரும்

வேல மிடு வேதனை மொழித வழி ஸ்ரவன்
 தான மீண்டு மிடுத தாரகை முனையு மனபது —
 வேலால் வென்றி மிகலையே கண்ணோடு “ ஸையையக
 களத்து முகப்பிற சென்ற வேதனை மாறா முழித
 விடத்து வேதன பாவினாப மாறேரா சிலவன தன
 நிலைவிடுத தன வேதமொடு அடுத்தது துணையாப
 மாறாநா ஏறிகு காரிலைக கண்ணாடி தலவழியும
 என்றவாறு

உதாரணம்

‘சிரப்பாது கொடுகளு செலவமு நிலனை
 யிலென மறுகளு சிறுமையு மனை
 யிறையு விழுமா தாயகி யமரக
 திருமபுகவைக கொண்ட விழுபடுணைய திராது
 மருந்துகொண மரத்தின வாள்வடு மயங்கி
 வடுவின்று வடிந்த யாகையன கொடையெதிரா
 திராதையோனே பாணபசிப பகைஞ
 னின்மை தீ வேணடி நெனமொடு
 நீயும உமமோ முதுவா யிரவல
 யாதன னிரகளு காலாத தானெய
 முண்ணு மருங்கு காட்டித் தன்னூக

கருங்கைக கொல்லனை யிரகஞா
திருநிலை நெடுவேல் வடித்திசினெனவே (புறம-கஅ0)
எனவரும் இதனுள் பாணன அது தோன்றப் புகழ்நத
வாறு காண்க பிறவுறு அனன

இருவா தலைவா தபுதிபபகமுடா எனபது — படை
நன்று பொராந்நற தலைவா இருவருட தமமுட பொ
ருது படுதற்கணனும எனவவாறு

தபுதிப - சாதல, அபபகமுட - தபுதிபபகமுட.

உதாரணம்

‘காயாது கடுங்குன்று கண்கலைக கைகடி
வேந்த ரிருவரும் விண்பட்ட — வேந்து
பொருபடை மின்னப புற கொடா பொங்கி
யிருபடையு நீகா விகல்’ (வெண்பா துமபை - கட)

எனவரும்

ஒருவன ஒருவனை உடைபடைபுகருக கூழை தாங்
கிய எருளையும எனபது — ஒரு வீரன், தன் கெடுபடை
யினகைய புகரு புகழ்நத உடைவீரனை கூழையெயி
தாங்கிய உடைமையினகையனும எனவவாறு.

உதாரணம்

‘கோட்டங் கண்ணியு, கொடுங்குதை பாடையும
வேட்டது சொல்லி வேந்தனை மொகுததலு
மொத்தனறு மாத்தோ விவற்கே செறறிய
திணினிலை யலறக கூழை போழ்நதுதன்
வடிமா னெல்கநா கடிமுக்க தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவணென வேம்பாது
தொடாகொ ளியானையிற குடாகா றட்பக
கனறமா கறவை மான
முடிசமத தொழிநததன் ஒருவரு வருமே’

(புறம - உஎ6)

எனவரும்

* ‘பெருமையானும் எனவும் பாடம்.

படை அறுததுப் பழிகொள்ளும் ஏமத்தானும் என்
பது — கருவியை * அறுதது மல்லிறை கொள்ளும் ஏமத்
தானும் எனவாறு

உதாரணம்

‘தீலக கச்சைப் பூவா டாடப்
பீலிக கண்ணிப் பெருந்தகை மாவை
மேலவருங் களிற்றொடு வேறு ந தினியே
தன்னுந் து கஞான போலு டொன்னல்
மெல்குடை வலத்தா மாடுவாடு ப த்த க
கையின வாங்கித் தழிஇ
மொயம்பி ணுககி மெயக்கொண்டனனே’ (புறம்-உஎச)

எனவரும

கனிது ஏறிந்த எதிரந்தோர பாடம் எனபது —
கனிது ஏறிந்து எதிரந்தோர பாட வழியும் எனவாறு

உதாரணம்

‘ஆசா கொதை யாண்டினன கொல்லோ
குன்றத் தன்ன களிற்றொடு பட்டின
உய்ப்பன போலத் தானை முதுக்தாண்
மெலிசல உரியனில் மால் தன்ன
கான ஆகின த ண்புகு முதுக்தா
விரியல் வானகுழற் சரியற் றக
நீரும் புனலு மீயா துமணா
யாருய் லொருசிறை முட த்தொடு துற்த
† வாழா வனபக டேயப்பத் தெவவாப
பேருயிர கொள்ளு மாடோ வதுகணடு
வெஞ்சின யானை வேந்தனு டிக்களத
தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன றிலலெனப்
பண்கொளற் கருமை நோக்கி
நெஞ்சற் வீழ்தத் புரைமை யோனே” (புறம் - ௩0௭)

எனவரும

* மறுத்து எனவும் பாடம்

† வாழா வாள்புகி எனவும் பாடம்

களிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன
வாளோர ஆமும் அமலையும் எனபது — களிற்றுடன்
போந்து மலைதுபட்ட இறைவனை மிகக் வேந்தன வாட
படையாளா நெருங்கியாடிப் பாடும பாட்டும என்றவாறு

அமல்ல — நெருங்கல், அதனால் ஆய்பாட்டுக்கு ஏற
புடைத்தாயிற்று

உதாரணம்

‘வீழ்வுயிற் றிருந்த வியலு ளாங்கட
கோடியா முடிவின் முனை நாடல்
வல்லா னல்லன் வாழ்கவன் கண்ணி
உலம்படு முரசு துவைப்ப வாளுயாத
திலங்கும பூணை பொலங்கொடி யுழிஞாயன்
மடம்பெரு பையி னுடனறுமேல் வந்த
வேந்துமெய்ம டறந்த வாழ்ச்சி
யீந்தரு போரங்குத தாடுங் கோவே’ (பதிற்றுப்ப - ௫௬)

எனவரும்.

வாளவாயத்து இருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றமும்
ஒருவரும் ஒழியாத தொகைநிலைக்கண்ணும் எனபது —
இருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றமும் வாடொழின்
முற்றி ஒருவரும் ஒழியாமல் பட்டவிடத்தும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘வருதா தாட்கி யமாட்கல் யாவது
பொருதாண் டொழிந்த மைந்தாபுண டொட்டுக
குருதிச் செங்கைக் கூந்த நீட்டி
நிறங்கிள ருருவீர பேயெய பெண்டி
ரெடுத்தெறி யனந்தற பறைசசீர் தூங்கப்
பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்து
மறத்தின மண்டிய வயப்போர வேந்தர்
தாமாயந் தனரே குடைதுளங் கினவே
புரைசொல் சிறப்பின முரசொழிந் தனவே
பண்ணா நடுக்கிய வேறுபடு பஞ்சில்

பிடங்கெட வீணடிப நிபனகட பாசறைக
களககொளற குரிபோ சினறி தெறுவா
புடனவீழந தனரு லமரே பெண்டிரும்
பாசடகு மிசைபரா பனிகீர மூடகார
மாரபகம் பொருத்தி யாங்கமைந தனரே
வாடாப பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற
வருமபெற லுலக நிறைய
விருதுபெற நனராற பொலிகழம் புகடே' (புறம் - ௬௩)

எனவரும்

செரு அந்தது இறைவன வீழவுற சினைஇய ஒருவன
மண்டிய நல இரை நிலைம எனபது — பொருகளத்துத்
தன வேந்தன வீழ்ந்துபட அதுகண்டு கறுத்தெழ்த தலை
வன — ஒரு வீரன், நெருங்கிப் பொருத வரும் நாற்பு
ழைப் பெறும நிலைமையினகணனும என்றவாறு

உதாரணம்

‘வான மிறைவன படாந்தென உரங்குப்பா
மானமே பெய்யா மறமவிற்காத — தேனிட்டுருங்
களளவிழ் கண்ணிக கழலவெய்யோன வாளம்
ரொள்ளழலுள வேட்டா னுயிர

(கொண்பா துமபை - ௨௬)

எனவரும்

பலபடை ஒருவற்கு உடைதலின மறவன ஒள
வாள் வீசிய நூழிலும் எனபது — பலபடை ஒருவற்குக்
கெடுதலின மறவன தன ஒளரிய கைவாள வீசிய நூழி
லும் என்றவாறு

‘எனறது பலரைக கொலுதல அதுனைச் சொற
றலும் என்றவாறும்

உதாரணம்

‘ஒருவனை யொருவ னகேதுந கொலைதலும்
புதுவ தன்றிவ வுலகத் தியற்றை

யினறி னூங்கா டேளலந திரளடை
 மன்ற வேம்பின மாசசினை யொண்டளிர்
 நெடுங்கொடி யுழிஞ்சுப் பவரொடு மிடைந்து
 செறியத் தொடுத்த தேம்பாய கண்ணி
 யொலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்
 பாடின நெண்கிணை கறங்கக காண்டக
 நாடுகெழு திருவிற பசம்பூட செழியன்
 டீடுஞ் செமமலு டிற்பார கூடிப்
 பொருது மென்ற சன்றலை வந்த
 புனைகர லெழுவா நலவல் மட்டிக
 வொருசா ன்சிப் பொருதுகனக தடலே' (புறம் - எசு)

எனவரும்

பல வுயிரை ஒருவன் கொன்றதனை நூழில் என்று
 வைத்தல் மதுரைக்காஞ்சியுள் —

‘வள்ளை நீக்கி வயமீன முகந்து
 கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலையா
 வேடிப் பழனத்து நூழி லாட்டு’

(மதுரைக்கா - உருதி - உருள)

எனவரும் பொருள் நோக்கி யறிக

இவை உளப்படத் துமபைத்திணை பன்னிரு துறைத்
 தாய்ப் புலவித் தோன்றும் என முடிவு கட்டுக (யச)

எங். வாகை தானே பாலையது புறனே
 தாவில் கொள்கைத் தத்தங் கூற்றைப்
 பாகுபட மிகுதிப் படுத்த லென்ப.

இது வாகைத் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுத
 லிறறு.

இதன் பொருள் — வாகை எனனும புறத்திணை
 பாலை எனனும அகத்திணையது புறமும அது கேடில
 லாத கோட்பாட்டினை யுடைய தத்தமக்குள்ள இயல்பை
 வேறுபட மிகுதிப் படுத்தல் எனப் என்றவாறு.

அதற்கு இது புறனுபவாயு எனனை பெனின், பாலை யாவது தனக்கென ஒரு நிலைநிறி எல்லா உலகத்தினும் காலமபற்றிப் பிறப்பது போன்று இதுவும் எல்லா நிலத்தினும் எல்லாக் குலத்தினும் காலம் பற்றி உகழுவதாதலினாலும், ஒத்தா இருவா புனாட்சியினின்றும் புகழ்ச்சி காரணமாகப் பிறிபுமாறுபாலத தன்னொடு ஒத்தாரினின்றும் நீங்கிப் புகழப்படுதலானும் அதற்கு இது புறனாயிற்று. அஃதாமாது வருகின்ற சூத்திரங்களானும் விளங்கும் ()

எசு. அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமு
மைவகை மரபி னரசர் பக்கமு
மிருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமு
மறுவில செய்தி மூவகைக் காலமு
நெறியி னாற்றிய வறிவன் றேயமு
நாலிரு வழக்கிற் ருபதப் பக்கமும்
பாலறி மரபிற் பொருநர் கண்ணு
மனைநிலை வகையொ டாங்கெழு வகையாற்
றெகைநிலை பெற்ற தென்மனார் புலவர்.

இது வாகைத்திணை பாசு படுமாறு உணர்த்துதல் றுதலிற்று

இதன் பொருள் — பாபபனப் பக்கம் முதலாகப் பொருநர் பக்கம் ஈழகா சொல்லப்பட்டனவும் அதன்கண் மைத்தாகிய நிலைவகையோடு ஆங்குக கூட ஏழ் வகையாற் றெகைநிலை பெற்றதெனப் வாகைத்திணை என்றவாறு.

எனவே தொகைநிலை பல என்பது பெறுதும்

அறுவகைப்பட்ட பாபபனப் பக்கமும் என்பது — ஆறு திறனாகிய அநதணர் பக்கமும் என்றவாறு

அறுவகைப் பட்ட பக்கம் எனக் கூட்டுக. அவை யாவன — ஓதல் - ஓதுவித்தல், வேட்டல் - வேட்டித்தல், ஈதல் - ஏற்றல் என்பன.

என்னை? சான்றோர்,

‘ஓதல வேட்ட லைவழிநாச செயத
லீத லேற்றலென றறுபுரிந தொழுகு
மறம்புரி யந்தணர்’ (பதிற்று - உச)

என ஒதினமையின்.

இவ்வொழுகத்தான் மிகுதல் வாகையாம் ‘பாப்
பனப பககமும்’ என்றதனால் அப பொ புரின மிகுதி கூற
லும் இதனபாற்படும இது மேலவருவனவற்றிற்கும்
ஒச்சும்

ஓதல ஆவது — கலவி பயிற்றல்

உதாரணம்

‘இம்மை பயக்குமா லீயக குறைவின்றா
றமமை வினக்குமாற் றமுளராக கேடினா
லெமமை யுலகத்தும் யாங்காணேய கலவிபோன
மமம் ரறுக்கு மருது’ (நாலடி - கலவி - உ)

எனவரும் இது கலவியின் விழுப்பங் கூற்றறு

‘ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரீதுடையா
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்ல யநாடு
வேற்றநா டாகா தமவேயா மாதலா
லாற்றுண வேண்டுவ தில’ (பழமொழி - ககசு)

இது கற்றோருக்கு உளதாகும் விழுப்பங் கூற்றறு இஃது
ஏனைய மூன்று வருணத்தார்க்கும் ஒச்சும்.

ஓதுவிததல் ஆவது — மறைநூல் ஓதுவிததல், கேள்
வித தலைவனாகுதல்

உதாரணம்

‘எண்பொருள் வாகச செலசசொல்லித் தானபிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு’ (குறள் அறிவு - ட)

எனவரும். பிறவும் அன்ன.

வேட்டல் ஆவது — வேளனித தலைவனாய் நின்று
யாகாதி இயற்றல்

உதாரணம்

‘புனருயர்த ன்ணி ஸ்சடை
முதுமுதலவன வாயபோகா
தொன்றுபுரிந்த வீரிணடி
ஞறுணர்த வொருமுதுநா
லிகலகண்டோர மிகலசாயமமார
மெய்யன்ன பொய்யுணர்து
பொய்யோராது மெய்கொளிஇ
மூவேறு துறையு முட்டினறு போகிய
வுரைசால சிறப்பி னுரேவார மருக
வினைக்குவேண்டி நீபுண்ட
புலப்புலவாயக கலைபசசைச
சுவற்புணஞாண் ம்சைப்பொலிய
மறங்கடிந்த வுருங்கறபி
னறமபுகழந்த விலகுடிச
சிறுதுதற்பே ரகலவகுற
சிலசொல்லிற் பலகூந்தனி
னிலககொத்தன றுணைத்துணவியர்
சமக்கமைந்த தொழிலகேடபக
காஅ டென்றா காஅ டென்றா
கீஇ ரேழி னிடமுட டாஅது
நீநாண நெயவழங்கியு
மெண்ணணப் பல்வேட்டு
மண்ணணப் புகழ்பரப்பியு
மருங்கடிப் பெருங்காலை
விருதுதற்றின றிருந்தேநதுநிலை
என்றுங்
காண்கதில ஸமம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலப்பிற்
பூவிரி புதுநீக காவிரி பரக்குந

தண்புனற படப்பை யெமமு ராங்க
 னுண்ணெ தின்று மூநது மாடுகளு
 செல்வ லததைய யானே செல்லாது
 மதையண ணுபப நீடிய டெடுவரைத
 கழைவள ரிமயம போல
 நீலீய ரததத நீலீய டானே' (புறம - ௧௯௯)

எனவரும் பிறவும் அனன.

வேடபிததல ஆவது — வேளவி செவிததல, என
 பது ரானமறை யுணரது இருபிததொரு கூறுபாடுற்ற
 பொருள் தல அறிததவனக கொண்டு இயற்றவிகரும
 கிரியை முதலியன எனவரும்

உதாரணம்

‘ரவிகட லிருக்குடதத’

என்ற புறப்பாடளே

‘ஆனற கேளவி யடங்கிய கொளகை
 ரானமறை முதலவா சுற்ற மாக
 மனன டேவல செய்ய மனனி
 வேளவி முற்றிய ராடாள டேவதே’ (புறம - ௨௯)

எனவரும் அபுகரல பாபபா வேடபிததவாறும அர
 சன தீவ டவாறும சண்டு கொளக

ாதல ஆவது — இவ்வென இரந்தோரகருக கொடுத்தல்.

உதாரணம் .

‘இவனென்னு மெவவ முரையாமை யீதல்
 குன்னுடையான கண்ணே யுள்’ (குறள ரகை - ௩)

எனவரும்

ஏறறல ஆவது — கொளவோன் தனது சிறப்பிற்
 குன்றும்ற கோடல.

உதாரணம்

‘இரவலா புரவலை தீய மலலை
 புரவல் ரிரவலாக கிலலையு மல்ல
 ரிரவல் ருணமையுங் காணினி யிரவலாக
 கீவோ ருணமையுங் காணினி சினனூராக
 கடிமாம உருத்த தந்தியாம பிணித்த
 நெடுநல் யானையெம் பரிசில
 கடுமான றேனறல் செல்வல் யானே’ (புறம் - ௧௯௨)

எனவரும்.

ஐவகை மரபின் அரரர பககமும் என்பது —
 ஐவகைப்பட்ட அரரர பககமும் என்றவாறு.

அவையாவன ஓதலும், வேட்டலும், சதலும்,
 படைவழங்குதலும், குடியோம்புதலும் ஆம் இவற்றுள்
 முந்துற்ற மூன்றும் மேற்கொள்ளப்பட்டன ஏனைய
 இரண்டும் இனித கூறப்படுவன அவற்றுள் படை வழங்
 குதல்

‘கடுங்கண்ண கொல்கின்றறற
 காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
 பொன்னியற் புனைதோட் டியான
 முன்புதுநது சமந்தாங்கவும்
 பாருடைத்த குண்டகழி
 நீரமுங் நிவப்புக்குறித்து
 நிர்பாரிய மாதாங்கம்
 மாட்டு சோந்த புறத்தை தோய்சைச
 சாப நோனனூண் உடுக்கொள் வழக்கவும்
 பரிசிலாக கருங்கல் நலகவு குரிசில
 வலிய வாருகின் ருடோய தடக்கை’ (புறம் - ௧௯)

என்றவழிக் காண்க

குடியோம்புதல் வருமாறு

‘இருமுநீர்க் குட்டமும்
 வியனனூலத் தகலமும்
 வளிவழங்கு திசையும்

வறிதுநிலைய காயமும்

என்றங்

கவையளந் தறியினு மளததற் கரியை

யறிவு மீ-மும் பெருநக ணோட்டமுஞ்

சோறுபடுகஞ் தீயொடு

செஞ்ஞாயிறுத தெறல்லலது

பிறிதுதெற லறியாரின னிறலவாழ வோரே

திருவி லலலது கொலவில் லறியார

நாஞ்சி லலலது படைபு மறியார

திறனறி வயவரொடு தெவ்வா தேயவப்

பிறாமண ணுண்ணுஞ் செமமளின ணுட்டு

வயவுறு மகளிர வேட்டுணி னல்லது

பகைவ ருண்ணு வருமண ணினையே

யம்புதுஞ்சங் கடியரணு

லறதுஞ்சுஞ் செங்கோலையே

புதுப்புள வரினும் பழம்புட் போகினும்

விதுப்புற வறியா வேமக காப்பினே

யினைய யாகன மாறே

மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சமீம' (புறம - ௨0)

எனவரும். 'பக்கம்' என்றதனான ஈரரசரைப்பற்றி வரு வனவற்றிற் கெல்லாம் இதுவே ஓந்நாகக் கொள்க

இருமூன்று மரபின ஏனோ பக்கமும் எனபது — ஆறு மரபினையுடைய வணிகா, வேளாளா பக்கமும் என்ற வாறு.

வணிகாக்கு உரிய ஆறுபக்கமாவன ஓதல் - வேட டல் - ஈதல் - உழவு - வாணிகம் - நிறையோம்பல் என்பன.

உதாரணம்

'உழுது பயன்கொண டொலிநரை யோம்பிப்

பழுதிலாப் பண்டம் பகாநது — முழுதுணர்

வோதி யழலவழிவேட டோம்பாத வீகையா

ஞதி வணிகாக கரசு' (பெண்பா, வாகை - ௧0)

எனவரும்.

வேளாளாகது உரிய ஆறு மரபாவன உழவு - உழ
வொழிந்த தொழில் - விருந்தோம்பல - பகடு புறந்தரல் -
வேட்டல் - வேதமொழி கலவியோதல எனபன.

உதாரணம்

‘சமுனறுமோப் பின்ன துலக மதனா
லுசுந்து முழியே தலை’ (குறள உழவு - க)

எனவரும் இஃது உழவின சிறப்பு கூறிற்று

‘கருமன செய்வொருவன கைதுவே னென்னும
பெருமையிற் படுகைய தில்’ (குறள குடிசெயல் - க)

இஃது உழவொழிந்த தொழில் கூறிற்று

‘இரவா ரிப்பாபாகொன நீயா கரவாது
கைதூணசெய மாலை யவா’ (குறள. உழவு - இ)

இது விருந்தோம்பல கூறிற்று

‘பகடுபுறந்தருள பாடி மோம்பி’ (புறம் - ஈடு)

இது பகடு புறந்தரல் கூறிற்று

‘பரிந்தோம்பிப் பற்றறறே மெனனா விருந்தோம்பி
வேளவி தலைப்படு வா’ (குறள். விருந்தோம் - அ)

இது வேட்டல் கூறிற்று.

‘நாற்பாலுள்ளுங்
கீழ்ப்பாலொருவன கற்பின
மேற்பா லொருவனு மவனகட் படுமே’ (புறம் - கடிந)

இது வேதமொழிந்த கலவியோதல கூறிற்று. ஆக இவை
ஆறும் வந்தவாறு காண்க

‘இருமூன்று மரபி னேனோர்’ என ஒருங்கு ஒதினார்,
குல ஒப்புமையானும் தொழில் விகற்பம் மிக்கின்மையா,
னும் வணிகரும் வேளாளரும் ஓரியற் படுவரெனக் கருதி.

இனி வேளாண்மாநதாகு வேட்டல ஒண்ணு தென்
பார வழிபாடு ஒன்றனைக் கூட்டி ஆறென எண்ணிட்டு

‘இருக்கை யெழுவ மெதிரசெலவு மேனை
விடுபப பொழிதலோ டினன — குடிப்பிறந்தார
குன்ற பொழுக்கமாக கொண்டார கயவரோ
டொன்ற வுணரற்பாற நன்று’

(நாலடி குடிப்பிறப்பு - ச)

என்ற செய்யுளைக் காட்டுவா முடியுடை மன்னர் விழை
யக் காணிதிப்படம பெற்று அவ்வரசாக்கு மகட
கொடைக்குரிய வேளாண் மாந்தா தண்டத தலைமை
பெற்று உழுவிததுண்ணலே மரபாக வுடையராகலின்
அன்னோ பிறாகது வழிபடு பெற்றியுடைய ராகார இவ்
வேளாளா கனனியருட களவொழுததுப பிறந்தார
உழுதாண் வினையுடையராகலின் அவாக்கு உரிசது என்ற
லும் ஒன்று. இவற்றுள் ஏற்பது உயத்துணாக

மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும் நெறியின் ஆற்
றிய அறிவன கேயமும் எனபது — மழையும் பனியும்
வெயிலும் ஆகிய குற்றமற்ற செயலையுடைய மூவகைக்
காலத்தினையும் நெறியினுற பொறித்த அறிவன பககமும்
என்றவாறு

இனி இறந்தகாலம் முதலாகிய மூன்று காலத்தினை
யும் நெறியிற் றேற்றிய அறிவன் என்றாலோ எனின் அது
முழுதுணாதோர்க்கு அல்லது புலப்படாமைபின் அது
பொருளன்று என்க எனனை,

‘பனியும் வெயிலும் கூட்டுருய யாவும்
துனியில் கொள்கையொடு நோனமை யெய்திய
தணிவுற நிறந்த கணிவன முலை’

எனப் பன்னிருபடலத்துள் ஒதுதலின், ஆகவே மேலதே
பொருளாகக் கொள்க அறிவன் என்றது கணிவனை.

மூவகைக் காலமும் நெறியினால் ஆற்றல ஆவது —
பகலும் இரவும் இடைவிடாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்து

ஆண்டு சிகழும் விலலும், மினனும், ஊர்கோளும், தூம
மும், மின்வீழும், கோணிலும், மழைகிலும், பிறவும்
பாரததிக கூறல் என்பதும் அங்ஙனம் வேண்டுதலின்
'ஆற்றிய வயிவன்' என்றா

உதாரணம்

‘புரிவினறி பாககைப்பாற போற்றுவ போற்றிப்
பரிவினறிப் பட்டாடி சுறிபர — திரிவினறி
விண்ணிவ வுலகம் விளைகும் விளைவெல்லாங்
கண்ணி யுரைப்பான கணி’ (வெண்பா வாகை - 20)

என்றா பின்னாலாகும்

நாள் 1 வழக்கில் தாபதப் பக்கமும் என்பது —
எட்டு வகைப்பட்ட வழக்கினையுடைய தாபதப் பக்கமும்
என்றவாறு

அவையாவன நீராடல், நிலத்திடைதல், தோலுடுத்தல்,
சடை புனைதல், எரி யோம்பல், உரையாய்மை,
கான் உரைவோ கோடல், தெய்வபூசை திதிபூசை கோடல்
என்பன என்பன?

‘நாபலகான பழக்கி நிலத்ததைஇத தோலுடையாச
சோசடை தாபச சுடரோம்பி — யூரடையா
கானகத்த கொண்டு கடவுள விருந்தோம்பல்
பானகக் துபக்குவ வழி’ (வெண்பா வாகை - 21)

என்றாகலின்

இதனைப் பிறரும்,

‘கீஇ ராட நிலக்கிடை கோட
ரோஒ லுடுத்த ரெல்லெரி யோம்ப
லுரடையாமை யுறுசடை புனைதல்
காட்டி லுணவு கடவுட பூசை
யேற்ற தவத்தி னியல்பென யொழிப’

என்றா.

உதாரணம் :

‘ஒவத தன்ன விடனுடை வரைப்பிற
பாவை யன்ன குறுதொடி மகளி
ரிழைநிலை நெகிழ்த்த மன்னற கண்டிசுவ
கழைக்க ணெடுவரை யருவி யாழிக்
கான யானை தந்த விறகிற்
கடுதெற்ற செந்தி வேட்டுப
புறந்தாழ புரிசடை புலாசது லோனே’ (புறம்-உடுக)

எனவும்து

‘கறங்குலெள் ளருவி யேற்றவி னிறம்பெயாது
திலலை யன்ன புல்லென சடையோ
டள்ளிலைத் தாணி கொய்யு மோனே
யிலவழங்கு மடமயில பிணிகுளு
சொலவலை வேட்டுவ னுயின்ன முனனே’ (புறம்-உடுக)

எனவும வரும பிறவும அனன

பால அறி மரபில பொருநாநண்ணும எனபது —
பாகுபாடு அறிந்த மரபினையுடைய பொருநாமாடும்
என்றவாறு

“ அ’ தாவது, வானானும் தோளானும் பொருதலும்,
வென்றி கூறலும் வாகையாம எனபதாபிற்று

வானான மிகுதல்

‘எனதுவாட டானை யிரிய னைகழித்துப்
போரதுவாண நினலும் பொருசுமத்து — டேர்த
நிருவகளி யானை யினடநி தேரடக
கருங்கழலான கொண்டான களம்’

எனவரும

(கெண்பா-வாகை உத)

மல வென்றி

‘இன்கடுவ கள்ளி னுழ ராங்கண
மைநதுடை மலலன மதவலி முருக்கி
யொருகான் மாபொதுவ கின்றே யொருகால

வருதார் தாங்கிப் பினனெதுங் கினறே
 நலகினுந் நலகாஅ னாயினும் வெலபோப
 போரருந் திததன காணகதில் லமம்
 பசித்துப் பணைமுடலுட யானே போல
 விருதலை பொசிய வெற்றிக்
 களம்புகு மல்லற கட்டிந் திலையே' (புறம்-அ0)

எனவரும்.

அனை நிலை வகையொடு எனபது — வானானும்
 தோவானும் பொருது வேறலன்றி அத்தனமைத்தாகிய
 நிலைவகையான வேறல் என்றவாறு

அவையாவன சொல்லான வேறலும், பாட்டான்
 வேறலும், நடத்தான வேறலும், நிகரான வேறலும்,
 தகாபபோர நிகழ்பபோர என்பனவற்றால் வேறலும்,
 பிறவும் அன்ன ஐதி - எண்ணம் கூட்டியது

‘விரைந்து தொழிலகேட்டு ஞால சிரந்தினிது
 சொல்லுதல் டல்லாரப் பெறின’ (குறள்-சொல்வன-அ)

இது சொல்வென்றி

‘உண்டிறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணுள் பாடினாள்
 வெண்கிறையுந் செந்துறையும் வேற்றுமையாற — பண்
 கினனரம் போலக் கிளையமைத்த திர்தொடையாடவகு
 ழந்தரம்பு மச்சுவையு மாயாது’ (வெண்பா-பெருந்தி-கஅ)

இது பாடல்வென்றி

‘கைகால் புருவக்கண பாணி நடைதூக்குக
 கொய்பூங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு — பெய்யுப்
 படுகெரிவண டாராபப் பயிலவளினின் றுடுந்
 தொடுகழன் மன்னன் றுடி’ (வெண்பா-பெருந்தி-கஎ)

இஃது ஆடல்வென்றி.

‘கழகத் தியலுங் கவற்றி நிலையு
 மளகத் திரு ந்தலா ளாயநது — புழகத்து
 பாய வகையாற பணிதம் பலவென்றா
 ளாய வகையு மறிநது’ (வெண்பா-பெருந்தி-கச)

இது குதுவென்றி.

‘இன்கடுகுகள்ளின’

(புறம-அ0)

என்ற புறப்பாட்டுள் மலவென்றி வருமாறு முன்னாக்
காட்டப்பட்டதாக, அதனுள் வருபு,

‘களம்புகு மலலற் கட்டாகடுசிலை’

என்பதை ஏற்குமாறு கொள்க (பிறவும் அன்ன

ஆக வாகைத்திணையானது ஆங்கு அழகு வகையால்
தொகைநிலை பெற்றது என்மனா புலவர் என்று முடிக்க
இது தொகை (கசு)

எரு. கூதிர வேனி லென்றிரு பாசறைக்
காதலி னென்றிக் கண்ணிய வகையினு
மேரோர் களவழி யன்றிக் களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியுந் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்றேர்க் குரவையு
மொன்றிய மரபிற் பின்றேர்க் குரவையும்
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னுனு
மரும்பகை தாங்கு மாற்ற லானும்
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமு
மொல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையி னென்றொடு புணாத்துத்
தொல்லுயிர் வழங்கிய வலிப்பலி யானு
மொல்லா ரிடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
பகட்டி னுனு மாவி னுனுந்
துகடபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமுங்
கடிமனை நீத்த பாலின் கண்ணு
மெட்டுவகை நுதலிய வவையகத் தானுங்
கட்டமை யொழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானு
மிடையில் வண்புகழ்க் கொடையி னுனும்
பிழைத்தோர்த் தாங்குங் காவ லானும்

பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானு
மருளொடு புணர்ந்த வகற்சி யானுங்
காம நீத்த பாலி னுனுமென்
நிருபாற் பட்ட வொன்பதின் றுறைத்தே.

இது வாகைத்திணைக்கு உரிய துறையாமாறு உணர்ந்த
துதல துதலிற்று.

இதன் பொருள் — கூதிர பாசறை முதலாகக் காம
நீத்தபால் ஈருகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டுத் துறை
யும் வாகைத் திணைக்கு உரிய துறையாம் என்றவாறு

எனவே மேற்சொல்லப்பட்ட ஏழு வகையும் திணை
வகை என்று கொள்க

கூதிர வேனில் என்று இரு பாசறைக காதலின் ஒன்
றிக கண்ணிய வகையினும் என்பது — கூதிரக காலமும்
வேனிற காலமும் என்று சொல்லப்பட்ட இருவகைப்
பாசறை நிலைவகையினும் என்றவாறு

‘காதலால் ஒன்றிக் கருதும் வகை’ எனக் கூட்டுக,
இவை இரண்டும் ஒருவகை

உதாரணம்

‘கவலை மறுகிற கடுங்கண மறவ
ருவலைசெய கூரை யொடுங்கத் — துவலைசெய்
கூதிர நலியவு முள்ளான கொடித்தேரான
மூதின மடவாண முயக்கு’ (வெண்பா-வாகை-கடு)

எனவரும். பிறவும் அன்ன

ஏரோ களவழி அன்றிக் களவழித் தேரோ
தோற்றிய வென்றியும் என்பது — ஏரோ களத்தின்
வழிக் கூறுதல அன்றிக் களவழியைத் தேரோ தோற்று
வித்த வென்றியும் என்றவாறு.

என்றது களமபாடுதலும் களவேள்வி பாடுதலுமாம்

உ. தாரணம்

'இருப்புமுகஞ் செறிதத வேந்தெழின மருப்பிற்
 கருங்கை யானை கொணமூ வாக
 நீணமொழி மறவ நெறிவன ருயாதத்
 வாணமின னாக வயங்குகழ்ப படைத்
 குருதிப் பலலிப முரசமுழக நாக
 வரசராப் பனிககு மணங்குறு பொழுதின
 வெவவிசைப புலி வீசுவளி யாக
 விசைப்புறு வலவில வீ குநா னுதைத்த
 கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன கிடக்கை
 யீரச செருவிற நேரே ராக
 விடியல புககு நெடிய நீட்டிநின்
 செருப்படை பீரோத்த திருத்தது செஞ்சாற
 பிடித்தெறி வைவேற கணையமொடு வித்தி
 விழுத்தலை காயத்த வெருவரு பைங்குழப்
 பேளய பறறிய பிணம்பிறங்கு பலபோக
 கானரி யோடு கழுதுகனம் படுப்பப்
 பூதங் காப்பப பொலிகளந தழீஇப்
 பாடுநாக கிருத பீடுடை யாள
 தேயவை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
 வேய்வை காண விராதிற் போரவை
 யரிககுறற நடாரி யுருப்ப வொற்றிப்
 பாடி வந்திசிற பெரும் பாடான
 நெழிலி தோயு கீழ்முசை யருவிப்
 பொன்னுடை நெடுங்கோட டிமயத் தன்ன
 வோடை நுதல வொலகுநில யறியாந்
 துடியடிக குழவிப் பிடியிடை பீடுடைநத்
 வேழ முகவை நலகுமதி
 தாழா வீகைத் தகைவெய யோயே' (புறம்-நகக)

எனவரும். இஃது ஏரோ களத்தினவழி கூறியது

'ஒஹ வுவமை புறழவினறி யொத்ததே
 காவிரி நாடன கழுமலங் கொண்டநாண
 மாவுதைப்ப மாற்றா குடையெலலாங் கீழமேலா
 யாவுதை காளாமபி போனற புனளுடன்
 மேவாரை யட்ட களத்து' (களவழி-நகச)

இது களங்கூறியது ஆசிரியா பொய்கையார வாக்கு.

'காரிகட லிரு ஞுட்டகது
 வரிபுடைதக கலம்போலக
 கன்றுசென்று களனகறபு
 களனகறறிய ியா க
 னென்றிலை ிவல்கேசு
 யரசபட உமருமககி
 யுரைசெல் முருவெளவி
 முடித்தலை யடுப்பாகப
 புனருருசி யுலககொளீஇச
 தொடிசரோட ிடுபடுற ருத வல்கியி
 னடுகாம வேட — வடுபோச செழிய
 வானற கேளவி யட கிய கொளகை
 கானமரை முடிவா சுறற மாக
 மனன ரேடல ிசடப மரளி
 வேளவி முற்றிப ஸாபவான வேடதே
 நோறதோ மனறரின பகைவா ினனெடு
 மாறரு டு னனும பெயாபெற
 ருறரு டாவினு மாணடுவாழ ஷோடே ' (புறம-உசு)

இது காவேளவி கூறிபது

தேரோர வென்ற கோமான முன தோகருவையும்
 என்றது — தேரோராப பொருது வென்ற அரசன்
 முன் ஆடுங் குரவைம எனறவாறு

உதாரணம்

'காரிறுங்கோட டுனா டாலெயி றழுகதி
 விழுகொடு விரைபுப டெண்ணிணை சுவையினா
 குடாகுழலை உபலக ச குடி யுணத்தின
 வானாப பருஉள்ள செயதோன வானத்து
 உயங்குபன ினிணும ஸாழியா பலவென
 வருகெழு பேராமக ளயரக
 குருதித்துக ளாடிய களனறி வோயே' (புறம-உஎக)

எனவரும

ஒன்றிப மரபில ினகோக குரவையும் என்றது —
 தேரோர வென்ற கோமான ஒன்றிய மரபில ஆடும் பின்
 தோகருவையும் எனறவாறு

உதாரணம் :

‘வஞ்சமில் கோலாணை வாழத்தி வயவரு
மஞ்சொல விறலியரு மாடுபவே — வெஞ்சுமரிற்
குன்றோ மழகளிறுங் கூடதற் பிடியுமபோற
பினறோக குரவை பிணைந்து’ (வெண்பா-வாகை-அ)

எனவரும்.

பெரும் பகை தாங்கும் வேலினனும என்றது —
பெரிய பகையினைத் தாங்கும் வேலினைப் புகழு மிடத்தும்
என்றவாறு

உதாரணம்

‘இவவே,
பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக
கண்டிர னோன்காழ் திருத்திரெய யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவவே யவவே
பகைவாக குத்தி கோடுறுதி சிதைந்து
கொற்றறைக் குற்றில மாதோ வென்று
முண்டாயிற் பதங்கொடுந்
தில்லாயி னுடனுண்ணு
மில்லோ ரொககற றிலவ
னண்ணலெங் கோமான் வைந் நதி வேலே’ (புறம்-கடு)

எனவரும்.

‘நிலைதிரி பெறியத் திண்படை கலங்கிச
சிதைதலுயர் தனரே நினவேல செழிய’ (புறம்-உடு)

என்பதும் அது

அருமபகை தாங்கும் ஆற்றலானுப என்றது —
பொருதற்கு அரிய பகையினைப் பொறுக்கும் ஆற்றற்கண்
னும என்றவாறு

உதாரணம்

‘களம்புக லோம்புமின றெவவிர போரெதிர
தெம்முளு முளனொரு பொருநன வைக
லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
றிங்கள் வலித்த காலன் னோனே’ (புறம்-அஎ)

எனவரும்.

‘என்னமுன் னிலலன் பின் றெவ்விர பலரெனனை
முன்னின்று கன்னின் றவா’ (குறள்-படைச்செ-க)

என்பதும் அது.

புலவர் வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமும் எனறது —
பொருந்தாத வாழ்க்கையினைபுலவர் வல்லாண் பக்கமும்
எனறவாறு

உதாரணம்

‘எருது காணுந் திரோடுந் கொன்ற
சிலவினை வாகின் புலவன் குபபை
தொடுத்த நடவாதுக கொடுத்த மீசசில
பசித்த பாண நுண்கிடை சுப்பவி
ஞெக்க லொற்களு சொலிய உன்னாச
சிறுபுல லாளா முத்தகவை கூறி
வரகுகட னிரககு பெருந்தகை
யரசவரிற் றுகும் வல்லா னனனை’ (புறம் - ௩௨௭)

எனவரும்

ஒல்லா நாணப் பெரியவாக நாணமிச சொல்லிய
வகையின் ஒன்றெழுதி புணர்த்துத் தொல உயிர வழுங்கிய
அவிப்பலியானும் எனறது — பொருந்தாதார நாணுமாறு
தலைவனைக் குறித்து முன்பு ரொனன வஞ்சின மரபின்
ஒன்றெழுதி பொருந்தித் தொனறுதொட்டு வருகின்ற
உயிரை வழங்கிய அவிப்பலியும் எனறவாறு.

உதாரணம்

சிறந்த திதுவெனனச செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாளம் ரென்னும் — பிறங்கழலு
ளாருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராவகல்தால்
யீரியரெய தற்பால யீடு’ (வெண்பா, வாகை - ௩௦)

எனவரும்

‘இழைத்த திகவாமைச சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற பவா’ (குறள். படைச்செ - க)

என்பதும் அது.

ஒல்லா இடவயிற புல்லிய பாங்கினும் என்றது —
பொருந்தாதா ரிடத்தின்கண் பொருந்திய பகததினும்
என்றவாறு

அஃதாவது, போர இவ்வழி நாடு வாகதென்று
கொண்டிருந்தால் என்றவாறும்

உ-தாரணம்

‘மாண்டனை பல்வே போர்ப்பிசு ஈருசின்
மாநிறம் விளகருந் சாஸ்புந் செம்மையு
முத்துடை மருப்பின மழகன்று பிளிற
மீசுகெழு கடுதாரா சுயபதலைச சென்று
துப்புதுவா போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
வீததான றுளு விடனுடை வளனுந்
துளங்குக்குடி திருத்திய உழம்படு வென்றியு
மெல்லா மெண்ணி னிசிக் தங்கு தபுந்
கொன்னென்ற மருண்டனெ னடுபோக கொற்றங்
கொட்டல சாயக கொடுந் டறுத்யப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட விறுத்துத்
தடநதா னுறை பழாநகரை கடரு
முடாநை நெல்லின் கலையமல கழனிப்
பிசையா விளையு னுடகப் படுத்த
வையா மாலையா வசையுநக கறுத்த
பகைவா தேனத் தாயினுள்
சினவா யாகுத் விழுமபூதாந் பெரிதே’ (பதிற்று - ௩௨)

எனவரும் விடத்துள்ள பகைவா நாடு வாகத்கொண்டிருந்த
வாறு அறிதல்

* பகட்டினுறும் ஆவினுறும் முதல தபு சிறப்பின்
சான்றோ பசகமுந் என்றது — பகட்டினுறும் ஆவினு
றும் குற்றந் தீராத சிறப்பினை உடைத்தாகிய சான்றோ
பககமுந் என்றவாறு

பகட்டால் புரை தீராதோர் வேளாளர் ஆவால்
குற்றந் தீராதோர் வணிகர். இவ்விரு குலத்தினும்

அமைந்த ரானேர பதகம் எனக் என்றது * இவா
குலத்தினுள்ளார புந்நான மிகக் ரீமைப ராதலின்
வேறு ஒதப்பட்டது

உதாரணம்

‘உண்டா லமமவிட வுலக ிந்தி
ரமித்த மியை டாயினு ினிசெனத்
தயிய ருண்டலு மிலகீ முனிவிலா
துஞ்சலு மிலாபிற ருஞ்சு வ தஞ்சிப
புகழுனி னுயிருங் கொடுக்குவா பழியெனி
ஹலகுடன் பெறினு மிகாள ளல் ரபாவில்
ரன்ன மாடசி யினைய ரகித
தமக க்கன முயலா கோன்றாட
பிறாககென முயலுந் ருண்மை யானே’ (புறம் கஅஉ)

என்பதும் காணாக கோன்றாட பிறாககென முயலுநா —
வணிக வேளாளர்

கடி மனை நீந்த பாவினகண்ணும் என்றது — கடி
மனை நீந்த பதகத்தினிடத்தும் என்றவாறு

அந்தாவது பிறாமனை நயவாமை மேல், ‘காமநீத்த
பாவினாலும்’ என வேறு ஐதுகின்றன ராகலின், இது மனை
யறத்தின் நன்றேரை கோக்க வரும்

உதாரணம்

‘பிறனமனை கோக்காத பேராண்மை சானேரூர்க்
கறனென்றே ஊன்ற வொழுக்கு’

எனவரும்

(குறள் பிறனில் - அ)

எட்டு வகை நுதலிய அவை அகத்தானும் என்றது —
எட்டுப பாகுபாடடைக குறித்த அவை யகத்தின்கண்
னும் என்றவாறு

* ‘இவா குலத்தினுள்ளவான மிகக் ரீமைபாதலின் எனவும் பாடும்

‘எட்டு வகை துதலிய அவையகம்’ என்றமையான
வீண அவையின் இவ்வவை மிகுதியுடைத்து என்றவாறு

அவையாவன — குடிபபிறப்பு, கலவி, ஒழுக்கம்,
வாய்மை, தூயமை, நடுநிலைமை, அழககாருமை, அவா
வின்மை எனபன அவை எட்டினுனாம் அவை வருமாறு .

‘குடிபபிறப் புடுததுப பனுவல குடி
விழுபபே ரொழுககம் பூண்டு நாளும்
வாய்மை வாயமடுதது மாநதித் தூயமையின்
காதலின பததுத் தூங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகா வைகி வைகலு
மழுககா நினமை யவாஅ வின்மையென
விருபெரு நிதியழு மொருதா மீட்டு
தோலா நாவின் மேலோர பேரவை
யுடனமர்இ யிருக்கை யொருநாட பெறுமென்றி
பெறுகதில லமம யாமே வரனமுறைத
தோனறுவழித் தோனறுவழிப புலவுப பொதிநது
நினறுழி நினறுழி ஞாங்கா நிலலாது
நிலையழி யாககை வாயப்பலிம
மலாதலை யுலகததுக கொடகுட பிறப்பே’

(ஆசிரியமாலே.)

என வருவதனுட காண்க

கட்டு அமை ஒழுக்கததுக கணனுமையாலும் என
றது — கட்டுதல அமைநத ஒழுக்கத்தினைக் குறித்த நிலையி
னும் என்றவாறு

அஃதாவது இல்லறத்தாராகவு உரித்தாக நான்கு
வருணத்தார்க்குஞ் சொல்லப்பட்ட அறம்.

அவையாவன — அடக்கமுடைமை, ஒழுக்க முடை
மை, நடுவு நிலைமை, வெஃகாமை, புறங கூறுமை, தீவினை
யச்சம், அழுக்காறுமை, பொறையுடைமை எனபன ;
அவற்றின்கண் நிற்பல மிகுதியாதலின ஈண்டு வாகை
பாயின .

அடக்கம் உடைமை — பொறிகள் ஐம்புலன்கண்
மேற செல்லாமை அடக்கியாளுதல்.

உதாரணம்

‘ஒருமையு ளாமைபோ லேதடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைத்து’ (குறள் அடக்கமு-க)

எனவரும்

ஒழுக்கம் உடைமை — தம் குலத்திற்கும் இல்லறத்
திற்கும் ஒத்த ஒழுக்கம் உடையராகுதல்.

உதாரணம்

‘ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னெழுக்க
முயிரினு மோமபப படும’ (குறள் ஒழுக்கமு-க)

எனவரும்

நடுவு நிலைமை — பகைவாமாட்டும் நடரா மாட்டும்
ஒக்க நிற்கும் நிலைமை.

உதாரணம்

‘சமஞ்செய்து சீர்தூக்குங் கோலபோ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோக கணி’ (குறள் நடுவு-அ)

எனவரும்.

வெஃகாமை — பிறர் பொருளை னிருமபாமை

உதாரணம் :

‘படுபயன் வெஃகிப் பழிப்பன செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவா’ (குறள். வெஃகாமை - உ)

எனவரும்

புறங் கூறுமை — ஒருவரை ஒருவா புறத்து உரை
யாடாமை.

உதாரணம்

‘அறங்கூறு னல்ல செயினு மொருவன
புறங்கூறு னென்ற லினிது’ (குறள் புறங்கூறு - க)

எனவரும்

தீவினை அசரம் — தீவினையைப் பிறாகஞ்சு செய
தலை அஞ்சுதல்

உதாரணம்

‘தீவினையா ரஞ்சார விழுமியா ரஞ்சுவா
தீவினை யெனனுஞ் செருகஞ்’ (குறள் தீவினையச - க)

எனவரும்

அழுக்காடுமை — பிறா ஆக்கம் முதலாயின கண்டு
பொறுமையால் வரும் மனக் கோட்டத்தினைச் செய-
யாமை

உதாரணம்

‘ஒழுக்காறாக கொள்க வொருவனறன னெஞ்சத
தழுக்கா நிலாத வியலபு’ (குறள் அழுக்கா - க)

எனவரும்

பொறை யுடைமை — பிறா தமக்கு மிகுதியாகச்
செய்தவழி வெகுளாமை.

உதாரணம் .

‘மிகுதியான மிக்கவை செயதாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்’ (குறள். பொறையுடை-அ)

எனவரும்

பிறவும் இந்நிகரன வெல்லாம் கொள்க

இடை இல் வண்புகழ்க் கொடையினுமன்றது —
இடைதல இல்லாத வளவிய புகழினைத் தருங் கொடை
பின்னண்ணம் என்றவாயு.

அஃதாவது, கொடுத்ததற்கு அரியன கொடுத்தல்
இதுவும் பாகுபாடு மிகுதிப்படுதலின வாகை ஆயிற்று.

உதாரணம் :

‘மனனா புலகசது மனனுசல் குறிச்சு சார
சமபுகழ் நிதிஇசு தாமாயந் தனனே
துன்னருளு நிறப்பி னுயராத செல்வ
ரினமையி னிரப்போக கீடு யாமையிற
றெனமை மாநகளிற் றெடாபநி யலவே
தாடாழ படுமணி யிடடும பூபுத
லாடியல யானை பாடுநாக நருநாக
கேடி னல்லிசை வயமான றேனறலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயாதலென
னாழிந் ததனினு றானியின் னாதென
வாடந் தனனே தலையெனக் கீயத
தன்னிற சிறந்தது பிறித்தான நினமையி
னாடுமலி யுங்கைபொடு வருவ
லோடாப பூடாகநின் கிழமையோற கண்டே’

(புறம் - ககடு)

எனவரும்

பிழைத்தேதாரத் தாங்கும் கரவலானும் என்றது —
தமமாட்டுப் பிழைத்தேதாரைப் பொறுக்கும் ஏமத்தானும்
என்றவாறு

உதாரணம்

‘தமமை யிகழாதமை சாமபொறுப்ப தன்றிமற
பெறப்பமை யிகழந் வினைப்பயத்தா — லுமமை
யெரிவாய ராகது னொபதுங்கொ லென்று
பரிவது ஒரு சான்றோர் கடன’ (நாலடி துறவு - அ)

எனவரும்

‘அகழுவாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தமமை
யிகழவாப் பொறுத்த றலை’ (குறள், பொறுப்புடை-க)

என்பதும் அது.

பொருளொடு புணர்நத பக்கததானும் என்றது —
மெய்ப்பொருள் உணர்வொடு சோநத பக்கமும் என்ற
வாறு.

உதாரணம்.

‘ஐயுணர் வெயதியக கண்ணும் பயமினறே
மெய்யுணர் விலலா தவாகு’ (குறள் மெய்யுணர் - சு)

எனவும்,

‘சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மறற்றிததுச
சாரதரா சாரதரு நோய’ (குறள். மெய்யுணர் - கூ)

எனவும் வரும்

இன்னும், ‘பொருளொடு புணர்நத பக்கம்’ என்றத
னான், அறம் பொருள் இன்பம் என்ற மூன்றனுள் அற
னும் இன்பமும் அனறி ஒழிந்த பொருளொடு பொருந்திய
பக்கமும் என்றுரைப்பினுமாம், பொருளாவது — நாடும்,
பொருளும், அரணும், அமைச்சும், நட்பும், படையும்.

‘படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர னுற
முடையா னரசரு னேறு’ (குறள் இறைமாட் - க)

என்பதனாற் கொள்க இவற்றின் மிகுதி கூறலின் வாகை
யாயிற்று

நாடாவது

‘தள்ளா விளையுநந் தக்காரநுந் தாழவிலாச
செவவருந் சோவது நாடு’ (குறள் நாடு - க)

என்க

பொருளாவது

‘உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன னெனனாந்
தெறுபொருளும் வேந்தன பொருள்’
(குறள் பொருள்செய - கூ)

என்க.

அரணுவது

‘கொளறகரிதாயக கொண்டகடழக தாகி பகககார
நிலககெரிதா கீர சரண’ (குறள அரண - ௫)

எனக

அமைச்சராவது

‘வனகண குழகாத்தல் கற்றறித லாராவியேயா
டைகதுடன மாண்ட கமைச்ச’ (குறள அமைச்ச - ௨)

எனக

நடபாவது

‘அழிவி னடைக்கி யாறுயசு தமிழினக
ணலல லுழபபதா நடபு’ (குறள நடபு - ௭)

எனக

படையாவது

‘அழிலின றறைபோகா தாகி வழிவகத
வனக ணதுவே படை’ (குறள. படையாட்சி - ௪)

எனக

இன்னும், ‘பகரம்’ என்றதனால், ஒற்று, தூது, வினை
செயலவகை, குடிமை, மானம் என வரடுவனவெல்லாங்
கொளக

ஒற்றுவது

‘கடாஅ புருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லகே யொற்று’ (குறள ஒற்று - ௫)

எனக

தூதாவது

‘கற்றுக்கண ணஞ்சான் செலசெசொல்லிக காலததாற்
றகக தறிவதாந தூது’ (குறள். தூது - ௬)

என்க.

வினை மையல்கை யாவது

‘பொருளகருவி காலம் வினையிடவே டைநது
மிருகு வெண்ணிச செயல்’ (குறள். வினைசெயல் - ௩)

என்க

குடிமை யாவது

‘ரகையீகை யினசொ லிகழாமை நான்கும்
வகையெனப் வாய்மைக் குடிக்கு’ (குறள் குடிமை - ௩)

என்க

மானியாவது

‘இன்றி யமையாச சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்’ (குறள். மானம் - ௧)

என்க

இன்னும், ‘புணாநக பகதம்’ என்றதனால் புதல்வர்ப
பெறுதலுங் கொள்க.

உதாரணம்

‘படைப்புப்பல படைச்சுதுப் பலரோடு னெண்ணு
முடைப்பெருள் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறந்த நீட்டி
யிடமு தொட்டுந் கவலியுறு துழந்து
மெய்யுடை யடிசின் மெய்ப்பட விதித்தது
மயக்குறு மக்களை யிலலோரக்குப்
பயக்குறை யிலலேத்தாம வாழு நாளே’ (புறம் ௧௮௮)

எனவரும்

அருளொடு புணாநக அகறசியானும் என்றது —
அருளொடு பொருந்தின துறவினகண்ணும் என்றவாறு

அஃதாவது — அருளுடைமை, கொல்லாமை, பொய்
யாமை, கள்ளாமை, புணாச்சி வினையாமை, கள்ளுண
ணுமை, துறவு என்பனவாம்

அவற்றுள், அருளுடைமை ஒழிந்த எல்லாம் விடுத
தலின் ‘அகறசியானும்’ என்றா

அருளுடைமை யாவது — ஈதாலும் ஓர் உயிர்
இடர்ப்படுமிடத்துத் தன்னுயிர் வருந்திநோடோல் வருந்
தும் ஈரமுடைமை

உதாரணம்

‘அருட்செல்வஞ் செல்வத்துடனெல்லம் பொருடெல்லம்
பூரியார் கண்ணு முள்’ (குறள் அருளுடை - க)

எனவரும்

கொல்லாமை யாவது — யாதொன்றையுங் கொலை
செய்யாமை

உதாரணம்

‘அறவினை யாதெனிற கொல்லாமை கொறல்
பிறவினை யெல்லா தரும’ (குறள் கொல்லா - க)

எனவரும்

பொய்யாமை யாவது — நினைமாயக்குவதாகிய
சொல்லைக் கூற்றமை

உதாரணம்

‘ஊயமை யெனப்பயிவ் ஊயாமைநனை யாதொன்றை
கீழை யிலாத் சொல்ல’ (குறள் ஊயமை - க)

எனவரும்

கள்ளாமை யாவது — பிறர்க்கு உரிய பொருளைக்
களவிறை கொள்ளாமை

உதாரணம் .

‘களவென்னுங் காரறி வாணமை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தாக ணில்’ (குறள் கள்ளா - எ)

எனவரும்.

புணரச்சி விழையாமை யாவது — பிரமசரியத்தினை
விடாது காததல்

உதாரணம்

‘மாககேழ் மடநல்லா யெனறறற்றுஞ் சான்றவா
நோககாரகொ ஞெய்யதோர புககிலலை — யாககைககோ
நீச்சிற கனனதோர தோலறினும லேணடுமே
காககை கடிவதோர கோல்’ (நாலடி தூயதன் - க)

எனவரும

‘வண்ண னுண்டாகத் துறக்க துறச்சின்
னீண்டியற பால் பல’ (குறள துறவு - உ)

என்பது பிரமசரியக காப்பின் விளைவு கூறியது

களஞ்ஞண்ணை யாவது — வெந் யேறுததகக மது
முதலிய உட்கொள்ளாமை

உதாரணம்

‘களித்தறியே’ நெனபது கைவிடுக நெஞ்சை
தொளித்ததூஉ மாங்கெ ட்கும்’ (குறள களஞ்ஞண்ணை - அ)

எனவரும

துறவு ஆவது — தன்னுடைய பொருளைப் பற்றறத்
துறத்தல்

உதாரணம்

‘யாதுனின யாதனி வீங்கியா நேற
லதனி லதனி னிலன்’ (குறள துறவு - க)

எனவரும

காமம் நீத்த பாஷ்ஞனும எனறது — ஆசையை
அற விடுத்த பககத்தினும என்றவாறு

உதாரணம்

‘காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றி
ஞமவ கெடககெடு நோய’ (குறள மெய்யுணர் - கடு)

எனவரும

‘மற்றும் தொடர்பாட டென்னெனல் பிறப்பறுக்க

விராடாக குடபுரிகை’ (குறள் திருவு - 6)

எனபது அறிவிடுகூறும் உயல் கூறியது

என்று இருபாறப்பட டென்னெனல் துறைதது சொல்
விய தீணை எனக கூட்டி புரியுநர் (கௌ)

பெசு. காஞ்சி தானே பொருத்திணைப்பற்றனை
பாங்கருந் திறப்பிற பன்னெறி யானு
நில்லா வுலகம் புலவிய நெறித்தே.

இது காஞ்சித்தீணையாமாய் உணர்த்துதல் முதலிற்று

இதன் பொருள் — காஞ்சி உணர்த்துதல் புறத்திணை பொரு
த்திணை எனலும் அது திணைக்குப் புறமும் அது பாங்
காருதல் ஆரிய சிறப்பினை பன்னெறியும் நில்லாத
உலகத்தைப் பொருத்திய உலகம் உடைத்து எனற
வாறு

பாங்கருமை யாவது — ஒருவருள் ஒரு திணையா-
காமை நிலையாமை ஆவகைப்படும், இளமை நிலை
யாமை, செல்வம் நிலையாமை, பாவகை நிலையாமை என.

ஆவற்றான், இளமை நிலையாமை

உதாரணம்

‘பனிபடு சோலை பழனம் மெல்லா’

கனியுதிர்ந்து வீட்டின் பிறகு — பனிபெரிதும்

வேறகண்ணை கொன்றியோ மெல்லா’ என மற்றிவளவு

கோறகண்ணை ளாகுவ குனிந்து?

(சாஸ்டி இளமைநிலை - - ௭)

எனவரும

செல்வம் நிலையாமை

உதாரணம்

‘அறுசுவை யுண்டி யமாநிலலா னூட்ட

மறுசுவை நீக்கியுண டாரும் — வறிஞராய்ச்

சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூடுவன்றி செல்வமொன
றுண்டாக வைக்கற்பார நன்னு'

(ராவுடி - செல்வநிலை - ௧)

எனவரும் யாககை நிலையாமை முன்னாக காட்டுதும்

அதற்கு இது புறனாவாறு எனினையெனின், தனக்
கென ஓர் நிலை இல்லாததும்,

‘ஏறிய மடற்றிறம்

(தொல அகத்தி - ௫௪)

முதலாகிய நான்கு குறிப்பினை புடையதுமான பெருந்
திண்போல நிலையினை ஏனாதுகூட உரித்தாய் நிலம்
பெறுது வருதலானும், பெருந்தாக காமத்தினை இகழ்ந்து
உரைத்தல் போன்று அவற்றை நிலையாமைபினைப் பெருந்
ளாகவுடைய இதனையும் இகழ்ந்து உரைத்தலானும் எனக்
முறையும் அறியாதானை உரைவுப்பொருள் காட்டும் அடை
கொடுத்து முழுமகன் என்றபேரால், இனபம் முறையும்
ஒவ்வாறியலினைப் ‘பெருந்திணை’ என்ற பெயரால் வழங்
கினார் என்றலும் ஒன்று ஆகவே, அதற்கு ஏற்பக்
கூறலுமாம் (கஅ)

என. மாற்றரும் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையுங்
கழிந்தோ ரோழிந்தோகக்குக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வருடம் பகுதி நோக்கிப்
புண்கிழித்து முடியு மறத்தி னுனு
மேமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோற்
பேள யோம்பிய பேளய்ப் பக்கமு
மின்னனென் றிரங்கிய மன்னை யானு
மின்னது பிழைப்பி னிதுவா கியரெனத்
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானு
மின்னகை மனைவி பேளய் புண்ணோற்
றுன்னுதல் கடிந்த தொடராகக் காஞ்சியு

நீத்த கணவற் றிதத வேலிற்
 போத்த மனைவி யாந்நி யானு
 நிகத்ததுமேல் வந்த வேந்தனோடு முதுகுடி
 மகப்பா டஞ்சிய மகப்பா லானு
 முலையு முகனுந் தோத்திக் கொண்டோன்
 றலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
 யிபைந தாகு மென்ப பேரினா
 மாயந்த மகன்சு சுற்றிய சுற்ற
 மாயந்த பூசன் மாயந்த தானுந்
 தாரோ யேங்கிய தாங்கரும் பையுளுங்
 கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
 செலவோர் பெயரிய முதா னந்தமும்
 நனிமிகு காததிடைக கணவனை யிழந்து
 நனிமகன் புலம்பிய முதுபா லையுங்
 கழிந்தோர் தேததுக கழிபட ருநீஇ
 யொழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையுங்
 காதலி யிழந்த தபுதார நிலையுங்
 காதல னிழந்த தபத நிலையு
 நல்லோள் கணவனொடு நனியழற் புகீஇச்
 சொல்லிடை யிட்ட மலை நிலையு
 மாயபெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வற் பயந்த
 தாய்தப வருஉந் தலைப்பெய னிலையு
 மலாதலை யுலகத்து மரபுநன் கறியப்
 பலாசெலச் செலலாக் காடு வாழ்த்தொடு
 நிறையருஞ் சிறப்பிற் றறையிரண டேடததே

இது காஞ்சித்திணைக்கு உரிய துறைவகை உணர்த்
 துதல துதலிற்று.

இதன் பொருள் — ‘மாறறுங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை’ முதலாக ‘முலை முகனுஞ் சோததிக் கொண்டோன ற்லையொடு முடிந்த ற்லையொடும்’ கூட்டிப் பத்தாகும் எனப் பார்த்து அசிரியா ‘பூசன் மயக்கம்’ முதலாகக் ‘காடு வாழ்கது’ வரிக் வருவனவற்றெடு முன்னதுகூட இருவேறு வகையிட்ட துறையினை யுடைத்தாகும் இதய திணை என்றவாறு.

எனவே, முன் வகுத்த பகுதும், பின் வகுத்த பகுதும், இருவகையிட்ட துறையுள் அடங்கும் என்றவாறும் முற்பட்டேவாதிய பத்தே காஞ்சுத்துறை எனப் பாரமதம் விலக்கிப் பிற்பட்ட பகுது உரைத்துத் துறைவகையான இரண்டு எனப் பார எனவே, ஒருவாற்றினை முன்னாலாரைத் தழுவினா எனப் பாரம.

மாறறு அருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமைபும் எனறது — மாற்றுதற்கு அரிய கூற்றம் வரும் எனச் சொல்லப்பட்ட பெருங் காஞ்சையும் என்றவாறு.

கூற்றம் - காஞ்சு கடவுள்

உதாரணம்

‘இருடகட லுடுததவிப் பெருங்கண மானில்
முடையிலை ருடயணை துடைபிறாக் கினறித்
தாமே யாண்ட டுரைங் காவல்
ரிடுதிறை மணவிலும் பல்வே சுடுபிணை
காடுபதி யாகப் போகித் தத்த
காடு பிறாகொளச் சென்றுமாயர் தனறே
அதனால், நீயுந் தேனமநி யததை வியா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மிலிலை
மடங்க லுணமை மாயமோ யன்றே
களளி வேயந்த முளவரியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாகுக
ணுப்பிலா வவிப்புழுககல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பினே னீயப்பெறறு

நிலங்கல னாக விலங்குபலி யிசையு
 மினன வைகல வார முன்னே
 செயகீ முன்னிய வினையே
 முநீர் வரைபக முழுதுடன் றறகதே' (புறம-நகூட)

எனவரும

கழிந்தோரா ஒழிந்தோராகுக் காட்டிய முதுமை
 யும என்றது — அறிவான மிகேகா அல்லாதாககுச
 சொன்ன முதுகாஞ்சியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

‘பல்சான நீரே பலசான நீரே
 கயன்முள னன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
 பயனின் மூப்பிற பலசான நீரே
 கணிசசிக கூாமபடைக கடுந்திற லொருவன்
 பிணிககுங காலை யிரங்குவிர மாதோ
 நல்லது செய்த லாறநீ ராயினு
 மல்லது செய்த லோம்புமி னதுதா
 னெல்லாரு மூவபப கணறியு
 நல்லாறறுப படுஉ நெறியுமா ரதுவே’ (புறம - ககூஇ)

எனவரும

பண்பு உற வருடம் பகுதி நோக்கிப் புண கிழிதது
 முடியும் மறத்தினும என்றது — இயல்புற வரும் பகுதி
 நோக்கிப் புண கிழிதது முடியும் மறக காஞ்சியும் என்ற
 வாறு.

உதாரணம்

‘நகையம் ராய நடுங்க நடுங்கான
 நெகையம் ரோட்டிய துப்பிற் — பகைவாழு
 னுங்கிச சின்வுத னோன னுதிவேலாற
 பொங்கிப் பரிந்திட்டான புண்’ (வெண்பா. காஞ்சி - கஊ)

எனவரும

ஏமசு சுற்றம் இன்றிப் புண்ணோன பேஎய ஓமரிய
பேஎய்ப்பக்கமும் என்றது — ஓம்பும் சுற்றம் இன்மை
யாற புண்ணோனைப் பேய ஓமரிய பேயப்பக்கமும்
என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஆயு மடுதிறலாற கண்பிலா நிலபோலுந்
தோயுங் கதழ்குருதி தோளபுடைப்ப — பேயுங்
கனமபுகலசு சீறிக் கதிராவேலவாய வீழ்நதா
னுளமபுகல வோமப லுறும்’ (வெண்பா காஞ்சி - ௧௯)

எனவரும்

இன்னன என்று இரங்கிய மன்னையானும் என்றது—
இததன்மையான் என டல்கததாரா இரங்கிய மன்னைக்
காஞ்சியும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘சிறியகட பெறினே யெமக்கீயு மன்னே
பெரியகட பெறினே
யாமபாடத் தானமகிழந் துண்ணு மன்னே
சிறுசோற றுனு நனிபல கலத்தன மன்னே
பெருஞ்சோற் றுனு நனிபல கலத்தன மன்னே
யெனபொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே
யமபொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே
நரநத் நாறுந் தனகையாற
புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
யருநதலை யிருமபாண ரகன்மணடை துளையுரீஇ
யிரப்போர கையுளம் போகிப்
புரப்போர புனகண் பாவை சோர
வஞ்சொனுண் டோசசிப புலவா நாவிற்
சென்றுவீழ்ந் தனறவ நருநிறத் தியங்கு வேவே
யாசா கெநதை யாண்டுளன கொல்லோ
வினிப்பா டுநரு மில்லைப் பாடுநாக கொன
நீகுநரு மில்லைப்

பனிததுறைப் பகனறை நறைக்கொண மாமலா
 சூடாது வைகி யாங்குப் பிறாக்கொண
 நீயாது வீயு முயாதவப் பலவே' (புறம் - ௨௩௫)

எனவரும்.

இன்னது பிழையின் இது ஆகியா எனந் துன
 அருளு சிறப்பின் வஞ்சினத்தாணும் எனநது — இன்ன
 வாறு ஒன்று செயதலைப் பிறைத்தேனின் இன்னேன
 ஆசகநடவேன எனந் கூறிப் தன்னறகு அரிய சிறப்பினை
 யுடைய வஞ்சினக் காங்கிடும் என்றவாறு.

உதாரணம்

நகுதக் கனரே நாடுநிக் கூறுந்
 ரிளைய னிவனென யுளையக் கூறிப்
 படுமணி யிரட்டிம் பாவடிப் பணைத்தா
 ணெடுநல யானையுந் தேரு மாவும்
 படையமை மறவரு முடையம் யாமென
 றுறுதப் பஞ்சா னுடலசினரு செருக்கிச்
 சிறுசொற் சொல்லிய சின்புகழு வேந்தரை
 யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசுமொ
 டொருங்கப் பட்டே னாயிற் பொருத்திய
 வென்னிழல் வாய்நா சென்னிழற் காணுது
 கொடியனெம் பிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
 குடிபழி தூற்றுங் கோலே னுதக்
 வேங்கிய சிறப்பி னுயாதத் தேனவி
 மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக்
 வுலகமொடு நிலையுப் பலாபுகழ் சிறப்பிற்
 புலவா பாடாது வரைகவென நிலவரை
 புரப்போர புனகண கூட
 விரப்போரக் கீயா வினமையா றுறவே' (புறம் - ௨௨)

எனவரும்

இன நகை மனைவி பேசிய புண்ணேன் தன்னுதல்
 கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியும் என்றது — இனிய நகை

யாந்த மனைவி பேய புண்ணேனைக் கிட்டுதலை * கடிந்த
தொடர்க்கொஞ்சியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

‘திங்கனிப புறவமொடு வேம்புமனைச சொட்டு
வாங்குமருப பியானையொடு பலலியந் கறங்கக
கைபயப பெயாதது மையிழு திழுகி
சையவி சிதறி யாமப லூதி
யிசைமணி யெறிநது காஞ்சி பாடி
நெடுநகா வரைப்பிற கடிநறை புகைஇக
காககம வமமோ காதலந் தோழி
வேந்தறு விழுமந் தாங்கிப
பூம்பொறி யுடைய நெடுதலை புண்ணே’ (புறம-உஅக)

எனவரும்

நீத்த கணவன தீர்த்தவேலிற போத்த மனைவி ஆஞ்சி
யானும் என்றது — தனனை நீத்த கணவன விடுத்த வேலி
னால பனைவி தன்னுயிரையுப பெயாத்த ஆஞ்சியும் என்ற
வாறு. போத்த - விகாரம்

உதாரணம்

‘கௌவநீர வேலிக கடிதேகாண கற்புடைமை
வெவவேலவாய வீழந்தான விறலவெய்யோ-னவகேலே
யமபிற பிறமுந் தடங்க ணவன்காத்த
கொம்பிறகு மாயிறதே கூறறு’ (வெண்பா காஞ்சி-உஉ)

எனவரும்

நிகாத்தது மேல வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி மகட்
பாடு ஆஞ்சிய மகட்பாலானும் என்றது — ஒத்தது மாறு
பட்டுவந்த வேந்தனொடு தன தொல்குலத்து மகட்கொடை
ஆஞ்சிய மகட்பாற காஞ்சியும் என்றவாறு

முதுகுடி — வேளாளர் குடியினைக் குறித்தது

* ‘காதத்’ எனவும் பாடம்.

உதாரணம்

‘நுதிவேல கொண்டு நுதலவியா துடையாக
கடிய கூறும் வேகதே துதையு
செடிய வலலது பணிகதுமொழி யலனே
யிலேதிவா படிவ மாயின வையெயிற
தரிமதா மழைக்க ணமமா வரிவை
மரபடு சிறுசீப போல
வணங்கா யினடான பிறகு ஐக்கே’ (புறம் - ௩௪௯)

எனவரும் இது பொருள்தீக நல் சிழான மகடகொடை
மறுத்தது

முலையும் முகனும் சோத்திக கொண்டோன தலை
யொடு முடிந்த நிலை என்றது — தனனைக் கொண்டோன
தலையொடு தனது முலைகளையும் முகத்தையும் சோத்தி
இறந்த நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘கொலையாளுக் கூற்றங் கொடிதே கொழுகு
நிலையாளு டையலாள் கண்டே — முலையா
முயங்கினுள் வாணமுக்கு சோத்தினு ளாககே
யுயங்கினு ளோங்கிற் றயிர’ (வெண்பா காஞ - ௧௩)

எனவரும்.

கோப பெருந்தேவி உயிர நீபபும இதனுள் அடக்குக.

இந் நிலையொடு தொகை இ சொல்லப்பட்ட ாரைந்து
ஆகும் என்க

பேரிசை மாயந்த மகளைச் சுற்றிய சுற்றம் மாயந்த
பூசல் மயக்கத்தாலும் என்றது — பெரிய இசையுடனாய்
மாயந்தவனைச் சுற்றிய அவன் சுற்றத்தார அவன் மாயந்த
மைக்கு இரங்கி அழுத மயக்கமும் என்றவாறு

பெயர்த்தும ‘மாயந்த’ என்றா, தலைவன் புகழுடம்பு
பெறலை அறிந்தும் மயக்கத்தான அவன் பிரிவிற்கு இரங்கி
அழுதலைக் கூட்ட.

உதாரணம்

‘மீனுண கொக்கின் றாவி யனன
வானரைக கூந்தன முதியோள் சிறுவன
களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை
யீனற ஞானறினும பெரிதே கண்ணீர்
நோனகழை துயல்வரும் வெதிரதது
வானபெயத தூங்கிய சிதிரினும பலவே’ (புறம் - உஎஎ)

எனவரும்

தாமே ஏங்கிய தாங்கு அரும் பைபுளும் என்றது —
சிறைப்பட்டார தாமே தனித்திருந்து ஏங்கிய பொறுத
தற்கரிய தூனபத்தினைக் கூறும் கூறறும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘குழவி யிறப்பினு மூனறடி பிறப்பினு
மாளன் நென்று வாரிற றப்பா
தொடாப்படு ஞமலியி னிடாப்படுத திரீஇய
கேளல கேளீர் வேளாண் சிறுபத
மதுகை யினறி வயிறறுததீத தணியத
தாடீரந துண்ணு மளவை
யீனம ரோலிவ யுலகத தானே’ (புறம் - எச)

எனவரும்

கணவனொடு முடிந்த படாசகி நோக்கிச் செலவோ
செப்பிய மூதானக் கழும் என்றது — கணவனொடு இழந்த
செல்லை நோக்கி ஆண்டுச் செலவோ செப்பிய மூதா
னந்தழும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஒருயி ராக வுணாக வுடனகலாதாக
கீருயி ரெனப ரிடைதெரியார — போரில
வீடனேந்தும் வேலோற்றும் வெளவனையி னாட்டு
முடனே யுலகத துயிர்’ (வெண்பா. பொதுவி - கூ)

எனவரும்.

நளி மிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து தனிமகள்
புலம்பிய முது பாலையும் என்றது — வெண்டோக்கொ
டுமை மிகக் சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து தனியளாயத்
தலைமகள் வருந்திய முதுபாலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஐயோ வெனினயான புலியஞ் சுவலே
யெடுத்தனன கொள்ளினே யகனமார பெடுக்க வலலே
னெனபோற பெருவிநாப புறுக நின்னை
யினனா துற்ற வறனில் கூற்றே
நிறைவளை முனகை பற்றி
வரைநிழற் சோக நடத்திசிற சிறிதே’ (புறம் - ௨௫௫)

எனவரும்

கழிந்தோரா தேத்துக் கழிபட! உரிஇ ஒழிந்தோரா
புலம்பிய கையறு நிலையும் என்றது — செத்தோரா மாட
செ ராவாதோரா மிகக் வருத்தமுற்றாப புலம்பிய கையறு
நிலையும் எனவாறு

உதாரணம்

‘செற்றன ருயினுஞ் செயித்தன ருயினு
முற்றன ருயினு முயலினு மாதோ
பாடுநா போலக் கைதொழு தேத்தி
யிரந்தன ருக்ல வேண்டும பொலந்தா
மண்டமா கடக்குந தானே
திண்டோ வளவற கொண்ட கூற்றே’ (புறம் - ௨௨௬)

எனவரும்

காதலி இழந்த தபுதார நிலையும் என்றது — கா
லியை இழந்த கணவனது தபுதார நிலையும் எனவாறு

உதாரணம்

‘யாங்குப பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே
யுயிர்செருக் கல்லா மதுகைத் தனமையிற்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கீமத
 தொள்ளுழற பள்ளிப் பாயல சோத்தி
 ஞாங்கா மாயந்தண்ண மடநதை
 யினனும் வாழுவ வென்னிதன பண்பே' (புறம. ௨௪௬)

எனவரும்

காதலன் இழந்த தாபத் நிலையும் என்றது — காத
 லனை இழந்தவன் நிறமும் தாபத் நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

'அளிய தாமே சிறுவென ளாமப்
 விளைய மாகத் தழையா யினவே
 இனியே
 பெருவனக கொழுநன மாயந்தெனப் பொழுதுமறுத
 தினனா வைக லுண்ணு
 மலலிப் படும புல்லா யினவே' (புறம - ௨௪௮)

எனவரும்

நலலோன கணவனொடு நளி அழல் புகிஇச சொல
 இடையிட்ட மாலைநிலையும் என்றது — கணவனொடுகிழத்தி
 பேரழலிடைப் புகுவழி இடையிட்ட மாலைக் காலத்துக்
 கூறும் கூற்றும் என்றவாறு

உதாரணம்

'பலசான நீரே பலசான நீரே
 செலகெனச சொல்லா தொழிகென விலக்கும
 பொல்லாச சூழ்சசிப் பலசான நீரே
 யணிலவரிக கொடுங்காய வானபோழ் திட்ட
 காழ்போ னலவினா நறுநெய தீண்டா
 தடகிடை மிடைந்த கைபிழி பிண்டம்
 வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய தட்ட
 வேளை வெந்தை வலசி யாகப்
 பரற்பெய பள்ளிப் பாயினறு வதியு
 முயவற பெண்டிரே மலலே மாதோ
 பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட்டம்

ஹமககரி தாகுக திலல வெமககெம
 பெருந்தோட கணவன மாயுதென வருமபற
 வளளித ழுவிழநச ராமரை
 ளளளிரும் பொயகையுந சீயுமோ றறதே' (புறம்-உசு)

எனவரும

ஆய பெருநு சிறப்பிற் புதலவன பயந்த தாய தப
 வரும தலைப்பெய விலபும எனது — மகளைப் பெற்ற
 தாய அவன் கடன இயுதது மடிபும கலைப்பெய விலபும
 என்றவாறு

ஏனையா இரையினை யியுததுத தனனிரை ஒன்றானே
 சிறந்த சேயைப் பயந்த தாய என ஒடுக

உதாரணம்

‘இடம்படு ஞாலத் தியலபோ கொடிதே
 தடம்பெருங்கட பாலக னென்னுங் — கடனகழித்த
 முள்ளெயிறுப் பேதையாள புககாண முண்ணவியா
 வள்ளெயிறுக்க கூற்றத்தின வாய’

(வெண்பா சிறப்பிற் பொதுவி - இ)

எனவரும

மலாதலை உலகத்து மரபு நனகு ஆறியப் பலா செலச
 செல்லாக காடு வாழ்த்து என்றது — இடமகன்ற உலகத்
 தின் மரபு நனகு விளங்கப் பலரும் மாயத் தான மாயாத
 புறங்காடு வாழ்த்தலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

‘களரி பரந்து கள்ளி பொங்கிப்
 பகலுங் கூடங் கூகையொடு பிறழுவா
 வீம விளக்கிற பேய மகளிரோ
 டஞ்சுவந் தனறி மஞ்சபடு முதுகாடு

நெஞ்சமா காதல ரழுத கண்ணீ
 ரெனப்புடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
 'வெல்லாப் புறனுந் தானகண டிலகத்து
 மன்பதைக கெல்லாந் தானுய்த
 தனபுறந் காண்போக காண்பறி யாதே' (புறம்-நாடுக)

எனவரும்

இவ வாழத்தொடு தொகைஇ நிறையருளு சிறப்பின
 துறை இரண்டு உடையது இசுதிணை என முடிக்க (கசு)

எஅ. பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
 நாடுங் காலை நாலிரண் டிடைத்தே.

இது பாடாண்டிணை ஆமாறு உணராததுதல துத
 லிற்று.

இதன் பொருள் — பாடாண் திணைப்பகுதி கைக்
 கிளை எனனும் அகத்திணைக்குப் புறமும், அஃது ஆராயுங்
 காலத்து எட்டு வகையினை உடைத்து என்றவாறு.

அவையாவன கடவுள் வாழ்த்து வகை, வாழத்
 தியல வகை, மங்கல வகை, செவியறிவுறுத்தல், ஆற்றுப
 படை வகை, பரிசிறுறுறை வகை, கைக்கிளை வகை, வரை
 வகை என்பன அவையாமாறு முன்னா காட்டுதும்

அதற்கு இது புறமாயவாறு என்னெயன்ன், கைக்
 கிளையாவது ஒருநிலத்திற்கும் உரித்தினறி ஒரேகலைக் காம
 மாகி வருமன்றே, அதுபோல இதுவும் ஒருபாற்ரு உரித்
 தின்றி ஒருவனை யொருவன யாதானும் ஒரு பயன கருதிய
 வழி மொழிந்து நிற்பது ஆகலானும், கைக்கிளையாகிய
 காமப் பகுதிக்கண மெய்ப்பெயாபற்றிக் கூறுதலானும்,
 கைக்கிளைபோலச் செந்திறத்தாற கூறுதலானும் என்க
 நொந்திற மாவது கழிபோ இரக்கம், செந்திற மாவது
 அஃது அல்லாதன (உ௦)

எக. அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினு
மொன்றன் பகுதி யொன்று மென்ப.

இது பாடாண பாடடிற்கு உரியதோ பொருண்மை
உணராததுதலு நுதலிற்று

இதன் பொருள் — அமரர்கண் முடியும் அறுவகை
யானும் என்றது — கொடிநிலை, கந்தழி, வளளி, புலவ
ராற்றுப்படை, புகழ்தல், பரவல் என்பனவற்றினும்
என்றவாறு.

புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் என்றது—குற்றந
தீராத காமத்தைப் பொருந்திய வகையினும் என்றவாறு.

அந்நாவது ஐந்திலை தழுவின அகம்.

ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் எனப் என்றது — அவையிற்
றின் ஒரு கூற்றின் பாகுபாடு பாடாணடினை ஆதற்குப்
பொருத்தம் என்பா புலவா என்றவாறு

என்றது, கொடிநிலை முதலிய ஆறும் கடவுட புகழ்ச்சி
யன்றிப் பாட்டுடைத் தலைவனை சாரத்தி வருதல், காமப்
பகுதியிற் பாடும் பாட்டுடைத் தலைவனை சாரத்தி வரு
தல் என்ற இவ்விருவகையானும் ஒருவனைப் புகழ்தலாற்
பாடாண பாட்டு ஆயிற்று என்க.

இன்னும், ‘புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் ஒன்
றன் பகுதி’ என்ற அதனான, ஐவகைப் பொருளினும்
ஊடற் பொருண்மை பாடாண பகுதிக்கு ஒன்றும் என்ற
வாறும் இன்னும் இதனான இயற்பெயர் சாரத்திவாராது
நாடும், ஊரும் இதுவேன விளங்க வரும் ஊரன், சோப
பன் எனனும் பெயரினான ஒரு கூறு குறிப்புப் பற்றி
வரும் பகுதியும் பாடாண பாட்டாம் என்று கொள்க. ()

அ0. வழக்கியன் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்
பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கருதிய பாங்கினு
முன்னோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை
வண்ணப் பகுதி வரைவின் றுங்கே.

இது சில பொருட்கண் வரும் வேறுபாடு உணரத்
துதல் துதலிற்று.

இதன் பொருள் — மேற்சொல்லப்பட்டன வழக்கிய
லும் பககதது வகைபெற நீறுததிப் பரவலும் புகழ்ச்
சியும் கருதிய பககதினும், முதலாகிரியா கூறிய காமக
குறிப்பினும், செந்துறைப் பாட்டின்கண் வரும் எண்ணப்
பகுதி வரைதல் இல்லை அவ்விடத்து என்றவாறு

குறிப்பு எனபது காமம் அஃகாமாது வருகின்ற
குத்திரத்தின

‘காமப் பகுதி கடவுளும் வரையா’ (தொல் புறத் - உங்)

என ஓட்டி எழுந்தமையான உணராக

இதனை சொல்லியது தேவபாணியும், அகப்பொருள்
பாடும் பாட்டும், இசைத் தமிழில் வரைந்து ஒதிறை
போலச் செந்துறைப் பாட்டிறகு உரிய செய்யுள் இவை
என்று உரைத்தல் இல்லை பாடாண் பாட்டின்கண் வருங்
காலத்து என்றவாரும் எனவே எல்லாச் செய்யுளும்
ஆம் என்றவாறு

இனி, புகழ்தல் படர்க்கைககண்ணும், பரவல் முன்
நிலைககண்ணும் வருமாறு

‘கண்ககண் ஞால் மளந்ததூஉங் காமருசோத

தண்ணறும் பூங்குருந்தஞ் சாயத்ததூஉம் — நண்ணிய

மாய்ச் சகட முதைத்ததூஉ மீமழனறும்

பூவவபூ வண்ண னடி’ (திருக்கடு - கடவுள் வாழ்த்து)

இது புகழ்தல்.

‘வைய மகளை யடிப்படுதாய வையகத்தா
 ருயய வுருவம் வெளிப்படுதாய — வெயய
 வடுதிந லாழி யரவணையா யென்று
 வெடுதகை நின்னையே யாம்’ (வெண்பா பாடாண் - ௩)

என்பது பரவல்

‘வெறிகொ ளறையருவி லேங்கடத்துச் செல்லி
 னெறிகொள படிவத்தோய நீயும் — பொறிகட
 கிருளியு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க
 வருளியு மாழி யன்’ (வெண்பா பாடாண் - ௪௨)

இது புலவரற்றற்ப்படை

‘மாயவன மாய மதுவான மணிரிரையு
 ளாயனா வெண்ண லவனருளான் — காயக
 கழலவிழக கண்கணலக கைவளையா சோச
 சழலதலுள வைகின்று சோ’ (வெண்பா பாடாண் - ௪௦)

இது கந்தழி

‘வேண்டியா னீயும் விதைவோ விழுவிதே
 யீண்டியம் விமம வினவளையா — பூண்டயங்கச
 சூலமோ டாடுஞ் சுடாசசடையோன காதலற்கு
 வேலனோ டாடும வெறி’ (வெண்பா பாடாண் - ௪௧)

இது வளளி

வளளி என்பது ாண்டு வெறியாட்டு

கொடி நீலை வந்தவழிக காணக

இனி, அவை தாரந்து வராமாறு முன்னாக காட்டுதும்.

இனிக காமப் பகுதி வந்தாறு

‘மலைபடு சாந்த மலாமாரப் யாறின
 பலாபடி செல்வம் படியேம் — புலாவிடியல்
 ஸண்டினறுகூட டுண்ணும் வயல்குழ திருநகரிற்
 கண்டனங் காண்டற கினிது’ (வெண்பா. பாடாண் - ௪௭)

இஃது ஊடற் பொருண்மைககண வந்தது. இனி,
இயற்பெயர் சராததியும் வரம.

‘வையைதன,
னீமுற்றி மதிலபொருட ம பகையல்லா னேராதார
போமுற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ புனலூரன்’
(கலி மருதம் - ௨)

எனபது குறிப்பிற்ற பாட்டுடைத் தலைமகனைக் கிளவித்
தலைமகனாகக் கூறியது

‘பூநதண்டாரப் புலாசாந்திற் றன்னவ னுயாகூடற்
றேம்பாய வவிழ் நீலத் தலாமென்ற வமருண்கண
ணைநதுகோட டெழிலயானை யொன்னதாகக் கவனவேன்ற
சோதுநீ யினையையா யொழித்தோ சினமொழி’
(கலி குறிஞ்சி - ௨௧)

இது காமத்தினகண வந்தது (௨௨)

அக. காமப் பகுதி கடவுளும் வரையா
ரேனோர் பாங்கினு மென்மனார் புலவர்.

இது கடவுண்மாட்டு வந்துவநோ பாடாண் பககம்
உணராததுதல் நிதன்று

இதன் பொருள் — காமப் பகுதி கடவுண் மாட்டும்
வரையா, ஏனோ மாட்டும் வரையா எனப் புலவர்
என்றவாறு

என்றது கடவுள்மாட்டுத் தெய்வப் பெண்டிர் நயந்த
பககமும் பாடப் பெறும் என்றவாறு. ஏனோ-மானிடா.

உதாரணம் :

‘நலகெனி னுச்சையா னேமென்னுஞ் சேவடிமே
லொலகெனி னுச்சியா னேமென்னு — மலகிரு
ளாட லமாநதாற் கரிதா லுமையானே
யூட லுணாவதோ ராறு? (வெண்பா பாடாண் - ௪௮)
எனவரும் இது தெய்வப் பெண்டிர் நயந்த பககம்.

‘அரிகொண்ட கணசிவப பல்லினை னுகம்
புரிகொண்ட தூலடிவாப புல்லி — வரிவண்டு
பண்ணலங்குட டிணாணும் பளிமலாப பாருமென
ஹண்ணலங் கூட்டுண்டா னார’

(வெண்பா பாடாண - சக)

இது மானிடப் பெண்டிர் நபந்த பதகம் (உங்)

அஉ. குழர் மருங்கினுங் கிழுவ தாகும்

இது குழனிப் பருவததும் காமப் பகுதி பாடப்
பெறும் என்பது உரைத்த நூல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — குழனிப் பருவததும் காமப்
பகுதி கூறப்பெறும், அவர் விளையாட்டு மகவிரோடு
பொருந்தியதகண் என்றவாறு

உதாரணம்

‘வரிப்பநது கொண்டொளித்தாப டாளவேந்தன மைந்தா
வரிககண்ணி யஞ்சி யலற — வெரிககத்திவேற
செங்கோல னுங்கோச சினைக நிறறின மேலவரினு
மெங்கோலக் கீண்ட லினி’ (வெண்பா பாடாண - ௧௦)

எனவரும் (உச)

அங். ஊரொடு தேற்றமு முரித்தென மொழிப்
வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான.

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — ஊரினகண் தேற்றமாகக் காமப்
பகுதி நிகழ்தலும் உரித்து என்று சொல்லுவா புலவர்,
அது நிகழுங் காலத்து வழக்கொடு பொருந்தி நடக்கும்
வகைமையின்கண் என்றவாறு

‘ஊரொடு தோற்றம்’ என்பது பேதை முதலாகப்
பேரினம்பெண ஈறாக வருவது ‘வழக்கு’ என்பது
சொல்லுதற்கு ஏற்ற நிலைமை ‘வகை’ என்பது அவரவா
பருவத்திற்கு ஏற்பக் கூறும் வகைச் செய்யுள்

உதாரணம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க

‘ஒடு’ எண்ணாகி, ஊரும் பிறப்பும எனறலும் ஒன்று.

அச. மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தன வழியே.

இதுவும் பாடாண பாடமுறே உரியதோர் மரபு
உணராததுதல் நுகழிறறு

இதன் பொருள் — மேற் சொல்லப்பட்டனவும்
இனிக் கூறுவனவும் ஒருவற்குக் காரணமாகி மெய்ப்
பெயராகி வரும் பொதுப்பெயரான் அன்றி இயற்பெயரின்
பக்கத்தும் வரும் நெறிப்பட்ட பாடாண முனைககண்
என்றவாறு (உசு)

அரு. கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றுங்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே.

இது சாராது வருமாறு உணராததுதல் நுகழிறறு

இதன் பொருள் — கொடிநிலை முதலாகச் சொல்லப்
பட்ட முறப்பட்ட மூன்றும் பாட்டுடைத் தலைமகனைச்
சாராதி வருங்காலத்தாக் கடவுள் வாழ்த்தொடு பொருந்தி
வரும் என்றவாறு

வடு நீங்கு சிறப்பின் முதலன — கொடிநிலை, கந்தழி,
வள்ளி என்க.

உதாரணம்

‘பூங்கு ணெடுமுடிப பூவைபுழை மீனியான
பாமபுண பறவைக் கொடிபோல — வேங்குக
பலயானை மன்னா பணியப் பணிமலாததாராக
கொலயானை மன்னன் கொடி’

(வெண்பா, பாடாண - ௩௯)

எனவரும. இது கொடிநிலை.

‘அனறெறிந தானு மிவன லரணவலித்
தினறிவன மாற வெஞ்சுவாபா — ரென்று
மடையார மணிபடி ணடையாதார மாபிற
கூடராழி நினறெரியக் கோ’ (வெண்பா உழி - ௭)

இது கந்தழி

வளனிபிற் ராரத்து வருமாறு வந்தவழிக் கண்டு
கொள்க.

‘வந்தது கொண்டு வாராதது முடிசூல’

(தொல மாபி - ௧௧0)

என்பதனால் அல்லவா ஆறறுபபடை முதலாகிய மூன்று
சாரத்தி வரும் எனவும் கொள்க. முருகாற்றுப்படையுள்,

‘மாடமலி மறுகிற கூடற சூடவயி
னிருஞ்சேற நகலவபல விரிந்துவா யலிழந்த
முட்டாட டாமரைத் துஞ்சி’ (திருமுருகு எக - ௭௩)

என்றவழி, ஒருமுகத்தாற் பாண்டியனையும் இதனுட சாரத்
தியவாறு கண்டுகொள்க

இனிப் பரவற்குச் சாரத்து வருமாறு

‘கெடலரு மாமுனிவா’

என்ற கலிப்பாட்டினுள்,

‘அடுகிற லொருவகிற பரவுது மெங்கேன
றெடுகழற் கொடுமபூட் பகட்டெழின மாபிற
கயலொடு கலங்க சிலையுடைக கொடுவரிபு

புயலுறழ் தடக்கைப் போரவே லச்சுதன
 ஸ்ரென்று முதுகாக லுலக
 மொன்ற புதுகிரி யுருடடுவோ னென்னவே?

(யாப் வீரு அங் மேற்கோள்)

என்ற சரிதகத்துள் விளாககாத்தனார் பாட்டுடைத் தலை
 மகனைச் சாராதியவாறு கண்டு கொள்க

பிறவும் அனன (உஎ)

அக. கொற்ற வள்ளை யோரிடத் தான.

இதுவும் பாடாணடினைக்கு உரியதோர வேறுபாடு
 உணராததுதல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — கொற்றவள்ளையும் ஓர் இடத்துப்
 பாடாண பாட்டாம் என்றவாறு

என்றது, துறை கூறுதல் கருத்தாயின வஞ்சியாம்
 புகழ்தல் கருத்தாயின் பாடாணடியையாம் என்றவாரும்
 உதாரணம்.

‘வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
 புகழ்தலுற றோர்க்கு மாயோ னன்ன
 வுரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாந்
 நின்னென்று கூறுவ துடையே னென்னென்றிற்
 பிறநாடு கொள்ளுங் காலே யவாராட்
 டிறங்குகதிக கழனிநின் னினையருங் கவாக
 நன்னதலைப் பேரு ரெரியு நக்க
 மின்னுநி டிந் தன்னநின் னென்றிலங்கு னெடுவே
 லொன்னாச செகுப்பினுஞ் செகுப்ப வென்னதூஉங்
 கடிமநத் தடித் லோம்புநின்

னெடுநல யானைக்குக் கந்தாற் றுவே’ (புறம் - ௫௭)

எனவரும், (உஅ)

அள. கொடுப்போ ரேத்திக கொடாஅப் பழித்தலு
மதிததூர்ந தேத்திய லியனமோழி வாழ்த்துஞ்
சேய்வரல வருத்தம் வீட வாயில்
காவலர்க் குரைத்த கடை நிலை யானுங்
கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையுங்
கபிலை கண்ணிய லேர்வி நிலையுங்
லேலை நோக்கிய விளங்கு நிலையுங்
வாயுறை வாழ்த்துஞ் செவியறி வுறுஉவு
மாவயின் வருஉம புறநிலை வாழ்த்துங்
கைக்கிளை வகையோ ளுளப்பட த நோகைஇத
தொகை நான்கு முனவென மொழிப.

இது பாடாணபுணை நகுத துறையாமாறு உணர்த்து
தல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — ‘கொடுப்போ ரேத்திக கொடாஅ
ப் பழித்தல’ முதலாக ‘வேலை நோக்கிய விளங்கு நிலை’
புறக்கச் சொல்லப்படனவும், ‘வாயுறை வாழ்த்து’ முதலாக
கக ‘கைக்கிளை’ உளப்பட நாலவகையும் பாடாணபுணைக்
குத துறையாம் என்று சொல்லுவா டுலவா என்றவாறு.

கொடுப்போர ஏத்திக கொடாஅப் பழித்தலும்
என்றது — கொடுப்போர ஏத்தல எனவும் கொடாஅப்
பழித்தல எனவும் கொடுப்போர ஏத்திக கொடாஅப்
பழித்தல எனவும் மூவகைப்படும்

என்றது, பெற்றோர ஈவோரைப் புகழ்தலும், சயா
ரைப் பழித்தலும், ஈவோரைப் புகழ்ந்து சயாரைப் பழித்
தலும் செய்ப என்றவாறும்

கொடுப்போர ஏத்தற்கு உதாரணம்

‘தடவுநிலைப் பலவி னுஞ்சிற பொருநன்
மடவன மன்ற செநநாப் புலவீர

வளைக்கை விறலியா படப்பைக கொய்த
 வடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
 வரிசி வேண்டினை மாகத தானபிற
 வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி
 யிருங்கடறு வளைஇய குன்றத தன்னதோர
 கருங்கன்று ஈல்கி யோனே யன்னதோர
 தேற்றா வீகையு முளதுகொல
 போற்றா ரமம பெரியோதங் கடனே' (புறம் - ௧௪௦)

எனவரும்.

‘பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
 யொருவற புகழ்வா செந்நாப புலவா
 பாரி யொருவனு மல்லன
 மாரியு முண்டண லெகுபுரப் பதுவே’ (புறம் - ௧௪௧)

எனற கபிலா பாட்டும் அது

கொடாரப்பழித்தற்கு உதாரணம்

‘ஒலலுவ தொலலு மென்றலும யாடர்க்கு
 மொலலா திலலென மறுத்தலு மிரண்டு
 மாளவினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
 யொலலா தொலலு மென்றலு மொல்லுவ
 திலலென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
 யிரப்போ வாட்ட லன்றியும புரப்போ
 புகழ்குறை பரீஉம யாயி லததை
 யனைத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
 சேயத்துக் காணுது கண்டன மதன
 னோயில் ராகின் புதலவா யானும்
 வெயிலென முனியேன பனியென மடியேன
 கலையின் றன்னவென னலகூர் வன்மறை
 நாணல திலலாக கற்பின வாணுதன
 மெல்லியற் குறுமக னுள்ளிச
 செல்வ லததை சிறக்கின் னானே’ (புறம் - ௧௪௨)

எனவரும்.

கொடுப்போர ஏதகிக கொடாப பழித்தறகு,

உதாரணம்

‘களவகனி யனன கரு கோடுசு ஸீறியாபுப
பாடின பனுவற பாண நுயசெனக
களறில் வாகிய புல்லனா நெடுவெளிற்
கான மனாளு கண்ணெடு சேபப
வீகை யரிய வினையணி மகளிரோடு
சாயின நெனப வாகிய கோயில
சுவைககனி தாகிய குயயுடை யழகில
பிறாககீ வின்றித தமவயி றருத்தி
யுரைசா லோருபுக மொரீஇய
முரசுகெழு செலவா ககாபோ லாதே’ (புறம் - ௧௨௭)

எனவரும்

இதனுள் ஏததப்பட்டவன ஆய பழிக்கப்பட்டார
செலவா எனக

அடுத்து ஊரநது ஏதகிய இயன்மொழி வாழ்த்தும்
என்றது — வென்றியுப முணனுட அடுத்தப பரந்தேத்திய
இயன்மொழி வாழ்த்தும் எனவாறு

அடுத்து, இயன்மொழி எனவும் வாழ்த்து எனவும்
இயன்மொழி வாழ்த்து எனவும் சுவகைப்படும்

உதாரணம்

‘ஊரகருறு மாககன வெண்கோடு கழாஅலி
னீரததுறை படியும் பெருங்குறு போல
வினியை பெரும் வெமககே மறந்தன
றுன்னருங் கடாஅம் போல
வினைய பெருமகின் னெனனா தோரககே (புறம் - ௧௨)

எனவரும் இஃது இயன்மொழி

‘ஆனமுலை யறுத்த வறணி லோரகரு
மாணியை மகளிர கருசசினதத தோரககும்
பாப்பாபாத தபிய கொடுமை யோரககும்

ஸமுவாய் மருங்கிற கழுவாயு முளவென
 நிலம்புடை பெயாவ தாயினு மொருவன
 செயதி கொன்றோக குயதி யிலென
 வறம்பா டினதே யாயிழை கணவ
 கால யந்தியு மால யந்தியும்
 புறவுக கருவனை புனபுல வரகின்
 பாறபெய புனகந் தேனெடு மயக்கிக்
 குறுமுபற கொழுஞ்சூடு கிழித்த கொக்கலொ
 டித்ததி நீடிய வகனறலை மனறத்துக்
 கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
 யமலைக் கொழுஞ்சோ றாந்ந் பாணாக்
 ககலாச செலவ முழுவதுஞ் செய்தோ
 னெங்கோன வளவன வாழக் வென்றுங்
 டீடுகெழு சோன்றான பாடே னுயிற்
 படுபறி யலனே பலகதிாச செலவன
 யானே தஞ்சம பெருமவின வுலகத்துச
 சானோரா செயத நனனுந் டாயி
 னிமயத் தீண்டி யினஞால பயிற்றிக்
 கொண்டன மாமழை பொழிந்த
 நுண்பம் துளியினும வாழிய பலவே' (புறம் - ௩௪)

இது வாழ்த்து

'ஆவு மானியற் பாரபன மாக்களும
 பெண்டிரும் பிணியுடை ய்ரும் பேணித்
 தென்புல ஊழநாக் கருமகட் னிறுக்கும்
 பொன்போற் புதலவாப பெறுஅ தீரு
 மெமமபு கடிவிடுது நுமமரண சோயினென
 றறத்தாறு நவலும் பூட்டை மறத்திற
 கொல்களிறு மீப்சைக் கொடிவிசம்பு நிழற்று
 மெங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச
 செநீர்ப் பசும்பொன வயிரியாக் கீத்த
 முநீர் விழவி் னெடியோ
 னன்னீர்ப் பம் துளி மணலினும பலவே' (புறம் - ௩௫)

இஃது இயனமொழி வாழ்த்து.

'பராபபாசு கல்லது பணிபறி யலையே
 பணியா யுள்ளமோ டணிவாக கெழீஇ
 ஈட்டோசு கல்லது கண்ணு சலையே
 வணங்குசிலை பொருதகின் மணங்கம் முகல்
 மகாராக கல்லது மலாபபறி யலையே
 நிலத்திற் பெயருந் காலை யாயினுங்
 கிளந்த சொன்னி பொடபபறி யலையே
 சிறியிலை யுழினைத தெரியல குடி
 கொண்டி மிகைபடசு டண்டிற் செறித்து
 குணங்கிலை களாககு முருமிற் சிறி
 யொருமுற் திருவோ டடிப் பொனவாட
 செருமித் தானை வெவ்போ டோயே
 யாடுபெற் றழிந்த மானா மாறி
 நீகண்டனையே மென்றனா நீயு
 லுந் தகந் கொண்டினும வென்றோ யதனற
 செலவக திகாவே சேரலா மருக
 காற்றை 'யிடுதத முறுங்குருவ மேவலி
 நனநிலை யுலகந் செய்குந் றண்டெளி
 னடையபெ பறியா வருவி யாடப
 லாயிர வெள்ள யுழி
 வாழி யாக வாழிய பலவே' (பதிற்றுப - கூங்)

என்ற பதிற்றுப்பதனும் அது பிறவும் அன்ன

சேய வரல் வருத்தம் வீட வாயில் காவலாகு
 உரைத்த கலை நிலை யாயி னும வறது — சேயமைக்கண
 ணினது வருகின்ற வருத்தம் தீர வாயில் காவலாகு
 உரைத்த வாயிலிலையுர ன்னவாறு

உதாரணம்

'வாயி லோயே வாயி லோயே
 வளையோரா செவிமுதல் வயபகுமொழி வித்தித்
 தாம், முன்னியது முடிக்கும் முண்ணுடை யுள்ளத்து
 வரிசைக்கு வருநதுட்ப பரிசில் வாழ்க்கைப்
 பரிசிலாக கடையா வாயி லோயே
 கடுமான் றேனற னெடுமா னஞ்சி

தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொ
 லறிவும புகழு முடையோர மாயுதென
 வறுநதலை யுலகமு மனதே யதனாற
 காவின்னெங் கலனே சுருக்கின்னெங் கலப்பை
 மரங்கொற் றசசன கைவல சிறுஅர
 மழுவுடைக காட்டகத் தற்றே
 யெத்திசைச் செல்லினு மத்திசைச் சோதே'

(முறம் - ௨௦௬)

எனவரும்

கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும் என்றது —
 இறைவன கண்படை நிலையாக குறித்த கண்படை நிலையும்
 என்றவாறு.

எனறது புரரன இனிது துயின்றது கூறல என்ற
 வாரும்

உதாரணம்

'மேலா நிறையமருண மினனா சினஞ்சொரியும்
 வேலான விநமுனை வெணறடக்கிக — கோலாற்
 கொடிய வுலகிற குறுகாமை யெங்கோன
 கடியத் துயிலேற்ற கண்' (வெண்பா - பாடாண், அ)

எனவரும்

கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும் என்றது — கபிலை
 குறித்த வேள்வி நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

'பருககாழும் செம்பொன்னும் பாப்பா முகப்பக்
 குருக்கட கபிலை கொடுத்தான் — செருக்கோ
 டிடிமுரசுத் தானை யிகலிய வெங்கோன
 கடிமுரசங் காலச செய' (வெண்பா - பாடாண், கச)

எனவரும்

வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலையும் என்றது —
 வேளின் வெற்றியினைக் குறித்த விளக்கு நிலையும் என்ற
 வாறு.

நீராகுதல் ஆவது — வினாகு ஏதுவாக வேலின்
வெற்றியைக் காட்டுதல் வினாகு - 3; 1-ம் இடம் வினாக்கு
உதாரணம்.

‘வளிதூராக சுண்ணம் வலங்கிரியாப பொங்கி
யொளிசிறந் தோங்கி வரலா — ஸரிசிறநது
கன்னெறியே காட்டி நலந்தெரி கோலாறகு
வென்னெறியே காட்டிம் வினாக்கு’

எனவரும

(வெண்பா பாடாண் - ௧௨)

வாழ்ந்ந வாழ்க்கை மனமுது — வெளுதொல்கை
பிரித்தவின்றிப் பிரப்பகரும் என்ற வேரடிந் கடுவும்
போல மூடபடைந் சிலவியாலே மெய்புறக் கூறுதலும்
என்றவாறு

என்றனை

‘வாயுறை வாழ்க்கை வயங்க நாழன்
வேம்புவ கடும போல வெஞ்சொற
நூக்குத வின்றி வழிநனி பயக்குமென
நோம்படைந் கிளவியின வாயுறுத தறநே’

என்றநாகலினை

(தொல் செய்யு - ௧௧௮)

உதாரணம்

‘காயநெல் லறுததுந் கவளா கொளினே
மாந்நை விலல்தும பனாடட் காரு
துறு செறு வாயினுந் துதிதுபபுக் குணினே
வாயபுக் வதனினுந் தாலபெரிது கெடுக்கு
மறிவுடை வேந்த வெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாதது நாடுபெரிது ந்து
மெல்லியன கிரவ னுகி வைகலும்
வரிசை யறியாக நலவென சுற்றவிரடு
பரிவுதவ வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின
யானை புட்க புலம்போல
தாணு முண்ணு னுலகமுந் கெடுமீ’ (புறம் - ௧௮௪)

எனவரும

செவியறிவுறாவும என்றது — உயாந்தோரமாட்டு
அவிரது ஒழுக்குதல் வேண்டும் எனச் செவியறிவுறுத்துக்
கூறுதலும் என்றவாறு.

என்றனை

‘கெவியாறை காணே

பொங்குத வினறிப புரையோர நாப்ப

ணவிலுதல் கடனெனச் செவியுறுத திறே’

என்றாராகலின்

(தொல செய்யு - கக0)

உ-தாரணம்

‘அருதணா சானறே ருநாதவத்தோர தமமுனனோ

தருதைதா யெனறிநாக்குத தாரவேகோ — முருதை

வழிநின்று பின்னை மயங்குநா வேலி

மொழிநின்று கேட்டன முறை’

எனவரும்

(வெண்பா பாடாண் - ௩௩)

ஆவயின் வநுடம் புறநிலை வாழத்தும் என்றது —
மன்னன இடத்ததாகி வரும் புறநிலைவாழத்தும் என்ற
வாறு என்றது

‘வழிபடு தெய்வ நிறபுறநா காப்பப

பழிதீர செலவமொடு வழிவழி சிறந்து

பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழத்தே

கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெருஅ

(யாஸ் செய்யு - கக௧)

என்பதனால் இனிது வாழமின என்னும் பொருண்மேல்
வரும்

உ-தாரணம்

‘தெனற விடைபோழ்து தேனா ஈறுமுலலை

முனறின முகைவிரியு முத்தகீச தண்கோளுநாக

குன்றமாநத கொல்லேற்றா னிறகாப்ப வென்னுந

தீரா நண்பிற தேவா

சோசால் செலவமொடு பொலிமதி சிறந்தே’

எனவரும்

(யா விரு - ௫௫ மேற்கோள்)

கைககினை வகை என்றது — ஆண்பாற் கூறுகக்கைக்
கிளையும், பெண்பாற் கூறுகக்கைகளையும் என்றவாறு

இவையும் பாட்டினை பாட்டரி

உதாரணம்

‘துடியடித தோற்செவி, ஆங்குக் காலடியப்
பிடியேயா னினனை யிரப்பல — கடிக்கழதராச
சேலேக வண்ணவெடு சேரி புருதலுமெஞ்
சாலேகநு சா நட’ (முத்தொள்ளை - சூடு)

எனவும்,

‘அணியாய் செய்பபுகைய வெள லெயொ டே: திப்
பணியா’ லொப்பெருமா னென்று — கணியாவாயக
கோணம் — கிடைபாடங் கொண்கா பெருமானா
தோணலெ’ என்பது பொருளாகு’

எனவும் வரும் பிறவும் ஆனன

இவ் வகை யாடு உடம்படங் கொண்க இதெதாக்க
நான்கும் முன்னையவும் இததினைக்கு உள என மொழிப
எனக் கூட்டி முடிக்க (உக)

அஅ. தாவி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சுத ரேத்திய தூயிலெடை நிலையங்
கூத்தரும் பாணரும் பொருளும் விறலியு
மாற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெருஆக கறிவுநீஇச்
சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பகமுஞ்
சிறந்த நாளினிற் செற்ற நீக்கிப்
பிறந்த நாவியிற் பெருமங் கலமுஞ்
சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமும்
நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரடி
மாணர்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமு

மன்னெயி லழித்த மண்ணு ாங்கல்மும்
பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி
நடைவயிற் றேன்றிய விருவகை விடையு
மச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமிததமுங்
காலங் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட
ஞாலத்து வருஉம் நடக்கையது குறிப்பிற
கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

இதுவும் அது.

இதன் பொருள் — ‘துயிலெடை நிலை’ முதலாகப் பரி
சில் ‘விடை’ ஈழகச் சொல்லப்பட்டனவும், நாளும் புள
ளும் பிறவற்றினிமிததமும் ஓம்படையும் உளப்பட உலக
வழக்கின அறியும் நடக்கையது குறிப்பில் மூன்று கால
மும் பற்றிவரும் பாடாண்டினை என்றவாறு

தாவில நல இசை கருதிய கிடந்தோராகுத குதர்
ஏத்திய துயில் எடைநிலையும் என்றது — கிடந்தோராகுத
கேடு இல்லாத நற்புகழைய பொருந்தவேண்டிச் சூதர்
ஏத்திய துயில் எடைநிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘அளந்த திறையா ரகவிடத்து மன்னா
வளந்தரும் வேலோய வணங்குக — களந்தயங்கப்
பூமலாமேற புளொளவிகும் பொய்கைக்குழ தாமரைத்
தாமலாகக் ணோக துயில்’ (பெண்பா பாடாண் - கூ)

எனவரும்

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றி
டைக் காட்சி உறழ்த தேனறிப பெற்ற பெருவளம்

பெறுவதற்கு அறிவித்துச் சென்று பயன எதிர கொன்ன பக்கமும் என்றது — கூக்காரியினும் பண்ணியினும் பொருநராயினும் விநியாயினும் வெயிலிடம் காட்சி கண்ணே எதிர்க்கோர் மந்திரபாற் றும் பெற்ற பெரு வளன் துமக்குப் பெல்லாந்ம் எனவுந் சொன்ன பக்கமும் என்றவாறு.

பெருவளன் பெறுவதற்குப் பெற்ற அனகோ எதி ரச் சென்று பயன் விவிநுந்கிய பக்கம் எனக்கூட்டுக 'பக்கமும்' என்றதன்னை, இப்பொருள்கோ ஆற்றினது அருமைபும் அவனது பண்பும் கூறப்படும் என்றவாறும் அவற்றுள் கூத்கராறுப படைந்து

உதாரணம்

‘திருமழை துலேஇப்’

(மலைபடுகடும் - க)

என்னும் பாட்டுக் காண்க

பாணற்றுப் படைந்து உதாரணம்

‘பாணன் குடிய பசும்பொற் றுமரை
மாணிழை விறவி மாலெடுவி வினங்கக்
கடுமபரி கெடுகதோ பூட்டுவிட டசைஇ
யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர
யாள் ரோமென வினவ லானை
காரெ னெகதற் கடுமபரி யிரவல
வென்வே லண்ணற் காணு அங்கே
நின்னினும் புல்லியே மனனே யினியே
யினனே மாயினே மனனே யென்று
முடாஅ போரா யாகுத ஸ்திரதுய
படாஅ மஞ்சைக் கீதத் வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமாண பேக
னெத்துணை மாயினு நித்த னென்றென்
மறுமைநோக் கினறே உனத்த
பிறா, வறுமைநோக் கிவருவன கைவண மையே’

எனவரும்

(புறம் - கசக)

பொருநராற்றுப் படைக்கு உதாரணம்

‘சிலையுலா நிமிராத சாந்துபடு மாபி
 னொலிபுனற் கழனி வெண்குடைக கிழ்வோன
 வலிதுஞ்சு தடக்கை வாயவாட குட்டுவன
 வளனிய னுதல வையகம் புகழினு
 முள்ள லோம்புமி னுயாமொழிப் புலவீ
 யானும், இந்நணிலாக கழிந்த பகலசெய வைகறை
 யொருநண் மாக்கிணை தெளிபப் பொற்றிப்
 பாடித் து முரசி னியதோத தருதை
 வாடா வஞ்சி பாடினே னுக்
 வகமலி யுவகையோ டணுகல் வேண்டிக்
 கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின
 வெஞ்சின வேழ ஈலகின் னஞ்சி
 யானது பெயாத்தனெ னுநத தானது
 சிறிதென ணாநதமை நாணிப் பிறிதுமோ
 பெருங்குன்று ஈலகி ய்யானே யதற்கொண
 டிருமபே ரொடுகல் பெருமபுலம் புறினுந்
 துன்னரும் பரிசி றருமென
 வென்றுந் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே’

எனவருப

(புறம் - ௩௯௪)

விறலியாற்றுப் படைக்கு உதாரணம்

‘மெல்லியல விறலிநீ நல்லிசை செவியிற
 கேட்பி னல்லது காண்பறி யல்லேய
 காண்டல் வேண்டின யாயின மாண்டநின்
 விரைவளா கூந்தல் வரைவளி யுளரக
 கலவ மஞ்ஞையிற காணவர வியலி
 மாரி யன்ன வண்மைத்
 தோவே ளாயைக காணிய செனமே’ (புறம் - ௩௯௩)

எனவரும்

சிறந்த நாளினிற் செற்றம் நீக்கிப் பிறந்த நாளவயிற்
 பெருமங்கலமும் எனவது — சிறந்த நாட்களின் உண்டா
 கிய செற்றத்தை நீக்கிப் பிறந்த நாட்களை உளதாகிய
 பெருமங்கலமும் எனவவாறு

உதாரணம் :

அருதண ராவொடு பொன்பெற்றா ராவலா
மருதரம்போன மாண்ட கூடியாராதா — ரெருதை
யிலங்கிலேவேற கிளளி யிரேவகிரா னென்னோ
சிலமபிதன கூடிமுத லாற' (முச்சொள - ௪௦)

எனவரும்

சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமும னன்றது —
ஆண்டுதோறும் முடிபுணையுமவழி உலகநாடு மிகப்
புனித நீராடடி மங்கலமும னன்றவாறு

சீர்த்தி சிறந்த மங்கலம் என வுடந்த உதாரணம்
வந்தவழிக் காணாக

நடைமிகுதது ஏத்திய குடைசிழை மரபும் என்றது—
ஒழுக்கத்தை மிகுதது ஏத்தப்பட்ட குடைசிழை மரபு
கூறுதலும் என்றவாறு

‘மரபு’ என்றதனை ‘செங்கோன் இயல் கூறலும்
கொள்ளப்படும

உதாரணம்

திங்களைப் போற்றுகுந் திங்களைப் போற்றுகுந்
கொங்கலா சாரச சென்னி குராவெ ட குடைபோ ன்றீவ
வங்க ணுந் களித்த லாண்' (சிலப் மங்கல - ௧)

எனவரும் பிறவும் அன்ன

மாணுந் தாடபுலவாந் மங்கலமும னன்றது — பாகை
வரைத நடுதிய வாவிமங்கலமும னன்றவாறு

உதாரணம்

‘பிறாவேல் போலா ராகி யிடத்தா
மறவெ லேவேலா பெருநதை புடைத்தே
யிருமபுந் நீரு மாழிக் கலத்திடைந்
குரம்பைந் கூரைந் கிடங்கினும கிடங்கு
மங்கல மகளிவாந் மாலை சூட்டி
யின்குர லிருப்பை யாமெழித் தியமபத

தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து
மணமுழு தழுங்கச செல்லினுந் செல்லுவ
கண்ணுறின, னிருங்கடற் றுனை வேந்தா
பெருங்கன்றறு முகத்தினுஞ் செல்வா னுதே'

எனவரும்.

(புறம் - ௮௩௨)

மன், எயில ஆழித்த மணலா மங்கலமென ஏறது—
நிலைபெற்ற எயிலை ஆழித்த மணலா மங்கல நீராடுதலும்
எனவாறு

இஃது உழிஞைப் படலத்துக் கூறப்பட்டதாயினும்,
மணலா நீராடுதலினை இதற்குந் துறையாயிற்று இவ்வாறு
செய்தனை எனப் புகழ்ச்சிக்குந் தாழ்ந்து பாடாண்டிணை
யாம் இவ்வாறே மறத்துறை எழற்கும ஓக்கும். உதார
ணம் வந்தவழிக் காண்க

பரிசில் கடைஇய கடைகூட்டு நீலயும் என்றது —
பரிசில் கடாவுதலாகிய கடைகூட்டு நீலயும் என்றவாறு

‘நிலை’ என்றதனை இன்னும் பரிசில் பெறப் போகல்
வேண்டும் எனனுங் குறிப்பும் கொள்க.

உதாரணம்

‘ஆடெரி மறந்த கோடிய மடுபப்
ஞம்பி பூப்பத தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லினமையிற் றோலொடு ப்பாங்கி
யில்லி தூங்கப் பொல்லா வறுமுலை
சுவைததொ றழுஉந்தன மந்ததுமுக நோக்கி
நீமொடு நிறைந்த யீரிதழ் மனையகண்ணென
மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைந்து
நிற்படாந் திசினே நற்போக குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிரங்கிலப்
தொடுசதுங் கொள்ளா தடையிலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின பசைச நலயாழ்
மணலா முழுவின் வயிரிய
நினைம சீரக்குங் குடிப்பிறந் தோயே’ (புறம் - ௧௭௪)

எனவரும். இது பரிசில் கடாநிலை

‘செய்யாது குறி பச்சுலெடாக் கூருகை
செல்லு மொதிவ செல்லா நினை
செய்யாது நாம ப்பரு ணைநான பர சல்ல
நிசுமயபா லுரு பர ப்புததப
பருகபுல மீது சை ப்பெரு க ரிப்பர்
குதிக்க மகாமாற் கண்கி
கெடுதரப பருகை உணம் லுரு (புறம் - ௯)

இது பரிசில்பெறப் போதலுணைபுற எனனுங் குறிப்பு

பெறற் பின்ன நும் பெறுவனன எததி கடைவயின
தோன மய இருவகை வியா பும எனற ந—பரிசில் பெறற்
பின்ன நும் அவன கொடுத்த நர்தக வாயின எததி * வழக
கனகண தோன மய இருவகை வியா பும எனறவாய்

அவைபாவன தான மேலநல் வேணநிம் எனக ளு
தலும், அரசன விடுபயப்போதலும்

வளன எததியதற்கு உதாரணம்

‘கெனபாது உடல் சாய
உடவகொ வாணோடடிய
கொடியமை கண்ணித் திருநதுவேற நடக்கைக
கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிமபி
னறறாக மாலின் சொல்ல மகாய்ற
புதுப்பிறை யன்ன கூகதெசப பாடத்துப
பனிககய உணன கணகா கணதே
னரிக்கதி மரகினை நிரய வெறற
வெறகா மயின் உருகி பாட
பெருககை உருக வல்ல பகா
மேம்படு செப்பி னருகை மறுகை
தாவகாது பொழிந் தோனே யதுகண
மலம்பா முடிதவென னிருமபே ரொககல்
விரறசெறி மரபின் செவித்தொடக குருரு
செவித்தொடா மரபின் விரறசெறிக குருரு
மரைக்கரை மரபின் ப்டறறியாக குருரு
ப்டறறைய மரபின் வரைக்கியாக குருரு
கடுநதே ரிதம் புடனபுணா உதையை

* ‘காழத்தினகை’ எனவும் பாடம்

எலித்தகை யரசுகன வெளவிய ஞானனை
 நல்வெசை மதாணி சடை குறங்கின
 செய்முகப் பெருங்குடா யினையுபொ டி - னாது
 கருது வருகை யினிதுபெற றிகுடே
 யிருங்குடே தலைமைய லெய்தி
 யருமபட லெய் முடிதனை றிலைய (புறம் - ஊர்)

எனவரும்

தான் பிரிதல் வேண்டி கூறியது - தாரணம்

ஊறு முடி முலையி னிரிதெனப்
 பாட்டி பெடையு கிற கொண்டபு
 மனவுபு கலா எழுந்த பருத்
 விருதுபுத யுதி யுருகை மகச
 சென்றிடு பெருமடு மலி, யுருகை பாட்டென
 பாட்டி நலி, பாட்டி, தானபெரி
 புன புண்டலையி னெய்மடரி னுதித
 துணரியு, கொளாது வகுப பழமுத்ததுப்
 பயம்பகா வறியா மயபுதின முதுபாழ்ப்
 பெயல்பெய, னனை செல்வது தாமக
 ணீயா மனனா புறங்கு, த தோன்றிச
 சிதாஊ வளபிற சிதாபுற - தடாரி
 யூனுகி வலந்த தெண்க லெற்றி
 விடலவிசை விரகது மரல்ப பாணியி
 னிலம்பா தோறல பாட்டி புலம்பொடு
 தெருமா லுருகமு, தாகுருகை துறை
 விருகிலை கூலம் பாறக டகாடை
 வருமடை முடுககுகை டகாடி பின்னைச
 சேயை யாயினு மிலுனை டாயினு
 மிதற்கொண டறினை வாழியோ கிணை
 சிறுணி, யொருவழிப் படாகெனருனே யெததை
 யொலிவெள ளருவி வேங்கட நாட
 னுறுவருகு சிறுவரு மூழமா றுயகரு
 மறததுறை யமயின மாணப் டுடபிறன
 றிருங்கோ ளீராப் பூடகைக
 கரும்ப னுறன காதுன மகனே (புறம் - ஊர்)

எனவரும்.

அந்நான் விடை சொல்லிய பிறகு நான் கூறுவது
பொருளம்

‘நினைவா துறையாகு லேயா துறையாகு -
பணமாண கற்பிணி அழை லோடாகு -
கடிகடிகை கிடிகை யாழாண
னெடு குறி பெரிபபை பலி லோடாகு
- னனோ - மகனா மகன லெடுகு குதாடி
வல்லாது வாழுக மெனனா லேய
மெல்லோடாகுது மெல்லா மெனனா லேய
பெருகாது முடி - கருகாது
நிஞ்சு கடு - குருகாது மென லேய (பெரு - கரு)

பனவநா

‘இயற்கை விடை’ பனவநா, பரிசுபெற்று
வழிக கூறுவது, பனவநா பனவநா ஆம்

அபரமுட உவனையா பனவநா இனயி பனவநா புனவநா
பிறவா பிறவா பிறவா பனவநா பனவநா பனவநா
பனவநா — அபரமுட உவனையா பனவநா இனயி பனவநா
புனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா
பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா

அபரமுட உவனையா பனவநா பனவநா பனவநா
பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா
பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா
பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா
பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா பனவநா

‘அடிய லதாருடட’

பரிசு விடை பரிசு

முடபபையசுக லேய பரிசு

பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு

பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு

பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு

பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு

பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு

பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு

பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு

பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு

பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு

யொருநின் விழுநாள் நான் விசமம் னானே
 ஆதகன, மயாமூலம் பிறரும பலவேறி-உலா
 பறையினை மருநி நான் ஓட்டிப் பொருந்
 டீனாயில் னாய் னான் மருநி மல்கென
 வழிச் சொகுசு மடியுண்ட பப்ப
 வஞ்சின் மெழுநாள் மயகன் நின்று
 னைந்துண்ட யானை கை 4 கற்பாட்ட
 திண்பிணி முசுபு கண்கிழிசு சாரும
 காவல மண்ணாருட மயகன் துலா
 காலியற் மயகன் சமீபம் நாவகவு
 மோலோ நுலக மெய்ச்சு னுசலி
 மெண்ணெய் மயகன் குறுதுண்ட மயகன்
 துலா மயகன் மயகன் மயகன்
 பகை மயகன் மயகன் மயகன்
 கை மயகன் மயகன் மயகன்
 மணிவந்த மயகன் மயகன் மயகன் (புறம் - 225)

எனவரும். இது பிறரைப் பற்றித் தங்குதல் தண்கு அழகுபது

‘புதுபுது வந்தாள் பழம்புட பொருளும்
 விசம்புது வந்தாள் மயகன் சாபினை
 மயகன் மயகன் மயகன்
 மயகன் மயகன் மயகன் (புறம் - 230)

என்றது பழம்புட மயகன்

‘காலண்டி காலண்டி பாரகும்’ (புறம் - 235)

எனவும் புறப்பாட்டு நமிகுதமயகன் வந்தது

‘காலண்டி காலண்டி காலண்டி
 மலலல மயகன் மயகன் (புறம் - 240)

என்றது பழம்புட மயகன் வந்தது.

புறப்பாட்டு தொகுதி வந்தது நடக்கையது முறிபி
 ின காலண்டி மயகன் காலண்டி வந்தது—இவை
 உளப்பாட்டு உலகத்து உலகாது இருவரை வழக்கி
 றியும் நடக்கையது முறிபினை காலண்டி மயகன்
 ஏறகுமறு கருதுவது வந்தது பாடாண்டினை மயகன்

இரண்டாவது புறத்திணையியல் உரை முற்றிற்று.

மேற்கோள்
செய்யுள் முதற் குறிப்பு

மேற்கோள்
நூல் முதற் குறிப்பு

மேற்கோள் செய்யுள் முதற் குறிப்பு

அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்

பக்கம்

அகத்திணையியல் - 77	141	புறத்திணையியல் - 77	(10)
அகத்திணையியல் - 77	120	அகத்திணையியல் - 77	217
அகத்திணையியல் - 77	175	அகத்திணையியல் - 77	135
அகத்திணையியல் - 77	35	அகத்திணையியல் - 77	192
அகத்திணையியல் - 77	115	அகத்திணையியல் - 77	174
அகத்திணையியல் - 77	70	அகத்திணையியல் - 77	77
அகத்திணையியல் - 77	100	அகத்திணையியல் - 77	67
அகத்திணையியல் - 77	50	அகத்திணையியல் - 77	61
அகத்திணையியல் - 77	201	அகத்திணையியல் - 77	170
அகத்திணையியல் - 77	133	அகத்திணையியல் - 77	67
அகத்திணையியல் - 77	118	அகத்திணையியல் - 77	127
அகத்திணையியல் - 77	211	அகத்திணையியல் - 77	31
அகத்திணையியல் - 77	215	அகத்திணையியல் - 77	181
அகத்திணையியல் - 77	210	அகத்திணையியல் - 77	4
அகத்திணையியல் - 77	43	அகத்திணையியல் - 77	201
அகத்திணையியல் - 77	199	அகத்திணையியல் - 77	97
அகத்திணையியல் - 77	77	அகத்திணையியல் - 77	149
அகத்திணையியல் - 77	57	அகத்திணையியல் - 77	219
அகத்திணையியல் - 77	179	அகத்திணையியல் - 77	210
அகத்திணையியல் - 77	88	அகத்திணையியல் - 77	88
அகத்திணையியல் - 77	78	அகத்திணையியல் - 77	186
அகத்திணையியல் - 77	76	அகத்திணையியல் - 77	13
அகத்திணையியல் - 77	64	அகத்திணையியல் - 77	125, 200
அகத்திணையியல் - 77	177	அகத்திணையியல் - 77	115
அகத்திணையியல் - 77	177	அகத்திணையியல் - 77	109
அகத்திணையியல் - 77	114	அகத்திணையியல் - 77	63

	பரிமா	பரிமா	பரிமா
ஆற்றா கத -	- 154	உயரகன -	- 33
ஆளுகை -	- 132	உயர்வு படி -	- 104
ஆனமூலம் -	- 205	உயர்வு படி -	- 120
ஆனமூலம் -	- 156	உயர்வு படி -	- 123
ஆனமூலம் -	- 97	உயர்வு படி -	- 84
இதிலே சண்டை -	- 104	உயர்வு படி -	- 116
இடமடங்குதல் -	- 193	உயர்வு படி -	- 46
இணைதல் -	- 126	உயர்வு படி -	- 158
இதுதான் -	- 51	உயர்வு படி -	- 88
இந்தினை -	- 113	உயர்வு படி -	- 176
இம்மை பயக -	- 154	உயர்வு படி -	- 54
இம்மை பயக -	- 157	உயர்வு படி -	- 85
இம்மை பயக -	- 150	உயர்வு படி -	- 205
இருக்கை பெயர் -	- 100	உயர்வு படி -	- 218
இருக்கை பெயர் -	- 184	உயர்வு படி -	- 141
இருக்கை பெயர் -	- 123	உயர்வு படி -	- 154
இருப்பு முகம் -	- 100	உயர்வு படி -	- 143
இருமுக்கோ -	- 157	உயர்வு படி -	- 22
இருமுக்கோ -	- 134	உயர்வு படி -	- 60
இருமுக்கோ -	- 64	உயர்வு படி -	- 169
இலன்னெ -	- 150	உயர்வு படி -	- 87
இலன்னெ -	- 28	உயர்வு படி -	- 102
இலன்னெ -	- 108	உயர்வு படி -	- 51
இலன்னெ -	- 109	உயர்வு படி -	- 24
இலன்னெ -	- 100	உயர்வு படி -	- 58
இலன்னெ -	- 100	உயர்வு படி -	- 50
இலன்னெ -	- 102, 164	உயர்வு படி -	- 169
இலன்னெ -	- 50	உயர்வு படி -	- 78
இலன்னெ -	- 92	உயர்வு படி -	- 36
இலன்னெ -	- 178	உயர்வு படி -	- 39
இலன்னெ -	- 81	உயர்வு படி -	- 162
இலன்னெ -	- 50	உயர்வு படி -	- 3, 182
இலன்னெ -	- 89	உயர்வு படி -	- 114
இலன்னெ -	- 171	உயர்வு படி -	- 114

மயணை வெளி -	- 176	காசுபுரு -	164
மேயா வெளினை -	- 191	காசுபுரு -	- 193
ஒண்ணெ - கமீத -	- 19	காசுபுரு -	- 179
ஒ - க -	- 101	காசுபுரு -	- 180
ஒருபாடு கிளவி -	- 118	காசுபுரு -	- 167
ஒருபாடு கிளவி -	- 173	காசுபுரு -	- 162
ஒருபாடு கிளவி -	- 151	காசுபுரு -	- 177
ஒருபாடு கிளவி -	- 73	காசுபுரு -	58
ஒருபாடு கிளவி -	- 211	காசுபுரு -	- 117
ஒருபாடு கிளவி -	- 173	காசுபுரு -	- 22
ஒருபாடு கிளவி -	174	காசுபுரு -	- 79
ஒருபாடு கிளவி -	106	காசுபுரு -	180
ஒருபாடு கிளவி -	- 114	காசுபுரு -	- 3
ஒருபாடு கிளவி -	- 166	காசுபுரு -	- 4
ஒருபாடு கிளவி -	154	காசுபுரு -	- 4
ஒருபாடு கிளவி -	- 190	காசுபுரு -	- 106
ஒருபாடு கிளவி -	- 34	காசுபுரு -	219
ஒருபாடு கிளவி -	- 162	காசுபுரு -	148
ஒருபாடு கிளவி -	- 35	காசுபுரு -	- 22
ஒருபாடு கிளவி -	- 157	காசுபுரு -	- 220
ஒருபாடு கிளவி -	157	காசுபுரு -	- 52
ஒருபாடு கிளவி -	- 196	காசுபுரு -	- 139
ஒருபாடு கிளவி -	- 28	காசுபுரு -	- 34
ஒருபாடு கிளவி -	- 107	காசுபுரு -	120
ஒருபாடு கிளவி -	28	காசுபுரு -	- 136
ஒருபாடு கிளவி -	- 92	காசுபுரு -	- 64
ஒருபாடு கிளவி -	- 13	காசுபுரு -	- 172
ஒருபாடு கிளவி -	- 159	காசுபுரு -	- 111
ஒருபாடு கிளவி -	- 165	காசுபுரு -	- 190
ஒருபாடு கிளவி -	- 77	காசுபுரு -	- 103
ஒருபாடு கிளவி -	- 163	காசுபுரு -	- 201
ஒருபாடு கிளவி -	- 108	காசுபுரு -	- 108
ஒருபாடு கிளவி -	- 205	காசுபுரு -	- 70
ஒருபாடு கிளவி -	- 168	காசுபுரு -	- 163

	பாடம்		பச்சம்
கைக்கிளை செந்திரம் -	93	செற்றன்றாயி -	191
கைக்கிளை முதலா -	27	சோடபுல -	77
கைக்கிளையேனை -	98	சேநறுநிலை -	33
கையது கையொ -	146	சடவுசிலை -	203
கைவேல் காரிந -	146	சண்டாவிருபடி -	106
கொடுவரிசுடி -	104	சுரைக்கா -	175
கொலையாளுகூட -	180	சுரையிலையு -	176
கொலைவி லெய்வா -	33	சுந்தர -	146
கொலையு -	112	சுன்னுமெழு -	98
கொல்வினைப -	71	சுனையுமையாழி -	100
கொளந் தரிசா -	177	சுந்தர -	34
கோடுமா வெரா -	140	சுந்தர -	215
கோட்டக -	35	சுண்டணி -	123
கோட்டங்கண -	148	சீமபுனலு -	24
கௌவை நீரேனி -	188	சிரு -	28
சமஞ்செயது -	173	சிருமையுலே -	213
சாபுணர் -	176	சி -	188
சிலைவெனப்படு -	101	சிர -	142
சிலரும் பலரு -	76	சி -	174
சிலையுலா -	214	சுடியு -	211
சிறந்தசிதுவென -	169	சுடியெறியு -	124
சிறப்புடை -	121	சுற -	79
சிறியகட்டுப -	186	சுன்ன -	113
சிறுவரை -	73	சுய -	2
சுடுமெனமெழு -	139	சுதனபத -	217
சுழன் நுமோப் -	159	சுன்ற விடை -	210
சுறவப்பி -	35	சுறாடையணி -	111
சூழாதரிமைபெய -	104	சுறாலுழி -	18
செந்துவராடை -	33	சுறானம -	129
செய்வினை -	51	சுறாழிதானே -	57
செருப்பிடை -	105	சுறாழியாகு -	49
செல்லாமை -	70	சுறாநுந்தொடி -	78
செவியுறைதானே -	210	சுருதககனமே -	187
செவ்விய -	76	சுருதகயமராய -	185

பக்கம்	பக்கம்
சுணக ஸுணக - - - 178	செய்யுணிக - - - 138
சுருகண்ட வாய்வி - - - 136	செருப்பவீர - - - 61
சுருகதி ஸுருகதி - - - 91	செல்லுவித - - - 12
சுருகதி ஸுருகதி - - - 108	சுருகதி ஸுருகதி - - - 159
சுருகதி ஸுருகதி - - - 200	சுருகதி ஸுருகதி - - - 31
சுருகதி ஸுருகதி - - - 217	சுருகதி ஸுருகதி - - - 173
சுருகதி ஸுருகதி - - - 150	சுருகதி ஸுருகதி - - - 176
சுருகதி ஸுருகதி - - - 105	சுருகதி ஸுருகதி - - - 178
சுருகதி ஸுருகதி - - - 140	சுருகதி ஸுருகதி - - - 92
சுருகதி ஸுருகதி - - - 50	சுருகதி ஸுருகதி - - - 159
சுருகதி ஸுருகதி - - - 155	சுருகதி ஸுருகதி - - - 208
சுருகதி ஸுருகதி - - - 4	சுருகதி ஸுருகதி - - - 30
சுருகதி ஸுருகதி - - - 140	சுருகதி ஸுருகதி - - - 185, 192
சுருகதி ஸுருகதி - - - 32 50	சுருகதி ஸுருகதி - - - 98
சுருகதி ஸுருகதி - - - 150	சுருகதி ஸுருகதி - - - 181
சுருகதி ஸுருகதி - - - 147	சுருகதி ஸுருகதி - - - 82
சுருகதி ஸுருகதி - - - 137	சுருகதி ஸுருகதி - - - 160
சுருகதி ஸுருகதி - - - 105	சுருகதி ஸுருகதி - - - 53
சுருகதி ஸுருகதி - - - 103	சுருகதி ஸுருகதி - - - 13
சுருகதி ஸுருகதி - - - 73	சுருகதி ஸுருகதி - - - 123
சுருகதி ஸுருகதி - - - 135	சுருகதி ஸுருகதி - - - 213
சுருகதி ஸுருகதி - - - 210	சுருகதி ஸுருகதி - - - 141
சுருகதி ஸுருகதி - - - 101	சுருகதி ஸுருகதி - - - 204
சுருகதி ஸுருகதி - - - 82	சுருகதி ஸுருகதி - - - 207
சுருகதி ஸுருகதி - - - 71	சுருகதி ஸுருகதி - - - 56
சுருகதி ஸுருகதி - - - 130	சுருகதி ஸுருகதி - - - 116
சுருகதி ஸுருகதி - - - 140	சுருகதி ஸுருகதி - - - 43
சுருகதி ஸுருகதி - - - 39	சுருகதி ஸுருகதி - - - 215
சுருகதி ஸுருகதி - - - 161	சுருகதி ஸுருகதி - - - 171
சுருகதி ஸுருகதி - - - 149	சுருகதி ஸுருகதி - - - 3
சுருகதி ஸுருகதி - - - 189	சுருகதி ஸுருகதி - - - 220
சுருகதி ஸுருகதி - - - 75	சுருகதி ஸுருகதி - - - 161
சுருகதி ஸுருகதி - - - 102	சுருகதி ஸுருகதி - - - 89
சுருகதி ஸுருகதி - - - 82	சுருகதி ஸுருகதி - - - 114

228 மேற்கோள் செய்யுள் முத்திரை குறிப்பு

		பக்கம்			பக்கம்
புல்லா புகலொ	- -	134	மிகையணை	- -	117
புறத்திணை	- -	97	சை யெய்வொ	- -	139
புணையிழா	- -	78	மினுணை கொக்கி	- -	190
பூக்கணெடுமுடி	- -	201	முடிலைநப்	- -	2
பூக்கொடி	- -	34	முடிபுகரு	- -	2
பூத்தண்டாராப	- -	198	முடிதெக்குறை	- -	30
பூவை விரியும்	- -	113	முருட்டு நின்றனை	- -	107
பூவெனடுகி டு	- -	117	முல்லை வை	- -	27
பெயாடி தென்ன	- -	50	முல்லைபு	- -	23
பெயாடிது	- -	61	முல்லைபு	- -	59
பெருமயினை	- -	92	முல்லைபு	- -	214
பெயாபுரா	- -	102	முல்லைபு	- -	208
பெயாபுரா	- -	23	முல்லைபு	- -	139
பெருள்	- -	178	முல்லைபு	- -	108
மலை மலை	- -	59	முல்லைபு	- -	191
மணலு	- -	24	முல்லைபு	- -	180
மணலு	- -	110	முல்லைபு	- -	107
மயிற்சுனை	- -	137	முல்லைபு	- -	150
மலை மாலை	- -	54	முல்லைபு	- -	168
மலிதினை	- -	29	முல்லைபு	- -	7
மலைபடுகா	- -	197	முல்லைபு	- -	163
மறுவிலா	- -	49	முல்லைபு	- -	72
மறுவிலா	- -	181	முல்லைபு	- -	201
மணலு	- -	175	முல்லைபு	- -	69
மாகுதே	- -	180	முல்லைபு	- -	41
மாடமலி மறுகிற	- -	201	முல்லைபு	- -	199
மாட்டியபிள்ளை	- -	116	முல்லைபு	- -	129
மாண்டனை பலவே	- -	170	முல்லைபு	- -	202
மாந்தா மயங்கிய	- -	79	முல்லைபு	- -	58
மாயவன் மாய	- -	107	முல்லைபு	- -	210
மாயோன் மேய	22, 42, 100		முல்லைபு	- -	32
மாலேதுயவ	- -	117	முல்லைபு	- -	84
மிகுதியான்	- -	174	முல்லைபு	- -	209
மிகைபடக்கூறல்	- -	98	முல்லைபு	- -	130

பள்ளித் தகை - - -	152	வெளித்தொண்டை - - -	3, 7
பன்னகணாநடி - - -	177	வண்ணஞ்ஞா - - -	145
பாணமருபுளி - - -	128	வெழுமுனைநிலை - - -	102
பாணம் பாணம் - - -	1	வெழுநெடும் - - -	111
பாணம் சாணம் - - -	51	வெழுநெடும் - - -	107
பாண புறமுடல் - - -	118	வெழுநெடும் - - -	83
பாணம் கொள்ளு - - -	156	வெழுநெடும் - - -	79
பாணம் கொண்டு - - -	207	வெழுநெடும் - - -	142
பாணம் கொண்டு - - -	200	வெழுநெடும் - - -	63
பாணம் கொண்டு - - -	170	வெழுநெடும் - - -	180
பாணம் கொண்டு - - -	112	வெழுநெடும் - - -	197
பாணம் கொண்டு - - -	151	வெழுநெடும் - - -	118
பாணம் கொண்டு - - -	152	வெழுநெடும் - - -	125
பாணம் கொண்டு - - -	20	வெழுநெடும் - - -	81
பாணம் கொண்டு - - -	103	வெழுநெடும் - - -	80
பாணம் கொண்டு - - -	10	வெழுநெடும் - - -	55
பாணம் கொண்டு - - -	150	வெழுநெடும் - - -	68
பாணம் கொண்டு - - -	50	வெழுநெடும் - - -	49
பாணம் கொண்டு - - -	55	வெழுநெடும் - - -	24
பாணம் கொண்டு - - -	122	வெழுநெடும் - - -	69
பாணம் கொண்டு - - -	65	வெழுநெடும் - - -	197
பாணம் கொண்டு - - -	10	வெழுநெடும் - - -	198
பாணம் கொண்டு - - -	125	வெழுநெடும் - - -	39

மேற்கோள் நூல் முதற் குறிப்பு

அகத்திணையல், புறத்திணையல்

அகம், அகநா - அகநானுறு
ஆசிரியர்

ஐங்குறு - ஐங்குறு நூறு
ஐந்தி, ஐம் - ஐந்தினை ஐம்பத
கலி, கலித் - கலித்தொகை
களவழி - களவழி நாற்பது
குறுங் - குறுந்தொகை
நாணுறு

சிலப - சிலப்பதிகாரம்
செற்றட - டகற்றகம்
தண்டி - தண்டியல்காரம்
திணை மாலே - திணை மாலே நூற்
றைம்பது

திருக்குற - திருக்குறள்
திருமுருகு - திருமுருகாற்றுப்
படை.

தொல் - தொல்காப்பியம்
நற்றி - நற்றிணை நாணுறு

நாலடி - நாலடியார்

பதிற்று - பதிற்றுப - பதிற்றுப
பதக

பழமொழி - பழமொழி
நாணுறு

பன்னிரு - பன்னிருபட - பன்ன
சிருட்டலம்

பிங்க - பிங்கலத்தை

புறம் - புறநாணுறு.

பெருமபாணு - பெருமபாணுந்
றுப்படை.

மதுரைக்கா - மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடுகடாம்

முத்தொன் - முத்தொன்மாயம்

முல்லைப - முல்லைபாட்டு

யாப - யாப்பருங்கல விரித்தி

வெண்பா - புறப்பொருள்
வெண்பா மாலே

பிழை சிந்தை

பக்கம்	வரி	பிழை	சிந்தை
3	29	புறத - ஈ -	புறத - க
11	16	காடடும	காடடும
18	3	தூர்	தூர்
18	15	ஊன்றாநா	ஊன்றாநா
26	2, 20	நிலை	நிலை
33	4	முலைலே	முலைலே
34	22	கழிபடா	கழிபடாக்
35	8	மொண்டி	மொண்டி
36	28	மருருசு	மருசு
38	10	தூசு அபுதா	தூசு அபுதா
54	24	னஞ்செரநா	னஞ்செரநா
55	19	மாதகுவை	மாதகுவி
56	15	சிறுறட்டகம்	சிறுறட்டகம்
59	18	முடைசு செந்நி	சுனைசு செந்நி
79	13	மான்சா	மான்சா
82	28	உதாரணம் முன்	உதாரணம் முன்
84	21	சிறுறட்டகம்	சிறுறட்டகம்
86	6	தூதுணம்	தூதுணம்
93	23	செய்யுள்	செய்யுள்
94	5	அவர்கள்	அவர்கள்
102	3	உடைத்து	உடைத்து
109	27,	கல்லோர்	கல்கோர்
109	27	நடுகல்	நடுதல்
120	6	வரை	வரை
128	17	தோற்றார்	தோற்றார்

232

பிரை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
141	17	கம்முடன	தமமுடன
141	22	தாரச	தாரச
145	3	யட்ட	யட்ட
158	1	நிலைஇயாகாய	நிலைஇயாகாய
163	7,8	தலைபபெயர்நிலை	தலைபபெயர்நிலை
210	1	வராவும்	வராவும்
213	14	பாட்டு	பாட்டு

